தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வெளியீடு—18—3—1971]
Issued—18—8—1971]

R.B. 277/77
Bdg 4084

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

வியாழக்கிழமை 1970 மார்ச் 26

Thursday, 26th March 1970

தொகுதி XXX—எண் 1

Volume XXX—No. 1

தமிழ் நாடு அரசு
1971

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1971

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9.

விலை 50 காசுகள்
Price 50 Paise]

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
11 ஜன 1973
MADRAS

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

Seventh Session of the Fourth Legislative Assembly under the Constitution of India.

26th March to 1st April 1970.

Volume XXX (Nos. 1 to 5)

Table of contents.

PAGES

Thursday, 26th March 1970.

1. Questions and Answers 1–24
2. Points of Order—
 (a) Absence of Members of the Forward Block and Members belonging to a section of the Congress Party 24
 (b) Statement in the House about the New Year Special Prizes of the Tamil Nadu Raffles after the information was published in the Press 25–28
3. Adjournment Motions—
 (a) Police lathi charge against Madras Dock Labourers and the consequent strike ... 24
 (b) Land-owners' action against the reduction of the ceiling on land holdings 25
 (c) Dispute between Tamil Nadu and Andhra over the sharing of the waters of the Araniyar Reservoir 25
4. Statement by Minister—
 Special New Year Prizes of the Tamil Nadu Raffle Scheme 25–26
5. Calling Attention—
 Closure of the free hostel of the Thakkar Bapa Vidyalaya, Mambalam and the students' plight 28–30

PAGES

Thursday, 26th March 1970—**cont.**

6. Presentation of Reports—
 (*a*) Report of the Committee on Public Accounts on the accounts of Tamil Nadu for 1966–67 30
 (*b*) Report on the Committee on Government Assurances 30

7. Voting on Demands for Grants for 1970-71—*cont.*
 Demand No. 24—Labour including Factories 30–76

8. Papers laid on the table 77–78

Saturday, 28th March 1970.

1 .Questions and Answers.

2. Announcements—
 (*a*) Dropping of the Privilege Matter given notice of by Thiru P. Veluchamy on his not pressing the same 177
 (*b*) Postponement of Thiru A. A. Subba Raja's Call Attention Notice 174
 (*c*) Election to Committee on Public Accounts 176
 (*d*) Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 177
 (*e*) Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1970 222

3. Thiru K. R. Nallasivan's attribution of certain remarks to Chief Minister which were not made by him 171–174

4. Calling Attention—
 Prevention of Harijans' drawing water from Muppilipatti Village Temple 174–176

5. Government Bills—
 (*a*) Tamil Nadu General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1970 177
 (*b*) Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1970 222

6. General Discussion on the Final Supplementary Statements for the year 1969–70 177–217

PAGES

Saturday, 28th March 1970—cont.

7. Voting on Demands for Supplementary Grants for 1969-70

Demand No. 1. Land Revenue Department ...
,, 2. Motor Vehicles Acts—Administration 217
,, 3. General Sales Tax and Other taxes and Duties—Administration 218
,, 4. Stamps—Administration ...
,, 6. State Legislature
,, 7. Elections
,, 8. Head of State, Ministers and Headquarters Staff 219
,, 8A Milk Supply Schemes ...
,, 9. District Administration and Miscellaneous
,, 10. Administration of Justice ...
,, 11. Jails
,, 12. Police
,, 13. Education
,, 14. Medical
,, 15. Public Health 220
,, 16. Agriculture
,, 17. Fisheries
,, 19. Co-operation
,, 22. Khadi
,, 23. Community Development Projects, etc.

Demand No. 25. Welfare of the Scheduled Tribes Castes and Other Backward Classes
,, 26. Irrigation
,, 27. Public Works—Works ... 221
,, 28. Public Works—Establishment and Tools and Plant ...
,, 29. Public Works—Grants-in-aid
,, 30. Road Transport Schemes ...
,, 31. Famine Relief
,, 32. Pensions
,, 33. Miscellaneous
,, 34. Stationery and Printing ...
,, 35. Forest Department ...

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

Saturday, 28th March 1970—cont.

Voting on Demands for Supplementary Grants for 1969-70—*cont.*

Demand No. 38. Capital Outlay on Public Health

" 40. Capital Outlay on Industrial Development

" 41. Capital Outlay on Irrigation

" 42. Capital Outlay on Irrigation Works

" 43. Capital Outlay on Road Transport Schemes 221

" 46. Capital Outlay on Schemes of Government Trading ...

" 47. Loans and Advances by the State Government

8. Papers laid on the table 222–223

Monday, 30th March 1970.

1. Questions and Answers 225–244

2. Privilege Matter—

Thiru K. R. Nallasivan's attribution to Chief Minister of certain remarks which were not made by him 245

3. Calling Attention—

a) Famine in Ramanathapuram District and suspension of collection of loans and extension of instalments 245–246

(b) Non-availability of Cauvery waters for irrigation in tail-end areas east of Mayuram ... 246–247

4. Request by Thiru R. Ramachandra Dorai to make a personal explanation in regard to the allegations made by him against the Minister for Local Administration 247–248

5. Presentation of Reports—

(*a*) Report of the Committee on Estimates on Irrigation— 248

(*b*) (Fifth and Sixth) of the Committee on Subordinate Legislation for 1969–70 ... 248

▼

PAGES

Monday, 30th March 1970—cont.

5. Presentation of Reports—*cont.*

(*c*) Report of the Committee of Privileges in regard to the case of breach of privilege raised against Thiru T. Martin and the case of breach of privilege against Thiru A. Balasubramaniam and some Members who staged a walk out during the address by the Governor 248–256

6. Announcement—

Election to the Committee of Privileges ... 251

7. Government Bill—

Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 9 of 1970) 251–252

8. Point of Information—

Central Police's raid of the house of a North Indian capitalist running a Newspaper in the City 252–253

9. Points of Order—

(*a*) Raising a matter in the House without the Speaker's consent 253–254

(*b*) Inclusion of a matter in the Proceedings which was raised against the rules ... 254

10. Voting on Demands for Grants for 1970-71—*cont.*

(*a*) Demand No. 14 Medical 255–319

(*b*) Demand No. 15. Public Health

(c) Demand No. 38. Capital Outlay on Public Health

11. Papers laid on the table 319

Tuesday, 31st March 1970.

1. Question and Answers 447–467

2. Points of Order—

(*a*) A Minister's posing a question to a Member who put a question to another Minister 467

(*b*) Reported dialogue that a Tamil Nadu Minister had with Communist Party Leader Thiru A. K. Gopalan on the eve of the Rajya-Sabha election 470–471

PAGES

Tuesday, 31st March 1970—cont.

2. *Points of Order*—cont.
 (*c*) Leader of Opposition's right to seek information at any time 471–472
 (*d*) Invalid votes cast in the election to the Rajya Sabha 473
 (*e*) Government's right to introduce the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Bill, 1970 without circulation of copies of the Bill to the Members and without the President's consent 475–480

3. Announcements—
 (*a*) Postponement of an adjournment Motion to the next day 468
 (*b*) Election to Committee on Estimates ... 468
 (*c*) Election to House Committee 468

4. Presentation of Report—
 Report of the Committee on Estimates on Electricity Board 469

5. Government Resolution—
 Association of Council Members in the Committee on Estimates 469

6. Government Bills—
 (*a*) Tamil Nadu Panchayats (Amendment) Bill, 1970 473–474
 (*b*) Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land Bill), 1970 475–480

7. Privilege Matter—
 Request for permission to raise a matter of Privilege in respect of a subject pending before the House 474–475

8. Voting on Demands for Grants for 1970-71—*cont.*
 (*a*) Demand No. 16. Agriculture 481–522
 (*b*) ,, 17. Fisheries
 (*c*) ,, 39. Capital Outlay on Agriculture

9. Papers laid on the Table 522–523

PAGES

Wednesday, 1st April 1970.

1. Questions and Answers 561–581

2. Adjournment Motions—

(*a*) Non-payment of salary to teachers in Radhapuram Panchayat Union and their con sequent plight 581

(*b*) Death of some persons who took water from a public well in Batlagundu and death of some persons who dined in a hotel in Poosaripatti 581–583

3. Government Motion—

Suspension of Rule 41 (3) 583

4. Calling Attention—

(*a*) Collection of three years' loan postponed due to failure of monsoon in Coimbatore District and the consequent situation 583–584

(*b*) Failure of monsoon in North Arcot, Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Ramanathapuram, Thanjavur, Chingleput and Tirunelveli Districts and the postponement of collection of Government loan 584

(*c*) Failure of monsoon in North Arcot and Coimbatore Districts and the need for relief measures 584585

5. Announcements—

(*a*) Information received from Leader of Legislature Swatantra Party about election of the party's office bearers 585–586

(*b*) Business of the House 646

6. Allegation made by Thiru N. S. V. Chithan against Hon. Thiru S. Madhavan 586–592

7. Point of Information—

Supply of Tamil translation of Land Reforms Bill to Members 592

8. Voting on Demands for Grants for 1970-71—*cont.*

(*a*) Demand No. 16. Agriculture 592–646

(*b*) ,, 17. Fisheries

(*c*) ,, 39. Capital Outlay on Agriculture

9. Papers laid on the Table 646–647

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ் நாடு ஆளுநர்

சர்தார் உஜ்ஜல் சிங்

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதல் அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொதுத் துறை, பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி-விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், உணவு உற்பத்தி, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம்.

2. மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-சுகாதார அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் . தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி, ஆட்சி மொழி, பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், சட்ட மன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (நிதி அமைச்சர் : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நிதி, திட்டம், வருவாய், வருவாய்த் துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

4. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : வேளாண்மை, அரிசனநலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், சுற்றுலா.

5. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (பின்னிலை வகுப்பினர் நல அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பிற்பட்டோர் நலன், பத்திரப் பதிவு, எழுது பொருள்-அச்சுத்துறை, அரசாங்க அச்சகம்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு வணிக வரித் துறை அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : உணவு, வணிக வரிகள், கால்நடை வளர்ப்பு, பால் வழங்கு துறை.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், இரும்பு உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுப் பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டம் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள் (Waqfs), போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப் பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

9. மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார். நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், பூதான, கிராமதான இயக்கங்கள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், சிரணி.

10. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார். கூட்டுறவு, வேளாண்மை, மறுநிதி உதவி, துறைமுகங்கள்

11. மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அறக் கட்டளைகள், வீட்டு வசதி, இடவசதிக் கட்டுப்பாடு, சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள்.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்). கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள் சின் கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் (தொழிலாளர் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர். எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரங்கள், இரவலர்கள், அனாதை இல்லங்கள்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

SARDAR UJJAL SINGH.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. The HON. THIRU M. KARUNANIDHI (Chief Minister) : Minister in-charge of Public, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Food Production, Passports and Newsprint Control and Prices and Supplies of Goods Act.

2. The HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIYAN (Minister for Education and Health) : Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Public Health and Medicine and Legislature.

3. The HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN (Minister for Finance) : Minister in-charge of Finance, Planning, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments, Indian Overseas, Refugees and Evacuees.

4. The HON. DR. (THIRUMATHI) SATYAVANIMUTHU (Minister for Agriculture and Harijan Welfare) : Minister in-charge of Agriculture, Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries and Tourism.

5. The HON. THIRU N. V. NATARAJAN (Minister for Backward Classes) : Minister in-charge of Backward Classes, Registration, Stationery and Printing and Government Press.

6. The HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM (Minister for Food and Commercial Taxes) : Minister in-charge of Food, Commercial Taxes, Animal Husbandry and Milk.

7. The HON. THIRU S. MADHAVAN (Minister for Industries) : Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. The HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (Minister for Public Works) : Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Project Works, Highways and Waqfs, Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

9. The HON. THIRU M. MUTHUSWAMY (Minister for Local Administration) : Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project, Ex-servicemen and Prosperity Brigade.

10. The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR (Minister for Co-operation) : Minister in-charge of Co-operation, Agricultural Refinance and Ports.

11. The Hon. Thiru K. V. SUBBIAH (Minister for Religious Endowments) : Minister in-charge of Religious Endowments, Housing, Accomodation Control, Approved Schools and Vigilance Services.

12. The Hon. Thiru O. P. RAMAN (Minister for Electricity) : Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness), Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. The Hon. Thiru K. VEZHAVENDAN (Minister for Labour) : Minister in-charge of Labour, Legislation on Weights and Measures and Statistics, Beggars and Orphanages.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. ந. தருமலிங்கம்.
திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்.
திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.
திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்.
திரு. எம். சுரேந்திரன்.
திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்.

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எல்.பி.

உதவிச் செயலாளர்கள்.

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. ஜி. இராகவன்.
திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (ஆங்கில அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
1	அப்துல் கபூர் சாகிப், எம்.	இராணிப்பேட்டை.
2	ஆதித்தனார், சி.பா. (அமைச்சர்)	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
3	அக்னிராஜு, எஸ்.	திருப்பரங்குன்றம்.
4	அழகமுத்து, து. ப. (அரசாங்கத் தலைமை ஆளுங்கட்சி இணைப்பாளர்).	உப்பிலியாபுரம்.
5	அழகர்சாமி, சோ.	கோயில்பட்டி.
6	அழகுத்தேவர், எஸ்.	சிவகாசி.
7	அலங்காரம், மு.	கடலாடி (செ. வ.).
8	ஆனந்தன், மு.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
9	ஆண்டி என்ற குருசாமி, கு.	ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் (செ.வ.).
10	அண்ணாமலை, சி. வி. எம்.	கடம்பத்தூர்.
11	அண்ணாமலை, வி.டி.	பெரணமல்லூர்.
12	அரங்கநாதன், ஆர். என்.	சோளிங்கபுரம்.
13	அரங்கண்ணல், இராம.	மயிலாப்பூர் (சென்னை மாநகரம்).
14	அரசு, அ. பொ.	திருவொற்றியூர்.
15	ஆறுமுகம், அ.	எடப்பாடி.
16	ஆறுமுகம், எஸ்.	வீரபாண்டி.
17	ஆலடி அருணா, வி.	ஆலங்குளம்.
18	ஆசைத்தம்பி, எ.வி.பி.	எழும்பூர் (சென்னை மாநகரம்).
19	பாலன், எம்.சி.	நாகர்கோவில்.
20	பாலகிருஷ்ணன், எ.கோ.	வானூர் (செ.வ.).
21	பலராமன், இல.	கணியம்பாடி.
22	பாலசுப்பிரமணியன், எ.	திண்டுக்கல்.
23	பெள்ளி கௌடர், ஜெ.	கூனூர்.
24	பாரதி மோகன், கோ.	குத்தாலம்.
25	பூபதி, எம்.	கோயம்புத்தூர்-கிழக்கு.
26	பூவராகன், கோ.	விருத்தாசலம்.
27	போஜன், கே.	உதகமண்டலம்.
28	சீமைசாமி, கரு.	மானாமதுரை.
29	சின்னராஜீ, சி. கே.	திருப்பத்தூர்.
30	சின்னசாமி, மு.	ஈரோடு.
31	சின்னசாமி, வி.	ஏர்க்காடு (ஆ.வா.).
32	சித்தன், என். எஸ்.வி.	திருமங்கலம்.
33	தனுஷ்கோடி, பி.எஸ்.	திருவாரூர் (செ.வ.).
34	தருமலிங்கம், ந.	திருத்துறைப்பூண்டி.
35	துரைராஜ், அ.ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.)
36	துரைபாண்டியன், என்.	நாங்குனேரி.
37	துரைராஜு, பி.	சங்கரன்கோவில் (செ.வ.).

தொடர் எண். (1)	உறுப்பினர் பெயர். (2)	தொகுதி. (3)
38	துரைசாமி, சு.	திருப்பூர்.
39	துரையரசன், ஆ.	அறந்தாங்கி.
40	எட்மண்ட், ஜி. ஆர். (பேரவைத் துணைத் தலைவர்)	திருச்செந்தூர்.
41	இளம்வழுதி, இரெ.	கடலூர்.
42	எல்லப்பன், பி. எஸ்.	அச்சரப்பாக்கம் (செ. வ.).
43	கணேசன், எல்.	ஒரத்தநாடு.
44	கணேசன், எஸ்.	செம்பனார்கோவில்.
45	ஜார்ஜ், வ.	பத்மநாபபுரம்.
46	ஞானசம்பந்தன், கொ. இர. ..	நாகப்பட்டினம்.
47	கோமதிசங்கர தீட்சிதர், க.	அம்பாசமுத்திரம்.
48	கோபால், எம்.	குன்றத்தூர் (செ. வ.).
49	கோவிந்தன், கே. ஆர்.	தாரமங்கலம்.
50	கோவிந்தன், புலவர் கா. .. (பேரவைத் தலைவர்).	செய்யாறு.
51	கோவிந்தராசன், ம. சொ.	மதுரை சென்ட்ரல்.
52	கோவிந்தராசன், சி.	நெல்லிக்குப்பம்.
53	கோவிந்தராஜன், வி. எஸ்.	புரசவாக்கம் (சென்னை மாநகரம்).
54	கோவிந்தராசுலு, கே.	கோயம்புத்தூர்—மேற்கு.
55	கோவிந்தராசன், ஆ.	புவனகிரி.
56	ஹபிபுல்லா பேக், டாக்டர்	ஹார்பர் (சென்னை மாநகரம்).
57	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).
58	இளஞ்செழியன், வீ. சா.	விராலிமலை
59	இராசரத்தினம், டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
60	ஜேம்ஸ், ஜே.	திருவட்டார்.
61	ஜானகியம்மாள், திருமதி கே. பி. ..	மதுரை-கிழக்கு.
62	ஜயராஜ், பி.	நன்னிலம் (செ. வ.).
63	ஜயராமன், கி.	சேலம்-1.
64	ஜெயராமன், பி.	பேர்ணம்பட்டு (செ. வ.)
65	கலியமூர்த்தி என்ற மூர்த்தி, ஆ. கு. ..	ஜெயங்கொண்டம் (செ.வ.).
66	கனகசபை, ா.	சிதம்பரம்.
67	கந்தசாமி கவுண்டர், செ.	அரவக்குறிச்சி.
68	கந்தசாமி, எம்.	குளித்தலை.
69	கந்தசாமி படையாச்சி, மு.	உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
70	கண்ணன், எம். ஆர்.	பேசின் பிரிட்ஜ் (சென்னை மாநகரம்).
71	கணணபபன், எம்.	கிணத்துக்கடவு.
72	கரியமாணிக்கம் அம்பலம், கரு. ராம.	திருவாடானை.
73	கருணாநிதி, மு. (முதல் அமைச்சர்) ..	சைதாப்பேட்டை (சென்னை மாநகரம்).
74	கருப்பையா, ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ. வ.).

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	
(1)	(2)	(3)
75	கருப்பையா, ஆர்.	அரியலூர்.
76	கருத்திருமன், பி. ஜி. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்).	சத்தியமங்கலம்.
77	காசிராமன், நா.	கும்பகோணம்.
78	கதிரவன், க. மு.	தென்காசி.
79	கேசவலு, தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
80	கிட்டப்பா, என்.	மாயூரம்.
81	கொளத்தூர் கோதண்டம்	மதுராந்தகம்.
82	கோதண்டராமன், வி. கே.	குடியாத்தம்.
83	கோதண்டராமையா, கே. எஸ். ..	உத்தனப்பள்ளி.
84	கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு. ..	பழனி (செ.வ.).
85	கிருஷ்ணமூர்த்தி, சி.	கொடவாசல்.
86	கிருஷ்ணமூர்த்தி, மு.	பேராவூரணி.
87	கிருஷ்ணன், அ.	மங்களூர் (செ.வ.)
88	கிருஷ்ணன், ஈ. ஆர்.	சேலம்-2.
89	கிருட்டிணன், நா.	காஞ்சீபுரம்.
90	கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர், ரா.	அவினாசி.
91	குமாரசாமி, கே. என்.	பல்லடம்.
92	குப்பம்மாள், திருமதி சு.	போளூர்.
93	மாதவன், செ. (அமைச்சர்)	திருப்பத்தூர்.
94	மகாதேவன், ப.	கன்யாகுமரி.
95	மலைச்சாமி, பெ.	மேலூர்.
96	மலைக்கண்ணன், வீ.	இளையாங்குடி.
97	மணி, கே.பி.எஸ்.	சீர்காழி (செ.வ.).
98	மணி, எம். எஸ்.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
99	மணி, வி. எஸ். எஸ்.	ஆத்தூர்.
100	மாணிக்கவாசகம், இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
101	மணியன், பி.எஸ்.	சோழவந்தான்.
102	மாரிமுத்து, அ.	ஆடுதுறை.
103	மாரிமுத்து, வ.ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
104	மாரிமுத்து, மூ.	தலைவாசல் (செ.வ.)
105	மார்டின், டி.	சாத்தான்குளம்.
106	மருதாசலம், என்.	பேரூர் (செ.வ.).
107	மதியழகன், கே. ஏ. (அமைச்சர்) ..	ஆயிரம்விளக்கு (சென்னை மாநகரம்).
108	மெய்யப்பன், சா.	காரைக்குடி.
109	மேத்தா, எம்.	பெரியகுளம்.
110	மூக்கையா தேவர், பி.கே.	உசிலம்பட்டி.
111	முனுசாமி கௌண்டர், பி.எம். ..	கிருஷ்ணகிரி.
112	முனுசாமி, ரா.ரா.	மேல்மலையனூர்.
113	முனியாண்டி, ஏ.	[illegible] [செ.வ.]
114	முனு. ஆதி	திருப்போரூர்.
115	முருகையன், புலவர் க.	திருவையாறு.

வரிசை எண்.	உறுப்பினர் பெயர்	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
116	முருகையன், எஸ்.	கலசபாக்கம்
117	முருகேசன், க.	பாலக்கோடு.
118	செஞ்சி முனுசாமி, வெ.	செஞ்சி.
119	முத்தையா, கே. கே.	கடலூர்.
120	முத்தையா, மு.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
121	முத்துலிங்கம், எஸ்.	வந்தவாசி (செ.வ.).
122	முத்துசாமி, பா. கசி.	பெண்ணகரம்.
123	முத்துசாமி, மா. (அமைச்சர்)	நாமக்கல்.
124	முத்துச்செல்வன், பு.செ.	முசிறி.
125	நாச்சிமுத்து, நா.	ஒட்டன்சத்திரம்.
126	நாகலிங்கம், பா.	பொன்னேரி (செ.வ.)
127	நாகசுந்தரம், ஆர்.	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
128	நல்லசிவன், க. ர.	மொடக்குறிச்சி.
129	நல்லசாமி, தோ. மு.	கரூர்.
130	நஞ்சன், சி.	கடலூர் (செ.வ.).
131	நரசிம்மன், ஏ. சி.	ஆரணி.
132	நாராயணன், இரா.	வரகூர்.
133	நடராசன், மு. க. து.	லால்குடி.
134	நடராஜன், ஜி.	காட்பாடி.
135	நடராசன், ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
136	நெடுஞ்செழியன், இரா. (அமைச்சர் பேரவை முன்னவர்)	திருவல்லிக்கேணி (சென்னை மாநகரம்)
137	பச்சையப்பன், எஸ். பி.	சங்கராபுரம்.
138	பத்மாவதி, திருமதி, ஜி.	முகையூர்.
139	பழனி, சி.	ஓமலூர் (செ.வ.).
140	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம் (செ.வ.)
141	பழனிவேல் ராஜன்	தேனி.
142	பன்னீர்செல்வம், எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.)
143	பரமசிவம் பி. என்.	பொங்களூர்.
144	பரமசிவம், எஸ்.	ஆண்டிப்பட்டி.
145	பரிசுத்த நாடார், ஏ. ஒய். எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
146	பட்டாபி நாயுடு, எ.	காவேரிப்பட்டணம்.
147	பீர் முஹம்மது, ஹாஜி. ம. மு.	மேலப்பாளையம்.
148	பெரியசாமி, பெ.	ராசிபுரம்.
149	பெருமாள், ஏ. ஆர்.	கரியாப்பட்டி.
150	பொன்னம்பலம், புலவர் பொ.	திருமயம்.
151	பொன்னப்ப நாடார், ஆர்.	விளவங்கோடு.
152	பொன்னுமலை, தி.	பனமரத்துப்பட்டி.
153	இராஜா, ஏ. எம்.	பவானி.
154	ராசகோபால், க. மு.	உத்திரமேரூர்.
155	ராஜமன்னார், எஸ். ஏ.	வாணியம்பாடி.
156	இராசாங்கம், மா.	கம்பம்.
157	ராஜாங்கம், என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)

தொகுதி எண்.	உறுப்பினர் பெயர்	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
158	ராஜவேலு, டி. வ.	திருச்செங்கோடு.
159	ராமச்சந்திர துரை, ரா.	கந்தர்வக்கோட்டை.
160	இராமச்சந்திரன், க. ந.	ஆண்டிமடம்.
161	ராமச்சந்திரன், எம். ஜி.	பரங்கிமலை.
162	இராமச்சந்திரன், எஸ்.	பண்ருட்டி.
163	ராமலிங்கம், எஸ்.	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.)
164	இராமமூர்த்தி, க.	திண்டிவனம்.
165	இராமன், மு.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
166	இராமன், ஓ. பி. (அமைச்சர்)	மேலூர்-தெற்கு (செ.வ.)
167	இராமராசன், வ.க.	பவானிசாகர் (செ.வ.)
168	இராமசாமி, இ.	வால்பாறை (செ.வ.)
169	ராமசாமி கவுண்டர், கே.எம். ..	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
170	ராமசாமி, எஸ்.ஜே.	அரக்கோணம்.
171	இராசு, ஜே.எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
172	இரத்தினசபாபதி, மு.	விளாத்திகுளம்.
173	ரெத்தினதேவர், ரா.	முதுகுளத்தூர்.
174	சாதிக் பாட்சா, எஸ்.ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப் பேட்டை.
175	சகாதேவக் கண்டர், கே.	தண்டராம்பட்டு.
176	சாமிநாதன், கே. என். ..	வெள்ளக்கோயில்.
177	சங்கரய்யா, என்.	மதுரை—மேற்கு.
178	சந்தானம், பி.எஸ்.	செங்கம் (செ.வ.)
179	சாரதி, மா.பா.	வேலூர்.
180	சத்தியவாணிமுத்து, டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.) (சென்னை மாநகரம்)
181	சீனிவாச நாயக்கர், ஆர்.	சாத்தூர்.
182	சீனிவாசன், பெ.	விருதுநகர்.
183	செல்லக் கவுண்டர், அ.	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
184	சேனுபதி, அ.	காங்கேயம்.
185	சேதுராமன், சி.	சிவகங்கை.
186	சண்முகம், எம்	விழுப்புரம்.
187	சண்முகசுந்தரம், அ.ப.	பொள்ளாச்சி.
188	சிறைமீட்டான், தொ.க.	பரமக்குடி (செ.வ.).
189	சிவஞானம், ம. பொ.	தியாகராயநகர் (சென்னை மாநகரம்.)
190	சிவபெருமாள், க.ந.	ஆத்தூர்.
191	சிவசாமி, மு.ச.	தூத்துக்குடி.
192	சிவசுப்பிரமணியன், எஸ்.	காட்டுமன்னார் கோயில் (செ.வ.)
193	சோமசுந்தரம், ந.	வலங்கைமான் (செ.வ.)
194	சௌந்தரபாண்டியன், நா.	ராதாபுரம்.
195	சௌந்தரபாண்டியன், பெ.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.)
196	சௌந்தரராஜ மூப்பனார், இரா. ..	பாபநாசம்.
197	சுந்தர பாரதி, சௌடி எஸ். ..	அருப்புக்கோட்டை.
198	சீனிவாசன், சு.	போடிநாயக்கனூர்.

தொடர் எண். (1)	உறுப்பினர் பெயர். (2)	தொகுதி. (3)
199	சுவாரெஸ், திருமதி ஏ.	நியமன உறுப்பினர்.
200	சுப்பராஜா, ஏ.அ.	இராஜபாளையம்.
201	சுப்பையா, ஆ.கு.	கோட்டூர் (செ.வ.)
202	சுப்பையா, கே. வி. (அமைச்சர்) ..	ஆலங்குடி.
203	சுப்பையா முதலியார், ஏ.ஆர். ..	கடையநல்லூர்.
204	சுப்பிரமணியம், அ.லெ.	திருநெல்வேலி.
205	சுப்பிரமணிய கவுண்டர், எம். ..	தர்மபுரி.
206	சுப்பிரமணியம், இ.எம்.	திருக்கோவிலூர்.
207	சுரேந்திரன், எம்.	மேட்டூர்.
208	சுவாமிநாத உடையார், த.சி. ..	மன்னார்குடி.
209	சுவாமிநாதன், வை.	திருவெறும்பூர்.
210	தம்பி நாயக்கர், பா.	வடமதுரை.
211	தங்கப்பன், டி.	இராமநாதபுரம்.
212	தவமணி தேவர், வி.	சேடப்பட்டி.
213	தீர்த்தகிரி, ந.	ஹரூர் (செ.வ.)
214	தீர்த்தகிரி கவுண்டர், தி.	ஊத்தங்கரை.
215	திம்மராய கவுண்டர், தி. சி.	நாட்ராம்பள்ளி.
216	திப்பையா, டி.டி.எஸ்.	மேட்டுப்பாளையம்.
217	வடிவேலு, எஸ்.கே.	தொட்டியம்.
218	வரதராஜன், என்.	வேடசந்தூர்.
219	வேதாசலம், மு.	வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்)
220	வீரமணி, சி.	சங்கரி (செ.வ.)
221	வீராசாமி, ந.	ஆர்க்காடு.
222	வேலப்பன், சி. வே.	கபிலமலை.
223	வெள்ளத்துரை, ஏ.	வாசுதேவநல்லூர்.
224	வேலுசாமி, பி.	சிங்காநல்லூர்.
225	வெங்கடாசல தேவர், பெ.	வேதாரண்யம்.
226	வெங்கடசாமி, பி.	ஹோசூர்.
227	வேழவேந்தன், கா. (அமைச்சர்) ..	கும்மிடிப்பூண்டி.
228	விஜய ரகுநாத தொண்டைமான், மா.ஆர்.	புதுக்கோட்டை.
229	விஜயராஜ், தா.	திருவண்ணாமலை.
230	விநாயகம், கே.	திருத்தணி.
231	விசுவநாதன், செ. கோ.	செங்கற்பட்டு.
232	வில்லியம், எம்.	கிள்ளியூர்.
233	வெற்றிடம்	பெருந்துறை
234	வெற்றிடம்	கொளச்சல்
235	வெற்றிடம் ..	சேரன்மகாதேவி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண். (1)	பெயர். (2)	
1	திரு. என். வி. நடராசன் ..	அமைச்சர்.
2	திரு. ப. உ. சண்முகம்	அமைச்சர்
3	திரு. எஸ். கோவிந்த சாமிநாதன் ..	தலைமை வழக்கறிஞர்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வியாழக் கிழமை, 1970 மார்ச் 26

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Kuzhiturai Sub-Registrar's Office.

*540 Q.—Thiru N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state :

(a) whether furniture belonging to the Sub-Registrar's Office, Kuzhiturai near Nagercoil has been attached for non-payment of municipal taxes during 1968-69; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்வி எழவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இல்லாவிட்டாலும், இதற்குப் பின்னாலோ முன்னாலோ இது மாதிரியான நிகழ்ச்சி அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? ஏற்பட்டிருந்தால் என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள குழித்துறை துணை ஆவணப் பதிவாளர் அலுவலகத்திற்குச் சொந்தமான மேசை நாற்காலி வகைகள் நகராட்சி வரி செலுத்தாத காரணத்தால் ஜப்தி செய்யப்படவில்லை. மார்ச்சு 1968-ல் குழித்துறை நகராட்சி ஆணையாளர் 1967–68 இரண்டாவது அரையாண்டிற்கான வரி ரூ. 127-ஐச் செலுத்த வேண்டும் என்று மார்த்தாண்டம் துணைப்பதிவாளருக்கு அறிவித்திருந்தார். அதன் பின்னர் நகராட்சி ஆணையாளர் மாவட்டப் பதிவாளரைச் சந்தித்து மேற்படி வரி பாக்கி பற்றிப் புகார் செய்தார். மேற்படி வரிக்கான கேட்பு (டிமாண்டு நோட்டிஸ்) காலாகாலத்தில் வராததினால், வேண்டிய நிதியை ஆவணப் பதிவுத்துறைத் தலைவரிடமிருந்து பெற முடியவில்லை என்பதனை நகராட்சி ஆணையாளருக்கு மாவட்டப் பதிவாளர் எடுத்துச் சொன்னார். எப்படியும் வரி பாக்கியை உடனே செலுத்திவிட வேண்டும் என்று நகராட்சித் தலைவர் சொன்னதன்பேரில் பதிவுத்துறைத் தலைவரிடமிருந்து நிதி பெற வேண்டியிருப்பதால் சிறிது காலவரை வேண்டுமென்றும், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமென்றும் மாவட்டப் பதிவாளர் எழுத்துமூலம் கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியிருந்தும், 1968-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 30-ம் நாள் நகராட்சி அதிகாரிகள் துணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்திலிருந்த மேசை நாற்காலி வகையறுக்களை ஜப்தி செய்து 1968-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 5-ம் தேதிக்குள் வரி பாக்கி செலுத்தப் படாவிட்டால் சாமான்கள் ஏலத்தில் விடப்படும் என்றும் கூறிச் சென்றனர். குழித்துறை நகராட்சி ஆணையாளர் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை சட்டப் பூர்வமாக நியாயமாக இருந்தாலும்கூட அரசின் ஒரு துறையினர் வேறு ஒரு துறையின்மீது கடும் நடவடிக்கை எடுத்தது விரும்பத்தக்கதல்ல என்றும், கடும் நடவடிக்கை எடுத்ததற்குப்பதிலாக இச்செய்தியை

மேலதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்பேரில், இது சம்பந்தமாக ஒரு பொது உத்திரவு பிறப்பிக்கக் கிராம முன்னேற்ற உள்ளாட்சி இலாக்கா நடவடிக்கை எடுத்துககொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நகராட்சியிலே டிமாண்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நகராட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில, அது வந்து சேரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது முறையாகச் சேர்க்கப் பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிச் சேர்க்கப்படவில்லை யென்றால் அதற்குச் சம்பநதப்பட்டவர் யார்? அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அது முறையாகத்தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கான நிதியைப் பெறுவதற்கு தலைமை அதிகாரியிடத்திலிருந்து அனுமதி பெறவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, as a general rule, all the Government buildings and other allied buildings are exempt from municipal taxes if they apply for it. Have the Government taken any steps in this matter to apply for such exemption? I mean, have any steps been taken by the Sub-Registrar's Office, Kuzhiturai for exemption from municipal tax for its buildings?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் உறுப்பினரின் யோசனையை அரசு பரிசீலனை செய்யும். குழித்துறை துணைப்பதிவாளர் அலுவலக சார்பில் நகராட்சி வரி விலக்குபற்றி எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை.

Advertisement for products of Khadi Department.

*546 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

(a) whether the Khadi Department has been advertising its products through the A.I.R. Commercial broadcasts; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி:

(அ) ஆம்.

(இ) வானொலியில் "தேன் கிண்ணம்" ஒலிபரப்பு நேரத்தில் பின் வரும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேர விளம்பரம் 3–11–69-லிருந்து 21–1–70 வரை தமிழக கதர் கைத்தொழில் வாரியத்தால் ரூ. 3,980 செலவில் தரப் பட்டது.

பாட்டு:

"அண்ணல் காட்டிய அறவழி காத்திட
எண்ணற்ற நூற்பாளர் இனிதாய் வாழ்ந்திட
வாங்கிடுவீர் கதரே! கதரே!

உரைநடை:

காதி கிராப்ட், திருச்சி எம்போரியம்
தமிழ் நாடு அரசு காதி நிலையங்களில் கதர் வாங்குங்கள்.
தீபாவளிக்கு பத்து சதவிகிதம் தள்ளுபடி உண்டு.

இந்த உரைநடை 3–11–1969-லிருந்து 8–11–1969 வரை ஒலிபரப்பப் பட்டது.

1970 மார்ச் 26]

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: இம்மாதிரி, கைத்தறித் துணிகளை பற்றியும் விளம்பரம் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: கதர்–கைத்தொழில் வாரியத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிற காரியத்தைத்தான் சொன்னேன். கைத்தறியைப் பற்றிய விவரம் தேவையானல், அது அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷய மாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556 ஆகிய எண்கள் உள்ள கேள்விகள் பிறகு எடுத்துக்கொள் ளப்படும்.

Conference of Assistant Public Prosecutors in Thanjavur.

*557 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether any conference was held by the Assistant Public Prosecutors on 10-3-1968 at Thanjavur;

(b) if so, the details thereof?
assurance during the course of the conference that the Grade-II Assistant Public Prosecutors will be made gazetted and the pay scales of Sub-Magistrates will be revised; and

(c) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளும், முன்சீப் களும் ஒரே அளவுதான் படித்திருக்கிறார்கள். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் கிரிமினல் துறையில் வேலை செய்கிறார்கள். முன்சீப்கள் சிவில் துறை யில் வேலை செய்கிறார்கள். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவி இப்பொழுது 'கெஜட்டட் ராங்க்' ஆக இருக்கிறது. சம்பள அடிப்படையில் முன்சீப் சம்பளம் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கை அரசாங்கத்திற்குத் தரப் பட்டதே, அது சம்பந்தமாக அரசு நல்ல முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, சப்-மாஜிஸ்ட் ரேட்டுக்கு இரண்டாண்டுப் பயிற்சி இருந்தால் எடுக்கலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்புக்கு மூன்று ஆண்டுகள் பயிற்சி இருக்க வேண்டும். ஆனல், இரண்டு பிரிவினரையும் ஒரே பிரிவாக்க வேண்டும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்-கம்-சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று ஆக்க வேண்டும் என்ற ஒரு யோசனை இருந்தது. நம்முடைய உயர்நீதி மன் றம் அதைச் சிபார்சு செய்தது. இதற்கிடையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று ஒரு கோரிக்கை வந்து, உயர் நீதிமன்றத்திற்கும் அது அனுப்பப்பட்டு, அரசாங்கமும் அதிலே கவன மும் செலுத்தி வந்தது. இடையில் சம்பளக் கமிஷன் வந்துவிட்டதால், அந்தக் கமிஷனே இந்த இரண்டு பதவிகளையும் அதாவது சப்-மாஜிஸ்ட் ரேட், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் ஆகிய இந்த இரண்டு பதவிகளையும் ஒன்ருக்க லாமா அல்லது சம்பளத்தை மட்டும் உயர்த்தலாமா என்பதைப் பரிசீ லிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், அநேக இடங்களில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் குடியிருப்பதற்கு அரசாங்க வீடுகள் இல்லாததன் காரணத்தால், தனியார்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகளில் அவர்கள் வாடகைக்கு இருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டிலிருந்து தமிழகம் முழுவதும் எந்த எந்த இடங்களில் வாடகைக் கட்டடங்களில் கோர்ட்கள் இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களில் சர்க்கார்க் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டும் என்ற விரிவான ஸ்கீம் ஒன்றை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியதாகத் தெரிகிறது. அப்படி அனுப்பியிருந்தால் அந்தக் கட்டடங்களுக்கு அருகிலேயே சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்கள் குடியிருக்க வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசு உத்தேசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீதிமன்றக் கட்டடம் கட்டவேண்டும் என்று எந்தவிதமான யோசனையையும் உயர்நீதிமன்றம் தெரிவித்ததாக எனக்கு நினைவில்லை. ஆனால்; அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் அத்தனை பேருக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்திருந்தோம். அதன் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் நீதிபதிகளுக்கு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேடிலிருந்து—டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் வரை எங்கெங்கு வீடுகள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் ஹவுசிங் போர்டு மூலமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறது. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டிலிருந்து ஆரம்பித்து மாவட்ட நீதிபதிகள்வரை உள்ளவர்களுக்கு இந்த வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு முடிவு செய்திருக்கின்றோம். அண்மையில் அதற்கான இடம் கிடைக்கவில்லையென்றாலும், எங்கெங்கே நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களிலேயே வீடுகள் கட்டுவதற்கான மனை இருந்தால், குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்கு அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கும் அண்மையில் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அஸிஸ்டெண்ட் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர்கள், பப்ளிக் ப்ராசிக்யூடர்கள் ஆகியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, தகுதி, திறமை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா ? இல்லையென்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன ? தகுதி, திறமை அடிப்படையில்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் அதனுடைய விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தகுதி, திறமையை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு எப்படித் தேர்வு நடத்துவது என்பதற்கு விதிமுறை இருக்கிறது. ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ் இருக்கின்றன. அவற்றின்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மனுக்களை வாங்குகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப்பிறகு ஒரு புதிய முடிவு எடுத்தது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே பார்த்து, அனுப்புகிறவர்களைமட்டும் இங்கே பரிந்துரை செய்யக்கூடாது, அதற்கு மாறாக, இந்த இடத்திற்கு காலி இருக்கிறது என்று யார்யார் மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாரும் மனுச் செய்யலாம் என்றும், மாவட்ட நீதிமன்றத்திலோ, குறிப்பிட்ட நீதி மன்றத்திலோ வழக்குரைஞர்கள் சங்கத்திலே அறிவிப்புக் கொடுக்கவேண்டும், அதன்பேரில் யார் யார் மனுப் போடுகிறார்களோ அவர்கள் அத்தனை பெயர்களைப் பற்றியும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், மாவட்ட நீதிபதிகளும் பரிந்துரை செய்யவேண்டும். ஒருவரை விட்டுவிட்டு இன்னொருவரைப் பரிந்துரை செய்யக்கூடாது. எல்லாப் பெயர்களையும் அனுப்பவேண்டும். ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் குறிப்பு அனுப்பவேண்டும். அவர்களுடைய கருத்துக்களை அனுப்பவேண்டும். அதிலிருந்து அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கிறது.

திரு. எம் எஸ். மணி : தலைவரவர்களே, இந்த ஏ.பி.பி., பி.பி. ஆகியவர்களை எடுக்கும்பொழுது அவர்கள் அரசாங்கத்தின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களா என்று அறியப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வழக்குரைஞர்களின் திறமையை முதலில் பார்த்து அதற்குப்பிறகு அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் சிறந்த முறையிலே வழக்காடுவார்கள், நம்முடைய கொள்கையையேற்று

வழக்காடுவார்கள் என்று பரிசீலிக்கவேண்டியது நியாயம். காரணம், நம்முடைய வழக்குகளுக்கு அவர்கள் எதிர் வழக்காடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் பரிசீலித்து பின்னல் முடிவெடுக்கப்படுகிறது.

Thiru K. VINAYAKAM : Apart from the efficiency of the lawyer who applies for this post, is it not a fact that of late recent appointments have been made to this cadre from the political party which is in power?

மாண்புமிகு திரு. செ மாதவன் : அரசியல் கட்சியிலே இருப்பவர்களை வழக்குரைஞர்களாகச் செய்யக்கூடாது என்று விதியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களையெல்லாம் போடக்கூடாது என்றுகூட விதியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் கட்சியின் நேரடி நிர்வாகத்தில் ஈடுபடக்கூடாது என்று பரிசீலிக்கிறோம். மனுச் செய்த பின்னலே, தனிப்பட்ட கட்சியிலேயிருந்தால் குந்தகம் ஏற்படும் என்ற முறையில் எந்த அரசியல் கட்சியிலும் இருக்கக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. சேர்வதற்கு முன்னல் அரசியல் கட்சியாக இருந்தால் பாவம் என்று கருதவில்லை. இப்போது இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப்பிறகு அப்படிச் செய்வது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு வருத்தமாகயிருந்தால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாளி அல்ல.

Improvements to Cauvery Delta area.

558 Q.—Thiru G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether any team of World Bank officials visited the Cauvery Delta areas in Tamil Nadu around 21st October 1969?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

Thiru K. VINAYAKAM : What were the findings of the World Bank officials regarding this Cauvery delta? Were they in a position to give us intelligent suggestions as to how we could improve the scheme already on hand or did they help us with monetary aid?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பாசனத் திட்டத்தைப் புதுப்பிக்கும் வடிகால் வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை நம்முடைய அரசு ஏற்கெனவே தயாரித்து உலக வங்கியின் உதவிக்காக அனுப்பியிருக்கிறது. உலக வங்கியின் நிபுணர்களும் இதைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். திருப்தியளிக்கும் திட்டத்தைத் தயாரித்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரின் மூலமாக உலக வங்கியின் உதவியை நாடியிருக்கிறோம். 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பதில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இந்த காவிரி டெல்டா பகுதி அபிவிருத்திக்காக, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடைமடைப் பகுதியைச் சீர்திருத்த ரூபாய் 50 கோடி முதலீட்டில் அங்கு தமிழக அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து உலக வங்கியிடம் மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக கடன் கோரியுள்ளதா? அது பற்றிய விவரத்தை அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 49 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் பழைய காவிரி கயவாய்ப் பகுதி பாசனத் திட்டத்தைப் புதுப்பிக்கவும் அதற்கு வடிகால் வசதிகள் செய்யவும்

திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. காவிரி கயவாய்ப் பகுதியில் உள்ள வடிகால் திட்டங்களுக்கு ரூபாய் 6·30 கோடி செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டங்களுக்காக உலக வங்கியிடம் மத்திய அரசாங்கத்தின்மூலம் கடன் உதவி கோரியிருக்கிறோம். கிடைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. எம். பூபதி : தலைவரவர்களே, உலக வங்கியின் அதிகாரிகள் காவிரி கயவாய்ப் பகுதியைப் பார்வையிட்டதைப்போல வேறு எந்தெந்தப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்டார்கள் ? அதைப்பற்றி கருத்துரைகள் ஏதாவது வழங்கினார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : காவிரி கயவாய்ப் பகுதியை மட்டும்தான் பார்வையிட்டார்கள்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, காவிரி கயவாய்ப் பகுதியைச் செப்பனிடத் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்தை அங்கத்தினர்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : விவரக் குறிப்பை இப்பொழுது கொடுப்பதற்கில்லை.

கடில நதியின் குறுக்கே பாலம்.

*559 வினா—திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உளுந்தூர்பேட்டையிலிருந்து திருவெண்ணெய்நல்லூர், 20-வது மைல் தூர பாதையில் உள்ள கடிலம் நதிமீது பாலம் கட்டும் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு அதற்கான பணம் ஒதுக்கப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் என்றால், எப்பொழுது அவ்வேலை நிறைவேற்றப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) உளுந்தூர்பேட்டை—திருவெண்ணெய்நல்லூர் சாலை 21/1-வது மைலில் கடிலம் ஆற்றின் குறுக்கே ரூ. 80,000 செலவில் பாலம் ஒன்று கட்டும் திட்டம் மாவட்ட வாரியத் தலைப்பின்கீழ் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் பாலம் கட்டுவதற்காகும் செலவு அதிகமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதால் பின்னர் இது நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

(இ) நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மத்திய சாலை நிதித் திட்டத்தின்கீழ் இப்பணியை நிறைவேற்றுவது குறித்து ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்பணிக்கு இந்திய அரசு இசைவு அளித்து இப் பணிக்காகப் போதிய நிதி ஒதுக்கப்பட்டால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இப்பணி நிறைவேற்றப்படுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி : தலைவரவர்களே, இந்த கடிலம் நதியில் பாலம் கட்டும திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்தும் இதுவரையில் எடுத்துக்கொள்ளாததற்குக் காரணம் என்ன ? அப்படிப் பணம் ஒதுக்கியும் அதைச் செய்யாததைப்பற்றி, அங்கேயுள்ள அதிகமான மக்களுக்குப் போக்குவரத்துத் தொல்லை அதிகமாக இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்து, எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்ட முதலீட்டைப்போல இரண்டு மடங்கு முதலீடு செய்வதற்கென வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. எனவே

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு ஆட்சித் தலைவரால் இசைவளிக்கப்பட்ட பணிகள் அனைத்தையும் செலவின்மேல் வரம்பிற்குள் மேற்கொள்ள இயலவில்லை. மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொழிற்பகுதியிலுள்ள பணிகளேமட்டுமே மேற்கொள்ள முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இந்தப் பணியை மேற்கொள்ள இயலவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல், மத்திய அரசு இசைவு கொடுத்தால் இந்த வேலை துவங்கப்படும்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய எஸ்டிமேட் என்ன ? நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள் ? அதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இத் திட்டத்திற்கு சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று இப்பொழுது மதிப்பிடப்படுகிறது.

Meenambakkam Air Port.

*560 Q.—Thiru G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Air Lines Corporation has consulted the Tamil Nadu Government about the expansion of the Meenambakkam Air Port?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

Dr. H. V. HANDE : With regard to the aerodrome is it not a fact that the Government of Tamil Nadu has suggested certain recommendations and is it not a fact that the present aerodrome is insufficient to allow Boeings and other big planes to freely come and go? May I also know whether the aerodrome is going to be developed as an inter-national airport? What suggestions have this Government offered to aerodrome authorities or the Central Ministry concerned with regard to this aerodrome?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த விமான நிலையத்தை விரிவுபடுத்துவதுபற்றி இந்திய விமானப் போக்குவரத்துக் கழகம் மாநில அரசாங்கத்துடன் கலந்தாலோசிப்பதில்லை. ஆனால் ஒரு புதிய விமானப் போக்குவரத்து வசதிக்கேற்ற தளம் மீனம்பாக்கத்தில் அமைக்கப்பெறவேண்டும். அதுவும் மேலாக பகுதி விமானக் கூடம் அமைப்பது என்ற அடிப்படையில் உள்நாட்டு போக்குவரத்துக்கும், வெளிநாட்டுப் போக்குவரத்துக்கும் ஏற்றதான வகையில் தற்போதுள்ள விமானக்கூடம் பாதை ஆகியவற்றிற்கு ஒட்டினாற்போலவும், அவற்றுக்கு தென்-மேற்கேயுள்ள நிலங்களிலும் தளத்தை அமைக்கவேண்டும். இம் மேம்பாட்டுக்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூபாய் 18·28 கோடி என இப்பொழுது கணக்கிடப்பட்டுள்ளது

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் இப்பொழுதிருக்கும் நான்கு விமான தளங்களைத்தவிர, வேறு புதிய விமான தளங்கள் அமைக்க தமிழக அரசு சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா? சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்றால், தூத்துக்குடி அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தூத்துக்குடியில் விமான தளம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு நம்முடைய அரசாங்கத்தில் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தூத்துக்குடிக்கு விமானதளம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அதைக்கொண்டு மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யலாம்.

Madras–Vedanthangal special buses.

*** 561 Q.—Thiru K. VINAYAKAM** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether special buses of Tamil Nadu StateTransport Department are run to Vedanthangal, a bird sanctuary in Chingleput district; and

(*b*) if so, how frequently?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) சென்னையிலிருந்து வேடந்தாங்கல் பறவைகள் உய்விடத்திற்குச் சென்று திரும்புவதற்குத் தனிப்பேருந்து ஒன்று தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை நடத்துகிறது.

(இ) நவம்பர் திங்கள் முதல் மார்ச் திங்கள் முடிய உள்ள ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், பொது விடுமுறை நாட்களிலும தனிப் பேருந்து விடப்படுகின்றது. சென்னையில் இந்தப் பேருந்து காலை 7-30 மணிக்குப் புறப்பட்டு மாலை 8-15 மணிக்குத் திரும்புகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Whereas this Vedanthangal Bird Sanctuary has earned international reputation for attracting birds from different countries, will not the Government think of the possibility of running a daily service during this season instead of running the service only on holidays like Sunday and other public holidays, and will it not be profitable for the Government to run a daily service because there is a great demand for sight-seeing in this sanctuary?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வேடந்தாங்கல் பறவைகள் உய்விடத்திற்குச் சாதாரண நாட்களிலே செல்ல வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினரவர்கள் சொல்வதைப்போன்று ஒரு டிமாண்ட் இல்லை. சீசன் காலத்திலே மாத்திரம் போகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், பொது விடுமுறை நாட்களிலும் போகிறார்கள், அப்படி அதிகமாகப் போகும் நாட்களில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று போக்குவரத்துத்துறை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிட்டபடியிருந்து அதைப் போக்குவரத்துத் துறை இயக்குநருக்குத் தெரிவித்தால் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், விடுமுறை நாட்களிலும்தான் சர்க்கார் பேருந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நீண்ட நாட்களாக சென்னையிலிருந்து வேடந்தாங்கலுக்கு பஸ் விடவேண்டும் என்று கோரிக்கை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமைகள், விடுமுறை நாட்கள் ஆகியவை தவிர மற்ற நாட்களில் போவதற்கு வசதி இல்லை. ஆகவே, தற்பொழுது சென்னையிலிருந்து மதுராந்தகத்திற்குப் போகும் அரசுப் பேருந்தை வேடந்தாங்கல்வரை நீட்டிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அம்மாதிரி நீட்டிப்பதால் பயனில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : வேடந்தாங்கலுக்கு வருகிற பயணிகள் செய்கிற ஆர்பாட்டத்தினால் அங்கே வருகின்ற பறவைகள் அஞ்சுகின்றன என்று ஒரு பறவை நிபுணர் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நிபுணர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அச்சப்படத்தக்க அளவுக்கு உள்ள பிரயாணிகள் அல்லது பயணிகள் அங்கே போகாமல் இருப்பது தான் அதற்குரிய வழி. (சிரிப்பு). பறவைகள் அச்சப்படத்தக்க ஆட்களைப் பார்த்து அச்சப்படுவதாகவும் சொல்ல முடியாது.

Express buses from Hosur

* 562 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether any proposal has been received recently from the Dharmapuri District Development Council to extend all the express buses starting from Krishnagiri to start from Hosur for the benefit of the people who come from Mysore State as well as Hosur area?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இல்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, there are not sufficient number of direct buses between Bangalore and important cities of our State like Coimbatore, Madurai, Tiruchirappalli and Madras and the ,passengers from Mysore State are finding it very difficult, to change three buses. To alleviate the sufferings of the passengers, will the Government be pleased to start our buses at Ahipalli on the Mysore State Border instead of at Krishnagiri? in fact by the Mysore State Border instead of at Krishnagiri? In fact by this arrangement the buses will earn more income.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: There is no proposal to start buses from the Mysore State border. There is a proposal for runing the service "Kirshnagiri to Madras" as Dharmapuri to Madras Express Service for providing direct connection between Madras and Dharmapuri, the headquarters of the district.

THIRU B. VENKATASWAMY: People coming from Bangalore and Mysore are finding it very difficult. To provide facility for such passengers, will the Government run at least one or two buses from the Mysore State border?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: At present there is no such proposal. If a specific request to that effect is made, it will be considered.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: A number of State buses start from Madras and reach Krishnagiri and stop there instead of going to Hosur, our last border town on the Mysore side. A number of passengers of Mysore State including a number of Tamil people who have settled at Bangalore and Mysore are coming to Madras side very frequently. Now they travel in a number of buses, that is, private buses, luxury buses and also in lorries.

Considering all these difficulties, will the Government at least as an experimental measure try to extend the State buses that stop at Krishnagiri to Hosur?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The experimentation should not be at the risk of economy.

நாகர்கோயில்—தூத்துக்குடி பேருந்து பணிகள்

* 563. வினா—திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்:
திரு. டி. மார்ட்டின்: } மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாகர்கோவிலுக்கும், தூத்துக்குடிக்குமிடையே கடற்கரை சாலை (East Coast Road) வழியாக அரசாங்க சாதாரண பஸ்களும் துரித பஸ்களும் விடும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் அமல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்: தூத்துக்குடிக்கும் நாகர்கோவிலுக்கும் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரமாக பஸ் விடுவதால் பின்தங்கிய பகுதி மக்களுக்குப் பிரயோசனமாக இருப்பதோடு, இப்பொழுது அந்த சாலையில் அரசாங்க பஸ் அதிக தூரம் ஓடிக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத் தனியார் பஸ்கள் விடப்படமுடியாத நிலைமை இருப்பதனால், அதை உத்தேசித்தாவது அரசாங்கம் இதை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அந்தப் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இப்பொழுது நாகர்கோவிலிலிருந்து திருச்சி வரையில் பஸ் செல்லுகிறது. நாகர்கோவிலிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு பஸ் விட்டால், நாகர்கோவில், தூத்துக்குடியை இணைக்கின்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. எனவே, கிழக்கு கடற்கரை ஓர சாலையில் துரித பஸ்கள் விடுகின்ற உத்தேசம் இப்பொழுது இல்லை.

திரு. டி. மார்ட்டின்: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த ரோடு அதிகமான மீன்வளம் உள்ள கிராமங்களையெல்லாம் இணைத்துச் செல்கின்ற காரணத்தினால், அந்தக் கிராமங்களில் அதிகமான அளவில் மீன் வியாபாரம் போன்றவைகளெல்லாம் நடைபெறுகின்ற காரணத்தினால், கிராமங்களிலுள்ள வியாபாரிகள் அங்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, துரித பஸ்களை விடமுடியாவிட்டாலும், சாதாரண அரசாங்க பஸ்களை விடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : There is no proposal to operate a route from Nagercoil to Tuticorin via the coastal road either with ordinary or with express services, in view of the commitment on nationalisation of passenger bus transport.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தூத்துக்குடி ஒரு முக்கிய துறைமுகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு வணிகஸ்தலமாக இருக்கிற காரணத்தினாலும், சாதாரண பஸ்களை விடுவதற்கு அரசு புனராலோசனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்

மாண்புமிகு திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா: தூத்துக்குடிப் பிரதேசத்தில் நிறைய பஸ்கள் இருக்கின்றன. கடலோரப் பாதையில் பஸ்களை விடுவதற்கான செயற்குறிப்பு தற்பொழுது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இல்லை.

[1970 மார்ச் 26]

திரு. என். துரைபாண்டியன் : கன்யாகுமரி, ராமேசுவரம் ஆகிய இரண்டு இடங்களும் புண்ணியஸ்தலங்களாக இருப்பதினால், அவை இதே ரோடில் இருப்பதனால், கன்யாகுமரிக்கும் ராமேசுவரத்திற்கும் இரண்டு துரித பஸ்கள் விடுவதாக கடந்த அரசு முடிவு செய்திருந்தது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தூத்துக்குடி, நாகர்கோவில் கனெக்ட் ஆகும். ஆகவே, இதை துரிதப் படுத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கடந்த அரசு புண்ணியஸ்தலங்களுக்கு பஸ்கள் விடுவதாக முடிவெடுத்தது பற்றிய செயற்குறிப்பு என்னிடம் இல்லை. தற்பொழுது அது போன்ற ஒரு செயற்குறிப்பும் இல்லை.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : கன்னியாகுமரி, ராமேசுவரத்திற்கு போவதாக இருந்தால் தற்பொழுதுள்ள பஸ் ரூட் வழி 280 மைல். கோஸ்டல் ரோடு வழியாகப் போனால் தூரம் 140 மைல். கோஸ்டல் ரோடு வழியாகப் போனால் 140 மைல் தூரம் குறைவாக இருக்குமாதலாலும், மக்கள் குறைந்த கட்டணத்தில் போவதற்கு வசதியாக இருக்குமாத லாலும், இனிமேலாவது கோஸ்டல் ரோடு வழியாக கன்னியாகுமரி, ராமேசுவரத்திற்கு துரித பஸ்களை விடுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க புனராலோசனை செய்யுமா இந்த அரசு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பி னர் சொன்னபடி மறுபரிசீலனை செய்யலாம்.

அரசுப் போக்குவரத்துப் பணிக் களரிகளில் பெட்ரோல் நிலையங்கள்

* 564 **வினா.—திரு. கே. சகாதேவ கண்டர்:** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை, (i) சென்னை மாநகரிலும் (ii) மாவட்டங்களிலும் உள்ள தனது பணிக் களரிகளில் இந்திய எண்ணெய் நிறுவனத்தின் உடனுழைப்புடன் பெட்ரோல் நிலையங்களை அமைத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (i) ஆம்.

(ii) இல்லை.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : இந்த பெட்ரோல் நிலையங்கள் அமைப்பதற்காக சர்க்கார் எவ்வளவு முதலீடு செய்திருக்கிறது? அதி லிருந்து சர்க்காருக்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைத்துள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே சாதிக் பாட்சா : லாப நஷ்ட கணக்கே கிடையாது

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட் வொர்க்ஷாப், ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் நிற்கும் இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இண்டியன் ஆயில் பங்குகளை மாலை நேரம் ஆகிவிட்டால் மூடிவிடுகிறார்கள். ஆகையினால் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான பல வண்டிகள் வெளியார் பங்குகளுக்குப் போய் பெட்ரோல், டீசல் பிடிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அந்த பங்குகளெல்லாம் 24 மணி நேரம் வேலை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஆட்களைப் போட்டு அந்த பங்குகளை நடத்துவ தற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனியார் பங்குகளில் மாலை வேலைகளில் டீசல், பெட்ரோல் பிடிப்பதற்கான ஏற்பாடு இருப்பதாக செயற்குறிப்பு இல்லை. அப்படிக் குறைபாடு இருக்கு மானால், அதை அரசு கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

Thiru K. VINAYAKAM : Whereas the Madras State Transport is a very consumer of petrol and liesel oil and whereas the commission on the purchase of these would go to the coffers of the Government, will the Government think in terms of maintaining their own petrol buwnk in all workshops where the buses stay during nights?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதைப்பற்றி செயற் குறிப்பு இப்பொழுது இல்லை. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறை இது போன்ற பெட்ரோல் பங்குகளை, பெட்ரோல், டீசல் ஸ்டேஷன்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்பது விவாதத்திற்குரிய ஒரு பிரச்னை.

அரசுப் பேருந்து விபத்துக்கள்

***565 வினா.—திரு. ஆர். கருப்பையா :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கடந்த 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் மட்டும் அரசினர் பேருந்துகள் எத்தனை இடங்களில் விபத்துகளுக்கு உள்ளாயின?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நூற்று முப்பத்து ஒன்று இடங்களில்.

***566 வினா.—திரு. ஆர். கருப்பையா:** மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னையில் 1969-ம் ஆண்டு, அக்டோபர் 6-ந் தேதி, இரண்டு அரசாங்க பஸ்கள் மோதிக்கொண்டது உண்மையா?

(இ) இதனால் எத்தனை பேர் படுகாயமுற்றனர்?

(உ) இந்த விபத்திற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) ஒரு விபத்தில் 21 பேர்களும் மற்றொரு விபத்தில் 19 பேர்களும் காயமுற்றனர்.

(உ) பேருந்து ஓட்டுநர்களின் கவனக்குறைவினால் விபத்துக்கள் நேர்ந்தன.

முற்பகல் 9-30 **திரு. கொ. இர. ஞானசம்மந்தன் :** தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மெயின்டினன்ஸ் சரியாக இல்லாததால், இப்படிப்பட்ட ஆக்ஸிடெண்ட்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பராமரிப்புச் சரியாக இல்லாததால் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால், பஸ்களுடைய ஓட்டுநர்கள், ட்ரைவர்கள், அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்கள்மீது போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்தபோது, கோர்ட்டில் வழக்கு பதிவு செய்தால், அப்படிப்பட்ட ட்ரைவர்களுக்கு வாரண்டு சர்வ் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது என்பது வாஸ்தவமா? அடிக்கடி ட்ரைவர்களை மாற்றுவதால், அதைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரியாததால், வாரண்ட் ஒரு ஆண்டுகாலமாகியும் சர்வ்

பண்ண முடியாத நிலை அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி, with the permission of the Chair I would say என்னுடைய காரையே அடித்த ட்ரைவர் இன்னமும் அறிவிக்கப்படாமல், வாரண்ட் சர்வ் செய்ய முடியாதநிலை இருக்கிறது. இப்படிப் பல்வேறு பஸ்களில் ட்ரைவர்கள் மாற்றப்படுவதால், அந்த விவரம் தெரியாததால், ஏற்படும் இப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர். வாரண்ட் சர்வ் செய்ய வேண்டும் என்றால், குறிப்பிட்ட இலாகாவில் வேலை செய்பவர்களுக்கு through the Head of the Department கொடுக்கலாம் டைரக்டரிடம் அனுப்பினால், அவர்கள் சர்வ் செய்து கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவார்கள்.

திரு. ஜே. கருணாநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விபத்துக்களுக்கு ட்ரைவர்களுடைய கவனக் குறைவு காரணமா அல்லது பஸ்கள் பழுதுபட்டிருப்பது காரணமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பல காரணங்கள் உண்டு விபத்துக்களுக்கு.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: தலைவர் அவர்களே, விபத்துக்கு அடிப்படைக் காரணம் ப்ரேக்குகளை சரியான முறையில் பராமரிக்க போதிய ஸ்டாப்புக்கள் இல்லை என்ற கருத்து இருக்கிறதே, அதைச் சரிசெய்தால், விபத்துக்கள் தடுக்கப்பட்டு நிறுத்தலாம் என்பதால், அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மெயின்டினன்ஸ் சரியானபடி இல்லாததால் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது இல்லை. ஒரு பஸ் வெளியிலே போகும்போது, நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்கள் பிரேக் சரியாக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் சரிபார்த்துத்தான் அனுப்புகிறார்கள். விபத்துக்களுக்கு பல காரணங்கள். அதன் பெயரே "ஆக்ஸிடெண்ட்", எதிர்பாராமல் ஏற்படுகிறது. (சிரிப்பு)

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஓட்டுநர்கள் வேகமாக ஓட்டுவதால்தான் ஆக்ஸிடெண்டுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, துரித பஸ்களுக்கு இவ்வளவு மைலுக்கு மேல் போகக்கூடாது என்ற நிபந்தனையை வைத்து, சிலிங் வைத்து, பஸ்களை ஓட்ட அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் ட்ரைவரின் குடும்பத்தினரின் படங்களை, மனைவி, பிள்ளைகளுடைய படங்களை ஓட்டுநர்கள் முன்னால் வைத்து, அதைப் பார்த்தாவது அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக ஓட்டுவார்கள் என்று செய்யப்படுவதுபோல் நம்முடைய அரசாங்கமும், அரசு பஸ்களில் குடும்பத்தினரின் படங்களை வைக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அரசாங்க பஸ்களில் அவர்கள் குடும்பத்தினரின் படங்களை வைக்கலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறார்கள். ஒரு வேளை மனைவியின் படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு வேகமாக ஓட்டுவதால் ஆக்ஸிடெண்டுகள் அதிகமாகக் கூட ஏற்படலாம் (சிரிப்பு). குடும்பத்தினரைக் காப்பாற்றுவதை விட, பொதுமக்களைக் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஆக்ஸிடெண்ட் நடைபெறுவதற்கு பல காரணங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலே குறிப்பாக 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம், 6-ம் தேதி நடைபெற்ற ஆக்ஸிடெண்டுக்குக் காரணம் ஓட்டுநர் கவனக்குறைவு என்று

சொன்னார்கள். பொதுவாக ஓட்டுநர்கள் ஒரு வழித்தடத்தில் ஒருவரே இல்லாமல் அடிக்கடி மாற்றப்படுவதால், பஸ் ஓடும் ரோடுகளில் வளைவுகள் இருப்பது தெரியாமல், பெரும்பாலான ஆக்ஸிடெண்டுகள் வளைவுகள் இருக்கும் இடங்களில்தான் நடக்கிறது. ஆகவே, ட்ரைவர்களை குறைந்தது ஒரே வழித்தடத்தில் ஒரு ஆண்டுக்காலத்திற்காவது இருக்கவேண்டும், அடிக்கடி மாற்றக்கூடாது என்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய யோசனை ஒரு நல்ல யோசனை. அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. கே. போஜன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் கூறிய பதிலில் கடந்த டிசம்பர் மாதத்தில் 131 இடங்களில் விபத்துகள் ஏற்பட்டன என்று சொன்னார்கள். விபத்துகளில் சம்பந்தப்பட்ட பிரயாணிகள் எத்தனை பேர்கள்? உயிர் இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு? காயம் அடைந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: The total number of insignificant accidents is 668. Deducting this from the total number of accidents 799, there were 131 accidents.

விபத்தில் உயிர் இழப்பு பற்றி செய்தி குறிப்பு என்னிடத்தில் இப்பொழுது இல்லை.

திரு. நா. காசிராமன்: இந்த விபத்துக்களையெல்லாம் தடுக்க உண்மையான காரணங்கள் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க உதவியாக இருக்கும் வகையில், வேகத்தைக் கண்டுபிடிக்க "கவர்னர்கள்" என்ற கருவியை வைப்பதன்மூலம் செய்யலாம். எந்த வேகத்தில் விபத்து நடந்தது என்று கண்டுபிடிக்க "டாகோகிராப்" என்ற கருவி இருக்கிறது. நகரில் ஓடும் ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் வைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதுபோன்ற இயந்திரம் பொருத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் பரிசீலிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Fire accident in Thanjavur Municipal Market.

* **567 *Q.***—Thiru K. VINAYAKAM: Will the Hon. the **Minister for Local Administration** be pleased to state—

(*a*) whether there was outbreak of fire in the municipal market of Thanjavur during the first week of November 1969; and

(*b*) if so, the damage thereof?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: (அ) ஆம். 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 8-ம் தேதி அன்று தீ விபத்து ஏற்பட்டது.

(இ) ரூ. 4 லட்சத்திலிருந்து 5 லட்சம்வரை மொத்த இழப்பு ஏற்பட்டதென்று மதிப்பிடப்பட்டது.

திரு. கே. விநாயகம்: சார், இதுவரையில் தீ விபத்துக்கு சென்னை நகரம்தான் பிரசித்திபெற்று இருந்தது. எப்படி அது தஞ்சாவூருக்குப் போனது? அதற்குக் காரணம் யாது? அதைக் கண்டுபிடித்தார்களா? இப்படி தஞ்சாவூரிலிருந்து திருச்சிக்கு, நாகர்கோவிலுக்கு என்று ஊரெல்லாம் போவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா? (சிரிப்பு)

1970 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தீ விபத்துக்கள் சென்னையில் தான் ஏற்படுகின்றன என்று இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைகள் பிற இடங்களிலும் ஏற்படாமல் இருக்க, மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போய், அங்கெல்லாம் ஏற்படாமல் தடுக்க முயற்சியை மேற்கொள்ளலாம். இந்த விபத்து எதிர்பாராத வகையில் ஏற்பட்ட ஒன்று.

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூரில் எத்தனை வியாபாரிகள் வீடுகள் பாதிக்கப்பட்டன என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அந்த அங்காடியில் ஏறத்தாழ 80 பெரிய கடைகளும், 300 நடைபாதை குடிசைகளும், பக்கத்தில் இருந்த சில தனியார் வீடுகளும், 5 தனியார் கடைகளும் தீக்கு இரையாயின. இதன் மொத்த மதிப்பு ரூ. 4 லட்சத்திலிருந்து 5 லட்சம் வரையில். தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக, சமூக சேவை மன்றம், 900 ரூபாய் பெறுமான துணிகளும் மூன்று படி அரிசியும் வழங்கியது. வீடு கட்டிக்கொள்ள 80 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் உடனடியாக 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 9-ம் தேதியன்று சென்று நேரில் பார்த்து உலகத் தமிழ் மாநாடு நிதியிலிருந்து ரூ.24,694 கொடுக்கப்பட்டது. நிலையான கடைகளைக் கட்ட 69 பேர்களுக்கு, சொந்த பணயத்தில், 500 முதல் 1000 ரூபாய் வரையில் பணமும், வேறுவிதமான உதவிகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சி மன்றமும் மீண்டும் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 2 லட்சம் மானியமும், 4·5 கடனுதவும் வழங்கியிருக்கிறது. ஸெண்டேஜ் சார்ஜும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு, வேலை பொதுப்பணித் துறையிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் பெரிய நகரம். கிட்டத்தட்ட தீ விபத்தினால் 5 லட்சம் ரூபாய் வரைக்கும் சேதம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக கிராமப்புறம் என்றால் தீயணைப்புப் படை வருவதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதமாகும். தஞ்சாவூர் போன்ற பெரிய நகரங்களில் தீயணைப்புப்படை இருந்திருக்குமே, அங்கிருக்கும் தீயணைப்புப்படை வேலைசெய்யவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் நகரத்திலுள்ள தீயணைப்புப் படை தான் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. அங்காடிகள் என்று சொல்லும்போது அந்த இடத்தில் மிக நெருக்கமாக ஒன்றோடொன்று ஒட்டியிருக்கின்ற காரணத்தாலும், தீ பிடித்த நேரம் பகல் 1-40 மணியாதலால், தீ வேகமாகப் பரவுவதற்கு வசதியிருந்ததாலும் சேதம் இவ்வளவு அதிகமாக காமராஜ் மார்க்கெட்டுக்கு ஏற்பட்டது.

திரு. நா. காசிராமன்: தலைவர் அவர்களே, தீவிபத்து நடந்த நேரம் தீபாவளி சமயம். அப்போது பட்டாசு கடைகளும், வாண விற்பனைக் கடைகளும் அதிகம் இருந்தன. இவைகளும் சில சமயங்களில் தீவிபத்துக்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, வாணங்களும், பட்டாசுகளும் விற்பதற்குள்ள லைசென்சுகள் கொடுப்பதைக் கடுமையாக்கி, பொது மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாமல் தடுக்கவும், தீவிபத்து ஏற்படாமல் தடுக்கவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக தீபாவளி போன்ற சமயங்களில் லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு என்னென்ன விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படவேண்டுமோ, அவைகளையெல்லாம் அனுஷ்டித்துத்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. தீ பிடிப்பதற்கு அதுதான் காரணமா என்று தெரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் எல்லாம் தீபாவளி பண்டிகையில் அதிக அக்கறை காட்டாமல் பட்டாசுகள் வெடிப்பதைக் குறைத்துக்கொள்ளும் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

திரு கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, தீபாவளி நேரத்தில் பட்டாசுகள் விற்பதனால்தான் திவிபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதைத் தடைப்படுத்தும் உத்தேசம் அரசின் ஆலோசனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி நம்மிடத்திலே எந்தப் புகாரும் வரவில்லை. இது காமராஜ் மார்க்கெட்டில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தைப்பற்றிய கேள்வி.

சிதம்பரம் வட்டத்தில் குழாய் கிணறுகளுக்கு மின்இணைப்பு

* 568 வினா—திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரம் தாலுகா, திருமுட்டம் பகுதியில் இருக்கும் குழாய்க் கிணறுகள் பூராவும் மின்சாரம் இல்லாமல் ஆயில் இன்ஜின் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில், இக்கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு தர அரசு நடவடிக்கை ஏதேனும் எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு ஓ. பி. இராமன்: (அ) சிதம்பரம் வட்டம், திருமுட்டம் பிர்க்காவில் 170 குழாய்க் கிணறுகள் மின்சாரத்தினால் இயங்கிக்கொண்டிருக்க, 45 குழாய்க் கிணறுகள் மட்டுமே எண்ணெய்ப் பொறிகளின்மூலம் தற்போது இயங்கி வருகின்றன.

(இ) இந்த 45 குழாய்க் கிணறுகளில், 8 குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. எஞ்சிய 37 குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கான திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே, சிதம்பரம் தாலுக்காவில் திருமுட்டம் பிர்க்காவில் உள்ள குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்தால், அங்குள்ள புஞ்சை நிலங்களை, நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றி விவசாயிகள் அதிக விளைச்சலைக் காண்பார்கள். ஆகவே அரசு திரும்பவும் பரிசீலித்து, எல்லா குழாய்க் கிணறுகளுக்கும் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது 8 குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கும் வேலை நடந்து வருகிறது. பாக்கி 37 குழாய் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கும் திட்டம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் மின் இணைப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று புதிதாக 385 திட்டங்களுக்கு ஒரு தனித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, வேலைத்திட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Delay in disposal of files.

* 549 Q.—Thiru K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken to root out corruption and delays in disposing of files by the Government officials?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: லஞ்ச ஊழல் வழக்குகளை ஆய்வு செய்வதற்காக, கண்காணிப்பு-லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்தை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. பொதுவாக, அரசுத் துறையில் எவ்வாறு தடுப்பது என்பது குறித்தும், நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் தனிப்பட்ட லஞ்ச ஊழல் வழக்குகள் குறித்து எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது குறித்தும் கண்காணிப்பு ஆணைக்குழு அரசுக்கு ஆலோசனை

1970 மார்ச் 26]

கூறுகிறது. காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான நிலையான கட்டளைகளும், நடைமுறைகளும் துறையின் நடைமுறை நூல்களில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. காலதாமதம் குறித்து மேல் அதிகாரிகள் அவ்வப்பொழுது நேடுதல்கள் (ஆய்வுகள்) நடத்துகின்றனர். மிகவும் தாமதம் ஏற்பட்ட நேர்வுகள், அரசின் கவனத்திற்குத் திட்டவட்டமாகக் கொண்டுவரப்பட்டால், தவறுசெய்யும் சார்நிலைப் பணியாளர்கள்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

துறைத் தலைவர்கள் அனைவரும், மேற்பார்வை அதிகாரிகளும், கோப்புகளைத் தாமதப்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றும், அரசு அலுவலகங்களில் காலதாமதமாவதைக் குறைப்பதற்கும் பல்வேறு வழி வகைகளை எடுத்துக்கூறியும் காலதாமதத்திற்குக்காரணமாக இருப்பவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவும் அண்மையில்கூட அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, நமது அரசு அலுவலகத் திலே லஞ்சப் புகார்கள் அல்லது அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட பைல்கள் எல் லாம் தாமதமாக ஒரு ஆபீசரிடமிருந்து இன்னொரு ஆபீசருக்குச் செல் கிறது என்பதை ஆராய்வதற்காக ஓய்வுபெற்ற சீப் செகரடரி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். காலதாமதத்தைப்பற்றி 'உறஷ் மணி' என்றும் 'புஷ் மணி' என்றும் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்கும், அறவே ஒழிப்பதற்கும் அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கால தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சிகளைப்பற்றித்தான் நான் அளித்த பதிலிலேயே விவரங்கள் தந்திருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, காலதாமதத்திற்குக் காரணமாக அமைவது, அதிகாரங்கள் மேலிடத்தில் குவிந்தும், கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் முடிவு எடுக்க முடியாமல் இருப்பதும்தான். ஆகவே, மேல்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதன் மூலம் இதைத் துரிதப்படுத்த முடியும். இப்படிச் செய்தால் சிவப்பு நாடா முறையை மாற்றி, பச்சை நாடா முறையைக் கொண்டுவருவதற்கு வழிவகை செய்யும் என்பதை அரசு அறியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நாடாவின் வர்ணத்தை மாற்றுவதனால் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. அவர்களின் மனப்போக்கை மாற்ற வேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, லஞ்சத்தை ஒழிப்பது என்ற அடிப்படையில், முன்கூட்டியே விவரம் தெரிந்துகொண்டு அந்தப் பணத்தின்மீது குறியிட்டு, பணத்தைக் கொடுத்து லஞ்ச ஊழல் போலீசார் பிடித்துவந்ததை அப்படி பிடிக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு ஏதேனும் பிறப்பித்ததா ? அப்படியிருந்தால் அதை மாற்றுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படிச் சொல்லப்படுகிற 'ட்ராப்ட் கேஸ்' என்ற வகையில் வந்த 20 வழக்குகள் புலன் விசாரணை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப் பிடிக்கக்கூடாது என்ற உத்தரவு போடவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, லஞ்சப் புகார்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது சம்பந்தப்பட்டவர்களை உடனடியாக சஸ்பெண்ட் செய்கிறார்கள். எந்த பீரியட் வரை சஸ்பெண்ட் என்று வரையறை இல்லை. உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கில் தீர்ப்பில் சொல்லும்

போது, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சஸ்பெண்ஷனில் இருக்கும் நபர்களின் வழக்கைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சஸ்பெண்ஷன் பீரியடை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குக் கொண்டுவர அரசு முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வந்துள்ள புகார்களுக்கேற்ப, தகுதிகளுக்கேற்ப சஸ்பெண்ட் செய்யலாம். விசாரிப்பதற்கு உள்ள நபர் அலுவல் தொடர்பு இருக்கக்கூடாது என்ற நிலை இப்போது இருந்து வருகிறது. ஆனாலும் விதிகளையனுசரித்து உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கும், விரைவுபடுத்துவதற்குமான தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு எடுத்துச் சொல்லி வருகிறது.

Prohibition of entry of lorries into Kanyakumari district.

*550 Q.—Thiru K. Vinayakam : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the Inspector-General of Police prohibited the entry of buses and lorries into the district of Kanyakumari on the **5th, 6th, 7th and 8th of January 1969**; and

(*b*) if so, reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8-ம் தேதி அன்று நடந்த நாகர்கோவில் நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கான இடைத் தேர்தல் அணுகுந்தறுவாயில் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக வெளி மாவட்டங்களிலின்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குள் தமிழ்நாடு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளின் 261-வது விதியில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வரம்பிற்கு மேலாக, மக்கள் லாரிகளில் பெருமளவில் வந்துகொண்டிருந்தனர். மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளுக்கு முரணான வகையிலிருந்ததால் அந்த லாரிகள் மட்டும் ஓடாமல் தடுக்கப்பட்டன. சரக்குகள் ஏற்றிவந்த லாரிகளோ, பயணிகளை ஏற்றிவந்த பேரூந்துகளோ கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குள் நுழையக்கூடாதென்று தடுக்கப்படவில்லை. மாநிலக் காவல் துறைத் தலைவரால் தடை உத்தரவு ஏதும் அதற்காக பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தேர்தல் நடந்த நேரத்தில் போய் இருந்த நானே அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் 8-ம் தேதி நடப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அந்தத் தேர்தல் நடப்பதற்கு ஆறு நாட்களுக்கு முன்பாகவே குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் வண்டிகள் அதிகமாக வருகின்றன என்கிற காரணத்தினால் தடை செய்தது என்ன நியாயம்? அரசு நடத்துகிற கட்சிக்காரர்கள், காங்கிரஸ்காரர்களின் வண்டிகளும், பஸ்களும் அதிகமாக வருகின்றன என்பதற்காக அவற்றைத் தடுத்தார்கள் என்பது உண்மைதானா ? தேர்தல் நடக்கும் இடத்தில் கூட்டம் அங்கு வராமலிருக்கத் தடுத்திருந்தால் நியாயம். அது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால் அந்த மாவட்டத்திற்கு வருவது திருநெல்வேலி பார்டரிலேயே நிறுத்தியது நியாயம் என்று அரசு கருதுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 5, 6, 7, 8 ஆகிய நாட்களில் தடுத்து நிறுத்தியது குற்றம் என்றால், அதற்கு முழுப் பொறுப்பாளிகள் நானும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும்தான். ஏனெனில் நானும் அவரும் இரண்டு பேரும் கலந்து பேசித்தான் அப்படி ஒரு முடிவு செய்தோம்.

1970 மார்ச் 26]

திரை அரங்குகளில் புகைப் பிடித்தல்

*** 551 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி:** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திரை அரங்குகளில் (Auditorium) 'புகைப்பிடித்தல்' தொடர்பான சட்டத்தை நீக்கிவிடும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரை அரங்குகளில் புகை பிடித்தல் தொடர்பான சட்டத்தை நீக்குவதற்கான செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை,

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி: தலைவர் அவர்களே, திரை அரங்குகளில் புகை பிடிக்கக்கூடாது என்பதற்கு என்ன காரணம் என்று அறியலாமா ? ரயிலில் பிரயாணம் செய்கிறபோது, உடன் இருக்கும் பயணிகள் ஆட்சேபணை செய்யவில்லையென்றால், புகை பிடிக்கலாம் என்று வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறதே, அதேபோல் திரைப்பட அரங்குகளிலும் அதை அமலுக்குக் கொண்டுவர ஆவன செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, புகை பிடிக்கின்ற காரணத்தால் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் திரைப்பட அரங்குகளில் புகை பிடிக்கக்கூடாது என்ற தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பலரும் புகை பிடிக்க ஆரம்பித்தால் சுகாதாரத் தூய்மையும் கெட்டுவிடும். அதை முன்னிட்டுத்தான் சுகாதாரத்திற்கும் ஏற்றவகையில் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும்போது, உடனிருக்கும் பயணிகளின் விருப்பு வெறுப்பை அறிந்து புகைபிடிப்பவர் புகை பிடிக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உடன் இருப்பவர்களின் விருப்பு வெறுப்பை அறிந்துகொள்வது என்பது திரைப்பட அரங்குகளில் முடியாத காரியம். ரயிலில் செல்வதுபோன்ற குறைவான கூட்டம் திரைப்பட அரங்குகளில் இல்லை.

மீன்பிடி துறைமுகங்கள்

*** 552 வினா—திரு. டி. மார்டின்:** மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம் அமைப்பது பற்றி தூத்துக்குடியிலுள்ள தெற்குக் கடற்கரை மீனவர்கள் துறைமுகம் அமையவிருக்கும் இடம் பற்றி வேளாண்மைத் துறை அமைச்சருக்கும், தமிழக அரசுக்கும் 1968-லும் 1969-லும் மனுக்கள் அனுப்பியுள்ளனரா ?

(இ) ஆம் எனில், அவற்றின்மீது தமிழக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) தூத்துக்குடியில் மீன்பிடி துறைமுகத்திற்கென தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடம் குறித்து மறுப்பு தெரிவித்து தூத்துக்குடி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து 1969-ல் ஒரு முறையீடு வரப்பெற்றது. இந்த முறையீட்டை அரசு நன்கு பரிசீலித்து, தற்போது தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு 1963-லேயே தயாரிக்கப்பட்டதென்பதாலும், ஆழ்ந்த கவனத்துடன் பரிசீலனை செய்தபிறகு தூத்துக்குடியில் தற்போது தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் மீன்பிடி துறைமுகத்தைக் கட்ட இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளதென்பதாலும் இந்த மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டுவதற்கான இடத்தை மாற்றுவது குறித்து வினா எதும் எழவில்லை என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தூத்துக்குடியில் மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டும்

பணியின் முன்னேற்றம் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் குழுவின் உறுப்பினர்களை, 1969-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1-ம் தேதி அன்று சந்தித்து தூத்துக்குடி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவரிடமும், உறுப்பினர்களிடமும் மேற்சொன்ன நிலை தெரிவிக்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் வினா எண் 553-க்கும் விடை அளித்துவிடலாம்.

THIRU K. VINAYAKAM: These are different questions with different answers. You cannot embarrass the Minister by suggesting the clubbing of the questions. She herself refuses to have them clubbed.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதுவும் மீன்பிடி துறைமுகம் பற்றியதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்துவிடுவார்கள்.

* **553 வினா—திரு. கரு. சிமைச்சாமி:** மாண்புமிகு வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) சென்னை மீன்பிடி துறைமுக திட்டத்துக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(இ) வேலைத் திட்டத்தின் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) சென்னையில் மீன்பிடி துறைமுகம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு ரூ. 388.50 லட்சம் தொகைக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

(இ) துறைமுகம் கட்டுதல்:—

1. தொடக்கப்பணி—மண்வள ஆய்வு—மாதிரி சோதனை நேரிட அலுவலகம்.
2. நிலம் கையகப்படுத்துதல்.
3. சிறப்பு இயந்திரங்கள், கருவிகளை வாங்குதல்.
4. 10–20 மட்டக்கோட்டில் அலைத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுதல்.
5. 20–30 மட்டக்கோட்டில் அலைத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுதல்.
6. இழு படகுக்காக சரக்குத் துறைகளையும் 1,100 அடி நீளம் கொண்ட மீட்புச் சுவர்களையும் கட்டுதல்.
7. இயந்திரப் படகுகளுக்கான ஆழமில்லாத சரக்குத் துறையைக் கட்டுதல்.
8. இழு படகுகள் வந்து தங்குவதற்கான வசதிகளைச் செய்தல்.
9. வடிநிலத்தில் 20 அடிக்கு தூறு எடுத்தல்.
10. நீர்வழிப் போக்குவரத்திற்கான வசதிகளைச் செய்தல்.

கரையோர வசதிகளான சாலைகள், ரயில் பாதைகள், மின்சக்தி, நீர் வழங்குதல் ஆகிய வசதிகளைச் செய்தல்.

இழு படகுகளுக்கான சரக்குப் பாதை பழுது பார்க்கும் வசதிகள் ஆகியவைகளைச் செய்தல்.

கரையோர கட்டிடங்களான, ஏலம் விடும் கூடம், சிப்பங்கட்டும் கூடம், அலுவலகம், சிற்றுண்டிச்சாலை, பண்டகசாலை, ஓய்வுக் கொட்டகைகள், கழிப்பிடங்கள், வேலிகள், வாயில்கள் ஆகியவைகளை அமைத்தல்.

பனிக்கட்டிப் பிரிவு குளிர்ப்பதனப் பிரிவு உறையவைக்கும் பிரிவு, கொள்கலன்களில் அடைக்கும் பிரிவு, மீன் மாவுப் பிரிவு போன்ற சேமிப்புப் பிரிவுகளையும் பதப்படுத்தும் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்தல்.

1970 மார்ச் 26]

திரு. டி. மார்டின்: தூத்துக்குடியில் மீன்பிடித் துறைமுகம் அமைப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட இடத்தை தொன்றுதொட்டு பலகாலமாக மீனவர்கள் தங்கள் படகுகளை நிறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்திவந்த இடமாகும். அந்த இடத்தை எடுத்துக்கொள்வது அவர்களுடைய பிழைப்பை பாதிப்பதாக இருக்கும். ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடத்திற்குச் சற்றுத் தெற்கே தள்ளியோ அல்லது தூத்துக்குடியின் வடபாகத்திலோ துறைமுகம் அமைக்கவேண்டுமென்று மனுக்கள் அனுப்பியிருந்தார்களே, அப்படி மாற்றுவதற்கான முறை பரிசீலிக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இப்போது தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில் இருந்து துறைமுகத்தை மாற்ற எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை.

சுற்றுலா மாளிகைக்குத் தெற்கில் உள்ள ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை மீனவர்களது படகுகள் வைக்க ஒதுக்குவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீனவர் சங்கமும் இதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் புதிய துறைமுகம் கட்டும்போது தூர் வாரப்படுகிற மண்ணைக்கொண்டு அந்த நிலத்தை மேம்படுத்தி அளிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. வேதாசலம்: சென்ற ஆண்டிலேயே கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சென்னை ராயபுரம் மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டுவதில் தாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன? அது எப்பொழுது கட்டப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: 1971—72ஆம் ஆண்டிற்குள் இது கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி: சென்னை மீன்பிடித் துறைமுக வேலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்? தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் நான்காவது திட்டத்தில் சேலம் இரும்பாலையைச் சேர்க்கவில்லை என்பதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்களே, அதனால் இந்தத் திட்டம் பாதிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இதை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71 ஆம் ஆண்டிற்குள் எல்லா வேலைகளும் முடிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி: தற்போது தூத்துக்குடியில் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மீன்பிடி துறைமுகத்தில் இதுவரை நிறுத்தப்பட்டு வந்த கட்டுமரங்களுக்கு வேறு இடம் இல்லை, சுற்றுலா மாளிகைக்குத் தென்பக்கம் ஐந்து ஏக்கரா நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை ஆழப்படுத்தி, இப்போதே மேடு பண்ணிக்கொடுத்தால்தான் படகுகளை ஒதுக்க முடியும். அதுவரை தொல்லை ஏற்படுவதால் அந்த வேலையை அரசு இந்த ஆண்டே ஆரம்பித்து முடித்துக் கொடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: சுற்றுலா மாளிகைக்குப் பக்கத்தில் இடம் ஒதுக்கப்படுவது படகு உரிமையாளர்களுக்கு என்று சொல்லவில்லை. அங்கே இரண்டு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று படகு உரிமையாளர் சங்கம், மற்றொன்று மீனவர் சங்கம். மீனவர் சங்கத்தின் கோரிக்கைகளின்படிதான் அவர்களுக்கு இந்த இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

படகு உரிமையாளர் உபயோகப்படுத்தி வந்த நிலத்தில் இந்தத் துறைமுகத்திற்கு 1·5 ஏக்கர் நிலமே தேவைப்படுகிறது. அது பற்றி கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடனும் சேர்ந்து விவாதித்த பிறகு 670 அடி எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும், 650 அடியை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கு படகு உரிமையாளர் சங்கமும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

House sites for Harijans.

* 554 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state:

(a) whether this Government has any proposal to allot house sites for Harijans who can construct houses at the earliest and form a colony;

(b) if so, the total area and the places chosen after the advent of the new ministry for allotment;

(c) whether the scheme will be open to all Harijans irrespective of their employment positions; and

(d) if not, the procedure that will be followed while alloting plots?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து:

(அ) ஆம்.

(இ) தமிழ் நாட்டில் சென்னை மாநகரம், நீலகிரி நீங்கலாக ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் 1967-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரை 29,106 வீட்டு மனைகள் கையகப்படுத்தப்பட்டன.

(உ) இல்லை.

(எ) சொந்தமாக வீட்டுமனைகள் இல்லாத அரிசனங்கள் அனைவருக்கும் வீட்டுமனைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், தாங்களாகவே பணம் கொடுத்து வீட்டுமனைகள் வாங்கக்கூடியவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தலைவரின் பணம் கொடுக்கும் சக்தியை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மதிப்பிட்டு அவர்களிடமிருந்து மனையின் விலையை வசூலிக்கின்றனர்.

Dr. H. V. HANDE: Will this Ministry consider the necessity of giving three types of assistance to these Harijans? Firstly, those who want to take sites can be given sites. Secondly, for those who want to have houses built in slum areas where Harijans are predominant, such areas can be earmarked and the houses constructed through the State Housing Board. Thirdly, there are those who want to get houses constructed through the Corporation. How exactly are the Government going to solve the problem of provision of houses to Harijans?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: எற்கனவே வீட்டு மனை இல்லாதவர்களுக்கு நஞ்சை, புஞ்சையாக இருந்தாலும் கையகப் படுத்தி அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறது. இந்த இடங்களில் வீடுகட்ட முடியாமல் இருப்பவர்களுக்கு தீப்பற்றாத வீடுகளைப்போல ஆயிரம் ரூபாய் வீடு ஒன்றுக்கு எனப் பணம் ஒதுக்கி கட்டித்தர எறத்தாழ 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலும் சேரிப்பகுதியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக நீண்டகால திட்டமிட்டு 1970-71-க்கு 1 கோடி செலவு செய்து காலனியை அமைத்துக்கொடுக்கும் திட்டம் பற்றி எற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும், வேலையில் இருந்து, ஒரு பகுதி பணம் செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கு என்று ஸ்டேட் ஹவுஸிங் போர்டில் 10% ஒதுக்கப்படுகிறது.

தனிப்பட்ட வகையில் நிலம் வைத்துக்கொண்டு வீடு கட்ட விரும்புகிறவர்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே உதவி வருகிற திட்டமும் இருந்து வருகிறது.

Analysis of fertiliser samples

* 555 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state :--

(*a*) whether the Government have any proposal to establish a laboratory at Madurai Agriculture College to analyse fertiliser samples; and

(*b*) if so, the details there of ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) & (இ) இது வேளாண்மைத்துறை இயக்குநரின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இதுகாறும் செயற்குறிப்புகள் எதுவும் அரசுக்கு வரவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the fact that even the Central Government have abolished the system by which mixed fertilisers can be sold and in view of the fact that the Hon. Minister for Agriculture gave an assurance that the matter would be examined—now there are a number of farmers who do not know which type of fertilisers should be used for what type of field and a particular type of fertiliser depends on the quality of the field—and in view of the absence of help from the concerned department of the Agriculture College, what is the method by which the Government propose to help the agriculturists in supplying the fertiliser required for different categories of lands?

முற்பகல் 10–00

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : விவசாயிகளுக்கு எந்த மாதிரியான உரம், எந்த அளவுக்குப் போடுவது என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் விஸ்தரிப்புப் பணியாளர்கள் அங்கங்கே சென்று அவர்கள் மத்தியிலே விளக்கவுரைகள், பிரச்சாரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உரங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்து கலப்படம் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிந்து குவாலிடி கண்ட்ரோல், தரக்கட்டுப்பாடு செய்கின்ற வகையிலே அரசாங்கம் இந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதற்காகக் கோவையிலே உள்ள வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஓர் உதவி வேளாண்மை ரசாயன வல்லுநர், ஐந்து பகுப்பாய்வு உதவியாளர்கள், ஒரு சிற்றெழுத்தர், ஒரு கடைநிலைப் பணியாளர் ஆகியோரையும் வட்டார உர ஆய்வாளர்கள், மாவட்ட வேளாண்மைத் துணை அதிகாரிகள், நிலப்பரப்பு அதிகாரிகள் இவர்களைத் தவிர பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் மாதிரி உரங்களை வாங்கி கோயம்புத்தூர் ஆய்வுக்கூடத்திற்கு அனுப்புகின்றனர். பகுப்பாய்வு செய்து தவறு இருந்தால் சரியாக்கவும்; சரியாக இருந்தால் நற்சான்றிதழ் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோன்று மதுரையிலும் உள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரியிலே இந்தப் பணியாளர்களை நியமித்து பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் நல்ல உரங்களைக் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

வேர்க்கடலை உற்பத்தி

*556 வினா.—திரு. பெ. மலைச்சாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மை அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) வேர்க்கடலையின் உற்பத்தி, அமைப்புக் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்கு கோவையில் ஆய்வு நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனின், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) கொத்து வேர்க்கடலை கொடி வேர்க்கடலை ஆகியவற்றின் விளைச்சலை மதிப்பிடுவதற்குத் தகுந்த தேர்வு அட்டவணையொன்றைத் தயாரிப்பதற்காக கோவை வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிலையத்தி லுள்ள எண்ணெய் வித்துக்கள் பிரிவில் விரிவான ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந் தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. நடைமுறைக் கேள்வி

பார்வர்டு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் காங்கிரஸின் ஒரு கட்சி யைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அவையில் இல்லாதது குறித்து.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இந்த மன்றத்திலே எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறோம். ஆனால் சமீபத்திலே சுதந்தராக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்த பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் காங்கிரஸின் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இங்கே இல்லையே. அவர்கள் புதிதாக ஒரு கூட்டணி சேர்ந்திருக்கிறார்களா? அல்லது சபையை பகிஷ்காரம் செய்கிறார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை, இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா? எதை வேண்டுமானாலும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுந்து பேசக்கூடாது.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ). சென்னைத்துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் மீது போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகமும் அதையொட்டி தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவை விதி 42-ன் கீழ் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதில்—

"சென்னைத் துறைமுகத் தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்ததை ஆட்சேபித்துத் துறைமுக அலுவலக வாசலில் அமர்ந்து தங்களின் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் மீது 1970-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 23-ம் தேதி போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் செய்ததையொட்டி தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருவதால், ஏற்றுமதி இறக்குமதி பாதிக்கப்பட்டு ஒரு நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட் டுள்ளதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று" கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இது அரசினுடைய அன்றாட நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட காரணத்தினால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

1970 மார்ச் 23]

(ஆ) நில உச்சவரம்புக் குறைப்பை எதிர்த்து நிலவுடைமையாளர்கள் நடவடிக்கைகள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எ. அ. சுப்பராஜா அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில்—

"தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள திருவாரூரில் நில உடமையாளர்கள் கூடி, நில உச்சவரம்புக் குறைப்பை சட்டமாகக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு, அவர்களைக் கலந்துகொள்ளாத காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, இனி அவர்கள் நிலவரி கொடுப்பதில்லையெனவும், குறுவைப் பயிரிடுவதை நிறுத்தி விடுவதெனவும் முடிவு செய்ததினால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலையும் அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படும் பின் விளைவுகளையும் பற்றி விவாதிக்க என்றும் அதை விவாதிப்பதற்காக சபையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒற்றிவைக்க வேண்டுமென்றும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இதுவும் அரசின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட காரணத்தினாலே அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(இ) ஆரணியாறு ரிசர்வாயரின் நீர்ப்பங்கீடு குறித்து தமிழ்நாடு—ஆந்திர மாநிலங்களிடையே எழுந்துள்ள கருத்து வேறுபாடு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

'The dispute that has arisen between Tamil Nadu and Andhra Pradesh regarding the sharing of irrigation water from Araniyar Reservoir consequent to the implementation of the Pataskar Award' என்று திரு. டி. மார்டின் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இதுவும் அரசினுடைய அன்றாட நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட காரணத்தினால், இதற்கும் அனுமதிதர மறுக்கிறேன்.

4. அமைச்சரின் விளக்க உரை.

தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டின் புத்தாண்டு சிறப்புப் பரிசுகள் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டப்பேரவை விதி 82-ன் கீழ் இப்பேரவைக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின் 19-வது குலுக்கல் 1970 எப்ரல் திங்களில் நடத்தப்படும். குலுக்கல் தேதி 30-4-70 வியாழக் கிழமை, எப்ரல் மாதம் தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாளோடு இணைந்த மாதம். எனவே இந்தக் குலுக்கலில் சில ஈடு இணையற்ற சிறப்புப் பரிசுகளைத் தர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்தச் சிறப்புப் பரிசுகள் ஏற்கனவே ஒவ்வொரு தொடருக்கும் உள்ள ரூ. 3,50,000 பரிசுகள் தவிர கூடுதலாகத் தரப்படும் பரிசுகளாகும். இந்தக் குலுக்கலில் 10 தொடர்களை (EL முதல் EU வரை) வெளியிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தொடருக்கு ரூ. 3,50,000 வீதத்தில், அந்த 10 தொடர்களுக்கும் வழக்க மான ரூ. 35,00,000 பரிசுகள் உண்டு. அத்துடன் இந்த 10 தொடர் களுக்கும் பொதுவாக ரூ. 25,00,000 மதிப்பில் கீழ்க்கண்ட 7 சிறப்புப் பரிசுகள் இருக்கும்.

		ரூ.
ஒரு முதல் சிறப்புப் பரிசு		10,00,000
ஒரு இரண்டாவது சிறப்புப் பரிசு		5,00,000
ஐந்து மூன்றாவது சிறப்புப் பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 2,00,000 வீதத்தில்		10,00,000
ஆக 7 சிறப்புப் பரிசுகள்		25,00,000

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 26

ஆக மொத்தத்தில் இந்த குலுக்கலில் ரூ. 60,00,000 பரிசுத் தொகையாக வழங்கப்படும். ஏஜெண்டுகள், வழக்கமான பரிசுகளுக்குப் பெறும் 10 சதவீதம் போனசுடன், இந்த சிறப்புப் பரிசுகளுக்கு 5 சத வீதம் போனஸ் பெறத் தகுதியுள்ளவர்களாவர். மேற்கூறப்பட்ட சிறப் புப் பரிசுகளைக் கவனத்தில் கொண்டு, அரசு பரிசுச் சீட்டின் விலையினை ரூ. 2 என்று நிர்ணயித்து உள்ளது.

1970 மார்ச் 27-ந் தேதி எல்லா உப கருவூலங்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் கிடைக்கும்படியும், அதன்பின் பொது மக்களுக்கு விற்பனை செய்ய வசதியாகவும் பரிசுச் சீட்டுக்களை விநியோகிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டபடி, புத்தாண்டு சிறப்புப் பரிசுகள் மூலம் கிடைக்கும் தொகை "தமிழ்நாடு சிறப்பு நல நிதி" யில் சேர்க்கப்பட்டு, மருத்துவ வசதிகள் அளிக்கவும் விரிவுபடுத் தவும், தொடக்கப்பள்ளி கட்டடங்களை கட்டவும், குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி அமைக்கவும், மற்றும் அரசினால் ஒப்புதலளிக்கப்படும் பிற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுமென்பதை இம்மன்றத்தின் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். பல புதிய பரிசுகளைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு மக்களுக்கு அளிக்கும் இப்பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம் ஆக்கப் பணிகளுக்கு அதிக வசதிகளைப் பெருக்கித் தருகிறது என்பது இப்புதிய ஏற்பாட்டில் நன்கு தெளிவாகிறது. ஆகவே எல்லா மக்களாலும் இந்த மன்றத்தாலும் இத்திட்டம் வரவேற்கப்படும் என நம்புகிறேன்.

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டின் புத்தாண்டு சிறப்புப் பரிசுகள் குறித்த அறிக்கை, பத்திரிக்கைகளில் வந்த பிறகு அவைக்கு அறிவிக்கப்படுதல்

திரு. கே. விநாயகம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆர் கிளாரிபிகேஷன்?

திரு. கே. விநாயகம்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்புத் திட்டங்களைப் படித்தார்கள். அவை கூடிக் கொண்டிருக்கிறது, ஒன்றரை மாதமாகக் கூடியிருக்கிறோம். இந்தச் சிறப்புத் திட்டங்கள் பற்றிய விபரம் பத்திரிகையிலே வெளி வந்திருக்கிறது. அவை கூடியிருக்கும் பொழுது இப்படிப்பட்ட சிறப்புத் திட்டங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று முதலிலே பத்திரிகையிலே கொடுத்துவிட்டு இங்கு வந்து டெடெய்ல்ஸ் கொடுப்பது இந்தச் சபையை அவமானப்படுத்துவது ஆகாதா? பத்திரிகையிலே புதிய அம்சங்கள் எல்லாம் வரப்போகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கு வந்து டெடெய்ல்ஸ் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே சிறப்பு அம்சங்கள் வரப்போகிறது என்று அறிக்கை கொடுத்ததைப் படித்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சிறப்பு அம்சங்கள் இருக்கும் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றுதான் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதிலே முடிவு எடுத்த உடனே இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இப்போது அந்த விவரங்களைச் சொன்னேன். இல்லாவிட்டால் நாளைக்குப் பத்திரி கையிலே வந்த பிறகு பார்த்துக்கொள்ளும் நிலைதான் இருக்கும். இதற்கு முன்னால் சொல்லப்பட்ட விஷயம் சிறப்புப் பரிசுகள் கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதுதான். அதிலே முடிவு எடுத்த சில விநாடிகளுக்குள்ளாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது.

1970 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநயகம் எழுப்பியது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல; பாயின்ட் ஆப் பிரிவிலேஜ்.

(THIRU K. VINAYAKAM : I will table it tomorrow.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் சொல்லுவதற்குள்ளாக நீங்கள் எழுந்து விடுகின்றீர்களே. பாயின்ட் ஆப் பிரிவிலேஜ் என்று சொல்லும்போது என்றைக்குப் பத்திரிகையில் நீங்கள் பார்க்கிறீர்களோ அன்றைக்கே இந்த அவை முன் பிரிவிலேஜ் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையிலே ஒரு அறிக்கை அளித்த பிறகு பத்திரிகையிலே முன்னரே வந்திருப்பதாகக் கூறுவது சரியான முறை அல்ல. செய்திப் பத்திரிகையில் பார்த்த உடனேயே அது உரிமை மீறியது என்றால் இந்த அவை முன் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமென்பது தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நான்கு தினங்களுக்கு முன்பு எஸ். எஸ். பி. கட்சியைச் சேர்ந்த நல்லசிவம் அவர்கள் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூருத ஒன்றைக் கூறியதாக இந்த மன்றத்திலே கூறி இந்த அரசாங்கத்திற்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் களங்கத்தை உண்டாக்கும் வகையில் நோக்கம் கற்பித்துப் பேசினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூருத ஒன்றைக் கூறியதாகத் திரித்துக் கூறியிருப்பதால், அது உரிமை மீறிய செயலாகும் என்றும் அது குறித்து தாங்கள் தீர்ப்புக் கூறுவதாகவும் சொன்னீர்கள். நான்கு நாட்களாகியும் தீர்ப்புக் கூறவில்லை. அது பற்றி உங்கள் தீர்ப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதிலே தீர்ப்புக் கூறுகிறேன் என்று சொன்னேன். இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. அவருடைய விளக்கத்தைக் கேட்டுவிட்டு அதன் பிறகு என்ன செய்வது என்று முடிவு எடுக்கலாம் என்று கருதியிருந்தேன். அதன்பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அவைக்கே வரவில்லை. வராமலே இருந்துவிட்டால் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றிப் பிறகு யோசித்து முடிவு செய்யலாம் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

* THIRU T. MARTIN : Just now the Hon. Speaker said that he was thinking of what to do in case the particular Member was not at all to be found in his seat. In such cases a procedure adopted in the House of Commons by the Hon. Speaker is giving notice to that Member to come to the House and offer his explanation for the notice which the Hon. Speaker proposes to give to the member in the Houses of Commons. Likewise may I request the Hon. Speaker to state whether any such notice has been sent to that particular Member so far?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்டின் அவர்கள் இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை யோசனையாகக் கூறலாம். சம்பந் தப்பட்ட மாண்புமிகு உறுபபினர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லை. அவருக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்து என்ன சொல்லுகிறார் என்று கேட்டு அதன் பிறகு தீர்ப்புக் கொடுக்கலாம் என்று கருதியிருந்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அவைக்கே வராமல் இருந்து விட்டால், அதற்குப் பிறகு என்ன செய்யலாம் என்பதையும் யோசித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறி இருக்கிறேன். அவ்வாறு கூறிய பிறகு அதிலே எங்கே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இருக்கிறது?

[1970 மார்ச் 26

திரு. பீ. ஜி. கருத்திருமன் : ஏதாவது நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கலாமே. எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மார்டின் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல என்பதை மட்டும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த உறுப்பினர் தொடர்ந்து வராமல் இருந்தால் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லையா என்று கேட்டால், நான் சொன்ன பதிலிலேயே நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தொனிக்கிறது. கம்பன் பாட்டில் இதிலிருந்து இது தொனிக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய கோவைக் கம்பன் அவர்களுக்கு நான் சொன்ன பதிலில் இருந்து 'நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை' என்பது தொனிக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 'தொனிக்கிறது' என்பது எந்த விதியில் இருக்கிறது என்று அறியலாமா? இப்படி இருந்தால் இது தொனிக்கும், இப்படி இருந்தால் இது தொனிக்காது என்ற விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது படிக்கின்றவர்களுடைய அறிவையொட்டித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய ஒன்று. அதற்குத் தனியாக விதியைக் கொடுக்க முடியாது.

5. கவன ஈர்ப்பு

மாம்பலம் தக்கர் பாபா வித்யாலயா இலவச உணவு விடுதி மூடப்பட்டதும் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டதும்

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, மாம்பலத்திலுள்ள தக்கர் பாபா வித்தியாலயா இலவச உணவு விடுதியைத் திடீரென்று 21–2–70-ம் தேதி மூடியதால், அவ்விடுதியில் சாப்பிட்டு படித்துவரும் சுமார் 100 அரிசன மாணவர்கள் பட்டினி கிடந்து படிக்க முடியாத நிலைபற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, தக்கர் பாபா வித்தியாலயம் அரிசன சேவை சங்கத்தினால் நடத்தப்படும் ஒரு நிறுவனமாகும். தச்சுத் தொழில், பட்டறை, கடைசல் இயந்திரம், மோட்டார் செப்பனிடு பணி ஆகியவற்றில் இந்த வித்தியால்யம் அரிசன மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கின்றது. இந்த நிறுவனத்துடன் மாணவர் விடுதி ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனத்திற்கு அரசின் அரிசன நலத்துறையால் மொத்தமாக உணவு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. தற்போது இந்த மாணவர் விடுதியில் பின்தங்கிய வகுப்புமாணவர் உட்பட 78 மாணவர்கள் தங்கியுள்ளனர். இவ் விடுதியில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்கள் தங்களுக்கு அதிக உணவு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் மாலை நேரங்களில் தாங்கள் விருப்பம் போல் வெளியில் சென்றுவர அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், சில காலமாக அவ்விடுதி காப்பாளரை வற்புறுத்திவந்தனர். 21-2-70 அன்று அவர்கள் வித்தியாலயத்தின் பொறுப்பு வகிக்கும் உதவிச் செயலாளருக்கு இது குறித்து முறையிட்டனர். உதவிச் செயலாளர் இது குறித்து கவனிப்பதாகக் வாக்களித்தார். 23–2–1970 அன்று இரவு அங்குள்ள மாணவர்கள் விடுதிக் காப்பாளரையும், அவரது உதவியாளரையும் தாக்க முயன்றதாகத் தெரிகிறது. நிகழ்ச்சி நடந்த இடத்திற்கு,

பின்னர் வந்து சேர்ந்த உதவிச் செயலாளர் காவற்படையின் துணையை நாடினர். காவல் படையினர் மாணவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்து தங்கள் குறைகளை நிர்வாகக் குழுவுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதன் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ளுமாறு அறிவுரை வழங்கினர். மாணவர்களிடையே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருந்ததின் காரணமாக அந்நாளன்று அந்த நிறுவனம் மூடப்பட்டதாகச் செயலாளர் அறிவித்தார். நிர்வாகக் குழுவின் இசைவுடன் உதவிச் செயலாளர் 5 மாணவர்களை விடுதியினின்றும் வெளியேற்றினர்.

தற்போது 58 மாணவர்கள் திரும்பச் சேர்ந்து விட்டார்கள். மீதி 15 மாணவர்களும் கூடிய சீக்கிரம் சேர்ந்து விடுவார்களென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாலை நேரத்திலே வெளியே சென்று வரவேண்டுமென்பதற்காக அனுமதி கோரி மறுத்ததன் காரணமாக அங்கே தகராறு ஏற்பட்டது என்பது உண்மையான காரணம் அல்ல. சர்க்காருடைய மானியத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு 200 கிராம் உணவு அளித்து வந்தவர்கள் அதை 150 ஆக ஆக்கி, பிறகு 120 ஆகக் குறைத்த நேரத்திலேதான், பசியும் பட்டினியுமாகக் கிடந்த அவர்கள் கூட்டம் கூட்டிச் சொல்லியும் செவி சாய்க்காத காரணத்தால் கிளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டது. மாணவர்களிடத்திலே மீண்டும் விசாரணை செய்து நீதி வழங்கப்படுமா? அதுமட்டுமல்லாமல் யாரையும் பழி வாங்காத அளவுக்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்த மாணவர்கள் என்னையும் வந்து சந்தித்தார்கள். அரிசன நலத் துறை இயக்குநரும் மாவட்ட அதிகாரிகளும் சென்று விசாரணை செய்யுமாறு பணித்தேன். அவர்களும் விசாரித்து வந்தார்கள். உறுப்பினர்கள் அவர்கள் கூறியது போல 150, 120 கிராம் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கவில்லை. சாதாரணமாக, சென்னையில் ரேஷன் அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1,400 கிலோ கிராமாக இருந்தது, ஆயிரமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அந்த மாணவர்களுக்கும் உணவு அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மானியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வேண்டுமென்றே குறைத்துப் போடுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று எடுத்துச் சொன்னதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். விவரம் தெரியாமல் புரட்சியில் ஈடுபட்டார்கள். விவரம் கூறிய பிறகு ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்போது நிலைமை சரியாக இருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ரேஷன் அளவு குறைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தாலே, அவர்களுக்கு முழு வயிறு சாப்பாடு போட்டு வந்ததை அரை வயிறு ஆக்கிவிட்டால் உண்மையில் அவர்கள் படிக்க முடியுமா? வேலை செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே இரண்டொரு விளக்கங்கள் பெறலாமே தவிர, குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆகவே அந்தக் காரணம் சரியான காரணம் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வதோடு மீண்டும் அதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பழிவாங்காத தன்மையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: யாரையும் அரசாங்கம் பழி வாங்காது, யாரும் யாரையும் பழி வாங்கவும் இந்த அரசு பார்த்து கொண்டிருக்காது. நிச்சயமாக யாரும் பழி வாங்கப்பட மாட்டார்கள். முதலிலேயே நான் கூறியதுபோல் உணவு அளவில் எல்லோருக்குமே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கத்தை விடுதியை நடத்துகிறவர்கள்

[டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து] [1970 மார்ச் 26

மாணவர்களின் மத்தியில் சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ என்னவோ அதைப் பற்றி தகவல் இல்லை. குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குண்டான காரணங்களை விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அரைப்பட்டினி அல்லது வயிற்றுக்கு போதுமான அளவிற்கு சோறு போடமுடியாதிருக்கிற விடுதிகளை, அந்த நிலையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது. குறைபாடுகள் இருந்தால் அந்த விடுதிகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனகிற எண்ணத்தில் ஏறத்தாழ 20 விடுதிகளை, தனியார் நடத்துகிற விடுதிகளை எல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முடிவு எடுத்து அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அரசாங்க மானியம் பெற்றும் ஹரிஜன, பின் தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு குறைவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம நிச்சயமாக பார்த்துக கொண்டிருக்காது.

6. அறிக்கைகள் அளித்தல்

(அ) 1966–67-ம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு கணக்குகளின் மீதான பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I rise to present the report of the Public Accounts Committee on the accounts of the State of Tamil Nadu for 1966–67. I place it on the table of the House.

(ஆ) அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I have the honour to present the Fifth Report of the Committee on Government Assurances for the year 1969–70.

7. 1970–71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

நிதிக்கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

DR. H. V. HANDE : To discuss the ways and means to enable the labourers to take part in the management, I move the following cut motion :—

"That the allotment of Rs. 81,49,800 under Demand No. 24 —Labour including Factories be reduced by Rs. 100.".

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகளில் தற்காலிகப் பணியாளர்களாக ஒரு வருடம் வேலை பார்த்தவுடன் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக்கப்பட வேண்டுமென்று விவாதிக்க "நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்றவெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1970 மார்ச் 26]

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் (கார்ப்பரேஷன்) எடுத்துக் கொண்ட ஆலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தில் உள்ள உரிமைகள் கிடைக்க வழி செய்யக் கோரி விவாதிக்க.—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: தலைவர் அவர்களே, ஈ. எஸ். ஐ. திட்டம் இல்லாத அரசு சிறு தொழில் கார்ப்பரேஷனிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வைத்திய வசதியும், மருத்துவ விடுப்பும் கொடுக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூலி உயர்வு முதலான பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசு தீர்க்காதது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 81,49,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மேல் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் இந்த அவையில் உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய உரை* அச்சடித்துத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி தொழிலாளர்கள் நிலை பற்றிய விளக்க ஆய்வுரையும்‡ தரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அருள் கூர்ந்து அவற்றை முழுவதும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திற்குப் பூரிப்பான செய்தி ஒன்றை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரலாற்றில் இல்லாத அளவிற்கு நல்ல சிறப்பான தொழில் அமைதி இந்த நாட்டில் காணப்படுகிறது. மற்ற ஆண்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த ஆண்டு கதவடைப்புகள், வேலை நிறுத்தங்கள் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்றன என்பது மட்டுமின்றி வேலை இழப்பு நாட்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருப்பதையும் உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்வர் என்று நினைக்கிறேன். இத்துடன் பல்வேறு விவரங்களையும் இந்த அரசு புதிதாக மேற்கொண்டிருக்கிற காரியங்களைப் பற்றியும் இந்த விளக்க உரையில் விவரமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அவற்றைக் கவனித்து ஆக்க பூர்வமான மேலான ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைபாடுகளைச் சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால் அவற்றைச் சொல்லும்போது "கான்க்ரீட் க்ரிட்டிஸிஸம்", என்று சொல்கிற அளவிற்கு நல்ல திறனாய்வு முறையில் பேச்சுக்கள் அமைய வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்றும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*79–86-ம் பக்கங்களில்முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

‡86–149-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆண்டு புதிதாக இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு ''கேர்'' நிறுவனத்தின் உதவியோடு ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உணவுப் பொருள்களை தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இளம் சிறுர்க்கும், மகளிருக்கும் புரதச் சத்து நிறைந்த உணவை மதிய உணவாகக் கொடுப்பதற்கு, வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் தகராறுகளை விரைவில் முடிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு தொழிலாளர் சமரச அதிகாரி என்று கன்வசிலியேஷன் ஆபீசர்கள், லேபர் ஆபீசர்கள் நியமிப்பதுபற்றிய தொழில் கொள்கையை இங்கு தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மூடப்பட்ட மில்கள் திறக்கப்படுகின்றன. இது பற்றியெல்லாம் ஆலோசித்து உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான ஆலோசனைகளை, ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னுல் நான் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறி விவாதத்தைத் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. நஞ்சன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தொழிலாளர்கள் மானியக் கோரிக்கையின் மேல் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக என் நன்றியைச் செலுத்திக் கொண்டு எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னுல் தாங்கள் ஏழைகளின் அரசு, தொழிலாளர்களின் அரசு என்று பல வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். ஆனுல் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் தொழிலாளர்களை மறந்து விட்டு இன்று பட்டணத்தில் உள்ள முதலாளிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும்தான் நன்மை செய்கிறுர்களே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு. ரூ. 300-க்கு குறைந்தவர்களுக்குப் படி அரிசித் திட்டம் என்று இந்த அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ரேஷன் இல்லாத மற்ற இடங்களில் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூ. 75 தான் வருமானம் வருகிறது. கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து வேலை செய்தால் ரூ. 150 தான் கிடைக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் படி அரிசித் திட்டம் இல்லை என்றுல் இவர்களுடைய கொள்கை சரி இல்லை என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

அடுத்தபடியாக, இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளத்தை வாங்கிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் இங்குள்ள கூலியைவிட அங்கு குறைவாகத்தான் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனுல் கடந்த ஆண்டில் கேரளாவில் தொழிலாளர்களின் சம்பளங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கும் நாம் சிறிது சிறிதாக உயர்த்தியிருக்கிறேம். ஆனுல் கேரளாவோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது இங்கு தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்னவென்று தெரியாது. இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அதிகக் கூலி வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைவிட இங்கு கூலி குறைந்து விட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களின் வீட்டுவசதி பற்றி. . .

முற்பகல் 10-30 மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, முதலிலேயே தவறுன தகவலோடு ஆரம்பிப்பதால் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது மற்ற மாநிலங்களைவிடக் குறைவானக் கூலியாக இருக்கிறது என்றுல் இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு குறைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறுர்களா? கூலி உயர்வு குறைவாக இருக்கிறது

என்றால் இந்த அரசாங்கம் எப்படிப் பொறுப்பாளி என்று உறுப்பினரவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இது பயங்கரமான குற்றச் சாட்டாகயிருக்கிறது.

திரு. சி. நஞ்சன்: தலைவரவர்களே, அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கு இன்று கிடைக்கும் கூலி 3 ரூபாய் சில்லரை. அதே சமயத்தில் நமது மாகாணத்தில் இருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளிக்கு இன்று கிடைக்கும் கூலி 2 ரூபாய் சில்லரை என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: நாங்கள் வந்ததற்குப் பின்னாலே குறைக்கப்பட்டதா? எந்த எஸ்டேட்டில் எந்த பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைக்கப்பட்டது என்று அறிவித்திருக்கிறார்களா? இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னாலே அப்படி வந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டதா?

திரு. சி. நஞ்சன்: தலைவரவர்களே, 1967-க்கு முன்பு கேரள மாகாணத்தில் இருந்த கூலியை விட நமது சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் அதிகச் சம்பளம், அதிகக் கூலிதான் வாங்கி வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த மாகாணத்தில் 1968-க்குப் பிறகு என்று நான் கருதுகிறேன். கேரளா மாகாணத்தில் ஒரு வேஜ் போர்டு போட்டு அதன் முடிவுகளின் காரணமாக அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் முயற்சியினாலே இன்று அவர்கள் இந்த மாகாணத்தில் கொடுப்பதைவிட அதிகப்படியான கூலியைத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, அதைப்போல மாற்றி, கேரளா மாகாணத்திலிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பளம் கிடைக்கிறதோ அதைப்போல இந்த மாகாணத்திலும் கூலி கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டு வசதி, இன்று லேபர் ஆக்டின்படி, சில எஸ்டேட்டுகளில் சில நிர்வாகிகள் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்படி வீட்டு வசதி செய்யவில்லை. பழைய வீடுகளைப் புதுப்பிக்கிறார்கள். அதைச் சரியாகச் செய்யவில்லை. அதையும் இந்த அரசாங்கம் கவனித்து, எங்கெங்கு தவறுகள் இருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து சட்டப்படி வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று தொழிலாளிகளுக்குள்ள முக்கியமான பிரச்சினை, தொழிலாளிகள் ஆறு நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் ஓய்வு நாள் என்று அரசாங்கத்தின் விடுமுறை நாள் இருக்கிறது. ஆனால், அன்றைக்குச் சம்பளம் இல்லை. ஆறு நாட்கள் வேலை செய்து விட்டு ஒரு நாள் ஓய்வு எடுக்கும்பொழுது சம்பளத்தோடு ஓய்வு நாள் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், மற்ற அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களானாலும் சரி, அல்லது அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத்திலுள்ள மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களானாலும் சரி அவர்களுக்குச் சம்பளத்தோடு ஓய்வு நாள் இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளிகளுக்கு அப்படி இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் சம்பளத்தோடு லீவ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தால் நன்றாகவிருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, சிலோனிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு நமது அரசாங்கம் செய்திருக்கும் இந்தத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்க திட்டம். அதேசமயத்தில் நமது மாகாணத்திலிருக்கும் வேலையில்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டாகப் பல திட்டங்களைப் போடவேண்டும். தேயிலைத் தோட்டப் பகுதிகளிலேயுள்ள சில தொழிலாளிகளுக்கு இன்று வேலை வாய்ப்பு நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. அதற்குக் காரணம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு குடும்பத்தில் 5 உறுப்பினர்களாக இருந்தால், பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தக் குடும்பத்தில் இன்று

பார்த்தால் 8 பேர், 10 பேர் ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவே, அந்தக் குடும்பத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், தேயிலைத் தோட்டமோ அல்லது காபித் தோட்டமோ அல்லது ரப்பர் தோட்டமோ அங்கெல்லாம் குறிப்பிட்ட தொழிலாளிகளைத்தான் பதிவு செய்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில்லை. அதே சமயத்தில் அங்கே விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றாலோ அதற்குத் தகுந்த பூமி இல்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் வேலை வாய்ப்பிற்கு ஏதாவது திட்டம் செய்தாக வேண்டும். சிலோனிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு, என்னுடைய தொகுதியான கூடலூரில் சேரம்பாடி என்ற இடத்தில் ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்தை அமைக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கும் மற்றும் வேலையில்லாதவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய முறையில் தகுந்ததொரு திட்டத்தை உருவாக்கி மற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உண்டாக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கை. ஆனால் இப்பொழுது அதற்கு மாறாக உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்காங்கு போட்டி சங்கத்தை ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளிகள் மோசமாகி வருகிறார்களே தவிர, தொழிலாளிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் அந்தச் சங்கம் செய்ய முடியாது என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். ஏனென்றால், நான் தோட்டப்பகுதியில் இருக்கும் ஒருவன். என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். அங்கேயிருக்கும் நீலகிரிப் பகுதியில் போட்டி சங்கம் ஆரம்பித்த பிறகு எவ்வளவு தொழிலாளிகள் டிஸ்மிஸ்ஸாகியிருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு வேலைவாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அந்தச் சங்கத்தின் சார்பில் எந்தவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாண்டுக் காலமாகியும் அவர்களுடைய பிரச்னை என்னவென்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை நிச்சயமாக அறிவிக்க வேண்டும். அதை மீறி அவர்கள் ஏதாவது போட்டிச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தால் அதற்குத் தடை செய்ய சட்டத்தில் ஏதாவது வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றையதினம் தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஏதாவது தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அந்தத் தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு முதலாளிகள், மேனேஜ்மெண்டார்தான் விசாரணை செய்கிறார்கள். என்கொயரி செய்யும் தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதியாக யாராவது செல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு அனுமதி கிடையாது. அந்தத் முதலாளியின் நிர்வாகஸ்தர்கள் என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்களோ அந்த தீர்ப்பிற்குத்தான் அந்தத் தொழிலாளி கட்டுப்பட்டாக வேண்டும். அதை மீறிப்பேச யாருக்கும் உரிமை இல்லை. ஏனென்றால் முதலாளியும், மேனேஜ்மெண்டாரும், தொழிலாளியும்தான் விசாரணை செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்காக யாராவது போய் வக்காலத்துப் பேசுவதற்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் தொழிலாளிகள் செய்யக்கூடிய குற்றத்திற்கு எந்தவிதமான விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வர வேண்டும். தொழிலாளிகள் ஏதாவது தவறு செய்தால் தொழிலாளியும், தொழிலாளியின் பிரதிநிதியும், மேனேஜ்மெண்டாரும், மேனேஜ்மெண்டாரின் பிரதிநிதியும் சேர்ந்து அந்தக் குற்றத்தை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையேற்படும் என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், என்ன தீர்ப்பு சொல்லுகிறார்களோ அந்தத் தீர்ப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால் லேபர் ஆபீசருக்கு கன்சிலியேஷன் போட்டு, அதற்கும் மேலாக கோர்ட்டிற்குப் போய், கோர்ட் முடிவுகள் வருவதற்குப் பல நாட்களாகின்றன. எனவே இந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்னவென்பதை யோசிக்க வேண்டும். சிக்கலான பிரச்னைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகளின் முன்னிலையில்தான் தொழிலாளர்களின்

கேஸ்களை விசாரணை செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவந்தால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையேற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குப் பல எஸ்டேட்டுகளில் குளிர் கம்பளி சரியான முறையில் விநியோகம் செய்வதில்லை. மழைக் காலத்தில் கிடைக்கும் வகையில், கம்பளியை ஏப்ரல் மாதத்தில் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் ஏதோ சாக்கு சொல்லி, மே, ஜூன் மாதங்கள் வரை தள்ளிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்த அடைமழை பிடிக்கும் சமயத்தில் அவர்கள் கொடுக்கும் அந்தத் தரமில்லாத கம்பளியைத்தான் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கம்பளியைக் குறிப்பிட்ட மாதத்தில் அதாவது மார்ச் மாதக் கடைசிக்குள் கொடுத்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் நீலகிரி பகுதியில் ஏப்ரல் மாதமே மழைக்காலம் ஆரம்பமாகிவிடும். மார்ச் மாதக் கடைசித் தேதிக்குள் இந்தக் கம்பளியைக் கொடுத்தால் நல்ல குவாலிட்டியாக வாங்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

தொழிலாளர்கள் இருக்கும் என்னுடைய பகுதியில் பஸ் போக்கு வரத்து மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. நான் முடிந்த ஆண்டும் இந்த விஷயத்தை இங்கு சொன்னேன். அமைச்சரவர்களுக்கும் நான் பல தடவை மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறேன். நேரடியாகவும் அமைச்சரிடத்தில் எடுத்துச்சொன்னேன். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் தோட்டத் தொழிலாளிகள் இருக்கும் அந்தப் பகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து இல்லை என்றால் அவர்கள் 6 நாட்கள் வேலை செய்து விட்டு 7-வது நாள் லீவ் எடுத்துக்கொண்டு, சந்தைக்குச் சென்று வேண்டிய சாமான்களை வாங்க வேண்டுமென்றால் 10 மைல், 15 மைல், 20 மைல் தூரம் சென்று சாமான்களை வாங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பஸ் வசதி யில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். அதுவும் யானைகள் உள்ள பகுதி. தொழிலாளிகள் நடந்து போகும் சமயத்தில் காட்டு மிருகங்களால் ஏற்படும் பயம் வேறு. எனவே, தொழிலாளர்கள் இருக்கும் அந்தப் பகுதிக்குப் பஸ் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி செலுத்திக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன், வணக்கம்.

*திரு. பெ. சீனிவாசன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலை உள்பட தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற சில அருமையான யோசனைகளுக்காக நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உலகத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய தேசீயத் தினமாகக் கொண்டாடுகின்ற 'மே' தினத்தை விடுமுறையாக விடவேண்டும் என்று அரசாங்கம் எடுத்திருக் கின்ற முடிவை நிச்சயம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை தொழி லாளர்களும் பாராட்டுவார்கள். 1968-ம் ஆண்டில் நடந்ததை விட குறைவான வேலை நிறுத்தங்கள், குறைவான விவகாரங்கள் தான் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கு காட்டி இருக் கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்த முன்னேற்றம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்றும், வேலை நிறுத்தமே இல்லாத ஆண்டை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் வேழவேந்தன் அவர்கள் அவருடைய காலத்தில் செய்துகாட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர் களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று கூறினார். இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர் களுடைய ஆதரவால் ஆட்சிக்கு வந்தது என்பதும், ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கிறது என்பதும் பொதுமக்கள் அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் உண்மையாகும். ஆனால் தொழிலாளர் நல

இலாக்காவில் தொழிலாளர் விவகாரங்களில் மாநில அரசாங்கம் எதுவும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உருவாக்கிய சட்டங்கள் குறுக்கே நிற்கின்றன.

* *

ஆக அன்றைய தினம் பொறுப்பு ஏற்றவர்கள் சட்டங்களை உருவாக்கும்போது தொழிலாளர்களுக்காக அவர்கள் உருவாக்கிய சட்டங்கள் முதலாளிகளுக்குக் கவசமாக இருந்தனவே தவிர தொழிலாளர்களுடைய துயரங்களை மாற்றுகின்ற மார்க்கமாக அமைய வில்லை. இன்றையதினம் அதே சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநில அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைசெய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரட்டை ஆட்சி முறையை ஒழித்து தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு சட்டத்தை இயற்றி அந்தப் பெருமையை அடையவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இன்றையதினம் தொழிலாளர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க குறுக்கே நிற்பது தொழிலாளர்நல இலாகாவில் இருக்கும் சிகப்பு நாடா முறை தான். தொழிற்சாலையில் ஒரு தொழிலாளி தவறு செய்கிறான் என்று நிர் வாகம் கருதினால் ஒரு போலி விசாரணை அங்கே நடைபெறுகிறது. அவர்களாகவே உருவாக்கி சாட்சிகளைத் தயாரித்து தொழிலாளிக்கு எந்த விதமான வாய்ப்பும் கொடுக்காமல் டிஸ்மிஸ் செய்துவிடுகிறார்கள். இதற்குமேலே லேபர் ஆபீஸர், ஒன்று, இரண்டு என்று வரிசையாகப் படிக்கட்டுகளில் ஏறி இங்கே டிரிபியூனலுக்கு வருவதற்குள் அவனுக்கு ரிடையர்மென்ட் வந்துவிடுகிறது. ஆக இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க இதிலே ஒரு லிமிடேஷன் அதாவது ஒரு தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தால் இத்தனை நாட்களுக்குள் பரிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது உடனடியாக வேலையில் வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு குறிப்பை ஒரு ஆணையை இந்த அரசாங்கம் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் முதலாளிகள் சுப்ரீம்கோர்ட் வரை செல்ல முடியும். தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் உயர்நீதிமன்றம் வரையில்கூட விசாரணையை நடத்த முடிவது இல்லை. தொழிலாளர்களு டைய நலனுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்கள் மூலமாக முதலாளிகள் தான் பயன்பெறுகிறார்களேதவிர தொழிலாளர்களுக்கு எந்தப் பரிகாரமும் கிடைப்பதில்லை. தப்பித்தவறி எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் நிர்வாகம் மறந்துவிட்டால் அல்லது அயர்ந்து விட்டுவிட்டால் அப்பொழுதுதான் ஏதோ கொஞ்சம் கிடைக்கிறது. இந்த நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக்க தொழிலாளர்நல இலாகா ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை]

இன்னொன்று போலீஸ். எந்த ஒரு பேக்டரி முதலாளியோ, ஒரு நிர் வாகமோ போன் செய்தவுடனேயே கொலை, கொள்ளை நடந்திருந்தாலுங் கூட அவை எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, நிர்வாகத்திற்கு உதவியாக அந்த இடத்திற்கு லாரி லாரியாகச் சென்றுவிடுகிறார்கள். மிக சாமர்த்திய மாகத் தொழிலாளர்கள்மீது வழக்குப்போடுவதற்கு ஐ.பி.சி.யில் கைதேர்ந்த ஐந்து அல்லது ஆறு வழக்கறிஞர்களையும் கூடவே வைத்துக்கொண்டு வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். இப்படியான நிலைமையில் ஒருபக்கம் நீதிமன்றம் போகவேண்டும், இன்னொருபக்கம் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். வேலை கிடையாது. குடும்பம் ஒருபக்கம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டி ருக்கும். அப்பொழுது இவர்களுடைய சங்கம் எந்தவிதமான முடிவை எடுத்தாலும் அது முறியடிக்கப்படுகிறதேதவிர தொழிலாளிக்கு எந்தப் பயனும் கிட்டுவதில்லை. ஆக ஒரு தொழிலாளிமீது கிரிமினல் வழக்குப் போடுகிற காலத்தில் நிர்வாகம் எப்படிப் போடுவது என்று சொல்லி அதன்படி போடுவது என்ற பழக்கம் போகவேண்டும். முடிவு செய்ய வேண்டியது போலீஸ் இலாகா. தொழிலாளர்கள்மீது வீண் வழக்குகள் போடக்கூடாது என்று போலீஸ் இலாகாவிற்கு அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1970 மார்ச் 26] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

இன்றையதினம் கடைசியில் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்றாலும் அந்த வெற்றியை அனுபவிக்க அந்தத் தொழிலாளி இருக்கமாட்டான். மழை பெய்வது காலத்தில் பெய்தால்தான் நல்லது. மரம் பட்டுப்போனபிறகு பெய்தால் என்ன நிலைமையோ அந்த நிலைமைதான் தொழிற்சங்கத்தின் நிலை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

இங்கே எனக்குமுன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அந்த யோசனையைச் சொன்னவரே நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள். அவர்கள் தொழிலாளர் நல இலாகா அமைச்சராக இருந்த போது இந்த ஆலோசனையை எல்லா தொழிற்சங்கங்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் பல இடங்களில் அரசியல் காரணங்களுக்காக இதை யாருமே சரியான முறையில் செயல் படுத்த முன்வரவில்லை. அவர் சொன்ன யோசனை உண்மையிலேயே அருமையான யோசனை. தொழிலாளர்கள் விவகாரங்களில் சிக்கல்கள் அதிகமாகக் காரணம் அரசியல் தான். முதலாளிகள் என்றைக்கும் ஆளுகின்றவர்கள் பக்கம்தான் இருப்பார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் முன்னால் இருப்பார்கள். நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகளைத் தடுக்க, பலாத்காரத்தைத் தடுக்க, ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற பாடுபடுகிறோம் என்ற போர்வையில் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை நசுக்கி அவர்கள் லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். அரசியல் காரணங்கள்தான் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்துகிறது. டன்லப் கம்பெனியில் இருக்கிறமாதிரி எங்கும் இருக்கவேண்டும். யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்ற முறை உருவாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தொழிற்சாலைகளில் லேபர் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழிலாளர்நல அதிகாரி என்று பெயர். ஆனால் அவர்கள் முதலாளிகளுடைய சி. ஐ. டி. இன்ஸ்பெக்டர்போல் வேலை செய்து வருகிறார்கள். எந்தத் தொழிலாளியை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்வாகம் விரும்புகிறதோ அதற்கு ஏற்றபடி காரணங்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்து, ஆலோசனை சொல்லும் ஒரு ஆலோசகராக இருந்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட லேபர் ஆபீஸர்களை, தொழிற்சாலைக்குள் பணிசெய்கின்றவர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் பொறுப்பு முதலாளிகளுக்கு இருக்க வேண்டும். இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்காக அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற நன்மைகளுக்காக பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* * *

* திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் கிளர்ச்சியையும், தொழிற்சங்க இயக்கத்தையும் பொழுது விடிந்தால், பொழுதுபோனால் நையாண்டி செய்துவரக்கூடிய திரு. எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் முதலாளித்துவப் பொருளாதார நிபுணர், முன்னாள் ரிசர்வ் பாங்கு கவர்னர் அவர்கள்கூட ஒரு விஷயத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற 20-ம் தேதி எம்ப்ளாயேர்ஸ் பெடரேஷன் ஆப் சவுத் இந்தியா, என்ற தென் இந்திய முதலாளிகள் சங்கத்தில் அவர்கள் பேசும்போது சில உண்மைகளை ஒத்துக்கொண்டார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியும், தொழில் அமைதியும் குலைவதற்குக் காரணம் என்ன என்று அவர்கள் கூறும்பொழுது, கடந்த காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கூலி மிகவும் குறைவு, 1939-ல் இருந்ததைவிட எழு மடங்காக விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது, விலைவாசி உயர்வை எட்டிப் பிடிக்கத் தகும் அளவுக்கு சம்பள நிலைமை உயரவில்லை. இன்னும் சில தொழில்களில் உண்மைச் சம்பளம் குறைந்தே விட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வருகிறது என்ற உண்மைகளை அவர்கள் ஒத்துக்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமைகளின் காரணமாக தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக கிளர்ச்சிகள், வேலைநிறுத்தங்கள் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதேதவிர, இது யாரும் தூண்டி விட்டு வருவதில்லை. தூண்டி விட்டு வரவும் முடியாது. தொழிலாளர்களுக்கு இன்று இருக்கும் சம்பளம் இதர வசதிகளையாவது காப்பாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற உண்மையான ஒரு கொள்கை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டம் இருக்குமானால், இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளை அல்லது வேலைநிறுத்தங்களை வெறுப்புக் கண்ணோட்டத்தோடோ அல்லது அரசுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய கிளர்ச்சி என்றோ கருதவேண்டியதற்கு இடம் இருக்காது.

அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய தொழில் நிறுவனங்கள் தனியார் தொழில்களுக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் மாடல் எம்ப்ளாயராக இருக்கவேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் ஆலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்காக ஒரு தனிக் குழு போட்டு, நான்கு கட்டமாக ஊதியத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியும்கூட, அது எந்த இடத்திலும் அமல் நடத்தப்படவில்லை. அதனால் ஆரல்வாய்மொழியில் வேலை நிறுத்தம், உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சங்கரன் அவர்கள் அளித்த நடுவர் தீர்ப்பு அங்கே அமல் நடத்தப்படவில்லை. தனியார் முதலாளிகளெல்லாம் எஞ்ஜினியரிங் வேஜ் போர்டு சிபாரிசுகளை அமல் நடத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தால் வேண்டுகோள் விடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனின் நிலைமை என்ன? அரசு தன்னுடைய நிறுவனங்களில் என்ஜினியரிங் வேஜ் போர்டு பரிந்துரைகளை அமலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. சட்டமன்றத் துறையில் பணி செய்யும் தொழிலாளர்கள்கூட ஆண்டுக் கணக்கில் அத்துக் கூலிகளாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளமும், நிரந்தரமான சூழ்நிலையும் ஏற்படும்படி செய்யப்படவில்லை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள நிலைமைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ. 15. ஸ்வீப்பருக்கு இந்த ரூ. 15 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு யாராவது வாழ முடியுமா? மேலும், சிறுதொழில் கார்ப்பரேஷனில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ. 30. அந்தச் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு எந்தத் தொழிலாளியாவது வாழமுடியுமா? அதையெல்லாம் அரசு சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசு மற்ற முதலாளிகளுக்கு முன் உதாரணமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் என். ஜி. ஓ.-க்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இண்டஸ்டிரியல் தொழிலாளர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கும், சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கும் வேலைநிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெய்வேலியில் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்து, லேபர் கமிஷனர் மூலமாக கன்ஸிலியேஷன் நடந்து ரூ. 80 லட்சம் அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு அதன்விளைவாக ரூ. 92 லட்சம் அளவுக்கு ஊதியத் தொகை உயர்த்தப்பட்டது. அது மத்திய அரசின் நிறுவனம். போக்குவரத்துத்துறை நமது மாநில அரசின் நிர்வாகத்திற்குட்பட்டது. மின்சார வாரியமும் நமது மாநில அரசின் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்ததுதான். அந்த நிறுவனங்களிலும் நம்முடைய மாநில அரசும் முதலமைச்சரும் இதே நிலையைக் கையாளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சங்கங்களைப் பாரபட்சமாக நடத்தும் சில வருந்தத்தக்க விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் சங்கம் என்றால் அந்தச் சங்கங்களுக்குச் சலுகைகள் மற்றச் சங்கங்களைப் பாரபட்சமாக நோக்கி வரக்கூடிய பல உதாரணங்களை நான் பட்டியல் மூலம் கொடுக்க முடியும்.

இந்துப் பத்திரிகையில் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்திற்கு தொழிலாளர்கள் பெருவாரியாக ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. வி. பி. சிந்தன், அந்தச் சங்கத்திற்குப் போட்டியாக, அந்தச் சங்கத்தைக் கைப்பற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சோமு என்ற தி. மு. க.-வைச் சேர்ந்தவருடைய தலைமையில் ஒரு போட்டிச் சங்கம் அமைக்க முயற்சி எடுத்து, அதற்காக போலீசை உபயோகப்படுத்தி, அந்தச் சங்கத்திற்கே சீல் வைக்கப்பட்டது. மறுபடியும் அந்தச் சங்கம் ஹைக்கோர்ட்டிற்குச் சென்று அப்படி சீல் வைத்தது தவறு என்று சொல்லி ஹைக்கோர்ட் உத்தரவு பிறப்பிக்கத்தக்க நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின்பு முக்கிய அரசியல் தலைவர், தொழிற்சங்கத் தலைவர் சிந்தன்மீது 107-வது செக்‌ஷன்கீழ் ஜாமீன் கேஸ் போடப்பட்டது. ஜாமீன் கேஸ் போடப்படுகிறது என்று சொன்னால், கலவர நிலைமை இருந்தால், இரு சாராரின் மேலும்தான் ஜாமீன் கேஸ் போட வேண்டும். ஒரு சாராரின்மீது மட்டும் இப்படிப்பட்ட ஜாமீன் கேஸ் போடுவது எந்த நோக்கம் ? சோமுவின் சங்கத்திற்கு முட்டுக் கொடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைதான் இது என்று கருதுகிறேன்.

பிரிட்டானியா பிஸ்கட் தொழிற்சாலையில் மெஜாரிடி சங்கம் இருக்கிறது. அவர்கள் கோரிக்கைகள் வைத்தார்கள். அதன்பேரில் கன்ஸிலியேஷன் நடைபெற்றது. அந்த சமயத்தில் ஒரு போட்டி சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த சங்கம் மைனாரிடி சங்கம். தி. மு. க. தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது அந்தச் சங்கம். அரசாங்க லேபர் ஆபீஸர் 12(3) செக்‌ஷன்படி ஒப்பந்தம் செய்தார் இந்தச் சங்கத்துடன். அங்கு நடந்த ரெக்ரியேஷன் கிளப், காண்டீன் இவைகளுக்கான தேர்தல்களில் பெருவாரியான இடங்களை மெஜாரிடி சங்கம்தான் கைப்பற்றியது. அதிலிருந்து அது மெஜாரிடி சங்கம் என்பது தெரியவரும். காண்டீன் தேர்தலில் மூன்று ஸீட்களில் மூன்றையும் இந்தச் சங்கம் கைப்பற்றிவிட்டது. ரெக்ரியேஷன் கிளப் தேர்தலில் 8 ஸீட்களில், 7 ஸீட்டுகளை இந்தச் சங்கம் பெற்றது. ஒரு ஸீட் சுயேட்சைக்குப் போயிற்று.

அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில் வொர்க்ஸ் கமிட்டி தேர்தலில், 10 ஸ்தானங்களில் 6 ஸ்தானங்களைப் பெற்றது மெஜாரிடி சங்கம். நாகர்கோவிலில் இருக்கக்கூடிய கிளையில் வொர்க்ஸ் கமிட்டிக்கு 10 ஸீட்களில் 7 ஸீட்டுகள் இந்தச் சங்கத்தினால் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பாக்கி மூன்று ஸீட்டுகள்தான் வேறு சுயேச்சைகளுக்குப் போயிற்று. அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சங்கத்திற்கு எந்த ஸீட்டும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய சங்கங்களுக்கு, தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக அரசு அந்தச் சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயம். தாராபுரம் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையில் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ், காண்டீன் ஆகியவைகளுக்கான தேர்தல்களில் எல்லா இடங்களையும் பிடிக்க சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடையாது. மெஜாரிடி சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடையாது.

நெய்வேலியில் சமீபத்தில் வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் இரு சாராருக்குள் தகராறு நடைபெற்று, ஒரு சாரார் மீதுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள்மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு சாராரின் சங்க ஆபீஸ் கொளுத்தப்பட்டும், செயலாளரின் கைகால் முறியும்படி அடிக்கப்பட்டும், அதிகாரிகளுக்குப் புகார் கொடுத்திருந்தபோதிலும் அவர்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இன்னொரு விசித்திரமான செய்தியைக் கூற விரும்புகிறேன். விருதுநகரில் ஐயனார் டெக்ஸ்டைல் மில்லில் இருக்கும் தொழிற்சங்கத்திற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய திரு. சீனுவாசன் தலைவர். அந்தச் சங்கம் எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து நடத்திவரக்கூடிய சங்கம். அந்தச் சங்கத்திற்குப் போட்டியாக மேலவை உறுப்பினர் தங்கபாண்டியன் தலைமையில் ஒரு

போட்டிச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தி.மு.க. தேர்தலின்போதுகூட ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்லி வந்தது. இப்பொழுது இவர்கள் ஆட்களே தலைமை வகித்து, போட்டி சங்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இருந்து வருகிறது.

வழக்குகளை வாபஸ் பெறுவது என்றால், வேலை நிறுத்தம் கிளர்ச்சி, நடைபெற்று, ஒப்பந்தத்தின் பேரில் சுமுக நிலை ஏற்பட்ட பிறகு வழக்குகள் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்ற ஒரு மரபு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது இப்பொழுது நடைபெறுவது இல்லை. தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு ஒப்பந்தம் ஆகியும் கூட, வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. மெட்ரூஸ் ஆயில் ரிபைனரிஸ்-லும் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. விம்கோவிலும் அப்படித்தான் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே தண்டனை அளிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் அப்பீல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. எந்தவிதமான கிளர்ச்சியையும் தொழிலாளர்கள் நடத்தக்கூடாது. அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் எந்தவிதமான கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்பது அரசின் கொள்கையா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன் ஆனால், அதே சமயத்தில் ஒப்பந்தங்களையும், கோர்ட் தீர்ப்புகளையும் மீறும் எந்த முதலாளியின் மீதும் இதுவரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

தொழிலாளர்களுடைய பிராவிடெண்டு பண்டை எத்தனையோ முதலாளிகள் கையாடுகிறார்கள். இது கிரிமினல் குற்றமாகும். இதுவரை எந்த முதலாளி மீதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததாக விரல்விட்டுக் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் பிராவிடண்டு ஃபண்ட் பணத்தை எத்தனையோ முதலாளிகள் கையாடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மிஸ்அப்ரோபிரியேஷன் என்று பொருள் படக்கூடிய வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஆதாரத்தை அவர்கள் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா? அல்லது, இனிமேலாவது கொண்டுவந்து கொடுத்து, அதன்மூலம் நிரூபிக்க முயல்வாரா என்று நான் உறுப்பினரைக் கேட்க விரும்புகிறேன் சில முதலாளிகள் என்று பொதுப்படையாகச் சொல்வதை விட எந்தக் கம்பெனி என்று கூடச் சொன்னால் அரசாங்கத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

முற்பகல் 11-00. **திரு. சி. கோவிந்தராஜன் :** கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலை முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் அவர்கள் நிதியை எடுத்திருக்கிறார்கள். காவேரி பஞ்சாலை முதலாளிகள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். வடலூரில் சேஷசாயி இன்ஸுலேட்டர்ஸ்-இல் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கமே ஆதரவு கொடுக்கும் முறையில், இப்பணத்தைத் தாராளமாக எடுத்துச் செலவு செய்யலாம். தொழிலாளிகளுக்கு மெதுவாகக் கொடுக்கலாம் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருப்பது அந்த முதலாளிகளுக்குப் பச்சை விளக்கு காட்டியிருப்பது போலாகும். இது கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்கும் செய்கையாகும். இது வருந்தத்தக்கது.

தொழிலாளர் நல இலாகா பற்றிச் சொல்லும்போது, நாங்கள் இது பற்றித் தொடர்ந்து கூறி வருகிறோம். தொழிலாளர் நல இலாகா, சமுதாயத்தில் 'வீகர் செக்ஷன்' ஆக இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா விதமான நன்மைகளையும் செய்ய உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இவர்கள் முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கக்கூடிய துர்பாக்கிய நிலை இருக்கிறது. காவேரி மில்லில் 40 ரூபாய் சம்பள வெட்டை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாநில லேபர் கமிஷனரே ஆலோசனை கூறினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவர் அவர்களே, கடந்து போன விஷயங்களை மறுபடியும் மறுபடியும் உறுப்பினர் கூறுகிறார். காவேரி மில் பிரச்சினை, உறுப்பினருக்கே தெரியும். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஆலை திறந்தால் போதும் என்ற முறையில் அவர்களாகவே செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் அது. சம்பளத்தைக் குறைத்ததற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இதை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின்மேல் சொல்லும்போதும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவையின் கவனத்தை வேறு பக்கத்தில் திருப்ப வேண்டும் என்று இதையெல்லாம் சொல்லி குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையை பாதிக்காமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறினேன். தொழிலாளிகள் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று லேபர் கமிஷனரால் ஆலோசனை கூறப்பட்டது என்று சொன்னேன். மெஜாரிடி சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மைனாரிடி சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் உள்ள நிபந்தனைகளுக்கு மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்கள் கையெழுத்துப் போட்டால்தான் உள்ளே விடுவார்கள் என்ற நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. திருச்சி லேபர் ஆபீசர் சொன்ன யோசனையையும் புறக்கணித்து லேபர் கமிஷனர் அவரை அதில் தலையிட வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் எழுத்து மூலமாக இப்படி வற்புறுத்தினார்களா என்பது தெரியவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பலவேறு சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லேபர் ஆபீசர் கூறியதையும் மீறி லேபர் கமிஷனர் வற்புறுத்தினார்களா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: எழுத்து மூலமாக லேபர் கமிஷனர் தாக்கீது அனுப்புவாரா என்பதை அமைச்சரே உணர்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலியில் உள்ள லேபர் ஆபீசர் பற்றி கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறோம். வீரவநல்லூர் கோமதி மில் நிர்வாகிகளுக்கு ஆதரவாக 12(3) செக்ஷன்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இது பற்றி சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் சொன்னோம். இன்னமும் எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. உதவி லேபர் கமிஷனர் காரி என்பவர் கோவில்பட்டி லட்சுமி மில்லுக்கு இம்மாநிலத்தில் எங்கும் இல்லாத வேலைப் பளுவை தீர்ப்பாக எழுதியுள்ளார். மற்றொரு உதவி லேபர் கமிஷனர் செங்கோடன் என்பவர், தரங்கதரா கெமிகல் பாக்டரியில் சர்க்கார் நியமித்த டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட் சொன்ன ஆலோசனையையும் மீறி வேலைப்பளுவை சுமத்தியிருக்கிறார். லேபர் இலாகா, தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்து, அவர்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை விளக்க இன்னும் பல உதாரணங்கள் கூற முடியும்.

பாக்டரி சட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவை சரியாக அமுலாக்கப்படுவதில்லை. பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று பார்வையிடுவது ரொம்ப 'ரேர்', அரிது என்று சொல்வேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: மறுபடியும் தலையிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். உறுப்பினர் அவர்கள் அறிக்கையைத் தயவு செய்து பார்க்க வேண்டும். போன ஆண்டு எத்தனை இன்ஸ்பெக்ஷன், அதைவிட இப்பொழுது எவ்வளவு அதிகமாகி இருக்கிறது என்பது காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்க்காமல், உறுப்பினர் 'ரேர்' என்கிற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறார்கள், அது முறைதானா?

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: இந்த அரசாங்க அறிக்கை நேற்று இரவு 9, 10 மணிக்குத்தான் கைக்குக் கிடைத்தது. விஜயம் செய்தார்கள் என்று இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் எந்தத் தொழிற்சாலையிலும் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பது உண்மை.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : எத்தனை வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இருக்கிறது.

திரு. கெ. கோவிந்தராசன் : குறிப்பாக சில விஷயங்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நெல்லிக்குப்பத்தில் கன்பெக்ஷனரி இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையில், கீழே தரையில் உஷ்ணம், எங்கும் கன்பெக்ஷனரியின் ஸ்க்ரேப்ஸ் காலைப் பொசுக்கும். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் காலணி கொடுப்பது கிடையாது. கைக்கு கிளவ்ஸ் கொடுப்பது கிடையாது. அடிக்கொரு இயந்திரம் என்று இருக்கிறது. விபத்துக்கள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் முற்படுவதில்லை. வடலூரில் கக்கூஸ் வசதி கூடக் கிடையாது. பல மெஷின்களுக்கு பென்சிங் கிடையாது. பல தடவை எண்ணூரில் பாய்லர் வெடித்து விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்திலே கூட இரண்டு தொழிலாளிகள் பாதிக்கப்பட்டு, காயம் ஏற்பட்டு உருவே மாறியிருக்கிறார்கள். இந்த விபத்து அடிக்கடி நடைபெறுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை.

அடுத்து, பத்திரிகைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக்கிறேன். சில பத்திரிகைக் காரியாலயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பாக்டரி சட்டத்தின்படி, அங்கு மஸ்டர் ரோல் கிடையாது. அட்டெண்டென்ஸ் ரெஜிஸ்டர் கிடையாது. பே ரெஜிஸ்டர் கிடையாது. நியூஸ் எடிட்டர்களை நிரந்தரமில்லாமல் வைக்கிறார்கள். தினத்தந்தி, நாத்திகம், மாலைமுரசு போன்ற பத்திரிகைகளில் நியூஸ் எடிட்டர் காஷுவல் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நாத்திகம் சம்பந்தமான வழக்கில், வழக்கு மன்றத்தில் நியூஸ் எடிட்டர் கூறிய சாட்சியத்தை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். இவர்களுடைய நிலை நித்திய கண்டம் பூர்ணாயுசு என்று இருக்கிறது. அரசுத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு சில ஆலோசனைகளைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

ஆலவாய்மொழி தொழிற்சாலையில் சம்பளம் போதவில்லை என்கிறார்கள். அரசாங்கம் இந்த ஸ்பின்னிங் தொழிற்சாலைக்கு 55 லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. ஷேர் காபிடல் 27 லட்ச ரூபாய். கடனுக்கு அரசு ஏராளமான வட்டி பெறுகிறது. அதை மூலதனமாக கன்வர்ட் செய்தால், தொழிலாளர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க முடியும். மின்சார வாரியத்திற்கு 200 கோடி ரூபாய் அரசு கடன் கொடுத்து, வட்டி பெறுகிறது. வட்டிக்குப் பதிலாக, ஆர். வெங்கட்ராமன் கமிட்டி ஆலோசனைப்படி அதை மூலதனமாகக் கன்வர்ட் செய்தால், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பண்ண முடியும். சிறு தொழில் கார்ப்பொரேஷனுக்கு ரூ. 3 கோடி கடன் கொடுத்து வட்டி பெறுகிறது. அரசாங்கமே அந்த மூன்று கோடி ரூபாயையும் மூலதனமாகக் கன்வர்ட் பண்ணினால் தொழிலாளர்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய முடியும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. எஸ். அக்னிராஜு : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைக் கூற முன்வருகிறேன்.

வளர்க தொழில்கள், வாழ்க தொழிலாளர்கள் என்பது போல, தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துத்தான் தொழிலாளர்களுடைய வளர்ச்சி, இவற்றின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துத்தான் நாட்டின் வளர்ச்சி இருக்கிறது இந்த முக்கூட்டுக் கொள்கையை நம் கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கும் இந்த நிலையை அமைச்சர் தெள்ளத்தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். நலன் பற்றிப் பேசும்போது, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு பக்கம் பேசி, கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணி, தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும் என்று, நீங்களெல்லாம் இந்தக்கட்சியை சேர்ந்திருக்கிறீர்கள், வேறு பக்கம் போங்கள் என்றும், முதலாளிகளைச் சொல்லி அந்தப் பக்கத்தில் அரசியலை வளர்ப்பதும், இந்த இரண்டு காரியங்களாலும் தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன

என்று பல்வேறு தொழில் சங்க வாதிகள் உணர்ந்தாலும், ஒரு தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரே கொடி இருக்கவேண்டும். ஒரே தொழிற்சங்கம் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம்சொல்லி வருகிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழில் சங்கம் என்று சொல்லும்போது, சர்வ கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, இத்தனாவது மாதம், இத்தனாவது நாளிலிருந்து யாருமே செல்லக்கூடாது. இந்தக் கட்சியின் தலைமையில் ஒரே சங்கம்தான் என்று ஒப்புக்கொண்டு வீட்டில் இருந்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு, தொழிற் சங்கங்கள் பல என்றும், தொழிலாளர்களுக்கு 7, 8 கொடிகளென்றும், செய்து சில்லறை பிரச்சினைகளைப் பெரிதாகச் செய்து விட்டு, கிளர்ச்சி மூலம் ஆதாயம் பெறலாம் என்று செய்தால், அதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஒரு முடிவுக்கு வந்தால், அதை அறிவித்து விட்டால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும், இதற்கு முந்திய நிலையைக் காட்டிலும் இப்பொழுது தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஒருவாறு நினைத்தாலும், முக்கியமான நிலைமை என்னவென்றால் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அமைதி இருக்கிறது. கதவடைப்புகள் குறைக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மூலகாரணம் என்னவென்றால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் நலனிலே எடுத்துக்கொண்ட பெரு முயற்சியே ஆகும். இதை நான் பாராட்டுகிறேன், 'மேன் டேஸ் லாஸ்ட்' போன ஆண்டைக் காட்டிலும், அதற்கு முந்தின ஆண்டைக்காட்டிலும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, 'தொழிலாளர்களுக்கு எங்களால் இன்னும் அதிகமான நன்மைகளைச் செய்ய முடியவில்லையே' என்ற மனவருத்தம் இருக்கிறது.

பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கி, எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதும், தகராறு ஏற்பட்டால் நேரடியாகச் சென்று தகராறு களைத் தீர்த்து வைப்பதும் இந்த அரசின் கடமையாக இருந்து வருகிறது. சில நேரங்களில் மத்திய அரசின் சட்டம் இதில் நுழைகிறது. மாநில சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் யாதொரு காரியத்தையும் செய்ய முடியவில்லை. உதாரணத்திற்காக ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக்கூட துறைமுகத்திலே தகராறு நடக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஐ. சி. எப். இல் ஒருவர் சுடப்பட்டு இறந்தார். ஆனால் பொதுவாகச் சொல்கின்ற நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியில் இங்கே தகராறு, அங்கே துப்பாக்கிச் சூடு என்ற அளவில்தான் சொல்கிறார்கள்.

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் உள்ள
அதிகாரங்களைக் குறித்து சரியானபடி முடிவு செய்யவேண்டும். மத்திய
அரசு 'இரட்டை ஆட்சி' முறையை நடத்தி வருகிறார்கள். பெரிய
பெரிய தொழிற்சாலைகள், சேதுசமுத்திரத் திட்டம், நெய்வேலி இரண்
டாவது சுரங்கத் திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுக வேலைகள் இவற்
றிற்காகப் பணம் ஒதுக்கிக் கேட்டாலும் மத்திய அரசு கொடுப்பதில்லை.
சமீபத்தில்கூட கேரள அரசுக்கும், மைசூருக்கும் ஸ்டீல் பிளாண்ட்டுக்
காக பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சேலம்
இரும்பாலைத் திட்டத்திற்குப் பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள்.
காவேரித் தண்ணீர் வரவேண்டுமென்று நாம் சொல்கின்ற நேரத்தில்
அங்கேயும் நமக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை. வரவர மத்திய மாநில
உறவுமுறைகள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. பஞ்சாப் மாநில
விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், மத்திய அரசு விவசாய சொத்து
வரியை வசூலிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டாலும், நாங்கள்
வசூலிக்கப்போவதில்லையென்று அறிவித்திருக்கிறார். ஆகவே, மத்திய,
மாநில அரசுகளின் உறவுமுறைகள் இன்னின்ன என்பதை வரை
யறுத்து செயல்பட வேண்டும். மாநில சுய ஆட்சி பெறுகின்ற கால
கட்டம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளரைப் பொறுத்த
வரையில் மத்திய அரசின் தலையீடு கூடாது. தொழிற்சாலைகள்

இருக்கின்ற நேரத்தில், அந்தத் தொழிலாளர்களின் நலனைப்பற்றி முழுக்க முழுக்க நம் மாநில சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்படும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்போது அதற்குப் பணம் கொடுக்க மத்திய அரசு மறுக்கிறது. தொழிலாளர் நலனைப்பற்றி பேச மறுக்கிறார்கள். மாநில சுய ஆட்சிதான் அடுத்த கட்டம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டிய கடைசிக் கட்டத்திற்கு வந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, நமது நண்பர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதற்கென்று லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர் என்று நியமிக்கப்படுகிறார்கள். சில முதலாளிகள் லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர்களைத் தாங்களாகவே நியமித்துக்கொள்கிறார்கள். முதலாளி என்ன சொல்கிறாரோ அப்படித்தான் அந்த லேபர் வெல்பேர் ஆபீசரும் நடப்பார். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒரு லேபர் வெல்பேர் ஆபீசரை நியமிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கிடைக்கும். ஒரு தொழிலாளரின்மேல் நடவடிக்கை எடுத்து, கோர்ட்டுக்குப் போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றபோது, இத்தனை மாதத்திற்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்று ஒரு காலகட்ட வரையறையை உண்டாக்க வேண்டும். அந்தக் காலகட்டம் கடந்தால் ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் தொழிலாளி வாங்குகிற சம்பளத்தில் பாதியோ, முக்கால் பாகமோ அவனுக்குத் தரவேண்டுமென்ற சட்டத்தை உண்டாக்க வேண்டும். மேலும், தொழிலாளர்களின் பிராவிடெண்ட் நிதியிலிருந்து தன்னுடைய மகள் கல்யாணம் என்றால்தான் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒருவன் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பிராவிடெண்ட் நிதியாக சேர்த்து வைத்திருக்கிறான் என்றால், அவன் எந்தக் காரியத்திற்குப் பணம் கேட்டாலும் ஒரு ஆயிரம் ரூபாயோ அல்லது அவனுடைய நிதியிலிருந்து 75 சதவீத பணமோ நிச்சயமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். தனது பிள்ளையின் படிப்பு, தள்ளாத வயதில் வேறு ஏதோ காரியத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பணம் தரவேண்டும். பொதுவாக எந்தக் காரியத்திற்குக் கேட்டாலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்த, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வருடத்தில் ஆறுமாதங்கள் வரை வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சிறு சிறு தொழில்களை உண்டாக்கி, வேலைதருவதற்கான வாய்ப்பை அரசாங்கம் உண்டாக்கித் தரவேண்டும்.

அடுத்ததாக, தொழிலாளர் நலன் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தால் நல்லது. இப்பொழுது எங்கேயாவது ஒரு வேலை நிறுத்தம், ஒரு தகராறு என்றால் அங்கே பல வர்ணக் கொடிகள் இருக்கின்றன. எங்கே பார்த்தாலும் முதலாளி அரசியல்வாதியின் வீட்டிலே இருக்கிறார். தொழிலாளர்கள் நல்லபடியாக வாழ்ந்தால்தான், இந்த நாட்டில் தொழில்கள் நன்றாக வளரும். தொழில்கள் நன்றாக வளர்ந்தால்தான் இந்த நாடு உயரும். எந்த ஒரு நாட்டிலே படித்த இளைஞர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்களோ, அந்த நாடு தொழில் துறையில் முன்னேற முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. படித்த இளைஞர்களுக்குத் தக்க வேலைவாய்ப்பை அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா., மெய்யப்பன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய பொருளில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாடு நல்ல நாடாக அமைய வேண்டும், நல்ல நாடு என்று பெயர் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு சமூக முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும், அரசியலிலே முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும், பொருளாதாரத்திலே முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும், பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கும் நிலையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே தொழிலாளர்கள் பற்றியும், தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையொட்டியே, முடியாட்சிக் காலம் இருந்தபோதும்கூட, நம்முடைய பாரதியார் அவர்கள் 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம். வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் இந்தத் 'தொழில்' எவ்வளவு முக்கியம் என்பது தெளிவாக விளங்கும். நாட்டினுடைய தொழில் எந்த அளவிற்கு முக்கியமோ, அந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்களின் நலனும் முக்கியம் என்று கருத வேண்டும் என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். இந்தக் கருத்திலே யாருக்கும் மன வித்தியாசம் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் உள்ளபடி தொழிலாளர்களுக்குப் பூரண பாதுகாப்பு நாம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டும். உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். மனித சக்தியை நன்றாக உருவாக்க வேண்டும், அதற்குரிய பொருளாதாரம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய 'ரா-மெடீரியல்ஸ்' உருவாக்க வேண்டும். அதற்குமேலுமாக நிர்வாகத் திறமை வேண்டும். இத்தனையும் வளர்ந்தால்தான் தொழில் பெருக முடியும். அத்துடன் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி போட்டு வளர்ந்தால்தான் தொழில் உருப்படியாக வளர முடியும். மனித சக்தியை உருவாக்கித் தருவது நமக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய பண்பாட்டின் அடிப்படையில் நடந்துகொள்ள வேண்டியது. பணத்தைப் பெறுவதுதான் தொழிலதிபர்களின் குறிக்கோள். சில தொழிலதிபர்கள் பணத்தை இழந்துவிட்டு, தொழிற்சாலையை மூட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு, அரசாங்கத்திலிருந்து பண உதவி செய்தால்தான், தொழிற்சாலையை நடத்த முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்று சொல்கிற அளவுக்கு சொல்லக்கூடிய நிலையில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய தலையாய கடமையாகிறது.

அதற்கடுத்து, எங்கெங்கே ரா மெட்டீரியல்ஸ் கிடைக்கின்றனவோ அங்கங்கே தொழில்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கடற்கரைப் பகுதியே இல்லாத என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு மீன்துறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது எவ்வளவு தூற்றுதலுக்குரியதோ அதுபோல ரா மெட்டீரியல் எதுவும் இல்லாத பகுதியில் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது. ரா மெட்டீரியல்ஸ் கிடைக்கக்கூடிய பகுதியில் தொழிற்சாலை அமைக்க யாராவது முன்வந்தால், அரசு போதுமான உதவிகளை அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் நிர்வாகம் செம்மையான முறையில் நடக்க அரசு வழிவகை காணவேண்டும். சட்டங்கள் போடுவதனால் மட்டும் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியாது. எத்தனைக்கு எத்தனை சட்டங்களைப் போடுகிறோமோ அத்தனைக்கு அத்தனை தகராறுகள் அதிகமாகின்றன. சட்டங்களில் இருந்து எப்படித் தப்பித்துக்கொள்வது என்கிற முயற்சியில் ஈடுபடுவது மனித சுபாவம். சட்டம் என்று வந்தவுடனேயே உண்மைக்கும், அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஒன்று, நிர்வாகத்தின் சார்பில் பொய்யைச் சேர்த்து கேசை உருவாக்குவார்கள். அல்லது தொழிலாளர்கள் சார்பில் பொய்யைச் சேர்த்து, நிர்வாகத்தை உருக்குலைக்க, நிறுவனம் மூடப்பட முயிற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். தொழிலாளர்களுக்குத் தனித்தனியே இந்தச் சக்தி

இல்லாவிட்டாலும் வேண்டுமென்று தூண்டிவிடுவதற்கே ஒருசில சக்திகள் வெளியில் இருக்கின்றன. சட்டத்தின் மூலம் எதையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இன்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல மனப்பக்குவம் வேண்டும். நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே நல்லுறவு ஏற்படவேண்டும். எந்த எந்த வகையில் அதைச் செய்ய முடிமோ, அந்த அந்த வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும.

அரசு தன் நிலையை வலுப்படுத்திக்கொள்வதற்காக அரசியல் பிரச்சாரத்தைச் செய்கிறார்கள். அரசியல் நோக்கத்தில் செய்யப்படுகிற எந்தக் காரியமும் தொழில் துறையை வளர்க்காது. அதில் அகப்பட்ட எந்த நிர்வாகமும் உருப்படாது.

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே எத்தனை மில்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் மூடப்பட்டது எப்போது, எத்தனை தொழிலாளர்கள் எத்தனை நாட்களுக்கு வேலை யில்லாமல் இருந்தார்கள், என்கிற உண்மையான நிலவரங்களை எல்லாம் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொண்டு தெரிந்துகொள்ள முடியாது. புள்ளிவிவரம் என்கிறபோது ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் எடுத்திருப்பார்கள். மறுநாள் நிலை எப்படி மாறிற்று என்பது ஒன்றும் தெரியாது. ஆகவே எப்போதுமே நான் இந்தப் புள்ளி விவரங்களை நம்புவது இல்லை. இன்றைக்கு அரசியல், சமூக, பொருளாதாரத்தில் ஒரு மலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஜனநாயக ஆட்சி செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்கிறபோது எத்தனையோ ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் பார்க்கிறோம். எங்களிடம் வந்து சிபார்சுக் கடிதம் கேட்கிறார்கள். நாங்களும் கொடுக்கிறோம். தட்ட முடியாது சில இடத்தில் வேலை கொடுத்தாலும் ஒரு மாதத்திற்கு எல்லாம் எடுத்துவிடுகிறார்கள்.

கோயம்புத்தூரில் பல மில்கள் மூடப்பட்டன. சில மில்களைத் திறந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், லேபர் ரூல்ஸ் அத்தனையும் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் தானே ஒரு மில்லை எடுத்து நடத்துவதாகவும், நஷ்டம் வந்தால் தானே ஒப்புக்கொள்வதாகவும், லாபம் வந்தால் தொழிலாளர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு வார்த்தையில் அவருடைய யோசனை ஒப்புக்கொள்ளப்படாது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர் அருமையான யோசனையைத் தான் சொன்னார்கள். ஆனால் உறுப்பினர் வழக்கறிஞர். யாருடைய மில்லை எடுத்து அவரிடம் கொடுக்க முடியும்? அரசாங்கத்திற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர் எந்த மில் முதலாளியிடம் பேசி அவருடைய மில்லை எடுத்து நடத்த சம்மதம் பெற்றாலும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல் எந்தக் காரணமும் குறிப்பிடப்படாது அவருடைய யோசனை நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களே இங்கு இருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : நான், பரிட்சார்த்தமாக ஒரு மில்லைக் கொடுங்கள், நடத்திக் காட்டுகிறேன், நஷ்டம் வந்தால் நானே ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றும் சொன்னேன். அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் விளக்கினேன். திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அது பற்றி யோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எந்தக் காரணமும் சொல்லாமல் அந்த யோசனையை மறுத்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இருக்கக்கூடிய சட்ட சிக்கலைத் தான் நான் சொன்னேன். யாருடைய மில்லையும் எடுத்து அரசாங்கம் கனம் உறுப்பினர் கையில் கொடுக்க முடியாது. மூடப்பட்ட மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது என்றால் அதுவும் ஒரு சட்டப்படி டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொள்கிற மில்லில் ஒன்றை இவரிடம் கொடுப்பது என்றாலும் அதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் சம்மதம் வேண்டும். இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அப்படியே கொடுக்கலாம் என்றாலும்—கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதை நடத்தத் திறமை இல்லை என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவும் தயாராய் இல்லை.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : மூடப்பட்ட மில்களை எடுத்து நடத்துகிற போது லேபர் ரூல்ஸ் அனைத்தும் கான்சல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் முன்பே சொன்னார். நாம் மில்களை எடுத்துக்கொள்கிறபோது சட்டப்படி சில விதிகளை எல்லாம் தளர்த்திவிடுவதற்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் தொழிலாளர்களும் ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தினால் அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : எண்ணூர் தர்மல் ஸ்கீம் என்பது நம்மால் நடத்தப்படுகிறது. அதிலே பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சங்கத்தைப் பொறுத்தவரை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அங்கு தகராறு ஏற்படும்போது அங்குள்ள சேர்மென், சீப் சூப்பரின்டிங் என்ஜினியர், என்ஜினியர் இவர்களுக்குள்ளேயே விசாரணையை முடித்துக் கொண்டு விடுகிறார்களே தவிர, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு தீர்ப்பதில்லை என்கிற மனவேதனை இருக்கிறது. அரசாங்கமே நடத்துகின்ற இந்தத் தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தத் தொழிலாளர் தகராறு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முன் வரவேண்டும். அப்போதுதான் மற்றவர்களும் பின்பற்றுவார்கள் என்று சொல்லி, இந்த வாய்ப்பினைத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : அடுத்து, ஓர் அறிவிப்பு. முன்னாலே உறுப்பினர் திரு பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் பேசியபொழுது

* * *

என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

* * *

இப் பகுதியை சட்டப்பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும். நீக்கப்பட்டவைகளைப் பத்திரிகைகளும் வெளியிடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. இ. ராமசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முற்பகல் 11-3
இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல நான் கருதுகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப் பேற்றதற்குப் பின்னால் எந்தவிதமான நல்ல காரியங்களும் செய்யப்படவில்லை என்று எதிர்த்தரப்பிலேயிருந்து குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டன. குறிப்பாகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற

*மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கேரளத் தொழிலாளர்களைவிட தமிழகத்திலே உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டினார்கள். தமிழகத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1 ரூபாய் 14 அணா என்றால் கேரளத் தொழிலாளர்களுக்கு 2 ரூபாயாக இருந்தது. தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 2 ரூபாய் என்றால் அங்கே கேரளத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டே கால் ரூபாய் என்று வாங்குவார்கள். இப்படிப் படிப்படியாக அவர்கள் தமிழகத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களைவிட அதிகமாக கடந்த காலத்தில் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு 2·90 காசு இந்த ஆண்டு முடிந்தால் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து 3 ரூபாய் வாங்கக்கூடிய நிலைமையைத் தமிழக அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. அதற்கு அக்ரிமெண்ட் முடிவடைந்து இருக்கிறது. 1969-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதி அன்று அந்த ஒப்பந்தம் முடிவடைந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினையேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொல்வது ஒப்புக்கொள்ள முடியாத குற்றச்சாட்டு என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

1967-ம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே பேறு காலத்திற்காக உதவித் தொகை என்ற முறையில் ரூ. 64 தான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பின்னால் அவர்கள் வாங்குகின்ற சம்பள அடிப்படையிலே வேலையின் அடிப்படையிலே ரூபாய் 300 முதல் 400 வரை பேறு காலத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. இவை எல்லாம் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற நன்மைகள் இல்லையா ? எனவே தமிழக அரசைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சார்பாக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கிடைக்கின்ற கூலி போதுமா என்றால் ஓரளவிற்குப் போதாது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். என்றாலும் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லுகிற நேரத்திலே இந்த மாநிலத்திலே குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் மறுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுடைய கிளர்ச்சிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நிலையில் சுமுகமாகவும் அமைதியாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலைமையினை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கின்ற தமிழக அரசையும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரிய ஆலோசனைக் குழு கன்னியாகுமரியிலும் வால்பாறையிலும் முறையே 1969 எப்ரல் மாதத்திலும், செப்டம்பர் மாதம் 30ஆம் தேதியிலும் கூடியது. அந்த ஆலோசனையில் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி போதாது, தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு அறைகள் கொண்ட வீடுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று, தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று, அவர்கள் குடியிருக்கின்ற இடங்களில் தெரு விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று எல்லாம் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. இன்னும் சூப்பர்வைசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் சாதாரணத் தொழிலாளர்களைப் போல்தான் மேனேஜ்மெண்டாரால் நடத்தப்படுகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத்தினுடைய பொறுப்பை அவர்கள்தான் ஏற்றிருக்கிறார்கள். தேயிலையை எடை போடுவதிலிருந்து வேலை வாங்குகின்ற நிலைமை வரையில் முழுப் பொறுப்பும் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆனால்

அவர்கள் சாதாரண தொழிலாளர்களைப்போல்தான் நடத்தப்படுகிறார்கள் நிர்வாகிகளால். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம் அதையும் பரிசீலித்து இருக்கிறது, இவற்றையெல்லாம் விரைவில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோட்ட ஆய்வாளர்கள், பிளாண்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். தோட்ட விதிமுறைகளை அமல்படுத்துகிறார்களா, என்று பார்த்து, இல்லையென்றால் அப்படி அமல்படுத்தாத மேனேஜ்மெண்டாரை விசாரணை நடத்தி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை. அதிகாரம் இல்லை. நிர்வாகிகள் இவர்களை பியூன் போல்தான் நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதற்கு நிர்வாகிகள் சரியாகப் பதில் சொல்வதில்லை. அலட்சியமாக நடத்திவருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு அதிகாரங்களை, பிராஸிக்யூஷன் செய்கிற அளவுக்குக் கொடுத்தால், தொழில் தகராறுகள் ஏற்படாதவாறு, மேனேஜ்மெண்டார் தவறு செய்தால், நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தோட்டப் பகுதிகளிலே பஞ்சாயத்து யூனியனோ அரசாங்கமோ பஞ்சாயத்தோ பள்ளிகளை நடத்தினால் அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் தானே, அவர்களிடத்தில் வீடு வாங்கிக் கொள் என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனின் அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு ஸ்கூல் இருந்தால் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீடு ஒதுக்கக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். வால்பாறை, கன்னியாகுமரியில் தெரிவிக்கப்பட்ட ஆலோசனையின்படி இத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க மேனேஜ்மெண்டாருக்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் தேயிலையின் மூலமாக டெல்லி சர்க்காருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. இரண்டு கோடி ரூபாய் வரியை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிலே எந்த விதமான உதவியும் செய்யவில்லை. நீலகிரியிலே தையல் தொழில் பயிற்சி, கோவையிலே அரசினர் மருத்துவ மனையில் 9 மருத்துவச்சிகள் பயிற்சி இவற்றை நமது சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கோ, தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கோ, பிற நலனுக்காகவோ அந்த 2 கோடி ரூபாயில் குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நம்முடைய அரசு கேட்டு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் இருக்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின்படி தோட்ட நிர்வாகிகள்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. பள்ளிகளில் படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கும் பள்ளிக்குச் செல்லாத குழந்தைகளுக்கும் மதிய உணவுத் தொகை அவர்கள் அரசிடம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டத்திலே இருக்கின்ற மாதிரி அவர்கள் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்க அரசாங்கம், அவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்றேகால் ஆள் வீதம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருந்தாலும், ஒரு ஆயிரம் பேர் செய்யக்கூடிய வேலையை 700 பேர்களை மட்டும் நிரந்தரமாகவைத்து செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆயிரம் பேர் வேலையை 700 பேர்கள் தலையிலே வேலைப் பளுவைச் சுமத்துகிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒன்றேகால் ஆள் வீதம் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். தற்காலிகமாக 500 பேர்கள் வேலையைச் செய்கிற

இடத்திலே இன்னொரு 500 பேர்களை நிரந்தரமாக வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளை தற்காலிகத் தொழிலாளிக்கு அளிக்கவில்லை. தற்காலிகமாக எவ்வளவு காலம் வரையில் வேலை செய்கிறார்களோ என்ற கணக்கை வரையறுத்து அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசச் சந்தர்ப்பம் அளித்தற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், சிண்டிகேட் காங்கிரஸிலே மொத்த உறுப்பினர்கள் 41 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சபையிலே மிகுதியானவர்களைக் காணோம், எங்கே போய்விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு ந. தருமலிங்கம்): இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. இருக்கிறார்கள்.

***திரு. பி. வேலுசாமி**: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியின்சார்பில் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.......

திரு. கே. விநாயகம்: அவர் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பினார் ? நீங்கள் என்ன தீர்ப்புக் கொடுத்தீர்கள் ? அவர் சொன்னதை ப்ரொஸீடிங்சில் இருந்தே நீக்க வேண்டும். நாங்கள் கூட டி.எம்.கே. வில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஏதோ அவரவர்கள் சவுகரியத்திற்குத் தகுந்தபடி வெளியே போய் வருவார்கள். ஏதோ மாமியார் வீட்டில் பேசுவது மாதிரிப் பேசி விட்டுப் போய்விட்டாரே....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று ஏற்கனவே கூறிவிட்டேன். அதை நான் அனுமதிக்கவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: It need not go into the proceedings. வெளியே போகிறவர்கள் எதற்காகப் போகிறார்கள் என்றால்....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): காலையிலே உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கூட இதுபோன்ற ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று அனுமதிக்கப் படவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: திரு. சித்தன் அவர்கள் அந்த பார்ட்டியின் ரெப்ரசன்டேஷன் இல்லையே என்பதற்காகக் கேட்டார்கள். இவர்கள், இங்கே இல்லாமல் எங்கோ போய்விட்டார்கள் என்றால் என்ன என்று புரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்): அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று நான் ஏற்கனவே கூறிவிட்டேன். திரு. வேலுசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

திரு பி. வேலுசாமி: சென்னை மாநிலத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஊதியம் சராசரி விலை உயர்வின் காரணத்தால் ஏற்படுகின்ற வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண்ணை மையமாகக் கொண்டு அமைகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து புள்ளிவிவரக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தில் 1967-ம் ஆண்டு சென்னை மாநிலத்திற்கு வருகின்ற நேரத்தில் புரபசர் சண்முகசுந்தரம் என்பவரால் இங்கே 13 புள்ளிகள் குறைவாக இருக்கிறது

என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதைப் பற்றி ரிப்போர்ட்டிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'மாநில தொழிலாளர்களின் வாரியத்தின் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் ஆலோசித்து 1936 தொடர்களுக்குப் பதிலாக 1960 தொடர்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1936 தொடர்கள் 1960 தொடர்களுடன் இணைவதற்கு முன்பாக 1936 தொடர்கள்—1960 தொடர்களுடன் 13·2 புள்ளிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினர். குழுவின் பரிவுரையை அரசு ஏற்றது. இதுபற்றி இந்திய அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்று வருகிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

கடிதப் போக்குவரத்து என்று சொல்லும்போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 1967-க்குப் பின்னாலே பம்பாய் மாநிலத்திலே லக்டாவாலா தலைமையில் குழு நியமிக்கப்பட்டு 30 புள்ளிகள் குறைவாக இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. குஜராத்தில் புருசர் தேசாய் தலைமையில் போடப்பட்ட கமிட்டியின் மூலம் வாழ்க்கைக் குறியீட்டு எண் குறைவாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெல்லியிலும் குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சராசரி ஒரு தொழிலாளிக்குச் சம்பளம் மாசம் ஒன்றுக்கு ரூ 3·78 காசு என்றால் இன்றைக்குக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டால் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் வரும்; வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,20,00,000 ரூபாய் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய தலையீடு என்ன? அவர்களிடமிருந்து எந்த அளவு பெற்றாக வேண்டுமென்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் விளக்கவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற நிதி நிலைமைகள் தான் இந்த மாநிலத்திற்கும் இருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது இந்த மாநிலத்திற்கு.......

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேராசியர் சண்முகசுந்தரம் தலைமையில் கூடிய எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி அறிக்கையை வெளியிட்ட பிறகு தொழிலாளர் வாரியம் இரண்டு மூன்று முறை கூடி தீவிரமாக ஆலோசித்தபிறகு, நம்முடைய தொழிலாளர் தலைவர்களும், தொழில் அதிபர்களும் கலந்து ஆலோசித்த பிறகு அமைச்சரவைக்குப்போய் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்றாகவேண்டும். இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகளின் மூலமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுப்பது பற்றியும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் பற்றி மத்திய அரசாங்க அனுமதியைப் பெற்றபிறகு இது வெளியிடப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. வேலுசாமி : மற்ற மாநிலங்களில் காலதாமதம் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் ரொம்பக் காலதாமதமாகிறது. தொழிலாளர்களுக்குச் சராசரியாகக் கிடைக்கும் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : இப்போது ஏறக்குறைய வெளியிட்டாகிவிட்டது. சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய அரிசி விலையைப் பொருத்து சப்சிடைஸ்டு ரேட்டில் கொடுக்கப்படும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுவதா அல்லது மார்க்கெட்டில் விற்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுவதா என்பதில் முதலாளிகள் தரப்பில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினை சிக்கலில் இருக்கிறது. இதுபற்றி அதிகமாகப் பேசவேண்டாம். அடுத்து வரக்கூடிய ஆலோசனை வாரியக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்வதாக இருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. வேலுசாமி : சாதாரணமாக பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாத நிலைமையில் மூடப்படாத பஞ்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப் பளு எந்த அளவு இருக்கவேண்டுமோ அதைவிட அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அதிகமாக வேலை செய்தாலும் சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கூலியே கொடுக்கப்படுவதில்லை. கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களில் சாதாரணமாகக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்திலேயே நாலைந்து ரூபாய் குறைவாகக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. எதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வேலை அதிகமாகச் செய்கிறான் ; கூலி குறைவாக இருக்கிறது. இதனால் சமூக நீதி கிடைக்காமல் போகிறது. அம்மாதிரி தொழிலாளர்கள் சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற பகுதிகளில் 15,000 பேர் இருக்கிறார்கள். சில ஆலைகளிலே ஐந்து வருஷம், பத்து வருஷம் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் கூட நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. நம்முடைய தொழிற் சட்டத்தின் விதிகள் எந்த விதத்திலும் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. இருக்கின்ற விதிமுறைகள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டன என்று தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு மில் முதலாளியும் தொழிற்சாலைகளில் அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கு ஏற்ப தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த வேலைக்கு இவ்வளவு தொழிலாளர்களை வைக்கவேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அந்த முறையே காணாமல் போய்விட்டதோ என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன். அதுதான் யதார்த்த நிலைமையாகும்.

மூன்றாவது விஷயம் இன்னொரு அநியாயம். இரவு நேரத்தில் பெண்கள் வேலை செய்வது தமிழகத்தில் கிடையாது. ஆனால் கோவையில் பல ஆலைகளில் இரவு 12 மணிக்குப் பெண்கள் வேலை செய்யும் அநியாயம் இருக்கிறது. இதைத் தடுக்கும் வகையில் ஃபாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் சென்றாரா, பார்த்தாரா என்றால் ஒன்றையும் காணோம். இரவு 12 மணிக்குப் பெண்கள் வேலை செய்கின்ற அநியாயத்தைப் பார்க்கிறோம். இப்போது தொழிலில் அமைதி இருக்கிறது என்றாலும் வறுமை ஏற்படுகின்ற காலத்தில் அமைதியாக இருப்பது ஒன்று. அவர்களுடைய உரிமைக் கோருகின்ற நேரத்தில் அச்சம் வந்து பேசாமல் இருப்பதற்கும் சாதாரண நேரத்தில் உரிமையைக் கேட்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்று அச்சத்தால் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று தான் கருதுகிறேன். இந்த வேலையும் இல்லாமல் பட்டினி கிடக்க நேரிடுமோ என்ற காரணத்தால்தான் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிலைமையைப் போக்க அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். நிரந்தரமாகாத தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, லேபர் கமிஷனர் அல்லது லேபர் ஆபீசர் உத்தரவு போடுகிறார், முதலாளியை வரச்சொல்லி. அதை முதலாளிகள் அலட்சியப் படுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு நம் விதிகளில் இடம் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. சர்க்காரிலுள்ள ஒரு பெரிய அதிகாரி ஒரு முதலாளியை வா என்று அழைக்கும்போது அப்படிப் போவதற்கு மறுக்கப்படுவது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அதிகாரிகளை மரியாதை செய்வதாகக் காணோம். ஆகவே அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த மரியாதை கொடுக்கும் விதத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும். நான் முப்பது ஆண்டுகளாகத் தொழிற்சங்கத்தில் இருந்து வருகிறேன். ஆனால் இன்றுள்ளதைப்போல் ஆமை வேகத்தில் என்றைக்குமே இருந்ததில்லை. இன்று கோவையில் லேபர் ஆபீசர் இருக்கிறார், உடுமலைப் பேட்டையில் ஒரு லேபர் ஆபீசர் இருக்கிறார். ஆனால் ஒரு பிரச்னை குறித்து அவர்களை அணுகும்போது அந்த ஆபீசர்களைக் காணுவது இல்லை என்ற நிலை சகஜமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : உறுப்பினர்கள் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது ஆமை வேகத்தில் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இருப்பது தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் மட்டும்தானா அல்லது

யூனியன்களும் தொழில் அதிபர்களும் இரண்டு பேர்களும் பங்கேற்றுக் கொள்கிற சமரசப் பேச்சில் அவர்கள் வாய்தா வாங்குவதும் கூட காரணமா என்பதை விளக்கவேண்டும்.

திரு. பி. வேலுசாமி : சமரசப் பேச்சுப் பற்றிய பிரச்னை இதில் வர வில்லை. அதிகாரிகளை நாடிச் செல்லும்போது சமரச அதிகாரிகள் ஸ்தலத்தில் இருப்பது கிடையாது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு அப்புறம் தான் அதிகாரிகளைக் காணும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஒரு நாள் என்றால் அது சாதாரணமானது. ஆனால் பல நாட்கள் என்றிருக்குமானால் அதற்குப் பெயர் ஆமை வேகம் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வார்த்தை எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

மில்களில் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்களின் வெல்பேரை கவனிக்கிறார்களா அல்லது முதலாளி யின் வெல்பேரைப் பாதுகாக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம். முதலாளிகள் தீர்மானிக்கிறபடிதான் வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிக்கிறார்கள். முதலாளி கள் அமைதியாக இருந்தாலும் இந்த ஆட்கள், இந்த வெல்பேர் ஆபீசர்கள் அமைதியாக இருக்க விடுவதில்லை. அப்படிச் செய்தால்தான் இவர்களுக்குச் சென்னை அல்லது கோயம்புத்தூர் என்று தொழில் கோர்ட்டுகளுக்குப் போகமுடியும், இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிப்யூனலுக்குப் போக முடியும். இருக்கிற விவகாரத்தை அதிகப்படுத்துவதில்தான் இந்த வெல்பேர் ஆபீசரின் கவனம் செல்கிறது. ஆகவே வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது சர்க்காரே இந்த வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிப்பது என்பது சரியாக இருக்குமே தவிர, முதலாளிகள் அவர்களை நியமிப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும்.

சில முதலாளிகள் ஜபர்தஸ்து உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள், சிலர் சாதாரணமாக இருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அதிகமாக கைநாட்டுகள்தான். அவர்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. இவர்கள் எழுதிக்கொடுப்பதில் கையொப்பம் போட்டுவிட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அதில் என்ன எழுதி யிருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே சர்க்கார் நியமிக்கிற வெல்பேர் ஆபீசர்கள் மூலம்தான் ஒப்பந்தங்கள் இருக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

ப்ராவிடண்ட் பண்ட் இருக்கிறது. அதிலிருந்து கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. ரெயில்வேயிலும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கப்படும்போது அவர்களின் சம்பளத்திலிருந்து அதைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பிராவிடண்ட் பண்ட் பணத்தைத் தொழிலாளர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கக்கூடாது.

கார்ப்பரேஷனில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகம். கொடுக்கிற கூலியோ குறைவு. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்திருந்தார்கள். இதைச் சர்க்காரிலிருந்து கொண்டு வருகிறோம். தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு எங்களைச் சார்ந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்தில் நாங்களும் பலவிடங்களில் அட்ஜெஸ்ட் மென்ட்ஸ் செய்து கொள்கிறோம். சிலவிடங்களில் குறைந்த சம்பளம் பெற்றும் கூட அதிக வேலை செய்யும்படி வற்புறுத்தப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. அந்நிலையைச் சிறிது தடுத்து நிறுத்தி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிப்படி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது நேரத்திற்கு முன்னாலேயே சொன்னார்கள். முடிவு கட்டினாலும் எந்தத் தொழிலாளரும் பாதிக்கப்படவில்லை என்று வற்புறுத்தவில்லை,

சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் சொல்கிறார்கள். எங்கேயாவது அப்படி வற்புறுத்தப்பட்டிருந்தால் அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களேயானால் அதுபற்றிய பிரச்சினையை அவர்கள் கவனிப்பார்கள்.

திரு. பி. வேலுசாமி : கிருஷ்ணவேணி ஆலையில் அப்பிரச்னை வந்தது. அது முடிந்து ஓடிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தொழிலாளர்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சுமத்தினால் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. என்ன நடைபெற்றது, ஏன் லாக் அவுட் ஏற்பட்டது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். சம்பளத்தைப் பற்றி ஒன்றுமில்லை. அன்றே நான் அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் அறிவித்திருக்கிறேன். கொடுக்கக் கூடிய சம்பளத்தில் கொஞ்சம்கூடக் குறைக்கவில்லை. பஞ்சப்படியை ஒவ்வொரு ஆலையிலும் அந்த ஆலையின் சக்திக்கேற்றவாறு குறைத் திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வருடமும் அதன் வரவு செலவைப் பார்த்து லாபம் வந்தால் அந்த லாபத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளாமல் மீண்டும் அதைத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைக்கப்பட்ட பஞ்சப்படியை டெஃபர்ட் பேமென்ட் என்று திருப்பிக் கொடுப்போம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களிடையே ஒரு தகராறு. அது சுமூகமாக முடிந்துவிட்டது. அரசின்மீது ஒரு தவறும் கிடையாது. தொழிலாளர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு அங்கு லாபம் வரும்போல் தோன்றுகிறது. அப்போது அதை மீண்டும் கொடுத்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது.

திரு. பி. வேலுசாமி : அமைச்சர் அவர்களின் நம்பிக்கை வெற்றி பெறும் என்று நம்புகிறேன். சர்க்காரைக் குறை கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வேலைப் பளுவால் ஏற்பட்ட மாறுதலினால் வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வேலைப் பளுவிற்கேற்றவாறு இருக்கிற பஞ்சப்படியை, சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றபடி வேலைப்பளு தனியார் துறையிலும் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் கொடுக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு நாம் கொடுக்கவில்லை. அதுதான் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு. நமக்கு சக்தி இல்லை, ஆகவே கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. பி. வேலுசாமி : தனியார் துறையில் இருப்பதுபோல் உள்ள வேலைப் பளுவைப் பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. அதைவிட அதிகமாக வரும் போதுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வேலைப் பளுவை அதிகப்படுத்தி யிருக்கிறோம். அவர்களும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வேலைப் பளுவின் அளவிற்குக் கூலி உயர்த்தப்படவேண்டுமென்பது கோரிக்கை. அதையும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது தனியார் துறையில் உயர்த்துகிற அளவு கூடுதலாக இருக்கிறது. நம் சக்திக்கு ஏற்றவாறு பரிசீலித்து எப்படிச் செய்யமுடியுமோ அப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம்.

***திரு. வ. ஜார்ஜ் :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சி சார்பாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக எந்த அரசியல் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும் தாங்களே தொழிலாளிகளின் தோழன், ஏழைப் பங்காளர்கள் என்று கூறிக்கொள்வது ஒரு மரபு. அந்த மரபை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களை எக்ஸ்ப்ளாயிட் செய்கிற ஒரு நிலையைத்தான் காண்கிறோம். எந்தத் தொழிற் சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதில் தலைவர்களாக வெளியில் உள்ள அரசியல்

கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள்தான் இருக்கிறார்களே தவிர அந்தத் தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்கள் அப்பதவியில் இருக்கிற நிலையைக் காணவில்லை. இதனால் ஒரு 'பொலிட்டிக்கல் எக்ஸ்ப்ளாயிட்டேஷன்' தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர உண்மையில் தொழிலாவர் களின் நலன்கள் பேணப்படவில்லை. எனவே இந்த அரசு தொழி லாளர்களின் நலனைப் பேணுகிறது என்றால் அந்தத் தொழிலில் உள்ளவரே அந்தத் தொழிற்சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்றும் வெளியில் உள்ளவர்கள் அதில் தலையிடக்கூடாது என்ற நிலையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தொழிலாளர்கள் தகராறுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அரசியல்தான். போட்டிச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதன் காரண மாகத்தான் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதை உடனடியாக அரசாங்கம் பரிசிலித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் ஸ்தாபனங்களில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமானால் தொழிலாளர்கள் மேனேஜ்மெண்டில் பங்கு பெற வேண்டும் என்ற முறையைத் தர்க்க ரீதியாக ஆராய்ந்து வருகிறோம். ஒரு சில ஸ்தாபனங்களில் செயல் படுத்தப்பட்டதுபோல தெரிகிறது. எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் அரசாங்கத் தொழிற்சாலையாக இருந் தாலும், தனியார் துறையாக இருந்தாலும், அந்த மேனேஜ்மெண்டில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெற வழி வகை செய்தால் தொழில் தகராறு களில் குறைவு ஏற்படும். இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கையை விமர்சிக்கும் நேரத்தில், நாம் 1967–68 நிலைமையை ஒப்பிட்டு இப்போதைய நிலைமையைப் பார்த்தால் உண்மையில் திருப்தி உடையும் நிலைமை இருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். 1967–68-ல் தொழிலில் அமைதியின்மை மற்றும் தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அதை நாங்கள் கூற வேண்டியதில்லை. நேஷனல் லேபர் கமிஷன் ஆய்வுக் குழு இங்கு வந்து பார்த்து அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் இன்று அந்த ஆய்வு உரையின்படி 1967–68 நிலைமையைப் பார்த்தால், ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். நண்பகல் 12-00

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : 1967–68-ல் நேஷனல் லேபர் கமிஷன் வந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : நேஷனல் கமிஷன் ஆன் லேபர்ஸ் ஆய்வுக்குழு (Study Group) வந்தது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : நேஷனல் லேபர் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது டெல்லியில். ஸ்டடி குரூப் என்பது வேறு. அதன் அறிக்கை இருக்கிறது. அதற்கும் இந்தக் கமிஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வது என்று சொல்கிறபோது, ஆர்கனைஸ்ட் லேபர்களைப் பற்றித்தான் சிந்திக்கப்படு கிறது. நான்—ஆர்கனைஸ்ட் லேபராக இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கருதுவதில்லை. இப்படி நன்மைகள் வருகிறபோது ஆர்கனைஸ்ட் லேபர்களுக்குத்தான் செய்கிறோம். மருத்துவ வசதியை எடுத்துக் கொண்டாலும், ஈ.எஸ்.ஐ. போன்ற மற்ற வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைப்பது இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளர் களுடைய நிலை என்ன? ஒரு வருஷத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நாட்களுக்குத் தான் வேலை இருக்கிறது. மற்ற நாட்களில் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. இந்த நிலைமையில் இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்கு அந்தத் தொழில் இல்லாத சமயங்களில் மாற்று வேலை கிடைக்க

சிறு தொழில் திட்டங்களும், அதை நிறைவேற்ற முடியாத இடங்களில் ஒரு இன்ஷுரன்ஸ் ஸ்கீமும் ஏற்படுத்தி அரசாங்க உதவி கிடைக்க வசதி செய்து இருந்தால் இதைத் தொழிலாளர் நலன் கருதி செயல்படும் சர்க்கார் என்று கருதுவேன். இன்றையதினம் அந்த முறையில் இல்லை. அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு எங்கள் பகுதியில் பனையேற்றுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கடுமையாக உழைக்கின்றவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் யூனியன் இல்லை. அவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றிக் கவனிப்பார் அற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடந்த வருஷம் இந்த அமைச்சரவை அந்தத் தொழிலாளிகளில் சாதாரணமாக ஆக்ஸிடெண்டில் சாகின்றவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் ஆயிரம் ரூபாய் நிதி உதவி கொடுப்பதாக அறிவித்தார்கள். இதுவரையில் அந்த உதவி யாருக்கும் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இது எல்லாம் பிரசாரத்திற்காக அறிவிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. விளம்பரத்திற்காக சில திட்டங்களை அறிவித்துவிட்டு, செயல் படுத்தாமல் இருப்பது நல்லதல்ல. நல்ல திட்டங்களை அறிவித்தால் அவற்றை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

இப்பொழுது இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன், ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் ஜனத் தொகை உள்ள நகரங்களில் எரிவாயு வினியோகிக்கும் திட்டம் ஒன்று வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பனையேற்றுத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த எரிவாயு அடுப்பு வைக்க, இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனோடு இந்த அரசு தொடர்பு கொண்டு, இந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிற இடங்களிலும் அதை வினியோகிக்க ஏற்பாடு செய்து அந்த அடுப்புக்களை அமைக்க அரசாங்கம் உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பனையேற்றுத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வு அரிஜனங்களுடைய வாழ்வைவிட மிக மோசமாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்தப் பனையேற்றுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற குடும்பங்களில் பிள்ளைகளுக்கு அரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற சகல சலுகைகளையும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். படிப்பு விஷயத்திலும், வேலை தேடித் தரும் முறையிலும் குறிப்பாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சுகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த அமைப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அதனால் பலன் என்ன? வேலை இல்லை என்று பதிவு செய்து வைத்துக் கொண்டால், வேலைக்கு ஆள் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்தோ தனியார் துறை ஸ்தாபனங்களிலிருந்தோ தகவல் வந்தால், 10 அல்லது 15 பேர்களை அனுப்பி வைக்கும் இந்த ஸ்தாபனம். அவர்களில் ஒருவருக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆனால் இப்படிக் கிடைக்கும் வேலைகள் நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. அரசாங்கத்துறையாக இருந்தால் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள் நீடிக்கலாம். அதற்குப் பின்னால் அதே வேலையில்லாத நிலைமைதான். இந்த மாதிரி வேலை தேடிக் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் இருந்து வருவது எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களால் தேடித் தரப்படும் வேலைகள் நிரந்தரமானதாக இருந்தால்தான் பலன் உண்டு. நிரந்தரமான வேகன்சியில் அவர்கள் அமர்த்தப்பட வேண்டும். அந்த மாதிரியான இடங்களில் அவர்களை அமர்த்த அரசு பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்பிளாயிமெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பல வருஷங்களாகப் பதிவு செய்தும் வேலை கிடைக்காமல் ஓவர் ஏஜ் ஆகி பலர் இருக்கிறார்கள். நான் தற்போது குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், எம்பிளாயி

மெண்ட் எக்ஸசேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்டு வேலை கிடைக்காமல் இருந்தால், அந்த பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்ற கால வரம்பை எஜ் கேல்குலேஷனுக்கு அரசாங்க உத்தியோகத் தகுதிக்கு, குறிப்பிட்ட வயது வரம்போடு கூட்டி அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கேரள மாநிலத்தில் இந்த முறை அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அதேத்தபடியாக பிசிகலி ஹேண்டிகேப்டுகளுக்காக சென்னை நகரத்தில் ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அதில் 152 பேருக்கு வேலை கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. எங்களுடைய பகுதியில் சில ஹேண்டிகேப்டு நபர்கள் சுமார் பத்து வருஷமாக எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறேன். தாங்கள் நஞ்சு தின்று தற்கொலை செய்து கொள்ள உரிமை வழங்கினால்போதும் என்று சொல்லும் நிலைமைக்கு அவர்கள் மோசமாயிருக்கிறார்கள். அதை அவர்களே சொன்னார்கள்.

இந்த மாதிரியாக எம்பிளாயிமெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்டவர்களுக்கு எந்த விதமான தகவலும் கொடுப்பது இல்லை. இந்த மாதிரி நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அவ்வப்போது தகவல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் தற்கொலை எண்ணம் வராமல் இருக்கும். நெடுங்காலமாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தகவல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு மனத் தேர்வு ஏற்படும். மக்கள் நலம் கருதும் சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொண்டு தொழிலாளிகளை எக்ஸ்பிளாயிட் செய்யும் நிலை இருக்கக் கூடாது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்டுள்ள பஞ்சாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர்கள் நல சட்டங்கள் விலக்கு என்று இருப்பது சரியல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர் களுக்கு தனிப்பட்டவர்களிடம் ஒரு நாள் கூலி ரூ. 4–14 வீதம் கிடைக்கின்றது. அரசாங்கத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 3–45 வழங்குவது என்றால் அது சரியாகாது. அதுபோலவே தமிழக அரசு போக்கு வரத்துத் துறையில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் நிலை பற்றி ஒரு வார்த்தை. போக்குவரத்துத் துறையில் சென்னையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலர் பல மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு சென்னையில் வீட்டு வசதி இல்லை. தனியார் துறையிலுள்ள பிளாண்டேஷன்களில் வீட்டு வசதி வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிலில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தங்குவதற்கான வீட்டு வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. குறைந்த வருவாயைப் பெற்றுக்கொண்டு, சென்னை மாநகரத்திலே வீடு தேடி ஜீவிக்க வழியேயில்லை. அங்கே இங்கே என்று கண்ட இடத்திலே தங்கக் கூடிய அவல நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் படிப்படியாக வீடு கொடுக்கும் ஸ்கீமை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கூ. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக் கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்கலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு தொழில் துறையில் ஏற்படும் பல்வேறு போலீஸ் வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் வாங்குவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். பல்வேறு தொழிற் சாலைகளில் ஏற்பட்ட காரியங்களுக்கு, நடைபெற்ற போராட்டங்களிலேயெல் லாம் தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருந்ததை இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு திரும்பப் பெற்றிருப்பதை இந்த மன்றத் திலேயிருக்கின்ற அத்தனைபேரும் தெளிவாக அறிவார்கள். அதேநேரத்தில்,

பலாத்காரத்தைத்தூண்டும் முறையிலே ஏற்பட்டுவிட்ட, இரண்டு பேர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட தகராறின் காரணமாக ஒருவர் வழக்கைத் திரும்பப் பெற மறுத்து விட்டால் அந்த இடத்திலே அரசாங்கம் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களைத் தவிர, அரசாங்கத்துறை வழக்குகளாயிருந்தால் எல்லா வழக்குகளையும், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு திரும்பப் பெற்றிருப்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இங்கிருக்கும் தொழிலாளர்களைப் பல்வேறு இடத்திலும் கைது செய்து விடுகிறார்கள், ஆனால் நிர்வாகத் துறையிலே அப்படி கைது செய்யப்படுகிறார்களா ? தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பிராவிடண்ட் பணம், இ.எஸ்.ஐ. பணம் செலுத்தப்படாமல் இருக்கும் இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே அரசாங்கம் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்தார்கள். இதே கருத்தை இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பு, மறைந்துவிட்ட முன்னாள் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பையேற்ற நேரத்தில், கோவை மாவட்டத்தில் மூடிக்கிடந்த பஞ்சாலைகள் சம்பந்தமாக திருச்சியிலே ஒரு கூட்டம் நடந்த நேரத்தில், எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டைப் பல்வேறு தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், பிராவிடண்ட் பண்ட் கட்டப்படவில்லை, இ எஸ்.ஐ. பணம் கட்டப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்திய நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் கேட்டார்கள். நாம் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்தால் என்ன நடக்கும் ? ஓடிக்கொண்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளை மூடவேண்டிய நிலைமை வரும். அதன்காரணமாக ஏராளமான தொழிலாளர்களின் வேலை வாய்ப்பு பாதிக்கப்படும் என்ற கருத்தையும் சொல்லி இங்கிருக்கின்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், அப்படி யார் மீதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால், பெயரைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில், அப்படி எந்தவொரு நிர்வாகத்தின் மீதும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்களா ? அப்படி யாரையும் காட்ட முடியாது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, நிர்வாகத் தரப்பிலேயுள்ள அங்கத்தினர்கள், ஆலை நிர்வாகிகள், தங்களுடைய நிர்வாகத் துறையிலிருந்தும்கூட எடுத்த நடவடிக்கை தவறாயிருந்ததன் காரணமாக இன்று நாம் கைது செய்திருக்கின்றோம் என்பதைப் பெருமையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த மாதம் எஸ்.ஆர்.சி. மில்லில் ஏற்பட்ட தொழில் தகராறின் காரணமாக, அங்கிருக்கும் மில் நிர்வாகிகள் பிடிவாதமாக நடந்து கொண்டதால், வேலைக்குச் சென்ற தொழிலாளர்களை உள்ளே அனுமதிக்காத காரணத்தால், தடுத்து நிறுத்திய நிர்வாகத் தரப்பு ஊழியர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். குற்றவாளியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்னொரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. வேலுசாமி அவர்கள், பெண்கள் இரவு 12 மணிக்குப் பஞ்சாலைகளில் வேலை செய்வதாகக் கூறினார்கள். உள்ளபடியே அப்படி யார் செய்திருந்தாலும் தவறுதான். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தால் அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளைச் சந்தித்துச் சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு கார்ப்பொரேஷன் எடுத்துக்கொள்ளும் மில்களில் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் சுமத்தினார்கள். கார்ப்பொரேஷன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மில்களில் இன்றைக்குப் பஞ்சப்படி குறைவாகயிருந்தாலும்கூட, அந்தப் பஞ்சப்படியை, அந்த ஆலை லாபகரமாக ஓடும் நேரத்திலே திருப்பிக்கொடுப்போம் என்ற வாக்குறுதியை அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழகத்திலேயிருக்கும் பல்வேறு ஆலைகள், பல்வேறு தொழிற்

சங்கங்களைச் சார்ந்த தலைவர்கள் இன்று கொடுக்கப்படும் குறைந்த சம்பளத்
திற்குச் சம்மதித்தது மட்டுமல்ல, பஞ்சப்படியைக் குறைந்த அளவில்
வாங்கிக்கொள்ளவும், குறைந்த தொகையைத் திருப்பிப் பெருமல்
இருக்கவும் பல்வேறு முறையில், பல்வேறு சங்கங்கள் ஒத்துக்கொண்
டிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒரு கட்சி மட்டுமல்ல, இந்த
நிலைக்கு எல்லாக் கட்சிகளும், எல்லாச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும்,
இடதுசாரிக் கட்சியும்கூட, இப்பொழுது திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்
தாங்கள் இல்லை என்று குறிப்பிடுகிருர்கள். நான் அவர்களை மிகப் பணி
வன்போடு மாண்புமிகு தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.
அவர்களைச் சார்ந்த சங்கம், கோயம்புத்தூரில் சோமசுந்தரா மில்லிலும்,
காளேஸ்வரா மில்லிலும் அங்கே குறைந்த சம்பளத்திற்கு ஒத்துக்கொண்
டுள்ளார்கள். ஏனென்ருல் இந்தத் தொழிற்சங்கத்தில் மெஜாரிட்டி
சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள்....

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவரவர்களே, எனது சங்கம்
கையெழுத்துப் போடவில்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்
திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தனது சங்கம் கையெழுத்து போட
வில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிருர்கள். சங்கம் கையெழுத்துப் போடா
மலிருந்தாலும், ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்கள், தொழிலாளர்கள்
அந்தத் தலைவருடைய கோரிக்கையைக் கேட்காமல் போய்விட்டார்களோ
என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு
ஏராளமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறேம். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட
மில்களில் மட்டும்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் என்று யாரும் தயவு
செய்து கருதவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு, மறைந்த
பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு முதலில் 1967-ம்
ஆண்டு மே தின விடுமுறையை அரசாங்கம் அறிவித்தது. அன்றைக்
குக்கூட சிலர், 'நாங்கள் இதைப் பெருமையாகக் கருதவில்லை. வெறும்
விடுமுறைதான ? இதற்குச் சம்பளம் உண்டு என்று அறிவிக்கவேண்டும்'
என்ற கோரிக்கையைத் தெரிவித்தார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக,
தமிழகத்திலுள்ள தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையான மே தின
விடுமுறை விடவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்
பேற்ற பிறகு, ஏற்று முதலில் மே தின விடுமுறையை விட்டது. இன்றைக்கு
அதே மே தினத்திற்கு சம்பளத்தோடு கூடிய விடுமுறையாக அளிக்க
அதற்குத் தேவையான சட்டத்தைத் திமுக அரசாங்கம், திராவிட
முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம், இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்
களின் மீதிருக்கும் பற்றின் காரணமாக இன்றைக்குக் கொண்டுவந்
திருப்பதைப் பார்க்கிறேம். நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்
கொண்டபிறகு, இன்றைக்கு நாட்டிலே தொழில் அமைதி நிலவுவதைப்
பார்க்கிறேம். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரே, தொழில்
அமைதி இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு நமது தமிழகத்தில்,
பல வெளி மாநிலங்களிலிருந்து—வங்காளத்திலிருந்தும், பம்பாயி
லிருந்தும்—தொழில்களைத் துவங்க போட்டி போட்டுகொண்டு
வந்திருக்கிருர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி
அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அல்லாமல், எங்கள் திருப்பூர் நகரத்தில்
மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து பனியன் பேக்டரிகள், 2, 3 பேக்டரிகள்
வைக்க நடவடிக்கைகள் இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த
அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தொழில் அமைதி நிலவுவதையும்,
புதிய தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாகத் துவங்கி வருவதையும் பார்க்கிறேம்.

அதே நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம், தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு
சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் வருவதற்கு
முன்னால், அரசாங்கத் துறை ஊழியர்களும் சரி வேறு பலரும் சரி,
தொழிற்சங்க உரிமைகள் அற்றுக் கிடந்தார்கள். தங்களுடைய சங்கத்தை
அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வற்புறுத்திச் சொல்லியிருந்

தார்கள். இன்று அந்தக் கோரிக்கையை, நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு, அரசாங்க ஊழியர்களானாலும் சரி, வேறு துறையானாலும் சரி, தொழிற்சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்து, அதற்காகப் பல்வேறு காரியங்கள் செய்து கொடுக்கிறோம்.

குறைந்தபட்ச ஊதிய சட்டத்தின் அடிப்படையில், 13 தொழில்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலிக்குக் கீழ் வேலைக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பனியன் தொழிற்சாலை, விதைத்தறி போன்ற சிலவற்றில் குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டும், அது நீதிமன்றத்தில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. அதைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் கேர் நிறுவனத்தின் மூலம் சத்துள்ள உணவு கொடுக்கும் காரியத்தை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்து வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்தி எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கும் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கின்றேன்.

இன்னொரு காரியத்தைப்பற்றி மிகவும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்பு கிறேன். தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கிடைக்க வேண்டிய உரிமை இன்றைக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலுள்ள இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களில் பலருக்கு இ.எஸ்.ஐ. புரோக்ராமில் சேரவேண்டிய பங்கு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. காயம்புத்தூரில் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் மருத்துவ மனை கட்டப்பட்டு இரண்டாண்டு காலமாகியும் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. அதற்குக் இ.எஸ்.ஐ. முக்கிய காரணமாயிருந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில் வெறுமனவே 11 படுக்கைகள் தான் ஒதுக்கினார்கள். இன்றைக்கு அதில் 4 படுக்கைகளைக் குறைத்தது மட்டுமல்ல, ஒரு தொழிலாளருக்கு 50 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யக் கூடாது என்ற வரம்பையும் வைத்திருக்கிறார்கள். இதில் நம்முடைய அரசாங்கம் அக்கறையெடுத்துக்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்திச் சொல்லி, தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிலாளருக்குத் தேவையான மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்தும் பெரும் காரியத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இதைத் தெரிவிக்கும் அதே நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழிலாளர் களுக்கு வீட்டு வசதி கொடுக்க 150 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த 150 இலட்சம் ரூபாயில் 1968-69-இல் 10.73 இலட்சமும், 1969–70-இல் 3·17 இலட்சமும் அளவுக்குத்தான் செலவழிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. நிறையப் பணத்தை வீட்டு வசதிக்காக ஒதுக்கி, சிறப்புத் திட்டம் அளித்து, ஆங்காங்கிருக்கின்ற இயந்திரத் தொழிலாளர்களுக்கு எங்கெங்கு வீடுகள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு. சி. வீரமணி : தலைவர் அவர்களே, 'வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்' என்ற புதுமையுடன், புரட்சி மனதுடன் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற உடன் 'உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், உதவிக்குக் கை கொடுப்போம்' என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமைகளை நிர்ணயிப்பதற்கும், அதே சமயத்தில் முதலாளிகள் தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழில் வளர்வதற்கும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில், பொதுவாகப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டுள்ளது இந்த அரசாங்கம் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதற்கான சில புள்ளிவிவரங்களை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்ட முற்படுகிறேன். புகார்களைப் புலனாய்வு செய்தது 1968-ல் 10,491, 1969-ல் 7,504. தீர்வு காணப்பட்ட புகார்கள் 1968-ல் 1,936, 1969-ல் 1,272 நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. 1968-ல் 491, 1969-ல் 373, வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் 1968-ல் 231, 1969-ல் 174, வீணான உழைப்பு நாட்கள் 1968-ல் 18,81,559, 1969-ல் 6,83,054. இப்படிப் பல பிரச்சினைகளுக்கு சென்ற ஆண்டு நல்ல முறையில் தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காங்கிரஸ் நண்பர்கள், போட்டித் தொழிற்சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். இதை ஏற்படுத்தியதே காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். போட்டித் தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித்ததே காங்கிரஸ்தான். போட்டி சங்கங்கள் ஆரம்பிப்பதில் ஈடுபட்டது காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். ஏற்கனவே ஏ.ஐ.டி.யு.சி. (ஆல் இந்தியா டிரேட் யூனியன் காங்கிரஸ்) இருந்தபோது ஐ.என்.டி.யு.சி. (இந்தியன் நேஷனல் டிரேட் யூனியன் காங்கிரஸ்) ஆரம்பித்தது காங்கிரஸ் தான். அதற்குத் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் நந்தா, கந்துபாய் தேசாய். இப்போது தி.மு.க. புது தொழிற்சங்கம் ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று காங்கிரஸ்காரர் சொல்வது 'ஆடு நனைகிறது என்று ஓநாய் அழுத' கதை போன்று இருக்கிறது என்பதைச்சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கேரளத்தில் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி அதிகம், தமிழகத்தில் கூலி குறைவு என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேரளத்தில் வாங்கி உண்ணும் பொருள்களின் விலை அதிகம் என்பதை அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். அதேபோன்று கேரளத்திலுள்ள தொழிலாளர்கள் எப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், வீணான கொலைகள் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தொழிற்சங்கங்களில் பலவகை உண்டு. காங்கிரஸ்காரர்கள் சார்பான சங்கம் முதலாளியை அண்டி, வாழ நினைப்பது. தீவிர கட்சிகள் சார்பான சங்கம் முதலாளியைக் கொன்று வாழ நினைப்பது. ஆனால், தி.மு.க. தொழிற்சங்கம் உரிமைக்காக வாதாடுவது. இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமானால், காங்கிரஸ் சங்கம் வேண்டுவது பிச்சக்காசு, தீவிரவாதிகள் வேண்டுவது ரத்தம், நாங்கள் வேண்டுவது உரிமை.

தி.மு.க. தொழிற்சங்க வளர்ச்சி பற்றி மற்ற கட்சிகள் ஏதேதோ சொல்கின்றன. நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்வேன். 1970-ம் ஆண்டிற்குள் தமிழகத்தில் பட்டாணி கடலை வறுக்கும் இயந்திரத் தொழில் முதற்கொண்டு பஞ்சாலைத் தொழில் வரையில் எங்கள் தி.மு.க. தொழிற்சங்கக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்கும் என்பதை மட்டும் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த முறைகளை மேலும் சுமுகப்படுத்த ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் துறையானாலும் சரி, அரசாங்கத் தொழிற் துறையானாலும் சரி, வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும்பொழுது, வடி கட்டி தொழிலாளர்களைப் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் நிரந்தரமாக்கக்கூடாது. நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கும்பொழுது அவர்களுக்குப் போராடுவதற்கு எந்த உரிமையும் வழங்கக் கூடாது. நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பிறகு தான், நிரந்தரமாக்கப் பட்டவர்களுக்குத் தான் அத்தகைய உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மனித சக்திகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். கற்பனை உலகில் வாழாமல் நிஜ உலகில் வாழவேண்டும். எல்லாத் துறைகளிலும் திட்டங்களை, பலனை லட்சியமாகக் கொண்டு, உருவாக்கவேண்டும், உண்மையாக உழைக்க ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

அந்த உழைப்பு தான் நாட்டின் செல்வம் என்று மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். செய்யும் தொழிலே தெய்வமாகக் கருத வேண்டும், திறமை யாரிடமிருந்தாலும், தேடிச் சென்று அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சமூகம் தனி மனிதனுல் ஆனது. எனவே தனி மனிதன் முழு மனதுடன் பாடுபட்டு உழைத்தால் தான், சமூகம் உயரும் என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். சோம்பேறிகளும், சமூகத்தை ஏமாற்றுகிறவர்களும், பழமைவாதிகளும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது ஒடுக்கப்பட வேண்டும். உழைப்புத்தான் நாட்டின் உயிர்நாடி என்பதை உணர்த்த வேண்டும். தொழிலின் அடிப்படையில் மரியாதை வழங்கப் படாமல், ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சங்ககிரி சிமிண்ட் பேக்டரியில் 2,000 தொழிலாளர்கள் வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி குறைவாக உள்ளது. சங்ககிரியில் தற்போது 8 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி தான் உள்ளது. எனவே, அதை 40 படுக்கைகள் கொண்ட பெரிய ஆஸ்பத்திரியாக மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் பிரச்னையும் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தோல் பதனிடும் தொழிலை அருந்ததிய மக்கள் தான் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசன மக்கள், அருந்ததியர்கள் தான் தமிழ்நாடு பூராவும் தோல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். செங்கற்கள், ஓடுகள் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ததுபோல, மிதியடிகள் செய்யும் தொழிலாளர் களுக்கும், பரி தைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த அளவு ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. என். மருதாசலம் : சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று ஒரு தொழிற் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் தகராறு சட்டத்தில் முதலாளிகள் வாழ வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை யிலே தொழில் வளர, வளர தொழில் தகராறுகள் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறபொழுது, அந்தத் தொழிலாளர் கமிஷனரிடம் தொழிலாளர்கள் தொழில் சம்பந்தமாக ரிபோர்ட்டு பண்ணினால், அந்த ரிபோர்ட்டு வருஷக் கணக்கில் நீடித்துக் கொண்டே போகிறது. அப்படி நீடித்துக்கொண்டே போவதால் முதலாளிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற் படுகிறது. அப்படி நீடித்துக்கொண்டே போனால், தொழிலாளிகளுக்கு குறைந்தபட்சமாக முதலாளிகளிடமிருந்து பாதிச் சம்பளத்தையாவது வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு இந்தத் தொழில் தகராறு சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். அதே மாதிரி சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அதுவும் தொழில் தகராறு சட்டத்தில் ஒரு ஷரத்துதான். சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டத்தில் 10-வது நாள் அல்லது 7-வது நாள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற முதலாளிகள் 30-ம் தேதி அல்லது அடுத்த மாதம் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் சம்பளம் கொடுக்காத முதலாளி மீது தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் கீழ் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கிற தொழில் தகராறு சட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர் குறைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஒவ்வொரு பகுதியிலும் முத்தரப்பு மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்படுகிறது. இந்த முத்தரப்பு மகாநாடு 6 மாதங் களுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது அடிக்கடியோ கூடி தொழிலாளர் களுடைய பிரச்சினைகளைப் பரிசீலனை செய்தால், தொழிலாளர்களுக்கு

நன்மையாக இருக்கும், அதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் தான் தொழிலாளர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது, முதலாளிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு சம்பள போர்டை நியமித்திருக்கிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சம்பள போர்டு நியமிக்கப்பட வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்காரால் அப்படிப்பட்ட போர்டு நியமிக்கப்பட்டது. அதைக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அமுல் நடத்தவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் தமிழக சர்க்காராவது இந்த சம்பள போர்டு முறையை மின்சார இலாகா தொழிலாளர்களுக்கு அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், ஒவ்வொரு நகர சபையிலும் நகர சுத்தித் தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யும் இடங்களில் 5 வருஷம், 10 வருஷம் என்று தொடர்ந்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், பர்மனெண்ட் கிடையாது, டெம்பரரியாகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த விதமான வாழ்க்கை வசதியும் கிடையாது. சாதாரணமாக நோய்வாய்ப் பட்டாலும், ஆஸ்பத்திரிக்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. அதனால் தொழிலாளிகள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். தொழில் சட்டத்தின்படி 3 வருஷம் வேலை செய்திருந்தால், பர்மெனண்ட் செய்யப்படவேண்டும். ஆகவே, அந்த வகையில் உத்தரவு போட்டு அவர்களுக்கு சலுகைகளும் தரவேண்டும். இந்த மாதிரியே எல்லா இடங்களிலும் உள்ள தொழிலாளர்களை டெம்பரரியாக இருப்பவர்களை பர்மனெண்ட் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். பிற்பகல் 12-30

சிங்கோனா தொழிலில் 200 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 10, 15 வருஷமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் 10 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரைக்கும் தான். அதிக பட்சம் 25 தான். ஆகையினால் இவர்களை யெல்லாம் நிரந்தர தொழிலாளிகளாகப் பாவித்து, சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டத்தின் கீழ் நிரந்தர வேலையும், சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் (மணி அடித்து அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

* திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

மேதினி போற்றும் மே தின விழாவை ஊதியத்தோடு கூடிய விடுப்பு நாளாக அறிவிக்க அரசு முன் வந்திருப்பது எல்லோராலும் பாராட்டக் கூடிய ஒன்று. தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறவர்கள், தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைக் காக்கிறோம், மே தினத்திற்கு நாங்கள்தான் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் அதைப் பற்றிப் பாராட்டிப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், பாராட்ட வேண்டியவற்றைப் பாராட்டத் தவறி விட்டார்கள். இனியாவது பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

வளர்க தொழில், வாழ்க தொழிலாளர்—தொழில் வளர்ந்தால்தான் தொழிலாளி; தொழிலாளி இருந்தால் தான் தொழில். ஆகவே தொழிலும் தொழிலாளரும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தது. இம் முழக்கத்தில் முதலாளிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. காரணம், இந்த முழக்கம் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் இவ்வரசால் உருவாக்கப்பட்டதனால்தான். இதை எதிர்க் கட்சி, அதிலும் பிரதான எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சொன்னார்கள். தனியார் நிர்வாகம் எப்படி இருந்தாலும், அரசு ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று. மின் வாரியமாக இருந்தாலும், ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டாக இருந்தாலும், அரசு ஒரு முன்மாதிரியான நிர்வாகமாக இருக்க வேண்டும் என்றார்கள். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முதல் சுதந்தரா கட்சி வரையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள. அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் சங்கங்கள் முன்மாதிரியான சங்கங்களாக இருக்கின்றனவா ? அதைப் பார்க்க வேண்டும். அவை மாடல் யூனியன்களாக இருக்கின்றனவா? தொழில் சங்கங்கள் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும், என்பதற்கு முன் மாதிரியாக இருக்கின்றனவா ? அந்த நிலையில் இன்றைக்கு தொழில் சங்கங்கள் நடைபெறவில்லை. குறிப்பாக எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தில் பல்வேறு தொழில் சங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்த அனல் மின் திட்டம் மின்சார வாரியத்தினால் நடத்தப்படுகிறது. அரசு நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே குறிப்பிட்ட சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி இரும்புக் கட்டை தூக்கிக் கொண்டு வந்து சூப்ரவைசர் மண்டையில் அடித்தார். இதற்கு என்ன பொருள்? இதுதான் தொழில் சங்கமா சரிதானா? பொதுத் துறையில், சர்க்கார் துறையில் இப்படி நடைபெறுவது? இதை தொழில் சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள், தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

இதே இடத்தில் சுதந்தராக் கட்சி நண்பர்கள் ஒரு தொழில் சங்கத்தை நடத்துகிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய சுதந்தராக் கட்சி உறுப்பினர் அங்கேயிருக்கும் நிர்வாகத்தினர் பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள். தொழிலாளிகளை வைத்துப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். இது பொருத்தமானது தானா ? என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்? அங்கே நிர்வாகி ஒரு முஸ்லிம்; அங்கேயிருக்கும் பொறியாளர் ஒரு முஸ்லிம். அவரைப் பற்றி, அயுப்கானின் சீடரே, என்று குறிப்பிடுவது சரிதானா ? தனிப்பட்ட அதிகாரியைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துண்டு அறிக்கையில் (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் உறுப்பினரைத் துண்டுப் பிரசுரத்தைப் படிக்க வேண்டாம் என்று சைகை செய்தார்) அங்கே சிண்டிகேட் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு தொழில் சங்கத்தை நடத்துகிறார்கள்

திரு ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, துண்டு அறிக்கைகளைப் படிக்கிறது என்று ஆரம்பித்தால், எல்லோரும் ஆயிரக்கணக்கான துண்டு அறிக்கைகளைப் படிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : படிக்க விடவில்லையே.

திரு எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதே போல சிண்டிகேட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் சங்கம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பத்திரிகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக வட்டச் செயலாளர் என்று எழுதுகிறார்கள். பொதுத் துறையில் அரசு முன்மாதிரியான நிர்வாகமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் அல்லது தொழிற் சங்கங்களை நடத்துகின்ற அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் முன்மாதிரியாக நடக்கிறார்களா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அதே போல, தொழிலாளர்கள் உரிமைக்காகப் போராடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். உரிமைகளுக்குப் போராட வேண்டியதுதான். ஆனால், நெய்வேலியில் நடந்தது என்ன? பஸ் கண்டக்டர் ஒரு தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். போலிச் சீட்டுகளை அச்சடித்து வினியோகித்தார் என்று செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் கண்டித்தார். இந்த நிகழ்ச்சியின் விசாரணையின்

1970 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

போது மூன்று தொழிலாளத் தோழர்கள் சாட்சியம் சொன்னபொழுது கத்தியால் குத்தப்பட்டார்கள். அதுபற்றி புலன் விசாரணை நடக்கிறது. இதை யெல்லாம் அவையின், உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், உரிமைகளுக்குப் போராடுவதில், பாடுபடுவதில் தவறு இல்லை. ஆனால், பலாத்காரச் சூழ்நிலைகளை விளைவிப்பதால் ஏதாவது அரசியல் லாபம் இருக்கலாம், ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான். இந்தப் போக்கின் காரணமாக, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் வேறு தொழில் சங்கங்களை அமைக்க முன் வருகிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற நாம் புதிய சங்கங்களை ஆரம்பிக்கிறார்களே என்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று. ஆனால் அந்தச் சங்கம் தங்களுடைய சங்கமாக இருக்கவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் விரும்பும் நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஒரு நிமிஷம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தொழில் சங்கத்தின் நிர்வாகப் போக்குப் பிடிக்காதபோது, இப்படி வேறு சங்கம் வேண்டும் என்பது இயல்பு. இந்த நிலையில் புதிய சங்கங்கள் தோன்றுகின்றன என்பதை எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

தொழிலாளர் நல இலாகா பற்றி ஒரு வார்த்தை. முதலாளிகள் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். நானே ஒரு சங்கத்திற்குத் தலைவன், கிண்டி ரேஸ் கிளப் தொழிலாளர் யூனியன் சங்கத்திற்குத் தலைவன், இந்த யூனியனை ஒழித்து விட்டால் எட்டு மாதம் போனஸ் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த 20 ம் நூற்றாண்டில் முதலாளிகளிடம் இப்படிப்பட்ட போக்கு இருக்கிறதென்றால், என்ன பொருள் ? பேரறிஞர் அண்ணா சொல்வார்கள் "சீமான் சந்தர்ப்ப வாதிகள்" என்று. இவர்களையெல்லாம் சந்தர்ப்பவாதிகள் என்று சொல்வது வழக்கம். இப்படிப்பட்ட முதலாளிகள் விஷயத்தில் நமது அரசு கண்டிப்பாகவும், கவனமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே தன் இடத்தில் நின்றார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், நேரம் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் தலைவனாக இருக்கும் சங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

The Hon. Member specifically mentioned about that. He mentioned about that particular union. I want the Hon. Minister to take both sides into account, and not only one side. Even as "Guindy Mudalaligal" threatened the workers that if they did not join the union they would be given higher bonus; similarly our union is also threatened. The particular

Superintending Engineer says "you leave that union and join the other union and we will give you all grants." I request the Hon. Minister to examine both sides. Apart from this, there is nothing else that I want to say.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் இருக்கின்ற தொழிற்சாலை, தொழிலாளர் மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சமதர்ம சமுதாய சோஷலிசக் கொள்கைகளை ஏற்றிருக்கிற எந்த அரசும், எந்த அரசியல் கட்சியும் தொழிலாளர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை காட்டும் என்பது வியப்புக்குரிய காரியம் அல்ல. இந்த மன்றத்தில் பல நண்பர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுமே தொழிலாளர் நலனில் அதிக அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள், இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு அதிக நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசும், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களும்தான் இந்த எண்ணத்திற்குக் குறுக்கே நிற்கின்றன என்ற தோரணையில் பேசினார்கள். தொழிலாளர் நலனுக்காக ஏராளமான சட்டங்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அதிகமான நல்ல சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலை என்ன வென்றால், இருக்கின்ற சட்டங்களை நல்ல முறையில் இந்த அரசால் அமல்படுத்த முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். "முன்பு செய்யப்பட்ட சட்டங்களில் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன, அந்த ஓட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள்" என்ற கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், அப்படி ஏதாவது முன்பு செய்யப்பட்ட சட்டங்களில் ஓட்டைகள் இருந்தால், அவைகளை அடைப்பதற்கு, சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு, இந்த அரசுக்கு சக்தியில்லையா என்பது தான். ஒருவேளை இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசால் பாராளுமன்றத்திலே தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம். இந்த அரசின் கட்சியினர் அங்கே பாராளுமன்றத்தில் செயல்படுகிறார்கள். அப்படி, தொழிலாளர் நலனுக்கு இடையூறான முறையில் சட்டங்கள் இருந்தால், அவைகளைத் திருத்தி, மாற்றியமைக்கின்ற, வசதியும் வாய்ப்பும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதே, அப்படிச் செய்யாமல் முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைக் குறை கூறுவது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற சக்திதான் இந்த அரசுக்கு இல்லையென்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையில் சட்டங்களை நல்ல முறையில் அமல் நடத்தி வருவதாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் கிடைத்து வருவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பேக்டரி ஆக்டைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இது காங்கிரஸ் ஆட்சியின் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எத்தனை தொழிலாளிகள் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள், எத்தனை முதலாளிகள் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துகிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மின்சார சக்தியை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய இடத்தில் குறைந்தது பத்து பேர்கள் வேலை செய்தால் அந்த இடங்களில் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும். ஆனால் 20 பேர்கள், 50 பேர்கள் வேலை செய்தாலும்கூட, இந்த பேக்டரி ஆக்டின்கீழ் வருவதில்லை. பேக்டரி ஆக்டை அமல் நடத்துகின்ற பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் கூட அந்த இடங்களில் நுழைவதில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பரிசோதகர்கள் சென்று சட்டத்தை அமல்

படுத்தத் தவறுகிறவர்களைக் கண்காணிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பரிசோதகர்களைக் குறை சொல்வதில் பயன் இல்லை. சூழ்நிலைகளுக்கேற்பதான் அவர்கள் புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறார்கள். இந்த அரசு எத்தனையோ வேலைகளைச் சாதித்துவிட்டது என்றும், காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒன்றும் செய்யவில்லை யென்றும் சொல்வது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்ஸ் ஆக்ட் என்பதன்கீழ் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாகத்தான் நிறுவனங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்தால் வளர்ந்து வருகின்ற சமுதாயத்தில் அதிகத் தொழில் நிறுவனங்கள் வருகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பிளான்டேஷன் ஆக்டைப்பற்றி ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். எத்தனையோ நன்மைகள் கிடைக்கும் என்ற வகையில் பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை நன்மைகளும் தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையில் கிடைக்கின்றனவா என்பதை நெஞ்சில் கையை வைத்துப் பார்த்துச் சொல்லட்டும். அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம், அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஸ்மால் ஸேவிங்ஸ் லோனைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். யாரிடம் போய் இதை அதிகாரிகள் செய்யப்போகிறார்கள். சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் முதலாளிகளிடமிருந்துதான் அவர்கள் லோனும் வாங்கிக் கொண்டு, அவர்களுடைய தவறைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அந்த அதிகாரிகளால் முடியுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, தொழிலாளர்கள்பால் அமைச்சருக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால், தொழிலாளர் இலாகாவிலிருந்து அதிகாரிகள் ஸ்மால் ஸேவிங்ஸ் லோனைப் பெறுவதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ப்ளான்டேஷன் அண்ட் லேபர் ஆக்ட் என்பதன்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் சற்று அமைதியாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் எத்தனை பேருக்கு முதலாளிகள் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அப்படி அவர்கள் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லையென்றாலும்கூட, வீட்டு அலவன்ஸாவது கொடுத்தார்களா என்றால், இல்லை. சென்ற ஆண்டில் அன்றைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ரெஸிடென்ஷியல் லேபர் என்று சட்டம் கூறுகிறது என்றார். சட்டத்தில் எத்தனையோ கோளாறு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தில் கோளாறு இருந்தாலும்கூட எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். தவறினால் வீட்டுக்குரிய அலவன்ஸாவது கொடுக்க வேண்டும். வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்து பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. போன ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படாமல் லாப்ஸ் ஆகிவிட்டது. சென்னையிலும் அதையடுத்த பகுதியிலும் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு 168 வீடுகள்தான் கட்டப்பட்டதாகக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டுகூட தொடர்ந்து கட்டப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மறைந்த மாமேதை ஜவர்ஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிலாய் ஸ்டீல் ப்ளான்டைத் திறந்து வைக்கச் சென்றபோது தொழிற்சாலைகளுக்கான கட்டிடங்களையெல்லாம் கட்டியிருந்தார்கள். தொழிலாளர்களுக்கான வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. அதைப் பார்த்து, இனி முதற்படியாக தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர முன்வருகிறவர்களுக்குத்தான் லைசென்சு கொடுப்பது என்கிற நிபந்தனையை விதிக்க வேண்டும் என்றார்கள். அந்த நிபந்தனையை இந்த அரசும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பேமெண்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தனியார் முதலாளிகள் அதை மீறியே நடக்கிறார்கள். இந்த அரசு தேர்தல் அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைப் பார்க்க நேர்ந்தது. ஆட்சிக்கு வந்தால் இந்தக் கட்சி ஒரு நிரந்தரமான குழுவை அமைத்து, நியாயமான கூலியை நிர்ணயம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுத்த வாக்குறுதிப்படி செயல்பட ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை.

தொழில் துறையில் கூட தனியார் துறை, பொதுத்துறை ஆகிய இரண்டும் செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பொதுத்துறையில் செயல்படுகிற நிறுவனங்கள் மற்ற தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக முன்மாதிரியாக, தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டு செயல்பட வேண்டும். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமை இதற்கு மாறாகத்தான் இருக்கிறது.

தனியார் துறையில் முதலாளிகள் கொடுக்கிற கூலியைக் கொடுக்கக் கூட பொதுத் துறையில் அரசாங்கம் தயங்குகிறது. ஆகவே அதைப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை மிகவும் பிற்போக்கானது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

உதாரணமாக, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அரசு ரப்பர் தோட்டம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரை வந்து அதைப் பார்த்ததில்லை என்றாலும் அதைப்பற்றிக் கேட்டிருப்பார்கள். தனியார் துறையிலும் ரப்பர் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் துறையில் இருக்கிற தோட்டங்களில் வேலைசெய்கிற பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் நாள்ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் 15 காசு பெற்று வருகிறார்கள். அரசாங்கத் தோட்டத்தில் 750 தொழிலாளர்களே வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் 45 காசுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இதுபற்றி தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக முன்பு இருந்த திரு. மாதவனிடம் நாங்கள் நேரில் வந்து சொன்னோம். நாங்கள் சொல்கிற வாதங்கள் அனைத்தும் நியாயம் என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஒத்துக் கொண்டாலும் அதனை நிறைவேற்ற இயலாத நிலையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மேலும் அவர்கள் அப்போது சொன்ன ஒரு வார்த்தை தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய எங்கள் அனைவரையும் புண்படுத்தியது. "வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்தால் அதனை சந்திக்க நாங்கள் தயார்" என்றார்கள். இவ்வளவு பெரிய அரசாங்கத்திற்கு 750 தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தைச் சமாளிப்பதுதானா பிரமாதம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் துறை பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் நாள் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் 15 காசு பெறுகிறபோது சர்க்கார் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 3 ரூபாய் 45 காசு கொடுப்பது சரியல்ல. இதையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சர்க்கார் துறையில் பஞ்சாலை ஒன்று இருப்பதை அறிவார்கள். அது கூட்டுறவு நிர்வாகத்தின் கீழ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே தகராறு எழுந்தபோது அது மத்தியஸ்தத்திற்கு—தொழிலாளர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியவர்கள் அடங்கிய குழுவுக்கு—விடப்பட்டது. அதன் தீர்ப்பைத் தொழிலாளர்கள் ஒத்துககொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத் தரப்பில் நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள இன்னமும் தயங்கி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் இதைவிட மோசமான நிலை—பிற்போக்கான தொழிற்கொள்கை எதுவும் இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இனியாகிலும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், தனியார் துறை நிறுவனங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக, முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

1970 மார்ச் 26] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியில் மீன்பிடி தொழிலாளர்கள், மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிருர்கள். அவை மிகவும் கஷ்ட மான தொழில்கள். அங்கு ஆர்கனைஸ்டு லேபராக இல்லை என்ருலும்— இந்த இரண்டு தொழில்களினுல் மரணம் அடைகிறவர்களுக்கு, அங்க ஹீனம் அடைகிறவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித் துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் பற்றிய இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று உறுப்பினர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு கலந்துகொண்டு தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிருர்கள்.

பொதுவாக நாட்டில் தொழில் அமைதி இருக்கிறது. சுமுகமான நிலைமை இருக்கிறது. இத்தகைய சூடு இல்லாத நிலைமையில் கூட கொஞ்சம் சூட்டை ஏற்றுகிற வகையில் உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக் களைச் சொன்னுர்கள். ஆனுலும் அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். தீபாவளி போன்ற பண்டிகை வருகிறபோது பட்டாசு மாத்திரம் வெடிப்பதில்லை. தொழில் நிறுவனங்களில் போனஸ் என்ற தகராறும் ஆங்காங்கே வருடாவருடம் வெடிப்பதைப் பார்க்கிருேம். ஆனுல் இவ்வாண்டு தீபாவளி சமயத்தில் தொழிலாளர் நலத்துறை இதில் கவனம் செலுத்தி நல்லபல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தினுல் இந்த ஆண்டு தீபாவளி எந்தவிதமான போராட்டமும் இல்லாது கழிந்தது என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கன்னியாகுமரி ஆலையைப் பற்றிச் சொன்னுர்கள். அங்கே 1968-ல் நாஷனல் கமிஷன் வரவில்லை. நான்கு பேர்களைக் கொண்ட ஸ்டடி க்ரூப் திரு. என். எஸ். பட் அவர்கள் தலைமையில் வந்தது. இதுபற்றிய கேள்விக்குக்கூட முன்பே பதில் அளித்திருக்கிறேன். தொழில் அதிபர் திரு. என். எஸ். பட் அவர்கள் தலைமையில் வந்த மற்ற உறுப்பினர் கள் பெயரையும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கை யில், தமிழ்நாட்டில் தொழில் நிலைமை மோசமாக இருக்கிற தென்றும் காரோ பிரச்சினை கூட இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதற்கு இரு தரப்பில் இருந்தும் மறுப்பு வந்திருக்கிறது என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.

அதற்குப் பின்னர் மற்ற தொழில் அதிபர்களும், திரு. பட் அவர்
களும் கலந்து கொண்ட கூட்டம் ஒன்றில் சென்ற வாரம்தான் "நம்
முடைய மாநிலத்தில் தொழில் அமைதி இருப்பது மட்டும் அல்ல.
எல்லாப் பிரச்சினைகளும் சுமுகமாகத் தீர்க்கப்படுகின்றன" என்று திரு. பட்
அவர்களே பாராட்டியிருக்கிருர்கள். நான் இதை எதற்காகக் குறிப்பிடு பிற் பகல் 1·00
கிறேன் என்ருல் ஒருவேளை பழைய நிலைமையையே மனத்தில் வைத்
துக்கொண்டு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பார்களானுல்
தயவுசெய்து அதை மாற்றிக் கொண்டு அண்மையிலே தொழி
லாளர் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்களை எடுத்துப் படிக்க
வேண்டுமென்பதை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவதற்காகவே.

மானியக் கோரிக்கையிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றபோது நம் முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை புதிதாகச் சில சிறப்பு அம்சங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நானேகூட ஆச்சரியப்பட்டேன். கொடுத்து இருக்கிற அறிக்கையிலே தொழிலாளர் நல நிதி, லேபர் வெல்பேஃர் பண்ட் ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக் கிறது. அதைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக ஆராய்ந்து அண்மையிலே நடைபெற்ற ஐ. எல். ஓ. மாநாட்டிலே தொழிலாளர் நல நிதி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து பங்குத் தொகை கொடுக்கப்படும், தொழிலதிபர்களும் பங்குத் தொகை தரவேண்டும், தொழிலாளர்கள் தரப்பிலிருந்தும் சிறிய தொகை தரப்பட

வேண்டும், அதை வைத்து அவர்களுடைய வசதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம், அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனிக்கலாம், என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் எதை எதை வற்புறுத்துகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க ஒரு வாரியத்தை அமைத்துச் செய்யவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது என்ற பூரிப்பான செய்தியை நான் அறிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அதற்கு முதல் கட்டமாக 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்றபொழுது, திரு. வேலுசாமி போன்றவர்கள் கன்சிலியேஷன் செய்கிற அதிகாரிகள் அதாவது சமரஸம் செய்கிற அதிகாரிகள் கிடைக்கவே மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குகின்ற அளவிலே அரசாங்கம் முன்வந்து இன்னொரு முக்கியமான அறிவிப்பும் வெளியிட இருக்கிறது. இனிமேல் அமைக்கப்பட இருக்கிற கன்சிலியேஷன் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற நீண்ட நாளைய தொழிலாளர் தரப்பிலிருந்து வந்த கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு லேபர் ஆபீஸர் நியமிப்பதற்குத் திட்டமிட்டு அதை அறிவிக்க இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருச்சியிலே இருக்கிற அந்த அதிகாரி தஞ்சைக்குப் போய்க் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்காது. தஞ்சைக்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப்படுவார். தென் ஆற்காடுக்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி, வட ஆற்காடுக்கென்று ஒரு தனி அதிகாரி என்ற முறையிலே நியமிக்கக்கூடிய நிலைமைகளை இனி உருவாக்கப் போகிறோம். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக தொழில் தகராறுகளை விரைவிலே தீர்ப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கின்ற நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்துகின்றோம்.

மே தின விடுமுறையினைப்பற்றி ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள்தான் பாராட்டிப் பேசினார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பாராட்டவில்லை. பல மாநிலங்கள் இதைச் செய்ய முன்வராத நிலைமையிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி 8 நாட்கள் விடுமுறையை 9 நாட்களாக்குகிறோம். அதைப்பற்றிய சட்டம் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே வர இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி இருப்பார்களானால் எங்களுக்கு உற்சாகமாக இருக்கும், ஆனால் அவர்கள் அதைக் குறிப்பிடவில்லை.

காங்கிரஸ் தரப்பிலே மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் சொன்னார்கள். கேரளத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைவிட இங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய தரம் உயரவில்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகப் போய்ப் பார்த்தால் நிச்சயமாகத் தெரியும். அண்மையிலே நான் நாகர்கோவிலுக்குச் சென்று தோட்டத் தொழிலாளர் ஸ்டாப் யூனியன் நடத்திய மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டேன். அந்தத் தரப்பிலிருந்து தொழிலாளர்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்லி இவை நீக்கப் படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலே பரவாயில்லை, எங்களுடைய நிலைமை சரியாக இல்லை என்று எங்களிடத்திலே சொன்னார்கள். எது எப்படியிருந்தாலும் இதிலே ஒரு நல்ல மாற்று முறையைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக வரப்போகிற மே திங்களில் உதகமண்டலத்தில் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதிகளில் எல்லாத் தொழிலாளர்களுடைய தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் தொழில் அதிபர்களையும் எல்லா அதிகாரிகளையும் அழைத்து முத்தரப்பு மாநாடு நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். வரப்போகிற மே திங்கள் 22, 23 ஆம் நாட்களில் அம் மாநாடு உதகமண்டலத்தில் நடைபெற இருக்கிறது. அந்த அந்த எஸ்டேட்டுகளில், அந்த அந்தத் தொழிலகங்களில் பணியாற்றுகின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குச் சட்டப்படிச் செய்யப்படவேண்டிய காரியங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினால் அதிலே நேரடியாகவே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உரிய வழி பிறக்கும் என்பதால் அப்படிக் கூட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசியவர்கள் நீண்டகாலமாகச் சில பிரச்னைகள் இருக்கின்றன, அவற்றைத் தீர்க்கவில்லை என்ற கருத்தை ஒரு பக்கம் சொன்னார்கள். சிலவற்றை வேகமாக முடித்துவிடுகிறீர்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்புத் தரவில்லையென்று இன்னொரு பக்கம் சொல்கிறார்கள். இதில் எதை ஏற்றுக்கொள்வது? உதாரணத்திற்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வண்டலூரில் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் நிறுவனத்தில் தொழில் தகராறு ஏற்பட்டது. ஏற்பட்ட உடனே நாம் கூப்பிட்டுப் பேசினோம் அவர்கள் ஒத்து வரவில்லை. இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் இரண்டுவிதமான வாதங்கள் சொல்லப்பட்டன. அரசாங்கத்திற்குச் சட்ட பூர்வமாக இருக்கிற ஒரே ஒரு பரிகாரம் நீண்ட நாள் வேலைநிறுத்தம் நடக்கக்கூடாது, இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் அப்படி வேலைநிறுத்தம் செய்தால் இழப்பு ஏற்படும் என்று பொறுத்துப் பார்த்து, பிறகு நடுவர் தீர்ப்புக்கு அதை விட்டோம். அதற்குப் பின்னாலே தொழிலாளர்கள் சார்பில் ஏன் இவ்வளவு விரைவாய் தலையிடுகிறீர்கள், கொஞ்சம் விட்டுப் பார்க்கலாமே என்று சொன்னார்கள். விரைவாகச் செய்யவில்லையென்றாலும் தொழில் அமைதி கெடுகிறதே என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இரண்டு தரப்பிலும் உள்ள நிலைமைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் இந்த மன்றத்திலே இதைச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் அதிகமாகத் தலையிட்டு பிரச்னைகளைத் தீர்த்திருக்கிறோம். அந்தத் தொழிற் சங்கத்தினுடைய தலைவருக்கும் செயலாளருக்கும் வேலை இல்லாமல் சம்பளம் கொடுப்பதா என்ற பிரச்னை வந்தது. அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதுபோலவே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியொருவரை ஆர்பிட்ரேட்டராக நியமித்து அந்தப் பிரச்னை விடப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் முடிந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தீர்த்து வருகிறோம். ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற முறையிலே நான் இதை எடுத்துக் கூறினேன்.

தமிழக அரசு அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னால் தொழிலாளர் நலத் துறைக்கு ஒரு அமைச்சரை நியமித்த காரணத்தால் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நாளைக்கு எந்தத் தொழிற்சாலையிலே என்ன என்ன நடக்கிறது என்பதற்காக அதைப்பற்றிய ரகசிய அறிக்கைகள் அமைச்சருக்கு வருகின்றன, இதைச் சொல்லக் கூடாது, இருந்தாலும் சொல்கிறேன். அந்த அறிக்கைகளைப் படித்துவிட்டுத்தான் நான் தூங்குவதற்குப் போகிறேன். தொழிலாளர்கள் தரப்பிலிருந்து தரப்பட்டாலும், தொழிலதிபர்கள் தரப்பிலிருந்து தரப்பட்டாலும் உடனே அந்த அந்த மண்டலத் துணைக் கமிஷனர் அவர்களோடு தொலைபேசி மூலமாகப் பேசி அல்லது ஆணையர் மூலமாக அவர்களை அணுகச்செய்து எப்படி முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள், அவர்களை அழைத்து சட்டப் பூர்வமான விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறேன். ஆகவே அந்த அந்த மட்டங்களில் விரைவாகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கோரிக்கையை ஒரு யூனியன் கொடுக்கிறது என்றால் முதல் கட்டமாக பேச்சுவார்த்தைகள் நடக்கிறது. அந்த நிலைமையிலேயே அதிகாரிகள் விரைவாக முடித்துப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்ற நிலைமையை உருவாக்கி இருக்கிறோம் என்பதற்கு உதாரணமாகத்தான் சொன்னேன். இதற்கு முன்பைவிட இப்பொழுது நிலைமை பரவாயில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக்கொண்டபொழுது பழைய தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருந்த இப்பொழுது தொழில் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. மாதவன் அவர்கள் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக முடங்கிக் கிடந்த, தூங்கிக்கொண்டிருந்த பிரச்னைகளையெல்லாம் வேகமாக எழுப்பியிருந்தார்கள், அதனால் தொழில் அமைதி கெடவில்லை. அங்கங்கே போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் நடை-

பெற்றாலும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு நல்ல முறையிலே முயற்சிகளை மேற் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், மேன்–டேஸ் லாஸ்ட் அதாவது வீணான நாட்கள் ஆண்டுக்கு 18 லட்சம் என்ற அளவிற்குப் போயிற்று ஆனால் 1969 ஆம் ஆண்டிலே அது 6 லட்சம் என்ற அளவிற்கு மூன்றில் ஒரு பகுதி என்ற அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி நாம் எல்லாம் பாராட்டி மகிழத்தக்க ஒன்று. அதையும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் பாராட்டாதது எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திறக்கப்பட்ட ஆலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டங்களை சஸ்பெண்ட் செய்து விட்டீர்களே, தடுத்து நிறுத்தி விட்டீர்களே என்று சொன்னார்கள். மராட்டிய மண்டலத்திலே கூட மில்களைத் திறக்கும்போது இந்த முறை யிலேதான் செய்தார்கள். தொழிலாளர்களையும் வைத்துப் பேசித்தான் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அவர்களுடைய பஞ்சப்படி போன்றவற்றில் கூட 40 ரூபாய்க்கு மேல் பிடிப்பதற்குக் கூடத் தொழிலாளர்கள் ஒத்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைப் பார்க்கும்போது நான் இங்கே யாரையும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். தொழிலாளர் கள் தாங்களாகவே ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை விளக்கத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கி றேன். ஒரு தொழிலுக்கு, ஒரு நிறுவனத்திற்கு ஒரு தொழிற்சங்கந்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னீர்களே, இப்போது உங்கள் கட்சியின் சார்பில் மத்திய சங்கத்தை நியமிக்கிறீர்களே என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் ஒரு முக்கியமான விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரை பார்கெய்னிங் அதாரிடியாக தொழிற்சங்கம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று நிச்சய மாகச் சொல்லுகிறோம். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அதை உண்மையாக்க வேண்டும். இதைச் சட்ட பூர்வமாக ஆக்கக் கூடாதா என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கேட் டார்கள். அப்படிக் கேட்டவர்கள்கூட சட்டம் படித்தவர்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 'ரைட் ஆப் அசோசியேஷன்ஸ்' பிரிவுப்படி அவை எல்லாம் அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் என்பது அவர்களுக் கெல்லாம் தெரியும். கஜேந்திர கட்கர் தலைமையில் நேஷனல் கமிஷன் கூடி நீண்ட நாள் ஆராய்ந்த பிறகும் அவர்களே ஒரு முடிவு சொல்ல வில்லை. அவர்களுடைய 1,000, 1,200 பக்க அறிக்கையிலேயே அதற்குத் தீர்வு காணப்படவில்லை என்று பார்க்கும்போது நாம் இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினைக்கு விரைவில் தீர்வு காண முடியுமா என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. அக்கினிராஜூ அவர்கள் ஒரு அழகான கருத்தைச் சொன்னார்கள். எந்தப் பஞ்சாலையாக இருந்தாலும், எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் ஏராளமான கொடிகளைப் பறக்க விட்டிருக்கிறார்கள். இருவண்ணக் கொடி பறப்பதை மட்டும் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். ஜனநாயக அடிப்படையில் அப்படி அமைவது தேவை என்று இதே நேஷனல் கமிஷன் விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கேரள அமைச்சரும், முக்கிய மான கேரள நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் காரசாரமாக விவாதித்திருக் கிறார்கள். 'என்னுடைய தொழிற்சங்கத்தில் நான்கு உறுப்பினர்கள் மட்டுமே இருப்பார்கள். ஆனாலும் அங்கீகாரம் தேவை, என்று வேக மாகப் போராடிய காட்சியை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். கால வேகத்தில் இந்தக் கொள்கையை உருவாக்க வேண்டுமே தவிர, 'நீங்கள் ஏன் வருகிறீர்கள்' என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண் டிருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அந்த நிலைமையைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்தான் உருவாக்கவேண்டும்; முடிவு கட்டவேண்டும். அப்படிப் பேசிய காங்கிரஸ் தரப்பு உறுப்பினர்கள் தொழிற்சங்கங்களை வைக்காமல் இருக்கிறார்களா என்றால் ஐ.என்.டி.யு.சி. என்ற நிறுவனத்தை தமிழ்

நாடு முழுவதும் நூற்றுக்கு மேல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் போகாது என்ற காரணத்தால் இப்போது பேசலாம். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன என்பதற்காக அந்தக் கருத்தை இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் இந்தத் தலைப்பில் பேசும்போது போலீஸ் சில பல நேரங்களில் தலையிடுகிறது, தொழிற்துறைகளிலே என்றார்கள். அன்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கம்பீரமாகவும், பெருமையாகவும் சொன்னார்கள். 'இந்த ஆட்சிதான் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினையை நிலைநாட்டுவதற்காக ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கூடக் கைது செய்ய முனைந்தது என்றார்கள். அது ஆட்சியின் நாணயத்தையும், புனிதமான தன்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சீனிவாசன் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய வேகமான காரியங்களில், வெல்பேர் ஆபீசர்கள் ஏன் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். ஏன் மானேஜ்மெண்டால் அவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். இதே கருத்தைப் பின்னால் பேசியவர்களும் கூறினார்கள். அப்படி அமைக்கப்படுகின்ற வெல்பேர் ஆபீசர்கள் முழுக்க முழுக்க தொழிலாளர்களின் நன்மைக்கே பாடுபட வேண்டுமென்றும் தொழிலாளர் டிசிப்ளின் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க அந்த அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் ஃபாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்களும் மற்றவர்களும் போகும் போது கண்காணிக்க உரிய வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையிலே மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசனை வாரியத்தில் வைத்து விவாதிக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவர்களை நிர்வாகம் நியமிக்காமல் அரசாங்கமே நியமிப்பது என்று வைத்துக் கொண்டால் ஏற்கனவே அரசாங்கத் தரப்பில் பல கன்சிலியேஷன் அதிகாரிகள் இருக்கும் நிலைமையில், தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகள் இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் மட்டத்தில் வரும்போது அரசாங்கக் கண்ணோட்டத்திலேயே முடிவு எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஒரு வெல்பேர் ஆபீசர் அரசாங்கத் தரப்பில் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுவது எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இடது கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த கோவிந்தராஜன் அவர்கள் பேசும்போது வேஜ்போர்டு முடிவுகளை அமல்படுத்தவில்லை, முயற்சிகள் செய்யவில்லை என்ற பொதுவான குற்றசாட்டைக் கூறினார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபகாலத்தில் அதாவது 1969-ம் ஆண்டுதான் அதிகமான அளவுக்கு இதுபற்றி சமரச உடன்பாடு செய்யப்பட்டு வேஜ்போர்டு முடிவுகளை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று பல்வேறு கட்டங்களில் வற்புறுத்தி வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறோம். கோவை மாவட்டத்தில் மட்டும் 52 மில்களில் ஊதியக் குழு பரிந்துரைகளை அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பது உங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும்.

மின்சார வாரியத்தினுடைய வேஜ்போர்டு முடிவுகளை ஏன் அமல் படுத்தவில்லை என்று கேட்டார்கள். இதுபற்றி டில்லியில் இருக்கும் அமைச்சகத்தோடு தொலைபேசி மூலமாக அணுகிக் கேட்டோம். அந்த முடிவுகள் வருவதற்குள்ளாகவே அதற்கான வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டன. அந்தக் குழு தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டை மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதை அனுமதித்து அமல்படுத்துங்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்பாகவே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொருத்தவரை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார வாரியம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதும், நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பேச்சுவார்த்தைகள் நல்ல முறையில் முடிவுறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

தொழிற்சங்கத்தில் கூட அரசியல் சூடு வரலாமா என்பதைப்போல் கேட்டு 'இந்து' நிறுவனத்தில் இருக்கிற தொழிற்சங்கத் தகராறைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். சோமு என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கத் தலைவருக்கும், சிந்தன் என்ற கம்யூனிஸ்ட் தொழிற் சங்கத் தலைவருக்கும் இருக்கிற பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இரு தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையே இருக்கிற போட்டியைப் பற்றி நாம் சட்டபூர்வமாக உடனடியாக முடிவுககு வரமுடியாது. அதற்கு வேண்டிய முடிவுகளை சிவில் கோர்ட் மூலமாகத்தான் தேடவேண்டுமென்பது சட்டம் படித்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் இரு தரப்பாரையும் கூப் பிட்டுப் பேசியிருக்கிறேன். சோமு என்பவர் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய் நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி அவருக்குச் சாதகமாக சிவில் கோர்ட்டு முடிவு கொடுத்திருக்கிறது என்பதையும அறிவோம். சிந்தன் அவர்கள் மேல் போடப்பட்ட 104 புரொசீடிங்ஸ் வழக்கின்மீது ரிட் மனு தாக்கல் செய்து உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கும் காரணத்தால் அதைப்பற்றி இங்கே அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை என்பதும், அது அவர் களுக்கே தெரியும் என்பதையும் அவர்கள் இதைத் தொட்டுக் காட்டிய காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். ஒன்றை மனப் பூர்வமாக, மனம் திறந்து பேசவேண்டும். சோமுவைப் பார்த்து நான் கேட்டேன்—ஒரு தொழிற்சங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் தலையிடலாமா என்று கேட்டேன். அவர் சொல்வது தொழிலாளர்கள் பெருவாரியானவர்கள் விரும்புகிறார்கள். நேரடியாக தேர்தல் நடத்தட்டும். அந்த அறைகூவலை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார். இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைச் சட்டமன்றத்திலே எடுத்துக்கூறி அதற்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையை உறுப்பி னர்கள்—குறிப்பாக கோவிந்தராசன் போன்ற உறுப்பினர்கள் உருவாக்கக் கூடாது. என்னிடத்தில் அவர்கள் வருகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் இதைப் பற்றி கலந்து பேசியிருக்கிறோம் என்பதை அவர்களே அறிவார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

ஃபாக்டரி சட்டத்தை அமல்படுத்துவது பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஃபாக்டரியில் கக்கூஸ் கூட இல்லையென்று சொன்னார்கள். இந்தமாதிரிப் பிரச்சினைகளை ஆங்காங்கு இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர்கள் கவனிக்க வேண்டும். கனம் உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் கூட போலீஸ் அதிகாரியைப் போல் வேலை செய்தால் இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கும். வேண்டுமானால் என்னைத் தலைமைப் போலீஸ் அதிகாரியாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாமே நீதிபதியாக இருந்து இந்தக் காரியங்களை நடத்திக் கொள்ள வேண்டும். சட்டமன்றத்தில் இப்போது சொன்னது போல் பலமுறை என்னைச் சந்திக்கும்போது இதுபோன்ற வசதிகள் எல்லாம் இல்லை என்பதை என்னிடம் எடுத்துச் சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் ஃபாக்டரி ஆக்டின் கீழ் பல ப்ராஸிக்யூஷன் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு வழக்குகள் போடப்பட்ட தற்குப் பின்பும் இன்னும் தொழில் அதிபர்கள் கடமை தவறி நடக்கி றார்கள் என்றால் அதை என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாக ஒரே ஒரு அங்கத்தினர் திரு. மெய் யப்பன் அவர்கள் பேசினார்கள். புதிதாகத் தொழில் சட்டங்கள் தேவை இல்லை என்றார்கள். அது புதுச் சிக்கல்களை உருவாக்கும் என்று சொல்லி விட்டு அவர்களும் அவர்கள் அருகில் இருப்பவரும் இருந்த சட்டங்களை சஸ்பெண்ட் செய்தீர்களே என்று வேறு பக்கத்திற்குக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அவர்கள் முன்னுக்குப்பின் முரணான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது கன்னியாகுமரியில் உள்ள ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் ஆரல்வாய்மொழியில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலை பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி

பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர் பற்றிய பிரச்சினை அரசாங்க ஆய்வில் இருக்கிறது. அறிக்கை வந்திருக்கிறது. வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறோம். அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக தரப்பிலும் எதிர்தரப்பிலிருந்து சிலரும் வரவேற்றுப் பேசினார்கள். லேபர் வெல்பேர் பண்ட், தொழில் அதிகாரிகள் தொகையை அதிகப்படுத்தப் போகிறோம். மாவட்டத்திற்கு ஒருவரை நியமிக்கப் போகிறோம் என்ற முறையில் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேலும் காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்குமேயானால்—இங்கு இருப்பவர்கள் கடவுள் அல்ல. எல்லாக் காரியங்களையும் ஒரே நேரத்தில் செய்வதற்கு, எவ்வளவோ காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னின்ன அதிகாரிகள் தங்கள் தங்கள் கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறார்கள், இந்த கன்ஸீலியேஷன் ஆபீசர் கிடைக்கவேயில்லை என்றால், இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பொதுவாகச் சொல்வதற்குப் பதிலாக எந்த எந்த அதிகாரிகள் கடமை தவறியிருக்கிறார்கள், யார் யார் வழக்குகளை வேகமாக முடிக்காமல் இருக்கிறார்கள், யார் யார் பேச்சுவார்த்தைகளை முடிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அவ்வப்போது என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த எண்ணத்தில்தான் தொழிலாளர் நலனுக்காக என்று ஒரு தனி அமைச்சர் என்ற முறையில், நல்லெண்ணத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளாமல் பொதுவாகக் குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூறவேண்டாம்.

தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் வெகு வேகமாகவும் கையாளக் கூடாது. சோர்ந்து போகவும் கூடாது. வெகு வேகமாகப் போனால் நிலைமை மோசமாகப் போய்விடும். பாலைக் காய்ச்சுவதுபோல் பக்குவமாகக் காய்ச்ச வேண்டுமென்ற நிலையில் இருக்கிறோம். சில கட்டங் களில் வெகு வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் ஏன் எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை, எங்கள் கட்சியை எடுத்துச்சொல்ல என்று கேட்பார்கள். மெதுவாகப் போனால் ஏன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்பார்கள். ஆக இந்த இரண்டு கட்டங்களுக்கு இடையே பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. பாலை அடுப்பில் வைத்து அளவோடு காய்ச்சி கீழே இறக்க வேண்டியிருக்கிறது. கூடுதலாகக் காய்ச்சினால் பால் பொங்கிவிடும். நல்ல அளவில் காய்ச்சாமல் இருந்தால் சுவை இருக்காது. இந்த நிலைதான் இதற்கும் இருக்கிறது.

தொழிலாளர் நலத்துறை ஆலோசனை வாரியம், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோரை வைத்துக் கூட்டங்கள் பல நடத்தி வருகிறோம். ஷுகர் வேஜ் போர்டு முடிவுகள் பற்றி, அது வராத நேரத்தில் என்ன பரிகாரம் காணலாம் என்பது பற்றி ஏறக்குறைய மூன்று நான்கு மணி நேரம் கலந்து பேசி அவர்கள் சொன்ன முடிவுகளை ஏற்று செயல்படுத்த இந்த அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. இந்த அரசின் கையை நீங்கள் எல்லோரும் பலப்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான ஆலோசனைகளை இந்த மன்றத் திற்கு வருகின்ற நேரத்தில்தான் சொல்ல வேண்டுமென்பதல்ல, எப்போதும் என்னிடம் சொல்ல உரிமையிருக்கிறது. அவற்றைக் கூர்ந்து கவனித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஒன்றுவிடாமல் குறித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன்மேல் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையில் வெட்டு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. விநாயகம் : அமைச்சர் அவர்களைக் குறுக்கிடக் கூடாது என்று மரியாதைக்காக இருந்தேன். பல பிரச்சினைகள் வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு நாங்கள் ஒன்றும் கடவுள் அல்ல என்று சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். அப்படியென்றால், கடவுளைப் பற்றி அவர் சர்வ வல்லமை பொருந்தியவர், சர்வாந்தர்யாமி, நமக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவர் என்ற கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த விளக்கம் இந்த டிமாண்டில் வராது.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: கடவுள் சித்தாந்தத்தைப்பற்றி சொல்பவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் சொன்னேனே தவிர நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோமா இல்லையா என்பது எங்கள் பிரச்னை, அது அவர்களுடைய பிரச்னை அல்ல.

***திரு. சி. கோவிந்தராஜன்:** 'இந்து' பத்திரிகை தொழிலாளர் சங்கத்தைப்பற்றிக் கூறும்போது மெஜாரிட்டி இருக்கிறதா என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு தொழிலாளர் நலத்துறை இலாகாவுக்கோ அல்லது சிவில் கோர்ட்டுக்கோ உரிமை இருக்கிறது என்பதில் கருத்து வித்தியாசம் இல்லை. போலீசைப் பயன்படுத்தி ஒரு சாரார் மீது மட்டும் 107 வது பிரிவின்கீழ் கேஸ் போட்டு இருப்பது பாரபட்சத்தைக் காட்டுகிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். மேலும் அரசு வன்முறையை அனுமதிக்க வேண்டும், அதுதான் கிளர்ச்சி என்று சொல்லவில்லை. வன்முறைகளில் ஈடுபட்ட இரு சாராரில் ஒரு சாரார் மீது மட்டும் நெய்வேலியில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வழக்கும் தொடரப் பட்டுள்ள பாரபட்ச செய்கையைத்தான் சுட்டிக்காட்டினேன். சில விஷயங்கள் பற்றிக் குறிப்பாக கூறியிருக்கிறேன். அவற்றின் மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: 'இந்து' பிரச்னை பற்றிய வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அதற்கு விளக்கங்கள் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைக் குறித்து வைத்துக்கொண்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. நஞ்சன்: மே மாதத்தில் இரண்டு நாட்கள் உதகையில் மாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று உத்தேசித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு நாட்களில் ஒரு நாள் உதகையிலும் ஒரு நாள் கூடலூர் பகுதியிலும் மாநாடு நடத்தினால் கூடலூர் பகுதியில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன்: தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கன்னியாகுமரியிலும் இருக்கிறார்கள், வால்பாறையிலும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு இடத்தில் நடத்த முடியாது. ஒரு இடத்தில் நடத்த வேண்டும். அங்கு எல்லோரும் வரவேண்டும் அப்போதுதான் மாநாடு ஒழுங்காக நடைபெறும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களும், திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களும் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. சி. கோவிந்தராஜன், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

பிற்பகல் 1-30 **மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:** பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் 28—3—1970-ம் தேதி காலை 9-00 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

8. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders

@ 172. Notification issued with G.O. Ms. No. 29, Co-operation, dated the 19th September 1969 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Money Lenders Rules 1969. [Laid on the Table of the House under section 22 (3) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act 1957).]

@ 173. Notification issued with G.O. Ms. No. 2104 Local Administration, dated the 30th October 1969 in regard to preliminary notification for constitution of a municipality with the name of Thuraiyur in the Tiruchirappalli district. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

@ 174. Notification issued with G.O. Ms. No. 2106, Local Administration, dated the 30th October 1969 in regard to preliminary notification for constitution of a municipality with the name of Satyamangalam in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

175. Notification issued with G.O. Ms. No. 2105, Local Administration, dated the 30th November 1969 in regard to preliminary notification ofr the constitution of a municipality with the name of Pallavapuram in Chingleput district. [Laid on the Table of the House under section 304 (*d*) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act, V of 1920).]

176. Notification issued with R. Dis. No. 144837/69-P.2 dated the 7th November 1969 in regard to exclusion of certain areas from the existing Keelapaguthy Panchayat of Tiruchirappalli district and constitution of a separate panchayat by name "Tharagampatty" Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act. 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

177. Notification issued with R. Dis. No. 74668/69-P.2, dated the 22nd November 1969 in regard to exclusion of certain areas from the existing Vanavasi Town Panchayat in Mettur taluk of Salem district and constitution of a separate panchayat by name "Sanarpatti" panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

178. Notification issued with R. Dis. No. 144829/69-P.2, dated the 27th October 1969 in regard to exclusion of certain areas from the limits of Kolakudi Panchayat in Musiri taluk of Tiruchirappalli district and constitution of a separate panchayat by name "Appanallur Panchayat". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ Laid on the Table of the House on 25th March 1970

B. Reports, Notifications and Other papers

‡99. A Review on Road Development and Building Programme in Tamil Nadu, 1969-70 (English and Tamil).

‡100. A Review on Working of Minor Ports in Tamil Nadu, 1969–70 (English and Tamil).

† **101. A Review on Irrigation in Tamil Nadu, 1969–70 (English and Tamil).**

† 102 Speech by Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA, **Minister** for Public Works on Demands for Irrigation Grants, 1970-71 (English and Tamil).

@ 103. Demands for Grants for Further Expenditure and Detailed Supplementary Estimates thereof for the year 1969–70 (English and Tamil).

@104. Notice of Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1969–70 (English and Tamil).

@105. Speech of Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN Minister for Finance presenting the Final Supplementary estimates for the year 1969–70. (English and Tamil).

106. Report of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the State of Tamil Nadu for the year 1966–67.

107. Fifth Report (Fourth Assembly) of the Committee on Government Assurances for the year 1969–70.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

† Despatched to Members on **24th March** 1970.
@ Laid on the Table of the House on 25th March 1970.

இணைப்பு I.

[31-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தொழிலாளர் அமைச்சர் உரை.

கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர்களும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே!

ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மீது, "கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்கள்" என்பதன் கீழ் ரூ. 81,49,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று முன்னுரைக்கிறேன். வேலைவாய்ப்புப் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும் இக் கோரிக்கையில் சேர்ந்துள்ளது. வேலைவாய்ப்பு—பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழிலாளர், வேலைவாய்ப்புப் பிரிவுத் துறை 1969–70-ல் ஆற்றிய செயல்களை விவரிக்கும் ஆய்வுரையை நோக்குமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் துறையின் பொதுவான கொள்கை பற்றியும் சாதனைகள் குறித்தும் இப்போது சுருங்க உரைக்க விரும்புகிறேன்.

"வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்" என்ற குறிக்கோள் தான், தமிழ் நாடு அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும். அதாவது தொழிலாளரிடையே அமைதியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் இம்மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியை மேம்படுத்த வகை செய்வதும் அதே சமயத்தில் உற்பத்தியாகும் செல்வத்தின் உரிய பங்கைத் தொழிலாளர்கள் துய்க்கச் செய்வதும் அரசின் சீரிய நோக்கமாகும். தொழில் தகராறுகள் ஏற்படும் போது இருதரப்பினரையும் கூட்டிக் கலந்து பேசி, அத் தகராறுகளைத் தீர்த்துவைப்பதே இயல்பாகப் பின்பற்றப்படும் முறையாகும். ஆனல் இது இயலாதபோது, அரசு தலையிட்டுத் தீர்வு ஏற்படுத்துவது அவசியமாகிறது; அல்லது இத் தகராறை, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் வகை செய்யப்பட்டுள்ளவாறு மேற்கொண்டு நடத்தித் தீர்வுகாண முயல்வது அவசியமாகிறது.

1969-ல் உடன்பாட்டு அமைப்பு, 7,504 புகார்களைப் புலனாய்வு செய்தது. 1968-ல் 10,491 புகார்களை ஆராய்ந்தது. உடன்பாடு மூலம் 1969-ல் தீர்வு காணப்பட்ட தகராறுகள் 1,272. கடந்த ஆண்டில் 1,936 தகராறுகளுக்கு உடன்பாடு மூலம் தீர்வுகாணப்பட்டது. கடந்த ஆண்டில் 491 தகராறுகள் நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டில் நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட தகராறுகள் 373. நடுவர் தீர்ப்புக்காக இந்த ஆண்டில் 40 தகராறுகள் விடப்பட்டன; 1968-ல் 72 தகராறுகள் விடப்பட்டன. 1968-ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும்போது 1969-ம் ஆண்டில் தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது மேற்சொன்ன புள்ளி விவரத்திலிருந்து அறியலாம். தீர்வு காண்பதற்கு இயலாதபோது, நடுவர் தீர்ப்பிற்கு இரண்டு தரப்பினரையும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய உடன்பாட்டின்போது எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டில் தீர்வு காணப்பட்ட அல்லது வேறு வகையில் சரி செய்யப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதற்குக் காரணம், இந்த ஆண்டில் ஏற்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திருந்ததேயாகும்.

புகார்களின் எண்ணிக்கையும், தகராறுகளின் எண்ணிக்கையும்.

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையும், வீணான உழைப்பு நாட்களும்.

1968-ல் நிகழ்ந்த வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் 231 ஆகும். வீணான உழைப்பு நாட்களும் 1,881,559 ஆகும்; ஆனால், 1969-ம் ஆண்டில் 174 வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் ஏற்பட்டன. வீணான உழைப்பு நாட்கள் 683,059 ஆகும். முந்தைய ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 1969-ல் தொழிலாளர்-தொழிலதிபர் உறவில் பெரிதும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது அரசிற்குப் பெரிதும் மனநிறைவளிக்கிறது. இதனால், இம் மாநிலம் மேலும் தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேறுவதற்குத் தேவையான தொழில் மேம்பாட்டுச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

தொழில் வாரியான தீர்வு.

மலைத் தோட்டத் தொழிலில் சம்பளம், பூரிப்பூதியம் வழங்குவது குறித்து 85,000 தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் இந்த ஆண்டில் தொழில் வாரியான தீர்வுகள் காணப்பட்டன. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தமாகவும் ஒரு தீர்வு காணப்பட்டது; இதனால் ஊதியத்தைத் திருத்தியமைப்பது சம்பந்தப்பட்ட சிக்கலை, நடுவர் தீர்ப்புக்காகத் தொழிலாளர் ஆணையாளரிடம் விடுவதற்கு இருதரப்பினரும் இசைந்தனர். 11,100 தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்தரும் ஊதியத்தை மாற்றியமைப்பது குறித்த தனது முடிவை ஆணையாளர் இப்போது அளித்துள்ளார்.

தொழிலாளர் நிலைமையைக் குறித்து நான் மிக உன்னிப்பாக நாட்டம் செலுத்திவருகிறேன் என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதேனும் தொழிலாளர் தகராறு இருப்பதாக எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டால், அதுகுறித்து உடன்பாட்டு அமைப்பு உடனடியாகச் செயல்பட நடவடிக்கை எடுத்துள்ளேன். பல தடவைகளில், தகராறுகளைத் தீர்க்கத் தொழிலாளர்களுடனும் தொழிலதிபர்களுடனும் தொழிலாளர் அமைச்சர் என்ற முறையில் நானே பேசித் தீர்வு காண முயன்றுள்ளேன். உடன்பாடு அமைப்பை விரிவுபடுத்த அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருவதை இந்தச் சமயத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைத் தொழில் நெருக்கடி.

வேலையில்லாச் சிக்கல்களை உருவாக்கியும் அதன் விளைவாகத் தொழிலாளரிடையே அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தியும் வரும் பஞ்சாலைத் தொழிலில் நிலவும் நெருக்கடி நிலைபற்றித் தொடர்ந்து அரசு நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. தகராறுகளின் விளைவாகத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுள்ள இடங்களில் தகராறுகளைத் தீர்த்து ஆலைகள் திறக்கப்பட வகை செய்தும் சீரமைப்பு சம்பந்தமான சிக்கல்களைத் தீர்த்தும் செயலாற்றியதுடன் மூடப்பட்ட ஆலைகளின் நிலைமையைத் தக்கவாறு ஆராய்ந்த பின்னர் வங்கிக் கடன்கள் பெற அவற்றிற்கு உத்தரவாதம் அளித்து அரசு உதவியளித்தும் வருகிறது. இது காரியத்திற்குத் தக்கதென்று கருதப்படும் ஆலைகளை, 1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி, முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றை நடத்தத் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை அரசு நிறுவியுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, 1969-ல் 12 ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன; 1970-ல் மேலும் 2 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டன. தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கார்ப்பொரேஷன் 4 ஆலைகளை மேற்கொண்டுள்ளது; அவையாவன :—

1. ஓம் பராசக்தி ஆலை.
2. கிருஷ்ணவேணி நெசவாலை நிறுவனம்.
3. ஸ்ரீரங்க விலாஸ் பஞ்சு அரைத்தல், பஞ்சு நூற்பு ஆலை நிறுவனம்.
4. கம்போடியா ஆலை நிறுவனம்.

1970 மார்ச் 26]

இந்த நான்கு ஆலைகளில், மூன்று எற்கனவே திறக்கப்பட்டுள்ளன; ஸ்ரீரங்க விலாஸ் பஞ்சு விதை நீக்கல், நூற்பாலை விரைவில் திறக்கப் படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் அரசுக் காப்புறுதி, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் தொகைகளின் நிலுவைகளை அளிப்பதில் பஞ்சாலைகளுக்கு அரசு, தாராளமான சலுகைகளை அனுமதித்துள்ளது.

பாதுகாப்பு சுகாதார வசதிகளைச் செயல்படுத்தல்

தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், நலன் இவற்றைக் காக்கத் தொழிலாளர், தொழிற்சாலைகள் சட்டங்கள் அனைத்தையும் செயல்படுத் தவும் தனியார் துறைக்கும் பொதுத் துறைக்கும் எந்த வேறுபாடுமின்றி அச் சட்டங்களை நிறைவேற்றவும் செயல்படுவதே அரசின் நோக்கமாகும்.

தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பானதும் சிறப்பானதுமான பணி நிலைமைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கத் தொழிற் சாலை ஆய்வாளர் அலுவலக அமைப்பு மூலம் அரசு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. இதனால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதுடன் தொழிலாளரின் நலனும் மேம்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வத்தொழிற் சாலைகள் அளவில் அவசரகால உற்பத்திக் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன; இதனால், தொழிலாளரும் நிர்வாகத்தினரும் கூட்டாக முனைந்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிகாண முடியும். தொழில் அபாயங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவும் அவர்களின் நலன் பேணவும் பாது காப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்தில் விரைந்து தொழில்கள் வளர்ந்து வருவதனால் இப் பணிக்குப் பெரும் அவசரத் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது; மேலும், இத் தொழில் வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் கழிவுகள், வெளியேற்றக் கழிவுநீர், சுற்றுப்புறச் சீர்கேடு இவை சம்பந்தப் பட்ட சிக்கல்களைக் கவனிக்கவும் இது அவசியமாகிறது. பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் குறித்த சிக்கல்களை நன்கு தெளிவுபடுத்தும் நோக்கத்தில், பாதுகாப்பைச் சீராக்க அவர்கள் செய்யும் பணிக்குச் சிறப்பளிக்கும் வகையில் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கேடயங்கள் வழங்கவும் ரொக்கப் பணம் பரிசளிக்கவும் அரசு, ஒரு திட்டத்தை வகுத்துள்ளது.

தேசியப் பாதுகாப்பு மன்றம் சென்னையில் குழு ஒன்றை அமைத் துள்ளது. தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இதன் முதல் தலைவ ராவார். இக்குழு 28—1—1970 அன்று என்னால் தொடங்கி வைக்கப் பட்டது. கருத்தரங்குகள் நடத்துதல், பாதுகாப்பு பற்றிய சுவரொட்டிகளை வழங்குதல், பாதுகாப்பு பற்றிய பத்திரிகை ஒன்றை உறுப்பினர்களிடையே அனுப்புவதற்காக வெளியிடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம் பாது காப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்ய வகை செய்வதே இம் மன்றத்தின் நோக்கமாகும்.

"கேர்" நிறுவனத் திட்டம்.

தொழிலாளர் உடல் நலன் பற்றியும் அவர்களின் நல்வாழ்வு குறித்தும் நடவடிக்கை மேற்கொள்கையில் அவர்தம் குடும்பத்தினரையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இளம் சிறார்க்கும், மகளிருக்கும் சமைத்த புரதச் சத்து நிறைந்த உணவு வழங்க வகை செய்யும் திட்டம் ஒன்றைத் தமிழ்நாடு அரசு செயலுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது என்பதை இங்கு நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியாவிலேயே இத் திட்டத்தை முதன் முதலாகச் செயல்படுத்திய பெருமை தமிழ்நாட்டையே சாரும். "கேர்" நிறுவனம் களிகூர்ந்து அளித்துள்ள உதவியினால் இது இயன்றது. "கேர்" நிறுவனம் இலவசமாக உணவுப் பொருட்களை வழங்குகிறது. இத் திட்டத்தை முதலமைச்சர் 1969 செப்டெம்பர் திங்களில் பின்னி ஆலையில் தொடங்கி வைத்தார். மேலும், பல தொழில் நிறுவனங்கள் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றன. இதுவரையில் இத்திட்டம் 40 தொழில் நிறுவனங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 12 ஆயிரம் பேர் பயனடைகின்றனர்.

மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோ: வாரியம்.

அனுபவம் வாய்ந்த தொழிலாளர் தலைவர்களையும், தொழில் தலைவர்களையும் கொண்ட மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தை அரசு மாநில நிலையில் தொழிலாளர் குறித்த முக்கியமான சிக்கல்கள் அனைத்தினையும் கலந்து ஆலோசனை செய்துவருகிறது. இந்த வாரியம் தொழிலாளர் நலன் குறித்து ஆலோசனை நல்குவதற்காக நிறுவப்பட்ட ஆலோசனை மன்றமாகும்.

குறைந்த அளவு கூலியை முடிவு செய்தல்.

முறைப்படி அமையாத தொழிலாளர் நலனைக் காக்கும் பொருட்டுக் குறைந்த அளவு ஊதியத்தை முடிவு செய்வதைப் பொறுத்த வரையில், கீழ்க்காணும் தொழில்கள் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதியங்களை முடிவு செய்வதற்காக 1969-ஆம் ஆண்டு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1. செங்கற்கள், ஓடுகள் தயாரிப்புத் தொழில்.

2. பருத்தி விதை எடுத்தல், அழுத்துதல், பருத்திக் கழிவுத் தயாரிப்புத் தொழில்.

3. கம்பளி, பட்டுத்துணி நீங்கலான பிற துணிகளைச் சலவை செய்யும் சலவையகங்களில் தொழில்.

இதனால், இத் தொழில்களில் செயல்படும் சுமார் 38,000 தொழிலாளர்கள் நன்மை பெறுவர்.

குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம் செயல்படும் முறையை ஆராய்வதற்காக இந்திய அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட தனி நபர் குழு அளித்துள்ள பரிவுரைகளை ஒட்டி, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் குறித்த பணியைத் தனியே கவனிப்பதற்காக குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் அமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்கு வகைசெய்யும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

ஊதிய வாரியங்கள்.

ஊதிய வாரியங்களின் இடைக்காலப் பரிவுரைகளையும், இறுதிப்பரிவுரைகளையும் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை இந்த ஆண்டு தொடரப்பட்டது.

பொறியியல் தொழில்கள், தோல் தொழில், தோல் பொருள் தொழில், கனரக ரசாயன உரத் தொழில்கள், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில்கள், மின்சார நிறுவனங்கள் ஆகியவை குறித்து ஊதிய வாரியங்கள் பரிவுரை செய்த இடைக்கால நிவாரணமும், சிமிட்டித் தொழில் குறித்து இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் முடிவான பரிவுரைகளும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த ஆண்டில் பஞ்சாலைத் தொழில் குறித்து இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகளும், பொறியியல் தொழில்களுக்கான ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகளும் வெளியிடப்பட்டன. கோவை மாவட்டத்திலுள்ள 52 பஞ்சாலைகள் 1969-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 5-ம் தேதி அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட உடன்பாட்டு ஏற்பாடு மூலம் ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. பிற மாவட்டங்களிலும் இதே போன்ற ஏற்பாடுகள் செயலுக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொறியியல் தொழில்கள் குறித்து ஊதிய வாரியத்தின் இறுதியான பரிவுரைகள் ஒரு மனதாக அமையவில்லையாதலால், தொழிலாளர் துறை ஆணையர் தொழில் நிர்வாக, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடன் அது குறித்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். ஊதிய வாரியத்தின் தலைவர், தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் பரிவுரைகள் அடிப்படையாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென இரு தரப்பினருக்கும் ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. சமரச ஏற்பாடு இயலாத இடத்து நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலமும், தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக சமரச அதிகாரிகளை அணுகு

வதன் மூலமும் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துமாறு, தொழில் நிர்வாகங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டு அரசு பத்திரிகைக் குறிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது.

தோல் தொழில், தோல் பொருள் தொழில், கனரக ரசாயன உரத் தொழில், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில், மின்சார நிறுவனங்கள் ஆகியவை குறித்து மத்திய ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகளும் வரப்பெற்றுள்ளன. அவை, அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளன.

சர்க்கரை ஆலை ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை வெளியிடுவதில் அதிக அளவு காலதாமதம் ஏற்பட்டதால் பொறுமையிழந்த தொழிலாளர்கள் ஊதிய வாரியமின்றியே சமரச ஏற்பாடு ஒன்று ஏற்பட வேண்டுமென்று விரும்பினர். ஆனால் இத்தகைய நடைமுறையை மேற்கொள்ள உரிமையாளர்கள் இணங்கவில்லை, எனவே சர்க்கரை ஆலை உரிமையாளர்கள், தொழிலாளர்கள், பிரதிநிதிகளின் கூட்டத்தை 1970 பிப்ரவரி திங்களில் நான் கூட்டினேன். ஏற்கனவே அவர்கள் நடத்தி வந்த பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த குழு ஒன்றை நிறுவுமாறு அவரை வற்புறுத்துவதில் நான் வெற்றி கண்டேன். ஊதிய வாரியங்களின் பரிவுரைகள் இப்பொழுது வரப்பெற்றுள்ளபடியால் இரு தரப்பினரும் பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தி, இணக்கமான ஏற்பாடு ஒன்றை அடைவர் என்று நான் திண்ணமாக நம்புகிறேன்.

எடைகளும் அளவைகளும்.

எடைகள்-அளவைகள் சட்டம் ஆய்வுரையாண்டில் தொழிலாளர் துறையினரால் தொடர்ந்து நிர்வகிக்கப்பட்டது. வாடகைக் கார் மீட்டர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர்கள், குழந்தைகளை எடை போடும் இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இச்சட்டத்தை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஆழ நினைந்து வருகிறது.

இப்போதுதான் முடிவடைந்துள்ள இந்த ஆண்டில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பின் 50-வது ஆண்டு விழா இம் மாநிலத்தில் சிறப்பான முறையில் கொண்டாடப்பட்டது. விழா வாரத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ராஜாஜி மண்டபத்தில் 1969-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 20-ம் தேதி அன்று தொடங்கி வைத்தார். உலகம் முழுவதும் உள்ள தொழிலாளர் நலனுக்காகவும் சமூக நீதியை மேம்படுத்துவதற்காகவும் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பு ஆற்றிய நற்பணியை அவர் பாராட்டிப் பேசினார். அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பின் பணிகளைத் தெளிவு படுத்தும் கவர்ச்சிகரமான பொருட்காட்சி ஒன்று அச்சமயத்தில் திறக்கப்பட்டது. இந்த வாரத்தின் ஒவ்வொரு நாளும், பாதுகாப்பு, உற்பத்தி குறித்த திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட்டன. சுமார் 20,000 மக்கள் இத்திரைப்படங்களைக் கண்டு களித்தார்கள். இந்த விழா ஒரு வாரத்துக்கு நடந்தது. முதலமைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், தொழில் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரது உரைகள் அனைத்து இந்திய வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டன. வெளியூர்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இந்த விழாவைக் கொண்டாடினர். இந்த விழாவின் நினைவாகத் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல இதழின் சிறப்பு வெளியீடு ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது.

தொழிலாளர் நல நிதி.

அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பு விழாவைத்தொடங்கிவைத்து பேசுகையில், இம் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக, தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை அமைப்பது பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்று முதல் அமைச்சர் அறிவித்தார். இவ்வித நிதியின் அமைப்பு பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

தொழிலாளர் வகுப்பினருக்கான வாழ்க்கைச் புள்ளி.

வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளியை 1936 தொடர்களிலிருந்து 1960 தொடர்களுக்கு மாற்றுவது குறித்து அரசு சிறிது காலமாக ஆலோசித்து வருகிறது. இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கையையொட்டி இது பற்றி மாநிலத் தொழிலாளர் வாரியத்தின் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம்

ஆலோசித்தது. 1936 தொடர்களுக்குப் பதிலாக 1960 தொடர்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1936 தொடர்களை 1960 தொடர்களுடன் இணைப்பதற்கு முன்பு, 1936 தொடர்களில் 1960 புள்ளியுடன் 13·2 புள்ளிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வல்லுநர் குழுவின் பரிவுரையை அரசு ஏற்றது. இதுபற்றி இந்திய அரசுடன் கடிதப்போக்குவரத்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

மே தின விடுமுறை. தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்கு மே தினத்தைச் சம்பளத்துடன் கூடிய கூடுதல் விடுமுறை நாளாக அறிவிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதன் மூலம் இம் மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களின் நீண்ட நாளைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதன் மூலம் தேசிய—பண்டிகை விடுமுறை நாட்களின் எண்ணிக்கை 8-லிருந்து 9-ஆக உயரும். இதற்கென தேசிய-பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதா ஒன்று சட்ட மன்றத்தில் முகவுரைக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம். தென் ஆர்க்காடு, தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் தற்போது பொருந்துகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் 346,000 குடும்பங்கள் (ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள்) அடங்கிய 13,96,000 பேர் பயனடைந்தனர். 10,200 ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள் பயனடைந்தனர்.

1969-70ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகள் கோயம்புத்தூர் நகரத்திலும் அதன் புறநகர் பகுதிகளிலும் உள்ள ஈட்டுறுதி செய்துகொண்ட உறுப்பினர்களுக்கு இத்திட்டம் 1969–ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 13–ம் தேதி முதற்கொண்டும் மதுரை நகரிலும் அதன் புறநகர் பகுதிகளிலும் உள்ள ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 3-ம் தேதி முதற்கொண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆரணி பகுதிக்கும் இத்திட்டம் நீடிக்கப்பட்டது. அங்கு வசிக்கும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களும் அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்களும் இத்திட்டத்தால் பயனடைந்தனர். தூத்துக்குடியிலும் விக்ரமசிங்கபுரத்திலும் உள்ள தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு இத்திட்டத்தை விரைவிலேயே நீட்டிக்கக் கருதப்படுகிறது.

எல்லா வசதிகளும் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை ஒன்று தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நோயாளிகளுக்காக வேண்டி 625 படுக்கை வசதியுடன் சென்னை மாநகரில் தற்போது செயல்பட்டு வருகிறது. கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை ஒன்றைக் கட்டும் பணி முடிந்துவிட்டது. மதுரையிலுள்ள தொற்று நோய் மருத்துவமனைக் கட்டிடங்கள் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனையை நடத்துவதற்கெனத் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படும். அது விரைவிலேயே பயன்படுத்தப்படும். லால்குடி, சிவகாசி, கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசு மருத்துவ மனைகள், கோவை அரசு தலைமையிட மருத்துவமனை, தாம்பரத்தில் உள்ள அரசு காச நோய் நலம் பேண மருத்துவ மனை, நாகர்கோவிலிலுள்ள அரசு காச நோய் மருத்துவ மனை ஆகியவற்றில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நோயாளிகளுக்காக வென்றே பயன்படுத்துவதற்கென தனி வார்டுகள்/இணைப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கட்டிடங்கள் யாவும் ஏற்கெனவே பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இம் மாநிலத்தில் 32 இடங்களில் ரூ. 1·90 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் தனி மருந்தகக் கட்டிடங்கள் ஏற்கெனவே கட்டப்பட்டுள்ளன, இந்த மருந்தகக் கட்டிடங்கள் யாவும் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. சூளையிலும், திருவல்லிக்கேணியிலும் மருந்தகக் கட்டிடங்கள் முடிவடையும தறுவாயில் உள்ளன. அவை விரைவில் பயன்படுத்தப்படும்.

புதுடெல்லியிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக்கழகம், தனது நிதி
நிலை இடர்ப்பாடுகளின் காரணமாக, ஒப்பளித்துள்ள எந்தச் செயல் திட்டங்
கள் குறித்து பணி தொடங்கப்படவில்லையோ அல்லது நிலங்களைக் கையகப்
படுத்துவதற்கென நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லையோ அத்தகைய
செயல் திட்டங்கள் குறித்துக் கூட, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கழகத்
தினிடமிருந்து நிதிகள் குறித்த புதிய இசைவைப் பெருமல், எந்தப்
புதிய கட்டிடப் பணியும் தொடங்கப்படக் கூடாது என்று அக் கழகம்
1968 ஜூலையில் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. அதன் பின்னர்
மூலதன செலவுள்ள கட்டிடப் பணிகள் அனைத்தையும் தடை செய்வ
துடன், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தற்போதுள்ள அளவு கோலாகிய
1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்பதை 1,000 தொழி
லாளர்களுக்கு நான்கு படுக்கைகள் என்று குறைத்தது. 1969 மார்ச்
திங்களில், தனது நிதி நிலையை ஆய்வு செய்ய குழு ஒன்றை இக்கழகம்
நியமித்தது. இக் குழு செய்த பரிவுரைகளின் விளைவாக மருத்துவ
வசதியின் பகிர்ந்து கொள்ளத்தக்க செலவிற்கான மொத்த மேல்
வரம்பை, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஓராண்டில் ஒரு
தொழிலாளருக்கு ரூ. 50 வீதம் என்று தற்போது வரையறுத்துள்ளது.
அதற்கு மேற்பட்ட செலவை மாநில அரசு முழுவதும் ஏற்க வேண்டும்
என்று அது அறிவித்துள்ளது. இதன்படி, இது காரணமாக மாநில
அரசு நடப்புச் செலவுப் போக்கைக் கருதிப் பார்க்குமிடத்து ஆண்
டொன்றுக்கு சுமார் 100 லட்சம் கூடுதல் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டி
வரும். இது குறித்து அரசு மேற்கொண்டும் பரிசிலனை செய்து வருகிறது.

இந்த ஆண்டில் தொழிலாளர் நலன் குறித்த தேசியக் கழகம் தனது அறிக்கையை இந்திய அரசுக்குப் பணிந்தனுப்பியது.

தொழிலாளர் நலன் குறித்த தேசியக் கழகம்.

நாட்பட்ட பல சிக்கல்களுக்கும், கருத்து வேறுபாடுள்ள பிரச்னைகளுக்கும் இக் கழகம் தன் நீண்ட ஆய்வுக்குப் பின்னர் தக்க ஆலோசனைகளையும் ஏற்ற தீர்வுகளையும் கூறும் என்று தொழில் நிர்வாகத்தினரும், தொழிலாளரும், அரசும் பெரிதும் நம்பியிருந்தனர். ஆனால் இந்த ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் தொழிலாளர்களாலோ, தொழில் நிர்வாகத்தினராலோ இன்னும் சொல்லப் போனால் மாநில அரசுகளால் கூட ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இதன் விளைவாக நாம் முன்பு எந்த நிலையில் இருந்தோமோ அதே நிலையிலேயே மீண்டும் விடப்பட்டுள்ளோம். எனவே, தொழிலாளர் நலன் குறித்து யார் வாதிட வேண்டும் என்பதையும், தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து கட்டுப்பாடின்றி தங்கள் நலனுக்காகப் பேச அவர்களுக்குள்ள பங்கையும் இது தொடர்பாக அரசு தலையிட வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் முடிவு செய்து இச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் பொறுப்பு நம்மிடத்திலேயே விடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இந்த ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளில் சில இம் மாநிலத்தில் முன்னரே செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை ஈண்டு நான் குறிப்பிடுவது சாலச் சிறந்ததாகும்.

இரண்டாவது உலகப் போரிலிருந்து மீண்ட படை வீரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பதற்காகவும், அவர்களை வேறு பணிகளில் ஈடுபடுத்துவதற்காகவும் தொடங்கப்பட்ட தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி, நாட்டில் பல்வேறு வகையான வேலைவாய்ப்பு தேடுபவர்களும் அடங்கும்படியாக தனது நடவடிக்கைகளை நிலையாக விரிவுபடுத்திக் கொண்டது. வழக்கமாக உள்ள வேலை வாய்ப்பகங்களைத் தவிர, உடல் ஊனமுற்றோருக்காக சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகம் ஒன்றும் சிறப்புக் கல்வித் தகுதி பெற்றவர்களுக்காக தொழில்—நிர்வாக வேலைவாய்ப்பகம் ஒன்றும், சென்னை, அண்ணமலை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டி நிறுவனங்கள் மூன்றும் உள்ளன. வேலை தேடுபவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுடன் இப் பணி, அவர்களுக்கு தொழில் முறையில் வழி காட்டுகிறது. வேலை வாய்ப்பு குறித்து ஆலோசனை கூறுகின்றது. தொழில் குறித்த தகவல்களை அளிக்கின்றது. பர்மா, இலங்கை அகதிகளின் மறுவாழ்வு குறித்துச் சிறப்பு நாட்டம் செலுத்தப்படுகின்றது.

தேசிய வே
வாய்ப்பு
பணி.

இந்த நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்பு தொடர்பு அதிகாரி, இந்த அகதிகளுக்கு முறையாக வேலை அளிக்கப்படுவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக, தனியார், பொதுத் துறை தொழிலதிபர்களுட னும், பற்றுள்ள ஏனைய முகவர் நிறுவனங்களுடனும் தொடர்பு கொள்ளு கிறார். உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக, 1969 அக்டோபரில் தமிழ்நாட்டில் சிறப்பு இயக்கம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் நேரடிப் பலனாக, உடல் ஊனமுற்றோர் 120 பேருக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டது. ஹரிஜன, பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மனுதாரர்களின் வேலை வாய்ப்பு நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்காக பயிற்சி—வழிகாட்டி நிலையம் ஒன்றைத் திறக்க இந்திய அரசு கருதியுள்ளது. இந்தப் பிரிவு சென்னையில் ஏற்படுத்தப் பட்டால், ஹரிஜன, பழங்குடி மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த மனுதாரர்களுக்கு இது சிறந்த முறையில் வழி காட்டும். நமது மாநிலத்தில் உள்ள தேசீய வேலைவாய்ப்புப் பணியும், நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரங்கள் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நமது மாநிலத்தில் தொழில் நிலைமை மேம்படுவதற்கு, இங்குள்ள தொழிலாளர், பிரதிநிதிகள் தொழிலதிபர்கள் பிரதிநிதிகளின் நல்லெண் ணமும், ஒத்துழைப்பும் பெருமளவுக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளது. எனவே அவர்களுக்கு என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தொழிலாளர்களின் மேம்பாட்டுக் காகவும் இயன்றதை யெல்லாம் எப்பொழுதும் செய்வதே அரசின் கொள் கையாக இருக்கும் என்பதை நான் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

"வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்."

இத் தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக நான் பரிந் துரைக்கிறேன்.

இணைப்பு II

[31-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1969-70-ல் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை ஆய்வு.

தொழிலாளர் குறித்த சட்டங்கள் இந்த அறிக்கையில் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன :—

1. நிறுவனச் சட்டம்.
2. ஊதியச் சட்டம்.
3. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.
4. சமூக காப்புச் சட்டம்.
5. தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள் சட்டம்.

இவை தவிர, எண்ணிக்கைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தல், வேலை வாய்ப்புப் பணி முதலியன குறித்தும் தனித்தனிப் படலங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I. தொழில் நிறுவனங்கள் சட்டம்.

2. 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.

இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 6,124 தொழிற்சாலைகள் [உயர் நீதிமன்றத்தின் தடை ஆணையின்படி பிரிவு 85 (1) தொழிற்சாலைகள் 1,250 நீங்கலாக] தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 1,777 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டன. 1,683 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக ஆண்டு முடிவில் இம்மாநிலத்திலிருந்த தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 6,218 ஆகும். இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.—

	பதிவேட்டிலிருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை. 1968.	1969.
பிரிவு 2 (m) (i)	5,704	5,811
பிரிவு 2 (m) (ii)	420	407
மொத்தம் ..	6,124	6,218
வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. ..	3,88,931	3,92,558 (தற்காலிகமானது.)

1968-இல் உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 17,09,791·50 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க, 1969 டிசம்பர் வரையில் உரிமக்கட்டணங்களாக ரூ. 16,83,261·04 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சென்ற ஆண்டில் 10,069 தடவைகளில் தொழிற்சாலைகள் வழக்கமாக மேற்பார்வையிடப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டில் 10,527 தடவைகள் அவ்வாறு மேற்பார்வையிடப்பட்டன. அவற்றுடன் 1,075 முறை சிறப்பு மேற்பார்வையும், 668 முறை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மேற்பார்வையும் 319 முறை எதிர்பாராத மேற்பார்வையும் (மொத்தம் 2,610 முறைகள்) மேற்பார்வையிடப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் இவ்வாறு 2,289 முறைகள்) மேற்பார்வையிடப்பட்டன. பதிவு பெறாத தொழிற்சாலை நிறுவனங்களைத் தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர்கள் 662 முறை சென்று பார்வையிட்டனர். தொழிற்சாலைகள் கண்காணிப்பு இன்ஸ்பெக்டர்களால் 840 முறைகள் சோதனை மேற்பார்வை செய்தனர்.

தொழிற்சாலைச் சட்டம் அதற்குத் தொடர்பான சட்டங்கள் இவற்றின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக சென்ற ஆண்டில் 1,487 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, ஆய்வாண்டில் 1832 வழக்குகள் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் மீது தொடரப்பட்டன.

1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட விபத்துக்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	சாதாரண விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
1968	21,687	56
1969	25,896	68

இந்த ஆண்டில் அறிவிக்கப்படும் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை சற்று அதிகரித்துள்ளது. நவீன இயந்திரங்களைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தாலும் காப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றிய அறிவும் பயிற்சியும் பெற்றிராத புதிய தொழிலாளர்களை நியமித்ததாலும் விபத்துக்கள் மேற்சொன்னவாறு அதிகரித்தன. 1969-ஆம் ஆண்டு 1968-ஆம் ஆண்டைவிட அதிகமாக 458 மிக முறையான மேற்பார்வைகளும், 321 மிகச் சிறப்பாக மிக்கதுமெனச் செய்யப்படும் மேற்பார்வைகளும் நடத்தப்பட்டன. ஏற்பு அளிக்கப்படுவதற்காக அனுப்பப்படும் வரைபடங்களை விரிவாக முடிவு செய்வதற்காகவும், சிறந்த முறையில் மேற்பார்வையிடுவதற்காகவும் சேலத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் இன்ஸ்பெக்டர்களது பதவிகளில் ஒன்று தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில், தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் விபத்துக்களைத் தடுக்கும் பணியிற் அதிக கவனம் செலுத்தி அதிகமான மேற்பார்வைகளை நடத்த இயன்றதால் நேர்ந்த விபத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி கடந்த ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் மேலும் சிறந்த முறையில் அறிவிப்புகள் அனுப்பப்பட்டன. விபத்துக்களைத் தடுக்கும் பொருட்டு தொழிற்சாலை இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகம் சேலம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் உள்ள இடை நிறுவனத்தாருக்கும், கண்காணிப்பாளர்களுக்கும் மூன்று காப்புப் பயிற்சிகள் நடத்தின. காப்பு ஏற்பாடுகளினால் ஏற்படக் கூடிய நல்ல பயன்களைத் தொழிலாளர் நன்குணர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு பாதுகாப்பு வாரங்களைக் கொண்டாடுமாறு நிர்வாகத்தினர்க்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது. விபத்துக்களைக் குறைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ள தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்தினருக்குப் பரிசுகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. காப்பு ஏற்பாடுகள் பற்றியும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது குறித்தும் பயனுள்ள ஆலோசனைகளை நல்கிய தொழிலாளர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. கடுமையான விபத்துக்கள் பெரும்பாலானவை குறித்தும் எல்லா மரண விபத்துக்கள் பற்றியும் தொழிற்சாலைகள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் விசாரித்தனர். தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர் தங்களது தொழிற்சாலைகளிலும், பிற தொழிற்சாலைகளிலும் விபத்துக்கள் நேராமல் தடுப்பதற்கும் ஒரே தன்மையுள்ள விபத்துக்கள் மீண்டும், மீண்டும் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கும் எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து அவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கடந்த ஆண்டின் இறுதியில் செயல்பட்டு வந்தது போல 1969-ஆம் ஆண்டு இறுதியிலும் 269 தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்புக் குழுக்கள் செயல்பட்டு வந்தன.

பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்பவையும், விசையின் உதவியுடன் தயாரிப்பு வேலை முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்கிறவையும் விசையின் உதவி இல்லாமல தயாரிப்பு முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவையுமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. இன்னும் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ளவர்கள் பணியாற்றும் சிலவகை நிறுவனங்களுக்கும் இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை நீட்டித்த அறிவிப்பை அரசு 1967 செப்டம்பரில் வெளியிட்டது. அதன் விளைவாக இந்த அறிவிப்பின் செல்திறனை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இந்த ரிட் மனுவின் மீது தீர்ப்பளிக்கப்படுகிற வரையில் இந்த அறிவிப்பு செயல்படுத்தப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. மேற்படி அறிவிப்பு செல்திறனுள்ளது என்று இப்பொழுது தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

உற்பத்தி வளம்.

உற்பத்தி வளத்தைப் பெருக்கும் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இந்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுத் தயாராகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலுள்ள சில கருவிகள் வாங்கப்பட்டன. இந்நாட்டில்

1970 மார்ச் 26]

உற்பத்தி செய்யப்படாத வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டிய பிற கருவிகள் கிடைக்காததனல் அவை வாங்கப்படவில்லை. அவற்றைத் தருவிக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்தும் வாங்கப்பட்ட பின்னர் உற்பத்தி வளம் பெருக்கும் பிரிவு சிறந்த முறையில் செயல்படத் தொடங்கும்.

உற்பத்தி வளம் பெருக்குவது குறித்த திரைப்படங்கள் கொண்ட திரைப்பட நூலகம் ஒன்றும் இயங்கி வருகிறது. இந்தத் திரைப்படங்கள் இலவசமாகக் காட்டப்படுவதற்காக உள்ளூர் உற்பத்தி வளக் குழுக்களுக்கும் கல்வி நிலையங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்றன. இத் திரைப்படங்கள் மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. மக்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதில் இவை ஆற்றி வரும் பங்கு கல்வி நிறுவனங்களால் பாராட்டப்படுகின்றது. இந்த நூலகத்திற்காக அமெரிக்க நிர்வாகச் சங்கத்திடமிருந்து கூடுதலாகத் திரைப்படங்கள் பெறப்படும். உற்பத்தி வளம் பற்றிய நூல்கள் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டு நிதி வசதி உள்ள போதெல்லாம் புதிய நூல்கள் வாங்கப்படுகின்றன.

உள்ளூர் உற்பத்தி வள மன்றங்களுக்கு அக்குழுக்களை நடத்துவது குறித்து தகுந்த ஆலோசனை வழங்கப்படுகிறது. இம்மன்றங்கள் வசூலிக்கும் சந்தாத் தொகைகளுக்கு நிகரான தொகை அவற்றிற்குப் பொது மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. இந்த மானியம் 1970–71-ஆம் ஆண்டில் சென்னை உற்பத்தி வள மன்றத்திற்கு ரூ. 5,000 ஆகவும், பிற மன்றங்களுக்கு ரூ. 2,000 ஆகவும் உறைக்கப்படும். இம்மன்றங்கள் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் 108 பயிற்சி முறைகளை நடத்தியுள்ளது. ஏறத்தாழ 21,600 பேர் பயிற்சி பெற்றனர். இப்பயிற்சித் திட்டங்களைத் தொழில் உரிமையாளர்கள் பாராட்டியதுடன் அவற்றை வெற்றியுடன் நடத்தத் தங்களது ஒத்துழைப்பையும் நல்கியுள்ளனர். தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி பெருக இப்பயிற்சி முறைகள் மிகவும் உதவியுள்ளன. வேளாண்மைத் துறை, தொழிலாளர்துறை போன்ற அரசுத் துறைகளில் இம்மன்றத்தின் பணி பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதைத் தவிர தொழிலியல் பொறியாளருக்கு கொடுக்கத்தக்க சம்பளம் குறித்து 50 சதவீதம் மானியமும் பல்வேறு மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970–ஆம் ஆண்டு ஆசிய உற்பத்தி வள ஆண்டாகும். 1970-ஆம் ஆண்டில் ஆசிய உற்பத்தி வள ஆண்டு விழாவைச் செம்மையுற நடத்துவதற்கு உள்ளூர் உற்பத்தி மன்றங்கள் தனித் தனியாகத் திட்டங்கள் வகுத்துள்ளன. இத்திட்டங்கள் அனைத்திலும் இத்துறை முனைந்து கலந்து கொள்ளுகிறது.

சென்னை (உற்பத்தி வள) தொழிற்சாலைக் கண்காணிப்பு இன்ஸ்பெக்டர் தொழிற்சாலைக் கட்டிடங்களுக்கான வரைப்படங்களைப் பரிசீலனை செய்வதிலும் முக்கியமாக உற்பத்தி வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் பொறிகள், கருவிகள், அவற்றைக் கையாளும் முறை முதலியவற்றில் சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்தி தலைமை இன்ஸ்பெக்டருக்கு உதவி செய்து வருகிறார்.

3. தமிழ் நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்.

இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் இம்மாநிலத்தில் தொடர்ந்து செயலில் இருக்கும். அந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளும், ... களும் எந்தப் புதிய இடங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படவில்லை.

[1970 மார்ச் 26

1968-ஆம் ஆண்டு முதல் 1970-ஆம் ஆண்டு வரை, மூன்ருண்டுகளின் தொடக்கத்தில் இச்சட்டம் பொருந்துகிற கடைகள், நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.	இச்சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1968	1,88,843	2,09,424
1969	2,16,538	1,84,710
1970	2,09,260	1,97,695

இச் சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டர்கள் 1968-ஆம் ஆண்டில் 3,42,918 மேற்பார்வைகள் செய்திருக்க, 1969-ஆம் ஆண்டில் 3,36,663 மேற்பார்வைகள் நடத்தப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் 894 வழக்குகள் தாக்கல் செய்ய ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டன. (1968-ம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகள் 694 ஆகும்.) அவற்றில், 815 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 15 வழக்குகள் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டன. இந்த ஆண்டில் ரூ. 14,467·00 அபராதமாக வசூலிக்கப் பட்டது. (1968-ம் ஆண்டில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 10,318·00 ஆகும்.)

மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின்கீழ் 1968-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையருக்கு அனுப்பப்பட்டு அவரால் முடிவு செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :

1969-ம் ஆண்டு சனவரி 1-ஆம் நாளன்று முடிவு செய்யப்படாமலிருந்த மேல்முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	146
இந்த ஆண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை	398
மொத்தம் ..	544
முடிவு செய்யப்பட்ட முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை ..	330
ஆண்டின் இறுதியில் முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை	214

தொழிலாளர் துறை ஆணையர் மேற்கொண்ட சமரசப் பணிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததே முடிவு செய்யப்படாது நிற்கும் முறையீடு களின் எண்ணிக்கை உயர்வுக்குக் காரணமாகும். இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இச்சட்டத்தின் 51–ஆவது பிரிவின் கீழ் ஐந்து மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் பத்து மனுக்கள் பெறப் பட்டன. இந்த ஆண்டில் நான்கு மனுக்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன. ஆண்டு முடிவில் பதினோரு மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன.

இந்த ஆண்டில் அரசு நிலையான விலக்குகளை வழங்கவில்லை. பொருட்காட்சிகள், விழாக்கள் தவிர அரசு ஐந்து தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கியுள்ளது. தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையர், இந்த ஆண்டில் மேற்படிச் சட்டத்தின் ப, 52-ஆவது பாகவுகளின் கீழ், ஆறு தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினார். தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையர் 22 நேர்வுகளின் தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினார்.

1970 மார்ச் 26]

4. தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவு விடுதிகள் சட்டம்.

இந்த ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் மதுரை மாவட்டத்தில் சாத்தமங்கலம் ஊராட்சிக்கு நீட்டிக்கப்பட்டன.

1970-ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளன்று 19,720 நிறுவனங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 8,978-இல் தொழிலாளர்கள் இல்லை. இந்த நிறுவனங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 68,608 ஆக இருந்தது. (உணவு விடுதி நிறுவனங்கள் 1969-ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் வேலையிலிருந்த தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 20,305 ஆகும்.) இந்த ஆண்டில் 3,102 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1968-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் 1968 டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் வரை ரூ. 96,143·00 பதிவுக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்க, 1969-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை பதிவுக்கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,22,592·50 ஆகும்.

இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் மேற்பார்வைகளின்போது இச்சட்டத்தின் பல்வேறு விதித்துறைகள் மீறப்பட்டதைக் கண்டுபிடித்ததன் விளைவாக 1968-ஆம் ஆண்டில் 839 வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்க, ஆய்வாண்டில் 1,004 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. இவற்றில் 872 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 4 வழக்குகள் விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டன. 1968-ஆம் ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 13,544·00 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க இந்த ஆண்டில் ரூ. 16,802 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

1969-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகளின் முன் 87 மேல்முறையீடுகள் முடிவு பெறாது இருந்தன. 226 மேல்முறையீடுகள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. வேலையிலிருந்து அகற்றுதல், வேலை நீக்கம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து இச்சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின் கீழ் அந்த முறையீடுகள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. 1969-இல் தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகள் 255 மேல் முறையீடுகள் குறித்து முடிவு செய்தனர். 1968-ஆம் ஆண்டில் 277 மேல்முறையீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் உணவு விடுதி எதற்கும் அரசோ, தொழிலாளர் துறை ஆணையரோ எந்த விலக்கையும் அளிக்கவில்லை.

1969-எப்ரல் திங்களில் தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு உணவு வழங்கும் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் 29-ஆவது பிரிவைச்சேர்ந்த (1), (2) உட்பிரிவுகளை ஒட்டித் தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் சிலரது அதிகார வரம்பை மாற்றி அமைப்பதற்காக 1969-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு உணவு வழங்கும் நிறுவனங்கள் பற்றிய விதிகளைச் சேர்ந்த 23-ஆவது விதிகளைச் சேர்ந்த (1) துணை விதி திருத்தப்பட்டது.

மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சாத்தமங்கலம் கிராமத்திற்கு மேற்படி சட்டத்தின் விதித் துறைகளை அரசு 1969 நவம்பர் திங்களில் நீட்டித்தது. தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவு வழங்கல் நிறுவனச் சட்டத்தின் 1-ஆவது பிரிவைச் சார்ந்த (3) உட்பிரிவின் (e) பகுதியை ஒட்டி இது குறித்த அறிவிப்பு தமிழ் நாடு அரசிதழில் 1970-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதி அன்று வெளியிடப்பட்டது.

இம்மாநிலத்தில் உணவு விடுதிகளில் வேலையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை நிலைமைகள் குறித்து மேற்பார்வை செய்ய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட சிறப்பு அதிகாரி தனது அறிக்கையைப் பணிந்தனுப்பி விட்டார். அதைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையர், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடனும் தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்து விவாதித்தார். சில பரிவுரைகளையொட்டி அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. வேறு சில பரிவுரைகள் இன்னமும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

5. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.

1969-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 304 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றில் 85,001 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர். 9 புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் 4 மலைத் தோட்டங்கள் அகற்றப்பட்டன. இவ்வாறாக, ஆண்டு இறுதியில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம் பொருந்திய மலைத் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை 309 ஆகும். அவற்றில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 85,267 ஆகும்.

மலைத் தோட்டங்களின் இன்ஸ்பெக்டர்கள் 625 முறையான நேடுதல்களை நடத்தினர். அவற்றுடன் சிறப்பு மேற்பார்வைகள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் இந்த ஆண்டில் கதுமெனவும் செய்யப்படும் மேற்பார்வைகள் 389 முறை செய்யப்பட்டன. 50 பதிவாகாத மலைத் தோட்டங்களையும் அவர்கள் இந்த ஆண்டில் மேற்பார்வையிட்டனர்.

அரசு, மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவமனை, மருத்துவப் பணியாளர்கள் வீட்டு வேலையாட்கள், நாற்றங்கால் பணியாளர்கள், காவலாளிகள், கால்நடைப் பாதுகாவலர், துப்புரவுத் தொழிலாளர் ஆகியோருக்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு 1968-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 26-ம் தேதி வரை 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19, 20, 21, 22-ஆவது பிரிவுகளிலிருந்து விலக்கு அளித்தது. அது மேலும் 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 26-ம் தேதி வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. 1948-ஆம் ஆண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-ஆவது பிரிவுகளின் கீழ் இதே மாதிரியான விலக்குகள் எல்லா மலைத்தோட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

1969-ம் ஆண்டில் ஒரு மலைத் தோட்டத்தின் மருத்துவத் திட்டத்தை அரசு ஏற்றது. ஒரு மலைத் தோட்டத்தின் மருத்துவத் திட்டத்தை அரசு தற்காலிகமாக ஏற்றது. வரையறுக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகளை அம் மலைத் தோட்டம் அமைத்துக்கொண்டதும் இத் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும். இந்த ஆண்டில், மருத்துவத் திட்டங்கள் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட 3 மலைத் தோட்டங்கள் 1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி அன்றைய நிலவரப்படி, ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருத்துவத் திட்டங்களையுடைய மலைத் தோட்டங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 257. இவற்றில் 6 மலைத் தோட்டங்களில் மருத்துவத் திட்டங்கள் தற்காலிகமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டன.

தொழில் துறை மூலமாக மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பணியாற்றும் நேரங்களில் அணிவதற்காக கம்பளி உடைகள் வழங்கப்பட்டன. உறங்குகையில் போர்த்திக்கொள்வதற்கான கம்பளிகள் இந்த ஆண்டில் தனியார் தயாரிப்பாளர்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டன.

அரசு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனைக் குழுவின் பரிவுரையின் மேல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குரிய தரமான வீடுகள் குறித்த குறிப்பீடுகளை வரையறுத்துள்ளது.

1969-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி அன்றைய நிலவரப்படி 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் கீழ் 5,142 தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களும் 32,615 தொழிலாளர் குடும்பங்களும், மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வந்தனர். தரமான 33,901 வீடுகள் தேவைப்பட்டிருக்க, 1969-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30ஆம் நாளுடன் முடிவடையும் அரையாண்டில் 30,376 வீடுகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தரங்களை ஒட்டிக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கடன் உதவியைக் கொண்டு மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்கள் 195 வீடுகளைக் கட்டி முடித்தனர். மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தினை இந்திய அரசு இப்பொழுது அனுப்பியுள்ளது.

1970 மார்ச் 26]

இப்பொழுது வழங்கப்படும் கடன் உதவித் தொகை குறித்த வசதிகளை மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் இத்திட்டம் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு, தகுந்த ஆலோசனைக் குறிப்புகளுடன் அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1969-ஆம் ஆண்டில் 5 மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கு சென்னை மலைத் தோட்டத் தலைமை இன்ஸ்பெக்டர் ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்.

1969-ஆம் ஆண்டில் குழந்தைக் காப்பகங்கள் கட்டுவதற்கான 5 திட்டங்களுக்கு மலைத் தோட்ட தலைமை இன்ஸ்பெக்டர் ஏற்பளித்தார்.

1969-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதிமன்றங்களில் ஆறு வழக்குகள் தொடரப்பட்டு முடிவுறு நிலையிலிருந்தன. 21 வழக்குகள் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் 26 வழக்குகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் 2 வழக்குகளில் விடுதலை அளித்தும் 24 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்தும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டன. 1969-ஆம் ஆண்டு முடிவில் வழக்கு ஒன்று நீதிமன்றத்தின் விசாரணையில் இருந்தது.

இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு மேல் முறையீடு விசாரணையில் இருந்தது. நாகர்கோவில் துணைக் குற்றவியல் நீதிபதியால் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை எதிர்த்து, ஒரு தொழில் உரிமையாளர் நாகர்கோவில் மாவட்டக் குற்றவியல் நீதிபதியின் நீதி மன்றத்தில், மேல் முறையீடு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தார். அந்த வழக்கில் அவருக்கு விடுதலை அளிக்கப்பட்டது. அவருக்கு விடுதலை அளிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து மேல்முறையீடு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மேல் முறையீடு இரண்டும் உயர்நீதி மன்றத்தில் விசாரணையில் உள்ளன.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு.

மலைத்தோட்டத்தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழுக் கூட்டம் 1969-ம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 21-ம் தேதி அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரின் தலைமையில் கூடி, வீனையவற்றுடன் கூட, ஒப்பந்தப்பணி, மருத்துவமனையில் உள்ள அகப்பிணியாளர்களின் நிகராடைகளையும் உணவையும் வரையறுத்தல் ஆகியவை குறித்து விவாதித்தது.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம் கன்னியாகுமரியிலும், வால்பாறையிலும், முறையே 1969-ம்வருடம் எப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதி அன்றும், 1969-ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி அன்றும் கூடியது. இரு கூட்டங்களுக்கும் அரசு தொழிலாளர் துறைச் செயலாளர் தலைமை வகித்தார். தொழிலாளர்க் குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி அளித்தல், தெருவிளக்குகள் போடுதல், தொழிலாளர் குடியிருப்புகளுக்கு ஊராட்சி வரி செலுத்துவதினின்றும் விலக்கு, மலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்காகச் சலுகை வீத வீட்டு வசதித் திட்டத்தை மாற்றியமைத்தல், தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கான இரண்டு அறைகளை வழங்கல், ஆசிரியர்களுக்கான வீடுகளைக் குறிப்பிடுதல், எந்த மலைத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் முடிந்துள்ளதோ அவற்றின் விவரங்களைச் சேகரித்தல் ஆகிய பொருள்கள் குறித்து அக்கூட்டங்களில் விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போதுதான் தொழிலாளர்களின் மேற்பார்வையாளர்களுக்குக் கூடுதல் இடவசதி ஏற்படுத்த இயலும்.

[1970 மார்ச்சு 26

6. 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம்.

1966-ம் ஆண்டு பீடி–சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம் 1968-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 1–ம் தேதி முதல் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதன் விளைவாக, 1958–ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை.

1966-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு பீடி–சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் 1968–69, 1969–70, கால அளவில் உரிமத்துக்காக விண்ணப்பித்துக்கொண்ட பீடித் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	1968–69.	1969–70.
உரிமம் வேண்டி மனுச் செய்துகொண்ட பீடித் தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை.	1,546	1,139
எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் நியமிக்க உரிமம் வேண்டப்பட்டது என்று.	21,165	5,542

உரிமம் பெற்ற வளவுகளில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. ஏனென்றால், பெருமளவு தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள பெரிய நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின் செல்திறனை நிறுத்தி வைப்பதற்கு ஆணைகள் பெற்றன. 1969–70-ல் உரிமத்துக்காக அவை விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவில்லை.

1966-ம் ஆண்டு பீடி–சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் அனைத்து விதித்துறைகளும், மூன்றுவது பிரிவு நீங்கலாக 1968–ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்தன. மூன்றுவது பிரிவு 1968–ம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் செயலுக்கு வந்தது.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் கீழ் விதிகளை மாநில அரசு வகுத்துள்ளது. தொழிலாளர்துறை உதவி இன்ஸ்பெக்டர் ஒவ்வொருவரும் தமிழ் நாடு எடைகள், அளவைகள் (செயல்படுத்தல்) சட்டத்தின் கீழ் தமக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்கு மேற்படி சட்டத்தின்படிக்கான பொருத்தமான அதிகாரியின் அலுவல்களை நிறைவேற்ற அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளார்.

மேற்படிச் சட்டத்தின் ஐந்தாவதுப் பிரிவின்படிக்கான மேல் முறையீடுகளை விசாரணை செய்வதற்கெனத் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சென்னை, தொழிலாளர் துணை ஆணையாளர், மேற்பார்வை நீங்கலாக தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள். தொழிலாளர்த் துறை இன்ஸ்பெக்டர், தொழிலாளர் துறை துணை இன்ஸ்பெக்டர், தொழிலாளர் துறை உதவி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோர் தங்களது அதிகார வரம்புகளுக்குள் மேற்படி சட்டத்தின்கீழ் இன்ஸ்பெக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொழிலாளர்த் துறைத் துணை ஆணையாளர் (மேற்பார்வை) மேற்படிச் சட்டத்தின் 6 (2) பிரிவின் கீழ் தலைமை நேடுநராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

1970 மார்ச் 26]

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கும் சட்டத்தின் கீழ் (மத்தியச் சட்டம் 4/1936) விதித் துறைகளும் அதன் கீழ் செய்யப்பட்டுள்ள விதிகளும், இச்சட்டம் பொருந்துகிற பீடி-சுருட்டு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ளன.

[தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) விதிகளைச் சேர்ந்த 3 (2) விதியின் கீழ் அனுப்பப்பட்ட மனை-கட்டிட வரைபடங்களை பரிசீலித்துப் பார்க்கையில், தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி, இச் சட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சாலை வளவுகளாக பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றவையாக உள்ளனவா என்றும் மேற்படிச் சட்டத்தின் 8 முதல் 16 வரையுள்ள பிரிவுகளின் தேவைகளை அவை பூர்த்தி செய்கின்றனவா என்றும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது.]

1969-ம் ஆண்டில், பீடித் தொழிற்சாலைகளில் இருந்து உரிமக் கட்டணங்களாக ரூ. 14,591 வசூலிக்கப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டில் அவ்வாறு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 34,205-50 ஆகும்.

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், 12 வழக்குகள் தீர்வு காணு நிலையில் இருந்தன. ஆய்வாண்டில் ஒரு வழக்குத் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டது. அவற்றில் ஏழு வழக்குகளில் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. ரூ. 110 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளை 1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டு தொழிலாளர் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் 2(h)(i) பிரிவில் பொருள் கூறியுள்ள பீடி-சுருட்டு நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலை வளவுகள் அனைத்திற்கும் நீட்டிப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் அரசின் ஆய்வி லுள்ளன.

1966-ம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளின் செல்திறனை மறுத்து சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்களை இம் மாநிலத்திலுள்ள சில பீடி நிறுவனங் களின் நிர்வாகிகள் கொடுத்துக் கொண்டனர். உயர்நீதி மன்றம் அந்த ரிட் மனுக்கள் மீது முடிவெடுக்கும் வரையில், ரிட் மனு கொடுத்துக் கொண்டவர்கள் குறித்து மேற்படி சட்டமும் அதன் விதிகளும் செயல் படுத்தப்படுவதை நிறுத்தி வைக்க அனுமதி வழங்கியது.

ஆனால், திருநெல்வேலி மாவட்டம் முக்கூடலில் உள்ள சொக்கலால் ராம் சேட் பீடி நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில், பொது நிபந்தனை களின் மேல், மேற்படி சட்டத்தின் செல்திறனை உயர்நீதி மன்றம் நிறுத்தி வைத்தது. இதன் விளைவாக, இச் சட்டத்தையும் விதிகளையும் இம் மாநிலத்தில் உள்ள எந்த பீடித் தொழிற்சாலைக்கும் செயல் படுத்த இயலவில்லை. சொக்கலால் ராம் சேட் பீடி நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்டத் தடை ஆணையை, அந்த நிறுவனத்துக்கு மட்டும் வரையறுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு உயர்நீதி மன்றத்தில் அரசு மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளது.

மாநில அரசும் மத்திய அரசும் ரிட் மனுக்களில் தங்களது எதிர் உறுதி மொழிப் பத்திரங்களை தாக்கல் செய்து, அவர்கள் சார்பாக வாதாட அரசாங்கத் தலைமை வழக்கறிஞரைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

7. 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.

[சென்னை, தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையாளர் (நேடுதல்கள்) 1969-ம் ஆண்டில் இச் சட்டத்தின்கீழ் இம் மாநிலத்திற்கான தலைமை நேடுநராகத் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். இச் சட்டத்தின் விதித்துறை கள் தொழிலாளர் துறை உதவி நேடுநர்கள் 156 பேர்களாலும், துணை நேடுநர்கள் 18 பேர்களாலும், நேடுநர்கள் 10 பேர்களாலும் செயல் படுத்தப்பட்டன.]

1969-ம் ஆண்டில் 88 புதிய விண்ணப்பங்கள் குறித்துப் பதிவு கட்டணமாக ரூ. 1,682-50 தொகையும் 968 பதிவுச் சான்றுகள் குறித்துப் பதிவு புதுப்பிக்கும் கட்டணங்களாக ரூ. 31,860 தொகையும் வசூலிக்கப் பட்டது. நகல் பதிவுச் சான்றிதழ்கள் வழங்குதவற்கான ரூ. 10 வசூலிக் கப்பட்டது. ஆய்வாண்டில் அத்தகைய இரண்டு சான்றுகள் வழங்கப் பட்டன.

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 1,079 மோட்டார் போக்கு வரத்து நிறுவனங்கள் இருந்தன. 93 நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஆக, ஆண்டின் இறுதி வரை பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின மொத்த எண்ணிக்கை 1,172 ஆகும். ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற் பட்டத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்திருப்பது மெய்ப்பிக்கப்படாத தால் அல்லது நிறுவனங்கள் மூடிவிடப்பட்டதால், இந்த ஆண்டில் 111 நிறுவனங்கள் பதிவேடுகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. 1969-ம் ஆண்டின் இறுதியில் 1,061 நிறுவனங்கள் இருந்தன.

மலைத் தோட்டங்களில் உள்ள போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு 1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளிலிருந்து அளித்துள்ள விலக்கை மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு, அதாவது 22-9-1968 முதல் 21-9-1969 வரை அரசு நீடித்துள்ளது. இந்த விலக்கை மேலும் ஓராண்டுக்கு 21-9-1970 வரை நீட்டிப்பது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

1961-ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டத் தின் விதித் துறைகளைத் திறம்படச் செயல்படுத்துவது குறித்து ஆலோசிப் பதற்கென நியமிக்கப்பட்ட முத்தரப்பு நிலைக் குழுவின் பதவிக் காலத்தை 7-10-1969 முதல் மேலும் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 120 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்பட்ட சரக்குப் போக்குவரத்துப் பணிகளிலும் பயணிப் போக்குவரத்துப் பணிகளிலும் பணிபுரிகிற தொழிலாளர்கள் குறித்து இன்ஸ்பெக்டர்கள் தினசரி வேலை நேரங்களைச் செயல்படுத்த வேண் டாம் என்றும், வாராந்தர வேலை நேரங்கள் தான் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், 25-11-1967-ல் நடந்த முத்தரப்புக் குழுவின் முதற் கூட்டத்தில் முடிவுமீது அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது.

முத்தரப்பு குழுவின் இரண்டாம் கூட்டம் 23-9-1969 அன்று சென்னையில் நடந்தது.

141 வழக்குகள் ஆய்வாண்டில் தொடரப்பட்டன. 121 வழக்குகளில் தண்டனை விதித்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. அபராதமாக ரூ. 6,900 வசூலிக் கப்பட்டது. இரு வழக்குகளில் குற்றவாளி எனத் தீர்மானிக்கப்படாமல் முடிந்தது. ஏனைய வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் தீர்வு காணாத நிலையில் உள்ளன.

8. **உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் வேலை நிலைமைகள்-பலவகை ஏற்பாடுகள் சட்டம்.**—1965-ம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 1969-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செய்தித்தாள் நிறுவன நேடுநர்கள் என்ற முறையில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களால் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப் பட்டது.

இந்த ஆண்டில் 47 செய்தித்தாள் நிறுவனங்கள் இருந்தன. 3,394 தொழிலாளர்கள் அவற்றில் வேலையில் இருந்தனர். இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 77 நேடுதல்களைச் செய்தனர்.

9. **தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கமர்த்தப்படுதல் (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.**—1969-ம் ஆண்டு 35 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள் குறித்து சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால் சான்றளிக்கப்பட்ட

1970 மார்ச் 26]

நிலை ஆணைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,514 ஆக அதிகரித்தது 11 நேர்வுகளில் நிலை ஆணைகளுக்கான திருத்தங்களும் இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன.

10. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம், 1958.—ஆய்வு ஆண்டில் 33,761 கடைகளும் நிறுவனங்களும் இம் மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. இக்கடைகளிலும், நிறுவனங்களிலும் பணி செய்து கொண்டிருந்த பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை, 1,24,335 ஆகும்.

இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக 244 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் 225 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இரண்டு வழக்குகளில் விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. 10 வழக்குகளில் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. 1968-ம் ஆண்டில் அபராதமாக ரூ. 1,461 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டில் ரூ. 2,890 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் நேடுநர்கள் 46,264 நேடுதல்களை நடத்தினர்.

II. ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டம்.

11. 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.—கீழ்ச் கண்ட வேலைகளில் அமர்த்திருத்தல் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வழங்க வகை செய்வதற்காக குழுக்கள் அமைக்கும் செயற் குறிப்புகள் அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளன :—

1 அரிசி ஆலை அல்லது மாவு ஆலை அல்லது பருப்பு ஆலையில் வேலை.

2 பொது மோட்டார் போக்குவரத்தில் வேலை.

3 மோட்டார் பணிக்களரியில் வேலை.

4 வாசனைப் புகையிலை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையில் வேலை.

5 சிறு துறைமுகங்களில் படகுத் தயாரிப்பில் வேலை.

6 தங்க நகைகள் செய்யும் தொழில்.

7 விசைத் தறித் தொழில்.

8 மலைத் தோட்டம் ஒன்றில் வேலை

9 பின்னல் உள் ஆடைத் தயாரிப்புத் தொழில்.

10 வேளாண்மை, வேளாண்மைத் துணைத் தொழில்களில் வேலைக் கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.

11 உள்ளாட்சி மன்றம் ஒன்றில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.

12 சாலை அமைத்தல் அல்லது கட்டிடப் பணிகளிலும், கல் உடைத்தல் அல்லது கற்களைத் தூளாக்குவதிலும், சாலைகளைப் பேணுவதிலும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.

13 கற் சுரங்கங்களில் கல்லுடைத்தலில் அல்லது கற்களைத் தூளாக்குவதில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.

கயிற்றுத் தொழில், வெட்டு மரத் தொழில் ஆகியவற்றில் வேலை செய்பவர்களுக்கானக் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்கென அமைக்கப்பட்டக் குழுக்களின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

முந்திரித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்குக் குறைந்த ஊதிய வீதங்களை அறிவிப்பதற்கான செயற்குறிப்புக்கள் ஆலோசனையில் உள்ளன.

கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கெனக் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்கள் வரையறுக்கப்பட்டன/மாற்றியமைக்கப்பட்டன :—

1. செங்கல் ஓடுகள் தொழிற்சாலை. 2. சலவைச்சாலைகளிலும், கம்பளி, பட்டு நீங்கலான துணிகளை வெளுப்பதிலும் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டிருத்தல்.

பருத்தி விதையெடுத்தல்—அழுத்தல் தொழிற்சாலைகளில் வேலையி லுள்ளோர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை மாற்றியமைத் தும், பருத்திக் கழிவுத் தொழிற்சாலைகளில் வேலையிலுள்ளோர்களுக்கான ஊதியங்களை வரையறுத்தும் பிறப்பிக்கப்பட்ட அறிவிப்பு, சில தொழி லதிபர்கள் ரிட் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்ததன் விளைவாக, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது.

மலைத் தோட்டங்களில் வேலையில் உள்ள மருத்துவ மனை–மருத்துவப் பணியாளர்களுக்கும், வீட்டு வேலைக்காரர்களுக்கும், செடிப்பண்ணை பணி யர்கள் முதலியோர்களுக்கும், 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங் கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளின் விதித் துறைகளிலிருந்து, 26–12–1969 வரையிலுள்ள ஒரு கால அளவுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டது.

தங்களது சொந்தப் பயனுக்காக வீடு கட்டிக்கொள்பவர்களுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள பதிவேடுகளையும் ஆவணங்களையும் பேணி வருவதனின்றும் இரண்டாண்டு களுக்கு அரசு விலக்களித்துள்ளது.

169,494 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் 9,704 நிறுவனங்கள் (தொழிற் சாலைகள் உட்பட) இச் சட்டத்தின் கீழ் இருந்தன.

ஆய்வாண்டில் 120 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 86 வழக்குகள் குறித்து அபராதத் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 3,590 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. (முந்திய ஆண்டில் 52 வழக்கு கள் தொடரப்பட்டு அவை அனைத்திற்கும் அபராதத் தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. மொத்தம் ரூ. 1,255 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது.) தற்போது ஆய்வில் உள்ள ஆண்டில் தொழிலாளர் துறை நேடுநர்களும், உதவி ஆய்வாளர்களும் 13,917 நேடுதல்கள் செய்தனர். 1968-ம் ஆண்டில் 13,392 நேடுதல்கள் செய்யப்பட்டன.

தொழிலாளர் துறை துணை நேடுநர்களும் புள்ளி விவர நேடுநர்களும் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் கீழ் நேடுநர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

12. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்துகிற நிறுவனங்கள் நீங்கலாக ஏனைய எல்லா நிறுவனங்கள் குறித்தும் தொழிலாளர் துறைப் பிரிவு இச் சட்டத்தை நிர்வகிக்கின்றது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட 18,555 நிறுவனங்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. 1969-ல் இந்த நிறுவனங் களில் பணியாற்றிய 508,636 தொழிலாளர்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தி யது. முந்திய ஆண்டில் 775,818 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டிருந்த 31,111 நிறுவனங்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தியது.

இருநூற்று ஐம்பத்து நான்கு நேர்வுகளில் (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) தொழில் நிறுவன நிர்வாகத்தினர்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அவற்றில் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 221 வழக்குகள் குறித்து தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஒரு வழக்கு குறித்து விடுவிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இரு வழக்குகளில் எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது. ரூ. 5,238 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாண்டின் தொடக்கத்தில் 408 உரிமை மனுக்கள் விசாரணையில் இருந்தன. ஆய்வாண்டில், ஊதியங்கள் வழங்கப்படவில்லை என 548 உரிமை மனுக்கள் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக்கான கூடுதல் ஆணையாளர் களுக்குக் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. (1968-ம் ஆண்டில் 686 உரிமை மனுக்கள் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.)

1970 மார்ச் 26]

தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்து மூன்று உரிமை மனுக்களில், 587 உரிமை மனுக்கள் குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. (1968-ல் 657 உரிமை மனுக்களுக்கு தீர்வு காணப்பட்டது.)

ரெயில்வேக்கள், விமானப் போக்குவரத்துப் பணிகள், சுரங்கங்கள் முதலியவற்றில் தொழிலதிபர் செய்து கொடுத்துள்ள சிற்றுண்டிசாலை வசதிகள் குறித்து, ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 11-வது பிரிவின்படிக் கான அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகளைக் கழித்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரி யாக (மத்திய) தொழிலாளர் துறைத் தலைமை ஆணையாளரை மத்திய அரசு நியமித்துள்ளது.

1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் காரியங்களுக்காக, அச் சட்டத்தின் 14 (3) பிரிவுக்கு இணங்க தமிழ்நாடு அரசு கீழ்க்கண்ட மத்திய அரசு அதிகாரிகளை நேடுநர்களாக நியமித்துள்ளது. அந்த நேடுநர்கள் 2-வது பத்தியின் நிகரான பதிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையைச் சேர்ந்த தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து நேடுநர்களாகப் பணியாற்றுவர்.

அதிகாரிகள்.	தொழில் நிறுவனங்களின் வகைகள்.
(1)	(2)
(1) தொழிலாளர் துறை வட்டார ஆணையர் (மத்திய), சென்னை.	சென்னை துறைமுகத்தில் உள்ள கப்பல் துறை, சரக்குத் துறை அல்லது தோணித் துறை.
(2) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள (மத்திய) தொழிலாளர் துறை உதவி ஆணையர்.	ஷை
(3) சென்னையில் தலைமையிடத்தைக் கொண்டுள்ள தொழிலாளர் துறைச் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் அதி காரிகள்	ஷை

தொழில்–தொழிலாளர்–கூட்டுறவுத் துறையில் 11–6–1955 அன்று பிறந்து 29–6–1955 நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழின் I-ம் பாகம், 950-ம் பக்கத்தில் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியான 478-ம் எண் அறிவிப்பில், 1936–ம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின் (2) உட்பிரிவில் கண்ட (c) (x) பகுதியின்படியும், 11-வது பிரிவின்படியும், அரசுத் தொழிலாளர்த் துறை 21–6–1969-ம் நாளிட்ட 292-ம் எண் அரசு ஆணையில் திருத்தங்களைச் செய்துள்ளது.

III. தொழில் தகராறுகள் சட்டம்

13. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—தொழில் தகராறு களை இசைவான முறையில் தீர்த்து வைக்க சமரச அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டனர் ; அதன் விவரம் வருமாறு :—

	1968.	1969.
(அ) புலனாய்வு செய்யப்பட்ட முறையீடு களின் எண்ணிக்கை.	10,491	7,504
(இ) சமரச முயற்சிகள் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,936	1,272
(உ) தீர்ப்புக்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் எண்ணிக்கை.	491	373
(எ) தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வு காண பதற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	72	40

[1970 மார்ச் 26

(இ), (உ), (எ) இனங்களின் வராத நேர்வுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அல்லது அவற்றைக் குறித்து தீர்ப்பு அளிக்கப்படுவதற்கென விடுவது அவசியம் இல்லை என்று கருதப்பட்டது.

1969-ம் ஆண்டில் புலனாய்வு செய்யப்பட்ட, தீர்த்து வைக்கப்பட்ட அல்லது பிற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்திருப்பது, இந்த ஆண்டில் தொழிலாளர்த் துறை அதிகாரியால் பெறப்பட்ட புகார்களின் மொத்த எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதை எதிரொலிக்கின்றது. 1968-ல் வந்த புகார்களின் எண்ணிக்கை 8,522 ஆக இருக்க, ஆய்வாண்டில் பெறப்பட்ட புகார்களின் எண்ணிக்கை 7,640 ஆகும்.

14. (I) **வேலை நிறுத்தங்கள்.**—ஆய்வுரை ஆண்டிலும், சென்ற ஆண்டிலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.—

	1968.	1969.
(அ) கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்கள்.	231	174
(இ) இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள் ..	1,881,559	683,059

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்து தொழில் வாரியான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்ணும், தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	இழக்கப்பட்ட வேலை. நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1968.			
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	86	85,502	268,967
2 பொறியியல்	61	15,446	429,298
3 தோல் பதனிடும் தொழில்.	7	3,936	28,076
4 புகையிலை, பீடி	8	11,381	178,720
5 மலைத்தோட்டத் தொழில்	4	1,992	13,476
6 ஏனையவை	65	27,109	963,022
மொத்தம் ..	231	115,366	1,881,559
1969.			
1 பஞ்சாலைத் தொழில் ..	45	15,591	187,510
2 பொறியியல்	56	9,148	240,422
3 தோல் பதனிடும் தொழில்.	2	62	346
4 புகையிலை, பீடி	2	1,200	9,600
5 தோட்டத் தொழில் ..	10	1,398	41,552
6 ஏனையவை	59	14,501	203,629
மொத்தம் ..	174	41,900	683,059

1970 மார்ச் 26]

(II) 1969-ஆம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட முறை:—

(அ) நேரடி உரையாடல்	27
(ஆ) தொழிலாளர் தாங்களாகவே வேலைக்கு வருதல்.	33
(இ) தொழிலாளர்துறை அதிகாரிகளால்/அரசால் சமரச ஏற்பாடு செய்து தீர்த்து வைக்கப்பட்டவை.	106
(ஈ) அரசு தடைவிதித்த வேலை நிறுத்தங்கள்/கதவடைப் புகள்.	3
(உ) புதிய தொழிலாளரை வேலைக்கமர்த்திக்கொள்வது.	..
(ஊ) ஆண்டு முடிவில் தீர்வு காணப்பட்டு வருபவை ..	5
மொத்தம் ..	174

1969-ல் ஏற்பட்ட சில முக்கிய உடன்பாடுகள்.

1. சர்க்கரை ஆலைகள்.

நெல்லிக்குப்பம் இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனித் தொழிலாளர்கள் சுமார் 2,500 பேர், தங்கள் ஊதியம், அகவிலைப் படி முதலியவை மாற்றி யமைக்கும்படி கோரிக்கை விடுத்ததையொட்டி 10—1—1969 ஆண்டு முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். சென்னை தொழிலாளர்த் துறை ஆணை யாளருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதைத் தொடர்ந்து 24—1—1969-ம் அன்று தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(1) திருச்சி மாவட்டம், பேட்டைவாய்த்தலை, காவிரி சர்க்கரை ரசாயனக் கம்பெனி, (2) புகளூர், டெக்கான் சர்க்கரை அப்காரி கம்பெனி, (3) காட்டூர், கோத்தாரி சர்க்கரை, ரசாயனக் கம்பெனி இவற்றின் தொழி லாளர்கள் ஊதியங்களை மாற்றியமைக்குமாறு கோரி 1969 ஜனவரித் திங்களில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இத்தகைய நிறுவனங்களில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் முன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளினால் அல்லது அவரது ஆலோசனையின் பேரில் 1969 பிப்ரவரித் திங்களில் கைவிடப்பட்டது.

2. இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனி, ராணிப்பேட்டை.

தொழிலாளர் ஒருவர், மண்பாண்டப் பிரிவு கண்காணிப்பாளரைத் தாக்கியதால் வேலையிலிருந்து தள்ளிவைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அந்த நிறுவனத்தின் சுமார் 1,200 தொழிலாளர்கள் 17—3—1969-ம் அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அந்த நாள் மாலை நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்புச் செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தனர். 20—3—1969 அன்று தொழிலாளர்த்துறை சிறப்புத்துணை ஆணையாளர் முன்பு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின் பலனாக, நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பு நீக்கினர். தொழிலாளர்கள் 21—3—1969 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

3. 'விக் இந்தியா', அம்பத்தூர்.

ஊதிய உயர்வு போன்ற கோரிக்கைகள் குறித்து நிர்வாகத்திற்கும், 'விக் இந்தியா' தொழிலாளர் சங்கத்திற்குமிடையே பேச்சு வார்த்தை முறிந்ததன் விளைவாக, 10—4—1969 அன்று தொழிலாளர்கள் அந்த வளாவுக்குள்ளேயே நிர்வாகப் பணியாளை ஒரு சிறிது நேரம்

மடக்கி வைத்தனர். ஒழுங்குமுறை தவறியதற்கான விசாரணை முடிவு செய்யப்படும் வரை நிர்வாகம் 29 தொழிலாளரை வேலையிலிருந்து தள்ளிவைத்தது. தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 19-4-1969 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

4. கார்போராண்டம் யூனிவர்ஸல் கம்பெனி, சென்னை.

வேலையை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கும்படி வேண்டிய போது, செய்து கொடுக்க மறுத்ததற்காக நிர்வாகம் இரு தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளி வைத்தது. இதற்காகச் சுமார் 500 தொழிலாளர்கள், வேலையிலிருந்து தள்ளிவைத்ததை நீக்குமாறு கோரி 15—4—1969 அன்று உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதே நாளன்று நிர்வாகம் கதவடைப்பு அறிவித்தது. 28—6—1969-ம் ஆண்டு அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்பு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. நிர்வாகம் கதவடைப்பை நீக்கியது. தொழிலாளர்கள் 30—6—1969 அன்று வேலைக்குத் திரும்பினர்.

5. கைத்தறிப் பட்டு நெசவு நிறுவனங்கள், கும்பகோணம்.

கும்பகோணம் நெசவாளர் ஊதியத் திருத்தக் கோரிக்கை நடவடிக்கைக் குழுவைச் சேர்ந்த நால்வர், கைத்தறிப் பட்டு நெசவு நிறுவன நிர்வாகத்தினர் ஊதியங்களைத் திருத்தியமைப்பது குறித்து திருச்சி தொழிலாளர் அதிகாரி செய்த முடிவை நிறைவேற்றவில்லை என்று குற்றம் சாட்டி 30—6—1969 அன்று உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டனர். இதைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் மறியல் செய்தனர். தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் பேச்சுவார்த்தை நடத்ினார். உண்ணா நோன்பும், மறியலும் 4—8—1969 அன்று கைவிடப்பட்டன.

6. இந்தியா ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் உற்பத்தி நிறுவனம் (இந்தியா), பெருங்களத்தூர்.

இந்தியா ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் உற்பத்தி நிறுவனத் தொழிலாள சங்க ஊழியர்கள் சுமார் 1,824 பேர், 1968-ம் ஆண்டிற்கான தங்கள் ஊதியத்தில்....19 சதவீதம் பூரிப்பு ஊதியம் (Bonus) கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இந்தத் தகராறை அரசு நடுவர் தீர்ப்புக்கு அனுப்பி 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 10 (3) பிரிவின்படி வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து செய்வதற்குத் தடை விதித்தது. இதையடுத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் அறிவுரைக்கிணங்க தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

7. சோமசுந்தரம் ஆலை (த), கோவை.

1,335 தொழிலாளர்களில், 1,200 பேர், 1968 நவம்பர் திங்கள் முதல் ஊதியம் கொடுக்குமாறு கோரி 10—1—1969 அன்று காலை 9 மணியிலிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோவைத் தொழிலாளர் அதிகாரி-I தலையிட்டு உடன்பாடு செய்து வைத்ததன் பேரில் வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் 2—2—1969 முதல் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

8. எஸ். ஆர். சி. ஆலை லிமிடெட், திருப்பூர்.

மேற்சொன்ன ஆலையில், மொத்தம் உள்ள 1,960 தொழிலாளர்களுள் 966 தொழிலாளர்கள், 1969 ஜனவரி முதல் ஊதியம் கொடுக்குமாறு கோரி 10—2—1969 அன்று உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோவைத் தொழிலாளர் அதிகாரி-I தலையிட்டதன் பேரில் வேலை நிறுத்தம் 18—2—1969 அன்று கைவிடப்பட்டது.

1970 மார்ச் 26]

நிர்வாகத்தினர் முறைமாற்றுப் பணிக்கான நேரத்தையும், இடைவேளை நேரத்தையும் மாற்றுவதை எதிர்த்து 950 ஊழியர்கள் 2—5—1969 நடு இரவு 12 மணியிலிருந்து உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கோவை தொழிலாளர்துறைத் துணை ஆணையாளர் தலையிட்டதன்பேரில் வேலை நிறுத்தம் 13—6—1969 அன்று கைவிடப்பட்டது.

மேற்கூறிய ஆலையில், 1968-ம் ஆண்டிற்கான பூரிப்பூதியம் (Bonus) வழங்குவது குறித்து, 935 ஊழியர்கள், 31—10—1969 அன்று உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர் 2—11—1969 லிருந்து கதவடைப்பு செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தனர். தொடர்ந்து கதவடைப்பு செய்ததை அரசு தடை செய்தது. அக் கதவடைப்பு தகராறைத் தீர்க்க நடுவர் மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொண்டது. இதற்கிடையில் அரசு, தொழில்கள் (வளர்ச்சி, ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தின்கீழ் இவ்வாலையைக் குறித்து விசாரணை செய்யுமாறு இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது.

9. தஞ்சாவூர் ஆலை, தஞ்சாவூர்.

இரு தொழிலாளர்களைத் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்ததை எதிர்த்து மேலே கூறப்பட்ட ஆலைத் தொழிலாளர்கள், 10—4—1969 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். பிறகு நிர்வாகத்தினர், 13—4—1969-லிருந்து கதவடைப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்தனர். சென்னை தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் தலையீட்டின் பேரில், தொழில் தகராறுச் சட்டம் 12 (3) பிரிவின்படி செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைக் கிணங்கி இத்தகராறு இணக்கமாகவே தீர்க்கப்பட்டு, 18—5—1969 அன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

10. மேட்டூர் தொழிற்சாலைகள் நிறுவனம், மேட்டூர் அணை.

இந்த ஆலையில் ஒரு தொகுதி யந்திரம் கொண்டு வந்தாலும், வேலைப்பளு முடிவு செய்து, இந்த யந்திரங்களில் வேலை செய்வோருக்கான தொழிலாளர்க்கு கூலி முடிவு செய்வது குறித்தும் தொழிலாளர்க்கும் நிர்வாகத்திற்குமிடையே தகராறு எழுந்தது. தொழிலாளர்கள் 21—5—1969 நாளிலிருந்து காலை 7 மணிக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தொடங்கினர். இதைத் தொடர்ந்து, நிர்வாகம் கதவடைப்பை நீக்கிவிட்டது. தொழிலாளர்களைத் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டது. உடன்பாடு செய்துவைக்க தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இவ்விவகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டார். இதன் விளைவாக 3—6—1969 அன்று ஓர் உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது. இவ்வாலை மீண்டும் 12—6—1969 அன்று வேலை துவங்கியது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,900.

11. கோவை மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பாலை, தாராபுரம்.

மேற்சொன்ன ஆலையில் நிர்வாகம், '7 நாள் வார' வேலை புகுத்தியதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து, 11—5—1969 அன்று ஆலைத் தொழிலாளர்களில் 75 சத வீதத்தினர் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். ஆலைத் தொழிலாளர்கள் 26—5—1969 அன்று மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்பினர் என்று கோவை தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் தெரிவித்தார்.

12. மதுரை ஆலைக் கம்பெனி, மதுரை.

நிர்வாகம், நெசவுத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்க்கு வேலை ஒப்படைப்பது, ஊதியமளிப்பது குறித்து 84/68 எண் தொழில் தகராறு தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாக (சுமார் 451) தொழிலாளர்கள் 18—7—1969 அன்று வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மதுரை தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் தலையீட்டின் பேரில் 25—9—1969 அன்று நிலைமை சீரடைந்தது.

நூல் சுற்றும் துறையில் 512 தொழிலாளர்கள், இயல்பாக நூற்புக் கதிர்கள் ஒதுக்கப்படுவதைக் கவனிக்க மறுத்து 16—10—1969-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மதுரை தொழிலாளர் அதிகாரி I ஆலோசனையின் பேரில் 21—10—1969 அன்று தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

13. மதுரை ஆலைக் கம்பெனி, மதுரை, அம்பாசமுத்திரம், தூத்துக்குடி.

மேற்படி ஆலை நிர்வாகத்துடனும், பலவேறு தொழிற் சங்கங்களுடனும், 1968-ஆம் ஆண்டில் பூரிப்புத் தொகை குறித்த தகராறை விவாதிப்பதற்காக தொழிலாளர்த்துறை ஆணையாளர் எடுத்துக்கொண்டார். இதன் பலனாக 1968, 1969, 1970 ஆண்டுகளுக்குரிய பூரிப்புத் தொகை குறித்து 3 ஆண்டு நீண்டகால உடன்படிக்கையை 23—4—1969 அன்று செய்து முடித்தார்.

14. மதுரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை, மேலூர்.

தொழிலாளருக்கான அடிப்படை ஊதியம், அகவிலைப் படி முடிவு செய்வது குறித்து மேற்படி ஆலைத் தொழிலாளருக்கும் நிர்வாகத்துக்குமிடையே ஏற்பட்ட தகராறு, 8–4–1969 அன்று தொழிலாளர்துறை ஆணையாளரால் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

பருத்திப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு இரண்டாவது ஊதிய வாரியம் செய்த பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்து, எழுந்த தகராறை சென்னை சிறப்புத் துறைத் துணைத் தொழிலாளர் ஆணையாளர் 5–9–1969 அன்று தீர்த்து வைத்தார். (தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதியாகவுள்ள) கோவை மாவட்டம், 52 ஆலைகளுக்கும் அந்தந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்குமிடையே உடன்படிக்கை செய்துவைக்கப்பட்டது.

1968–69-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் கொடுப்பது குறித்தும் தீபாவளி முன் பணம் கொடுப்பது குறித்தும் கோவை தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்கள் சங்கத்திற்கும், தொழிற் சங்கங்களிடையேயும் ஏற்பட்ட தகராறை 14–10–1969 அன்று கோவை தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் தீர்த்து வைத்தார்.

தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்கள் சங்கத்திற்கும், கோவை மாவட்டப் பஞ்சாலைப் பணியாளர் சங்கத்திற்குமிடையே 18–10–1969 அன்று, தொழில் தகராறு சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்படி, உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது. கோவை மாவட்டத்தில் சில பஞ்சாலைகளில் உள்ள பணியாளர்கள் இச்சங்கத்தின் உறுப்பினராவர். எழுத்தர்கள், உறையிடும் சிறுவர்கள், அலுவலகச் சிறுவர்கள், சீட்டுச் சிறுவர்கள், பண்டகசாலைச் சிறுவர்கள், வங்கிச் சிற்றெழுத்தர்கள் போன்ற வகையினராக பணியாளர் குறித்து பஞ்சாலைத் தொழில் ஊதிய வாரியப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்து, எழுந்த தகராறை தீர்த்துவைக்கப்பட்டது.

மற்ற முக்கியமான தகராறுகள்.

9–1–1969 நாளிட்ட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழில் வெளியான செய்தி அறிக்கைப்படி, கோவை ஐக்கிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் ஆதரவில் சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள், பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்பு கோரி 25–1–1969 அன்று தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை முன் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய விருந்தனர். இது பற்றி விசாரிக்கப்பட்டது. (a) மாநில பஞ்சாலைக் கழகம் விரைவில் ஏற்படுத்துவது ; (b) பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்பாக, ரொக்கமளிப்பதற்கு நிதி வாயில்களைத் திரட்ட ஒரு குழு அமைத்தல் ஆகியவை தொழிற்சங்கத்தின் கோரிக்கைகள் எனத் தெரிய வந்தது. உண்மையில் கோவை மாவட்டத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற தொழிலாளர்கள் மொத்தம்

1970 மார்ச் 26]

சுமார் 260 பேர் மட்டுமே இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களும் (மறைந்த) முதலமைச்சர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் செய்யவில்லை.

தமிழ்நாடு கிளை, இந்திய தேசிய தொழிற்சங்கக காங்கிரஸ, அரசு, மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் நிறுவத் தவறியதற்கு மறுப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் தமிழக அரசு டோக்கு வரத்துத் துறைப் பேருந்துகளுக்கு முன்பு மறியல் நடத்தும் போராட்டத்தை 3-5-1969 அன்று தொடங்குவது என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தது. இருந்தபோதிலும், திட்டமிட்ட போராட்டத்தை ஒத்திப் போடுவதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

கோவை, தேசிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம், பருத்திப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்காக இரண்டாவது ஊதிய வாரியம் செய்த பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுமாறு கோரி, கோவை மாவட்டத்திலுள்ள 68 பஞ்சாலைகளுக்கு வேலை நிறுத்த அறிக்கை கொடுத்தது. இதே கோரிக்கையின் பேரில், மதுரையிலுள்ள பஞ்சாலைத் தொழில் நிர்வாகத்தினருக்கு, மதுரை தேசிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் இதைப் போன்றே வேலை நிறுதத அறிக்கைகள் அனுப்பியது. உடன்பட்டுத் தீர்த்துவைப்பதற்காக, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் இவ் விவகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கத்துடனும், கோவை, தொழிலாளர் சங்கங்களுடனும் இவர் கலந்து பேசியதன் பயனுக, கோவை மாவட்டத்தில் 52 ஆலைகளைக் குறித்து இரண்டாவது ஊதிய வாரியப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவது பற்றி, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி, 5-9-1969 அன்று உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப் பட்டது. சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் அறிவுரையின் பேரில், மதுரை தேசிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை. கோவையில் 5-9-1969 அன்று ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள ஆலைகளைக் குறித்து, உடன்படிக்கைகள் செய்து வைக்குமாறு, சென்னை, மதுரை, தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களிடமிருந்து முடிவான அறிக்கைகள் இன்னும் வரப்பெறவில்லை.

கீழ்க்காணும் ஆலைகளைப் பொறுத்த மட்டில், வேலை நிறுத்தம்—கதவடைப்பு முன்னிட்டு, வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஆலைகள், ஆதாயமில்லாத காரணங்களால் இறுதியில் மூடப்பட்டன:—

ஆலையின் பெயர். (1)	மூடப்பட்ட நாள். (2)	மீண்டும் திறக்கப்பட்ட நாள். (3)
1. பங்கஜா ஆலை, கோவை ..	12–1–1968	1969–லும் தொடர்ந்து மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது.
2. பத்மா ஆலை, காளப்பட்டி, கோவை மாவட்டம்.	20–5–1968	ஷை
3. காவிரி நூற்பு, நெசவு ஆலை, காவிரி நகர்.	2–8–1968	6–10–1969.
4. வி. ஆர். பஞ்சாலை, புஞ்சை புளியம்பட்டி.	26–9–1968	10–9–1969.
5. தென்னகப் பஞ்சாலை, சூலூர், கோவை.	15–7–1968	20–10–1969 .

1969-ல் தொழில் தகராறுகள் குறித்த இழந்த உழைப்பு நாட்களின் மொத்தத்தைக் கணக்கிடுகையில், மேற்சொன்ன ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது காரணமாக, இழந்த உழைப்பு நாட்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

[1970 மார்ச் 26

இதைப் போலவே, தொழில் தகராறுகள் எவற்றுக்கும் தொடர்பில்லாத காரணங்களுக்காக, கீழ்க்காணும் ஆலைகளில் 1969-ல் ஆர்ப்பாட்டங்கள் அனுதாப வேலை நிறுத்தங்கள் நடத்தப்பட்டன. இத்தகைய நேர்வுகளிலும், 1969-ல் தொழில் தகராறுகள் குறித்து இழந்த உழைப்பு நாட்களின் மொத்தத்தைக் கணக்கிடுகையில், மேற்சொன்ன ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது காரணமாக, இழந்த உழைப்பு நாட்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

பஞ்சாலையின் பெயர்.	வேலை நிறுத்தக் கால அளவு.	காரணங்கள்.
(1)	(2)	(3)
ஆஷர் ஆலை, திருப்பூர், கோவை ; ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஆலை, கோவை ; ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆலை, கோவை ; கோபாலகிருஷ்ண ஆலை, கோவை; ரவீந்திரா ஆலை, கோவை; கோதாரி ஆலை, 2-ம் எண், வட மதுரை.	18–5–1969 அன்று மட்டும்.	முன்னாள் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்த.
கோவையில் 11 ஆலைகள் ..	31–8–1969	தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனைக்குப் பெயர்சூட்டு விழா.
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆலை, கோவை ; கோபாலகிருஷ்ண ஆலை, கோவை.	4–9–1969	வட வியட்நாம் குடியரசுத் தலைவர் மறைவுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்க.
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆலை, கோவை ; ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஆலை, கோவை.	14–9–1969	ஹிந்து மஜ்தூர் சபா தலைவர்களில் சிலரைக் கைது செய்தது.
ஆஷர் ஆலை	18–11–1969	திருப்பூர் எஸ்.ஆர்.சி. ஆலையில் துயருற்ற ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில்.
கோபால்ட் ஆலை, திருப்பூர் ..	17–11–1969	ஷை

பஞ்சாலைகள் மூடப்படுதல்.

1969-ல் நிதியின்மை காரணத்துக்காக மூடப்பட்ட ஆலைகளாவன:

ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	தொழிலாளர் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1. ராஜா ஆலை, மதுரை ..	12–9–1969	330
2. சோமசுந்தரம் ஆலை (த), கோவை.	23–5–1969	1,390

1970 மார்ச் 26]

1969-ல் மீண்டும் திறக்கப்பட்ட ஆலைகள் பற்றிய விவரங்கள் II-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நாளது தேதிவரை (1) மூடப்பட்டுள்ள, (2) மீண்டும் திறக்கப்பட்ட ஆலைகளைக் கொண்ட பட்டியல் II-வது, III-வது இணைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தனித்தியங்க முடியாத, மூடப்பட்ட ஆலைகளில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிளாலர்களுக்காக மேற்கொண்ட துயர்தணிப்பு ஏற்பாடுகள்.

(i) மாநில அரசு கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், கீழ்க்காணும் 20 ஆலைகள் குறித்து தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் படி விசாரணைக் குழுக்களை இந்திய அரசு அமைத்தது.

1. ஸ்ரீ ரங்க விலாஸ் பருத்தி விதை நீக்கல்—நூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை, கோயம்புத்தூர்.

3. ராதிகா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

4. கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

5. பலராமவர்மா பஞ்சாலை லிமிடெட், செங்கோட்டை.

6. பழனி ஸ்ரீ முருகன் பஞ்சாலை லிமிடெட், பழனி.

7. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

8. காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

9. பழமலை ரங்கநாதன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

10. தமிழ்நாடு நூற்பு ஆலை, திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

11. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

12. கஸ்தூரி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

13. பங்கஜா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

14. கோபால்டு பஞ்சாலை லிமிடெட், திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

15. திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு—நெசவு ஆலை, பெரமநல்லூர் சாலை, திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

16. கீதாஞ்சலி ஆலை லிமிடெட், ஸ்ரீ கோமதிபுரம், சங்கரன்கோயில், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

17. V. R. டெக்ஸ்டைல்ஸ், புஞ்சமலைப்பட்டி, (வழி) ஈரோடு, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

18. ராஜா ஆலை, மதுரை.

19. ஸ்ரீ கோதண்டராம நூற்பு ஆலை தனியார் லிமிடெட், மதுரை.

20. பத்மா ஆலை, காளப்பட்டி அஞ்சல், கோயம்புத்தூர்-6.

1969ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு—முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் ஆலைகள்பற்றி, ஆய்வு செய்யப்படுவதற்காக அறிக்கையிடுமாறு, 1969-ல் அரசு, இந்திய அரசுக்குக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது :

1. காவேரி நூற்பு, நெசவு ஆலை லிமிடெட், காவேரிநகர்.

2. சோமசுந்தரம் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

3. சதர்ன் டெக்ஸ்டைல்ஸ் லிமிடெட், குனூர்.

4. பயனீர் ஸ்பின்னர்ஸ், காமத்சுருப்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(ii) கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், காளீஸ்வரர் மில்ஸ் லிமிடெட், ஸ்ரீ ரங்க விலாஸ் விதையெடுத்தல்—நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், வாசுதேவா தொழிற்சாலை, ஸ்ரீ பழமலை ரங்கநாதர் ஆலை லிமிடெட், ஆகியவற்றில் உள்ள 5,132 தொழிலாளர்களுக்கு, ஒருவருக்கு ரூ. 40 என்ற வீதத்தில் முதலமைச்சர் மாநில நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூ. 2,05,280 ரொக்க நிவாரணம் அளிப்பதற்கு ஆணையிடப்பட்டது.

(iii) பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, அச்சுவார்ப்படம் செய்பவர் அல்லது கடைசல் பிடிப்பவர் முதலிய தொழில்களில் பயிற்சியளிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு ஆலோசனை செய்யப்பட்டு, தகுந்த தொழிலாளர் குறித்த விவரங்கள் சங்கங்களிடமிருந்து கேட்கப்பட்டன. தகுந்த தொழிலாளர் குறித்த விவரங்களைச் சங்கங்கள் சரியாக அளிக்கவில்லை. பயிற்சித் திட்டம் தனியாகத் தொடங்குவதற்கு தொழிலாளர்கள் போதுமான அளவு ஆதரவளிக்கவில்லை என்றும் அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது

(iv) இரண்டு நாட்கள் ஊதியத்தை நன்கொடையாக அளித்தல்.—பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இடர் தணிப்பு அளிப்பதற்காக பணியிலுள்ள தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய 2 நாட்கள் ஊதியத்தை நன்கொடையாக வழங்குவது குறித்த செயற்குறிப்பை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் முன்னிலையில் சங்கங்கள் ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், அந் நன்கொடை உண்மையாகவே வசூலிக்கப்படும் நிலை வந்தபோது மிகவும் குறைவான தொழிலாளர்களே அச்செயற்குறிப்புக்கு இணங்கி வந்ததனால், இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் தொடர இயலவில்லை. மொத்தம் ரூ. 3,367·32 வசூலிக்கப்பட்டது. (இது கோத்தாரி, ஆஷர், பிரீமியர் ஆலை, கருணாம்பிகை ஆலைத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது). இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டும் தொடர இயலாது என்று அரசுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செயற்குறிப்பைக் கைவிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(v) கூடுதல் முறைமாற்றுகளை நடத்துதல்.—நமக்குக் கிடைத்துள்ள தகவலின்படி, 125 ஆலைகளுள் 110 ஆலைகள் ஏற்கெனவே மூன்று முறை மாற்றுகளில் இயங்குகின்றன. எஞ்சியுள்ள 15 ஆலைகளுள், 5 ஆலைகள் முறைமாற்றுகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் நிலையில் இல்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலையில் கூடுதல் முறை மாற்றுகளின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது கைவிட வேண்டி வந்தது.

(vi) செயல்படும் ஆலைகளில் வேலை காலி ஏற்படுகையில், பாதிக்கப் பட்ட பஞ்சாலைகளின் பணியாளர்களுக்கு முதலிடம் அளிக்குமாறு இந்த அரசு அளித்த ஆலோசனையை கோயம்புத்தூர் தென் இந்திய ஆலை உடைமையாளர் சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது.

(vii) 1951-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு—முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் ஆலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்காக 24—4—1969 முதல் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1951-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (மேம்பாடு—முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் இதுவரை கீழ்க்கண்ட ஆலைகளை கழகம் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது :—

1. ஸ்ரீ ரங்கவிலாஸ் விதையெடுப்பு—நூற்பு—நெசவு ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.
2. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
3. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
4. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

இந்த 4 ஆலைகளில், ஓம் பராசக்தி ஆலை 14—11—1969 முதல் செயல்பட்டு வருகின்றது.

(viii) உத்தரவாத உதவி.—1969-ம் ஆண்டில், கீழ்க்கண்ட ஆலைகளுக்கு, அவற்றின் எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அளவுக்கு அரசு உத்திரவாத உதவி அளித்துள்ளது.

1.	காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர், (12—12—1968 நாளிட்ட அரசு ஆணை).	ரூ. 25 லட்சம்.
2.	திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், திருப்பூர்.	ரூ. 9 லட்சம்.
3.	காவேரி நூற்பு—நெசவு ஆலை லிமிடெட், காவேரிநகர்.	ரூ. 10 லட்சம் கூடுதல் உத்தரவாத உதவி.

ஏனைய முக்கியமான மேம்பாடுகள்.—பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைக்கான இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் பெரும்பாலான பரிவுரைகளை இந்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. இப்பரிவுரைகளை இம்மாநிலத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளில் செயல்படுத்தும் பணி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது குறித்து, 5—9—1969 அன்று சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் முன்பு உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. இதில் 52 ஆலைகள் அடங்கும். இது தவிர, 16-க்கு மேற்பட்ட ஆலைகள் குறித்து பிரிவு நிலையில் இதன் தொடர்பாக உடன்படிக்கைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சீரமைத்தல் :—

1. ஊதிய அமைப்பு முதலியவற்றை மாற்றுவது குறித்து, திருச்சியிலுள்ள சபரி ஆலை (தனியார்) லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே இருந்த தகராறில் சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் தனது பரிவுரைகளை அளித்தார்.

2. நூற்புப் பிரிவு நீங்கலாக ஏனைய துறைகளை சீரமைப்பது தொடர்பாக திருநெல்வேலி, பேட்டையிலுள்ள, தென் இந்திய கூட்டுறவு ஆலை லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே இருந்த தகராறில், சென்னை தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் 5—4—1969 அன்று தனது முடிவை அளித்தார்.

3A. அடிப்படை ஊதியங்கள், அகவிலைப்படி ஆகியவை தொடர்பாக, மேலூரிலுள்ள மதுரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை லிமிடெட்டின் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தகராறில், 8—4—1969 அன்று, தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பாக உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது.

4A. பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கான, ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்த தகராறில், தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் முன்பாக கோயம்புத்தூரில் 5—9—1969 அன்று உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. நிலையான குழு ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த உடன்படிக்கை வகை செய்கிறது. தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையர் பதவிக்குக் குறையாத, தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் (இவர் இக்குழுவின் தலைவராக இருப்பார்). கோயம்புத்தூரிலுள்ள தென் இந்தியப் பஞ்சாலை, ஆராய்ச்சி சங்கத்தின் இரண்டு பிரதிநிதிகள் (இவர்களில் ஒருவர் பஞ்சாலைத் தொழில் நுட்ப வல்லுநராகவும் மற்றொருவர் தொழிற்சாலைப் பொறியாளராகவும் இருப்பார்) ஆகியோர் இக்குழுவில் அடங்கியிருப்பர். இந்த உடன்படிக்கையின் படி, சீரமைப்பு பற்றி எழும் தகராறுகள், சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தினர்

அல்லது சங்கங்களினல் குழுவிற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டலாம். அக்குழுவின் முடிவே இறுதியானதாகும். அது ஆலையின் நிர்வாகத்தினரை[illegible] தொழிலாளர்களையும் கட்டுப்படுத்தும். குழுவிற்கு அனுப்பப்படும் தகராறு குறித்து, அத்தகராறு கொண்டுவரப்படும் நாளிலிருந்து 3 திங்கள் கால அளவுக்குள் சாதாரணமாக முடிவு எடுக்கப்படும்.

5. வெண்மையாக்குதல், சாயம் தோய்த்தல், பளபளப்பாக்கும் துறை உட்பட நெசவு ஆலையில் பணி ஒப்படைகள் ஊதியம், கடமைகள் ஆகிய வற்றை முடிவு செய்வது குறித்து அம்பாசமுத்திரம், மதுரை ஆலை கம்பெனி லிமிடெட் தொழிலாளர்களுக்கும், அதன் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே எழுந்த தகராறில், 1969 ஆகஸ்டு திங்கள் 26-ம் நாள் அன்று சென்னை தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையர் ஒரு முடிவு அளித்தார்.

மலைத் தோட்டங்கள்.

தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின் உறுப்பினர் களாகிய மலைத் தோட்டங்களின் நிர்வாகத்தினருக்கும், தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல்வேறு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே, 1968, 1969, 1970-ம் ஆண்டுகளுக்கான பூரிப்பூதியம் குறித்து எழுந்த தகராறில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையரால் 1969 ஏப்ரல் திங்கள் 16-ம் நாளன்று உடன்படிக்கை செய்து வைக்கப்பட்டது. உடன்படிக்கையின்படி, தொழிலாளர்கள் கீழ்க் கண்டவாறு பூரிப்பூதியம் பெறுவர் :—

தேயிலை எஸ்டேட்டுகள்.

				சதவீதம்.
(1) 1968	மொத்த ரொக்க வருவாயில்	..	..	9·00
(2) 1969	,, ,,	..	..	8·75
(3) 1970	,, ,,	..	..	8·78

சேர்வராயன் மலை தவிர ஏனைய மாவட்டங்களில் உள்ள காப்பி எஸ்டேட்டுகள்.

				சதவீதம்.
(1) 1968	மொத்த ரொக்க வருவாயில்	..	..	7·25
(2) 1969	,, ,,	..	..	7·00
(3) 1970	,, ,,	..	..	7·00

1968-69, 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளுக்கான பூரிப்பூதியம் குறித்து சேர்வராயன் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர் சங்கத்திற்கும், சேர்வராயன் மலையிலுள்ள எட்டு தொழிலாளர் சங்கங்களுக்குமிடையே, 20-6-1969 அன்று 1947-ம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1)-வது பிரிவின் கீழ் உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்தப் பகுதியில் உள்ள 3,500 மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், இந்த உடன்படிக்கையின் கீழ் பயன்பெறுவர்.

குன்னூரிலுள்ள தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கத் தின் உறுப்பினர்களாகிய தேயிலை தோட்ட எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகத் தினருக்கும், பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளாகிய எஸ்டேட் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே ஊதியங்கள், ஊக்க ஊதியங்கள், தேயிலை, காபி தொழிலில் உள்ள வேலை வேறுபாடுகள் ஆகியவை குறித்து

1970 மார்ச் 26]

இருந்த தகராறுகளில் 24-6-1969 அன்று 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1)-வது பிரிவின் கீழ் உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின்படி இது 1-7-1969 முதல் 31-12-1972 வரையிலான கால அளவுக்கு செயலில் இருக்கும்.

இதே போன்று, தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின உறுப்பினர்களாக உள்ள, தேயிலைத் தோட்ட எஸ்டேட் நிர்வாகத்தினருக்கும், தேயிலை காப்பி மலைத் தோட்டங்களில் பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளாக உள்ள, பணியாளர் தொகுதியைச் சேராத பணியாளர்களுக்கும் (மேற்பார்வையாளர்கள், உதவி மேற்பார்வையாளர்கள்) இடையே ஊதியம் முதலியவை குறித்து உடன்படிக்கை ஒன்று 18-7-1969 அன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கைகளின் நிபந்தனையின்படி 1-7-1969 முதல் 31-12-1972 வரையிலான கால அளவுக்கு இந்த உடன்படிக்கை செயலில் இருக்கும்.

தென் இந்திய மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் (United Planters' Association), தமிழ்நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் ஆகியவற்றிற்கும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள மலைத் தோட்ட எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகப் பணியாளர்கள் வகையைச் சேர்ந்தவர்களும், தென் இந்திய மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம், தமிழ் நாடு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் சங்கம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களுமாகிய தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே கோரிக்கைகள் குறித்து 1947-ம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ், சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பாக உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கை நிபந்தனைகளின்படி 1-1-1970 முதல் மூன்று ஆண்டுக்கால அளவுக்கு உடன்படிக்கை செயலில் இருக்க வேண்டும். அந்த உடன்படிக்கை செயலில் இருக்கும் காலத்தில், செலவு ஏற்படக் கூடிய, பொதுவான அல்லது தொழில் வாரியான கோரிக்கை எதுவும் தொழிலாளர்களால் எழுப்பப்படக்கூடாது.

தோல் பதனிடுதல்—ஊதியங்களைத் திருத்தியமைத்தல், பணிக் கொடைத் திட்டம் ஆகியவை குறித்து திண்டுக்கல், பல்லாவரம், மாதவரம் திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் நகரம் ஆகிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ள, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்தினருக்கும், அதன் பணியாளர்களுக்கும் இடையே 1947-ம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் சென்னை தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பு 23-8-1969 அன்று உடன்படிக்கை ஒன்று ஏற்பட்டது. உடன் படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கிணங்க, மேற்கூறியவற்றை தொழிலாளர் துறை ஆணையரின் முறையின் மரபுப்படியான தீர்ப்புக்கு விடுவதற்கும், அவருடைய முடிவின்படி நடப்பதற்கும் இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் சீரமைப்பு.

1969-ம் ஆண்டில், பஞ்சாலைத் தொழில் சீரமைப்பு குறித்த 89 தகராறுகள் துறையின் உதவியுடனும், 67 தகராறுகள் நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன.

15. முறையின் மரபுப்படியான நடுவர் தீர்ப்பு.—பொதுவாக, வேலையிலிருந்து நீக்குதல், வேலையிலிருந்து தள்ளி விடுதல், ஆட் குறைப்பு செய்தல் முதலியவை குறித்த தகராறுகளை முறையின் மரபுப்படியான தீர்ப்புக்கு விடுமாறு இரு தரப்பினருக்கும் ஆலோசனை கூறப்படுகிறது. 1969-ம் ஆண்டில், நாற்பது வழக்குகள் முறையின் மரபுப்படியான தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டன. வேலையிலிருந்து நீக்குதல், வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், ஆட்குறைப்பு செய்தல் முதலியவற்றை தவிர ஊதியங்கள் பூரிப்பூதியங்கள், பணிசுமை முதலிய அதிக அளவுச் செலவு ஏற்படும் தகராறுகளும் இந்த வழக்குகளில் அடங்கும்.

16. வழக்குத் தீர்ப்பு.—சென்னையில் உள்ள தொழில் மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றங்கள், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள், சென்னையில் உள்ள கூடுதல் தொழிலாளர் நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புக்காக விடப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கையும் 1968–69-ம் ஆண்டுகளில் அந்த நீதி மன்றங்களினால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	தீர்ப்புக்காக விடப் பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்புகள் வழங்கப பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1968	1969	1968	1969
(1)	(2)		(3)	
தொழில் மேல்முறையீட்டு நடுவர் மன்றம், சென்னை.	92	45	94	81
தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள்.	399	328	337	329
மொத்தம் ..	491	373	431	410

மேற்கூறிய தீர்வுகளுக்குக் கூடுதலாக, 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33(c) (2)-ஆவது பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்கள் அனுப்பியுள்ள 2,837 விண்ணப்பங்களைத் தொழில் நீதிமன்றங்கள் பரிசீலனை செய்து அவை குறித்துத் தீர்வு கண்டன. சென்ற ஆண்டில் 1,987 விண்ணப்பங்களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

17. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் தொழில்கள் பொது மக்களுக்கு பயன்படும் பணிகளாகும் என அறிவித்தல்.—பொது மக்களுக்குப் பயன்படும் பணிகளென ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாத் தொழில்களும் இவ்வாண்டிலும் தொடர்ந்து அவ்வாறே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

18. வழக்குகள்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக (தீர்ப்புகளைச் செயல் படுத்தாததற்காக)கீழ்க்கண்ட தொழில் நிறுவனத்திற்கு எதிராகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 29-ஆவது பிரிவின்கீழ் வழக்குகள் தொடர அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது :—

திருவாளர்கள் எம். நாராயணன் செட்டியார், தலைவர் ; ஏ. நாகப்பச் செட்டியார், நிர்வாக இயக்குநர், இந்திய தோல் நிறுவனம், திருச்சிராப்பள்ளி.

19. வசூல்கள்.—ஆய்வுரையாண்டில் 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (i-)-ஆவது பிரிவின் கீழ் 171 நேர்வுகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்தது. அவ்வாறு வசூலிக்க ஆணையிடப்பட்ட தொகை மொத்தம் ரூ. 3,04,041·16.

20. ஊதிய வாரியம்.—ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்கால, இறுதியான பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த இந்த ஆண்டில் மும்முர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பொறியியல் தொழில்கள், தோல், மற்றும் தோற்பொருள் தொழில், பெரிய ரசாயனத் தொழில்கள், மற்றும் இரசாயன உரத் தொழில், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில், மின்சார நிறுவனங்கள்

ஆகியவற்றுக்கு ஊதிய வாரியம் பரிந்துரைத்த இடைக்கால நிவாரணமும், சிமிட்டித் தொழிலுக்கு இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் இறுதியான பரிந்துரைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

ஆய்வுரையாண்டில், இரண்டாவது ஊதிய வாரியம் பஞ்சு நூற்பாலைத் தொழில் மீது அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகளும், ஊதிய வாரியம் பொறியியல் தொழில்களுக்கு அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகளும் வெளியிடப்பட்டன. 1969-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 5-ம் தேதியன்று, சென்னை, தொழிலாளர் துறை சிறப்புத் துணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3)-ஆவது பிரிவின் கீழ் ஏற்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கையின் மூலமாக, ஊதிய வாரியத்தின் இறுதியான பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற,கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 52 நூற்பாலைகள், ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளன. இத்தகைய உடன்படிக்கையைப் பிற மாவட்டங்களிலும் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஊதிய வாரியம், பொறியியல் தொழில்கள் மீது அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகள் ஒருமனதாக அமையவில்லையாதலால், நிர்வாகத் தரப்பிலிருந்து தொழிலாளர் தரப்பிலிருந்து வந்த பிரதிநிதிகளுடன் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினர். ஊதிய வாரியத்தின் தலைவரும் தனி நிலை உறுப்பினர்களும் அளித்த பரிந்துரைகளையே செயல்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று இரு தரப்பாரிடமும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துமாறும், உடன்படிக்கை ஏற்படுவது சாத்தியமில்லாத இடங்களில், தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்காக, தொடர்புள்ள நல்லிணக்க அதிகாரிகளை அணுகுமாறும் எல்லா நிர்வாகங்களையும் தொழிற்சங்கங்களையும் கேட்டுக் கொண்டு, அரசு ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியும் விடுத்துள்ளது.

தோல், மற்றும் தோற்பொருள் தொழில், பெருந் தொழில் இரசாயனங்கள், மற்றும் இரசாயன உரத் தொழில், சாலைப் போக்குவரத்துத் தொழில் மின்சார நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் மீது மத்திய ஊதிய வாரியம் அளித்த இறுதியான பரிந்துரைகள் வந்தடைந்துள்ளன. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

21. தொழிற் சங்கங்கள்.—1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ஆம் நாளன்று இம் மாநிலத்தில், பதிவான தொழிற் சங்கங்கள் 1,666 இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 231 சங்கங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. 136 சங்கங்களின் பதிவு ரத்து செய்யப்பட்டது. ஒரு சங்கம் கலைக்கப்பட்டது. இரண்டு சங்கங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. ஆக இந்த ஆண்டின் இறுதியில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிற் சங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,758 ஆக இருந்தது.

தொழிற் சங்கங்களின அலுவல்—பொறுப்பாளர் தேர்தல் செல்லுபடியாகின்றவையா என்பது குறித்துத் தீர்மானிக்க, இம்மாநிலத் தொழிற் சங்கங்களின் கூடுதல் பதிவாளருக்கு, அரசு அதிகாரங்களை ஒப்படைத்தது.

22. தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள்.—தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில ஆய்வு செயல் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை குறித்த விதித் துறைகள் தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிலாளர் சங்கங் களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டன. தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளும் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும் எந்த ஒரு மத்திய அமைப்புடனும் இணை க்கப்பட்டிராத பல்வேறு தொழிலதிபர்களுடனும் தொழிலாளர் சங்கங் களுடனும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு, தொழில் ஒழுங்கு நெறி முறை விதிகளை உறுதிப்படுத்துமாறு அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. 260 நிர்வாகங்களும் 24 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் 31—12—1969 வரையில் ஒழுங்கு நெறி முறையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. 1969-ம் ஆண்டில் 229 தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழில் ஒழுங்கு நெறி முறை விதிகளை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளை மீறியதாகவும் தொழில் மன்றத் தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாமல் இருந்ததாகவும் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்காமல் இருந்ததாகவும் 73 நேர்வுகளில் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. (1—1—1969 அன்று 37 முறையீடுகள் விசாரணையில் இருந்தன. 1969-ல் 36 முறையீடுகள் அனுப்பப்பட்டன.) அவற்றில் 36 குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் 37 விசாரணையில் இருந்தன.

மாநில ஆய்வு-செயல்குழு 1969-ம் ஆண்டில் இரண்டு முறை (அதாவது 28—3—1969 அன்றும், 15—7—1969 அன்றும்) கூடி தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள் மீறப்பட்டதாகச் செய்துகொண்ட முறையீடுகள் குறித்தும், சங்கங்களை ஏற்பது குறித்தும் ஆய்வு-செயல் பணி குறித்த வினையவை குறித்தும் விவாதித்தது.

இக்குழு 1970-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. திருத்தியமைக்கப்பட்டபடி, தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இக்குழுவின் தலைவராவார். தொழிலாளர் துறை தனித்துணை ஆணையாளர் அதன் செயலாளராவார்.

23. 1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம்.—மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி பூரிப்பு ஊதியத்தை வழங்குவதற்கான காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரியாக தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரை அரசாங்கம் நியமித்துள்ளது. ஆய்வாண்டின்போது (கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த 6 நேர்வுகள் உட்பட) 39 நேர்வுகளில் கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1968-ல் 25 கால நீட்டிப்புகள் (கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த 10 நேர்வுகள் உட்பட) வழங்கப்பட்டன.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 2 (1) பிரிவுடன் 1965-ஆம் ஆண்டு பூரிப்பு ஊதியம் வழங்கல் விதிகளில் உள்ள 3 (b) பிரிவையும் சேர்த்து அவற்றின் கீழ் வகை செய்துள்ளபடி நிர்வாகத்தினர் தங்களது கணக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்ள அனுமதி அளித்து இரு நேர்வுகளில் ஆணைகள் இந்த ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

IV. சமுகப்பாதுகாப்புச் சட்டம்.

24. 1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் 694 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1968-ல் 1,194 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தவிர, இந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 416 வழக்குகள் விசாரணையில் இருந்தன. மொத்தம் 1,110 வழக்குகளில் 682 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. 1968-ல் 1,329 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கிற தகுதியுள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு வழக்காடும் உதவிக்கென அரசாங்கச் செலவில் ரூபாய் 1,000 தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக நிர்வாகம் முறையீடு செய்துகொள்ளும்போது, காயமுற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், மரணம் அடைந்த தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து உள்ளவர்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் எதிர் வழக்காட உதவி அளிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளருக்கு முன்பு நடக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து அத்தகைய உதவி வழங்கப்பட்டது. 1969-ல் ஒரு நேர்வில் வழக்காடுவதற்கான உதவியாக மொத்தம் ரூ. 50 வழங்கப்பட்டது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1970 மார்ச் 26]

1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கக்கூடிய தகுதியுள்ள தொழிலாளர் அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர்கள் ஆகியோருக்கு வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிப்பதற்காக சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கூட்டு ஆணையாளர்கள் ஒவ்வொருவராலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 300-க்கு மேற்படாத செலவுத் தொகைக்கும் சென்னை தொழிலாளர் இழப்பீட்டு ஆணையாளரால் ஆண்டுதோறும் ரூ. 100-ம் (ரூபாய் நூறு மட்டும்) செலவிட 1970, பிப்ரவரி 28-ம் தேதி வரை அதாவது மூன்றாண்டு கால அளவுக்கு 1967, ஆகஸ்டில் அரசாங்கம் நிலையான ஒப்புதலளித்தது.

25. 1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டம்.—1—9—1967 முதற் கொண்டு, 1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவி சட்டத்தின் கீழுள்ள விதிகள், விதித்துறைகளின்படி, பெண் தொழிலாளர்க்குப் பேறுகால உதவி வழங்குதல் முறைப்படுத்தப்படுகிறது.

1961-ஆம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச்சட்டத்தின் கீழ், மாநில அரசு விதிகளை வகுத்துள்ளது. இவ்விதிகள் 1—12—1967 முதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன.

26. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி சட்டம்.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் 1969-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழிலாளர்களுக்கு, வகை நிறுவனங்களுக்கு, அவற்றிற்கெதிராக குறிப்பிட்டுள்ள தேதிகள் முதல் மேற்கொண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது:—

தொழில்களின்/நிறுவன வகைகளின் பெயர்.	பொருந்திய நாள்.
இரும்பு-மாங்கனீசு தொழிற்சாலை ..	1969-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 30-ஆம் நாள்.
வைரச்சுரங்கங்கள்	ஷை
ஐஸ் அல்லது ஐஸ்-கிரீம் தொழிற்சாலை.	ஷை

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் தற்போது 123 தொழில்களுக்கும் பிறவகை நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துகின்றது. (1969-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் உள்ளபடி.)

தமிழ்நாட்டில் 5,676 நிறுவனங்களுக்கு/தொழிற்சாலைகளுக்கு 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம் பொருந்தும்படிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும் அந்த நிதிக்குத் தவணைத் தொகை செலுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையும் முறையே 578,410-ம், 507,754-ம் ஆகும்.

இந்த நிதிக்குச் செலுத்தப்படும் தவணைத் தொகை வீதம்.—சட்டப்படி நோக்கின் சம்பளத்தில் 6¼ சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால், 81 தொழில்கள்/நிறுவன வகைகள் குறித்து சம்பளத்தில் 8 சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டிய தொகைகள் நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் முதலியன குறித்து கேட்பு/வசூல்/நிலுவைத் தொகைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம்.

பாக்கிகளின் தன்மை.	கேட்பு.	வசூல்.	நிலுவை.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1 நடப்பு தவணைத் தொகைகள்.	10,03,26,464·44	8,99,72,779·88	1,03,53,684·56
2 நிர்வாகச் செலவுகள்.	24,35,462·68	22,39,676·55	1,95,786·13
3 ஆய்வுக்கான செலவுகள்.	2,73,614·29	2,72,979·54	634·75
4 முன்பு சேர்ந்து வந்திருந்த தொகைகள்.	45,20,322·23	45,01,967·70	18,354·53

வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை நிலுவைகளும் நிர்வாகச் செலவுகளும் முந்திய ஆண்டைக்காட்டிலும் அதிகரித்துள்ளதற்கு முக்கியக்காரணம், தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி காரணமாக, பஞ்சாலைகள், வருங்கால வைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்காததே.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் இப்போது நிலவிவரும் நெருக்கடி காரணமாக 7—7—69 அன்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், தொகைக்கட்டத்தவறிய பஞ்சாலைகளிடமிருந்து வர வேண்டிய நிலுவைகள் கீழ்க்கண்டவாறு வசூல் செய்யப்படவேண்டும் என்று தமிழ்நாடு அரசு தீர்மானித்துள்ளது :—

(i) 1969-ஆகஸ்டில் கொடுக்கப்படவேண்டிய, 1969 ஜூலைத் திங்களுக்குரிய நிலுவைகள் நடப்பு நிலுவைகளாகக் கருதப்படும். 1969 ஜூலைக்கு முந்தித் தொழிலாளர்களுக்குரிய தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய தொகைகள் இப்பொழுதிலிருந்து மூன்று திங்களுக்குள் செலுத்தப்பட வேண்டும். இதன் முதல் தவணை 1969 செப்டம்பரில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய நேர்வில் அபராதம் ஏதும் வசூலிக்கப்பட வேண்டுவதில்லை.

(ii) தொழிலாளர்களின் பங்கு மூன்று மாதத்துக்குள் செலுத்தப்படாவிட்டாலும், 6 மாதத்திற்குள்ளாவது செலுத்தப்பட வேண்டும்; ஆனால் அபராதம் வசூலிக்கப்படும். அப்போதும் கூடத் தொகை செலுத்தப்படவில்லையென்றால் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, வருவாய்த் துறைமூலம் வசூலிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதோடு அபராதமும் வசூலிக்கப்படும்.

(iii) ஏற்பட்டுள்ள இடையூறுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழிலாளர்களின் பங்கு வசூலிக்கப்பட்ட பிறகு தொடங்கி, அதாவது 1969 நவம்பரிலிருந்து 36 மாத சமத் தவணைகளில், தொழிலாளர் வருங்காலவைப்பு நிதித் தொகைகளும், நிர்வாகச் செலவுகளும் செலுத்தப்பட அனுமதியளிக்கப்படும்.

(iv) கணக்குத் தீர்க்கப்படவேண்டியதான கோரிக்கைகளின் நேர்வில், இந்தக் கோரிக்கைகள் தொடர்பான தொகைகள் அங்கேயே அப்பொழுதே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1970 மார்ச் 26]

(v) பஞ்சாலைக்கழக நிர்வாக இயக்குநர், வட்டார வருங்காலவைப்பு நிதி ஆணையாளர், கைத்தறி இயக்குநர் ஆகிய மூவரும், மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளின் நிலைமையை ஆராய்ந்து, இப்பஞ்சாலைகள் தொடர்பான வசூல்களை எவ்வாறு மேற்கொள்வது என்று பரிந்துரைகள் அளிப்பர் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

(vi) பஞ்சாலைகள், மேலே வகுத்துள்ளபடியான வசூல் வரை முறைகளின்படி நடக்கத் தவறினால், நிலுவைகளை வசூலிக்க, வழக்குத் தொடர்தல், வருவாய்த்துறை மூலம் வசூலிப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய வழிகளில் தண்டனை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

அரசு நிலைப்படுத்திய வரையறைகளின்படி நிலுவைகளைச் செலுத்தாத பஞ்சாலைகள் மீது தண்டனை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. வருவாய்த்துறை வசூலிப்புச்சட்டத்தின் கீழ் நிலுவைகளை வசூலிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வட்டி வீதம்.—1969–70 நிதி ஆண்டில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகளில் தனித்தனிக் கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5½ சத வீதமாகும். முந்திய ஆண்டில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5¼ சத வீதமாக இருந்தது.

முன் பணங்கள்.—கீழ்க்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு, ஆய்வு ஆண்டில் திரும்பச் செலுத்தத்தக்கதாய் இராத முன்பணங்கள் வழங்கப்பட்டன :—

இன்ன காரியத்துக்காக முன்பணங்கள் வழங்கப்பட்டது என்பது.	நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)
		ரூ. பை.
(அ) ஆயுள் காப்புறுதித் தவணைத் தொகை செலுத்துதல்.	25,801	22,17,695·47
(ஆ) உறைவிடங்கள்/வீட்டுமனைகள் வாங்குதல்.	1,134	13,36,373·50
(இ) பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பங்கு/பங்குகளை வாங்குவதற்காக.	827	25,330·90

கடன் வழங்கப்பட்டதற்கான காரியம்.	கடன் பெற்றோர் நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒப்பளிக்கப்பட்ட தொகை.
		ரூ. பை.
4 மருத்துவக் காரணங்களுக்காக ..	206	53,742·00
5 உறுப்பினரின் மகள் திருமணம் அல்லது குழந்தைகளின் கல்வி தொடர்பாக.	718	5,65,695·00
6 நிறுவனங்களைத் தற்காலிகமாக மூடியதன் விளைவாக, வேலையிழந்த உறுப்பினர்களுக்கு சிறப்பு முன்பணம்.	29,364	83,05,371·65

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்த்தல்

1—1—1968 முதல் 31—12—1968 வரையிலான கால அளவில் ரூ. 2,55,09,668·01 என்று வருங்கால வைப்பு நிதி கொடுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, 1—1—1969 முதல் 31—11—1969 வரையிலான கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்ப்பதற்கு, ரூ. 3,42,61,328·95 தொகை வழங்கப்பட்டது. இத்தொகையைத் தவிர இறந்த உறுப்பினர்கள் 362 பேரின் நியமனதாரர்களுக்கு வாரிசுகளுக்கு மரண உதவியிலிருந்து கூடுதல் உதவித் தொகையாக, ரூ. 1,04,086·98 தொகையும் கொடுக்கப்பட்டது.

கணக்குகள் குறித்த ஆண்டறிக்கையை வெளியிடல்.

1968-69 ஆண்டில், உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டி யிருந்த 4,30,547 கணக்குகளின் ஆண்டறிக்கைகளுள், 31—1—1969 வரை 3,04,396 ஆண்டறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டன.

வட்டாரக்குழு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் தமிழ்நாடு வட்டாரம்

ஆய்வுரையாண்டுக் காலத்தில், தமிழ்நாடு வட்டாரத்தின் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியின் வட்டாரக் குழு 3—3—1969 அன்றும், 22—7—1969 அன்றும் கூடியது. 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம் செயல்படும் முறை குறித்து முக்கிய மானதும் அவசரத் தன்மை வாய்ந்ததுமான, பல்வேறு பொருட்கள் பற்றி விரிவாக அக்குழு விவாதித்தது. குழுவின் பரிந்துரைகள், உயர் அதிகாரிகளின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வாண்டுக் காலத்தில் 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் திட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முக்கியத் திட்டங்கள்.—

1. 1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் திட்டத்தின் 68-1-ஆம் பாரா, கூட்டுறவு வீட்டுவசதி-நாணயச் சங்கத்தின் பங்கை (பங்குகளை) வாங்குவதற்காக, தொழிலாளர்களுக்கு முன்பணம் வழங்க வழிகோலும் பொருட்டு திருத்தப்பட்டது.

2. மகளின் திருமணத்திற்காக அல்லது பிள்ளைகளின் மெட்ரிக்குக்கு மேற்பட்ட படிப்பிற்காக தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதியிலிருந்து முன்பணம் வழங்க வகை செய்ய (68-K படிவம்) புதிய பாரா ஒன்று சேர்க்கப் பட்டுள்ளது; ஆனால், அந்த முன்பணம் வழங்கப்படும் நாளன்று வட்டி யுட்பட தொழிலாளர் செலுத்தியிருக்க வேண்டிய தொகை ரூ. 500 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

3. ஐஸ்-ஐஸ்கிரீம் தொழிற்சாலை, குறிப்பிட்ட காலங்களில் இயங்கும் தொழிற்சாலையாக வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.—

4. விலக்களிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களிலும் விலக்களிக்கப்படாத நிறு வனங்களிலும், வருங்கால வைப்பு நிதியை முதலீடு செய்வதில் கீழ்க் கண்ட முதலீட்டு முறையை 1—4—1969 முதல் பின்பற்றவேண்டுமென இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது:

(i) மத்திய அரசு ஈட்டுப் பத்திரங்களில்—50 சதவீதத்திற்கும் குறை யாமல்,

(ii) மாநில அரசுகளினால் திரட்டப்பட்டதும், வெளியிடப்பட்டதுமான ஈட்டுப்பத்திரங்களின் எஞ்சிய தொகையும் மத்திய அரசினால் அல்லது மாநில அரசுகளினால் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்ட சிறு சேமிப்புத் தொகைகளும் இணைய ஈட்டுப் பத்திரங்களும்.

5. விலக்களிக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திலிருந்து விலகி இச்சட்டம் பொருந்துகிற மற்றொரு நிறுவனத்தில் வேலை கிடைக்கப்பெறும் ஒரு தொழிலாளரது வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை அவ்வாறு வேலை கிடைக்கப்பெற்ற நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய காலவரையறை மூன்று திங்கள் என்று 1952-ஆம் ஆண்டுத் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் 17(3) (c) பிரிவையொட்டி இந்திய அரசு குறிப்பிட்டது.

6. மரணம் அடைந்தோர்களின் நியமதாரர்/வாரிசுகளுக்கு மரண நிதி உதவியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் துயர் தணிப்பு நிதியை, ரூ. 500-இல் இருந்து ரூ. 700-க்கு உயர்த்துவதற்குரிய கட்டளைகளை இந்திய அரசு பிறப்பித்தது. இது 1—8—1969 முதல் செயலுக்கு வரும். 1—8—1969 அன்று அல்லது அதற்கு பின்னர் காலமானவர்கள் குறித்து, தற்போதுள்ள நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, அதிகரிக்கப்பட்ட வீதத்தில் துயர்தணிப்பு நிதி தரப்படும்.

7. வெள்ளம், நில நடுக்கம் அல்லது கலகம் போன்று அசாதாரண தன்மைவாய்ந்த இடர்களினால் தொழிலாளியின் இயங்கும் சொத்துக்களுக்கு அல்லது இயங்காச் சொத்துக்களுக்குச் சேதம் ஏற்படும்பொழுது 200 ரூபாய் அல்லது தொழிலாளர் கணக்கில் வட்டியுட்படச் செலுத்தியுள்ள மொத்தத் தொகையில் 50 சதவீதம், இதில் எது குறைவோ அத்தொகை, திருப்பித்தர வேண்டியிராத முன்பணமாக (non-refundable advance) வழங்க ஏற்பாடு செய்யும் வகையில் 1952-ம் ஆண்டுத் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியில் 68 என்னும் புதிய பாரா சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஆணையாளருக்கு மனநிறைவு அளிக்கும் வகையில் தொழிலாளி சாட்சியங்கள் தரவேண்டும்; மேலும், சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம், அந்தப் பகுதியிலுள்ள பொதுமக்களைப் பாதித்தது என்றும் மாநில அரசு சான்றளிக்க வேண்டும்.

ஆய்வுரையாண்டுக்காலம் முடியும் வரை, 183 தொழிற்சாலைகள்/நிறுவனங்களின் வகைகள், தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் திட்டத்தின் அமைப்பின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. 81 தொழிற்சாலைகள்/நிறுவனங்களின் வகைகளில், பங்குத் தொகைவீதம் உயர்த்தப்பட்டன. அதிகமான தொழிற்சாலைகளுக்கும் நிறுவனங்களின் வகைகளுக்கும் இச்சட்டத்தை விரிவுப்படுத்தும் ஆலோசனையிலுள்ளது. அரசு கருத்துப்படி வருங்கால வைப்பு நிதிச் சுமையை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தொழிற்சாலைகளையும்/பலவகையான நிறுவனங்களையும் இச்சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இச்சட்டத்தின்கீழ் நிறுவனங்களைக் கொண்டுவரும் காரியத்திற்காக, தொழிலாளர் எண்ணிக்கையை 20-இலிருந்து 15-ஆகக் குறைப்பது குறித்தும், தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள வேலையில் சேர்வோரின் தொடக்கப்பணிக் காலத்தைக் குறைப்பது குறித்தும் இந்திய அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

" தமிழ் நாடு அரசு 1969-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதி விதிகள் ", 1969-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. அரசினர் தொழிற்சாலை நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இந்த விதிகள் பொருந்தும்; ஆனால், சட்டப்படிக்கான பணிவிதிகளின் கீழும், ஒய்வு ஊதியம் பெறத்தக்க பணிகளிலும் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த விதிகள் பொருந்தாது. தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள நன்மைகளைக் காட்டிலும், இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் நன்மைகள் குறைவானது இல்லை என்பதால், மேற்கொண்ட விதிகளின் கீழ் வரும் தொழிலாளர்களுக்காகப்

1952-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் திட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு பெற நடவடிக்கை விலக்களிப்பதற்காக எடுக்கப்பட்டுவருகிறது. வருங்கால வைப்பு நிதிக்கு தொழிலதிபர்கள் அளிக்கும் பங்குத்தொகையோடுகூட அரசுக்கும் கணிசமான செலவு ஏற்படுவதாக இருந்தபோதினும், மேற்சொன்ன விதிகள், அரசு இயற்றிய மிக முக்கியமான தொழிலாளர் நல ஏற்பாடாகும்.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம்.

இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் 33 நிலையங்களில் 1970-ஆம் ஆண்டு மார்ச் முதல் செயலில் உள்ளது. இத்திட்டத்தில், 346,500 குடும்பப்பிரிவுகளும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்கள் 10,200 பேரும் உட்பட, தோராயமாக 1,396,000 பேர்கள் பயன் பெறுகின்றனர். மேற்கண்ட நிலையங்களில், 85 அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களும், 9 வலம் வரும் மருந்தகங்களும், 10 தொழில் அதிபர் பயன்படுத்தும் மருந்தகங்களும் இத்திட்டத்தில் செயல்படுகின்றன. மேலும், 3 பகுதி நேர மருத்துவர்களும் இத்திட்டத்தின்கீழ்ச் செயல்படுகின்றனர்.

1969–70-ஆம் ஆண்டில், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் 13—4—1969 முதல் கோயம்புத்தூர் நகரம், அதன் புறநகரப் பகுதிகளிலும், 3—6—1969 முதல் மதுரை நகரம், அதன் புற நகரப்பகுதிகளிலும் ஈட்டுறுதி செய்துக் கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ பயன்களை அரசு அளித்தது. இதன் பலனாக, இத் திட்டத்தின்கீழ் தோராயமாக 91,700 குடும்பப் பிரிவுகள் பயன் பெறுகின்றன. இதன் பலனாக ஏற்பட்ட கூடுதல் தொடர் இனச் செலவு ரூ. 34,17,000 என்றும், கூடுதல் தொடரா இனச் செலவு ரூ. 1,27,000 என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோருக்கு அளிக்கும் மருத்துவப்பணியின் தன்மையை மேம்படுத்தும் வண்ணம் கோயம்புத்தூரில் செயலில் இருந்த மருத்துவப் பிரிவு 13—4—1969 முதல் நீக்கப்பட்டது. முன்னரே நிறுவப்பட்ட 7 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் கூடுதலாக, புதிதாக 14 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் திறக்கப்பட்டன:—

இருகூர்.

குனியமுத்தூர்.

ராமநாதபுரம்.

தூடியலூர்.

பீளமேடு.

ஆர். எஸ். புரம்.

சூலூர்.

போத்தனூர்.

பாப்பநாய்க்கன் பாளையம்.

கணபதி.

பெரிய நாய்க்கன் பாளையம்.

காட்டூர்.

செல்வபுரம்.

மதுக்கரை.

மதுரைப் பகுதியில் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டோர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காக, ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட 8 மருந்தகங்களும் கூடுதல் பணியாளர்களுடன் தரம் உயர்த்தப்பட்டன.

1970 மார்ச் 26]

கோயம்புத்தூர்ப் பகுதியில், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் சிறப்பு மருத்துவர்களின் சேவைக்கு, வகை செய்வதற்காக, மருந்து, அறுவைச் சிகிச்சை, காசநோய், கண் காது மூக்கு தொண்டை, தோல் நோய்கள், மகப்பேறு, பெண் நோய் மருத்துவம், நோய்க்குறியியல், குழந்தை மருத்துவம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சிவில் அறுவை மருத்துவரின் தரத்தில் முழு நேர சிறப்புமருத்துவர்கள் கோயம்புத்தூர்ப் பகுதியில் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சிறப்பு மருத்துவர்கள், பகுதிநேர மருத்துவர்களாக மதுரையில் நியமிக்கப்பட்டனர். 1969–70-ல் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர்கள், அவர்தம் குடும்பத்தினர் ஆகியோர் உட்பட வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆரணிப்பகுதியிலும், மாநிலத் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி திட்டம் செயல் பட்டது. ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர் அவர்தம் குடும்பத்தினர் ஆகியோரின் மருத்துவத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, மருந்தகம் ஒன்றும் ஆரணியில் நிறுவப்பட்டது.

தூத்துக்குடி, விக்கிரமசிங்கபுரம் பகுதிகளில் வாழும் தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு விரைவிலேயே மருத்துவ வசதிகளை அளிப்பதெனக் கருதப்பட்டது.

மருத்துவ மனை.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் வரும் பணியாளர்களுக்கென்றே சென்னை அயன்புரத்தில் அனைத்து வசதிகளுடன் கூடிய மருத்துவமனை ஒன்று, 1962 ஏப்ரல் முதல் செயல்பட்டு வருகின்றது. சென்னை மாநகரிலும், அதன் புறநகர்களிலும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி விரிவாக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த மருத்துவ மனையில் உள்ள படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 625 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவ மனை ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மதுரையில் தற்போதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவமனையை இரண்டு அறுவைக் கூடங்களுடன் 66 படுக்கைகள் கொண்ட தொகுதியும் கூடுதல் கட்டிட அமைப்பும் போடப்பட்டு, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கட்டிட வேலை ஏறக்குறைய முடிந்துவிட்டது. தற்பொழுதுள்ள தொத்துநோய் மருத்துவ மனையை வேறிடத்திற்கு மாற்றியவுடன் இந்த மருத்துவமனை செயல்படத் தொடங்கும்.

மருத்துவத் தொகுதியும், இணைப்பு மருத்துவமனைகளும்.

தாம்பரம் காசநோய் நலம்பேண் மருத்துவ மனையில் மொத்தம் 52 படுக்கைகளுடன் கூடிய, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நிரந்தரத் தொகுதிகள் பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. சிவகாசி அரசாங்க மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. லால்குடி அரசினர் மருத்துவ மனையில் ஈட்டுறுதி செய்த பிணியாளர்களுக்கு, 10 படுக்கைகள் கூடிய வார்டு ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டியில் உள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 32 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோயில் காசநோய் அரசினர் மருத்துவ மனையில் 26 படுக்கைகள் கொண்ட காசநோய் தொகுதி ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணாத்தூர் காசநோய் மருத்துவமனை 16 படுக்கைகள் கொண்ட தொகுதி ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. நாகர்கோயிலில் உள்ள காசநோய் தொகுதி பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. காவிரி நகரிலும், உசிலம்பட்டியிலும் (திருச்சி மாவட்டம்) உள்ள தொழிலாளர் நல

ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களிலும், 10 படுக்கைகள் கொண்ட ஒவ்வொரு தொகுதி கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள 13 அரசினர் மருத்துவமனைகள் ஒவ்வொன்றிலும், 10 படுக்கைகள் கூடிய தொகுதி ஒன்று கட்டுவதற்கும் அரசு அனுமதியளித்துள்ளது.

மாநிலத் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.

தற்போது, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் கீழே குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள புதிய கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன :—

1. பெரம்பூர்.
2. தண்டையார்ப்பேட்டை.
3. செம்பியம்.
4. கொண்டித்தோப்பு.
5. கீழ்ப்பாக்கம்.
6. திருவொற்றியூர்.
7. செங்குன்றம்.
8. அம்பத்தூர்.
9. ஆவடி.
10. பல்லாவரம்.
11. சிங்காநல்லூர்.
12. ஒண்டிப்புதூர்.
13. சௌரிப்பாளையம்.
14. உப்பிலிப்பாளையம்.
15. வெள்ளலூர்.
16. சிவகாசி.
17. ராஜபாளையம்.
18. தூத்துக்குடி.
19. விக்கிரமசிங்கபுரம்.
20. காவிரிநகர்.
21. ராம்ஜிநகர்.
22. மேட்டூர் மேல் அணை.
23. மேட்டூர் கீழ் அணை.
24. திருநகர்.
25. பொன்னகரம்.

1970 மார்ச் 26]

26. பழங்காநத்தம்.

27. பரவை.

28. உடுமலைப்பேட்டை.

29. திருப்பூர்-I.

30. கும்பகோணம்.

31. கோயில்பட்டி.

32. முனிச்சாலை ரோடு.

பணியாளர் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய இந்த மருந்தகங்கள் அனைத்தும், ரூ. 1,90,44,400 மதிப்பீட்டுச் செலவில் (அதாவது ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய்) கட்டப்பட்டுள்ளன.

மேலும், சூளையிலும் திருவல்லிக்கேணியிலும் மருந்தகக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, முடியுந்தறுவாயில் உள்ளன. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் சீரற்ற நிதி நிலைமையைக் கருத்திற் கொண்டு, கட்டிட வேலைகள் தொடங்கப்படாத அல்லது நிலங்களைக் கையகப் படுத்தும் தொடக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படாத அல்லது கழகத்திடமிருந்து நிதிகள் குறித்து புதிய அனுமதி பெறாத திட்டங்களுக்கு அவை ஒப்பளிப்பு பெற்றதாயினும் அத்தகைய திட்டங்கள் குறித்து எந்தப் புதிய கட்டிட வேலையும் தொடங்கக்கூடாது என்று 1968 ஜூலையில் ஈட்டுறுதிக் கழகம் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதி நிலைமையை மறு பரிசீலனை செய்வதற்காக, கழகம் துணைக்குழு ஒன்றையும் நியமித்தது. அகத்துள்ள பிணியாளர்கள் சிகிச்சைக்கான படுக்கைகள், நிலம் கையகப்படுத்தல் போன்றவற்றிற்கு வகை செய்வது குறித்து, சில தீவிரமான மாறுதல்களை அத்துணைக்குழு பிறவற்றிற்கிடையே பரிந்துரைத்தது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற தற்போதைய அளவுகோலை, 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு நான்கு படுக்கைகள் என்ற வீதத்திற்கு தற்சமயம் குறைக்க வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழக மருத்துவ மனைகளில், இணைப்பு மருத்துவமனைகளில் அந்தப் படுக்கைகள் இருக்கலாம் என்றும் அல்லது பிற மருத்துவமனைகளில் இதற்கென இடம் ஒதுக்கப்படலாம் என்றும் அந்தத் துணைக்குழு பரிந்துரைத்தது.

இம்மாநிலத்தைப்பொறுத்தவரை, 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற தற்போதுள்ள அளவுகோலின் அடிப்படையிலேயே, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் கீழ் தனி மருத்துவ மனைகளும், தொகுதிகள்/இணைப்பு மருத்துவ மனைகளும் இதுவரை கட்டப்பட்டுள்ளன. அளவுகோலில் எந்தவிதக் குறைப்பையும் செயற்படுத்தினால், அகத்துள்ள பிணியாளர்களுக்கு சிகிச்சைக்காக தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தில் ஈட்டுறுதி செய்தவர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும், அரசினர் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு அல்லது தனியார் மருத்துவ நிலையங்களுக்கு, எது இயலுமோ அதற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். அளவுகோலைக் குறைப்பதை எதிர்த்து, அரசு வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பினும், தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக்கழகம் தன் முடிவை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை.

பெருஞ்செலவு செய்து கட்டிடங்கள் கட்டக்கூடாது என்று தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் துணைக்குழு பரிந்துரை செய்ததன் விளைவாக, ஏறத்தாழ ரூ. 75 லட்சம் பெறுமான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான திட்டங்களை அரசும் கழகமும் கைவிட்டன. ஏறத்தாழ ரூ. 100 லட்சம் பெறுமானமுள்ள, அனுமதியளிக்கப்பட்ட

திட்டங்களுக்கு கழகத்தின் புதிய அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அந்தத் தடை நீக்கப்பட்டாலொழிய, தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ மனை வசதிகளை மேம்படுத்துவது சாத்தியமல்ல.

செலவினம்.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதற்கான செலவு முதற்கண் மாநில அரசால் செய்யப்பட்டு தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், மாநில அரசு இவற்றிற் கிடையே செலவு பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்; ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட பணியாளர்களுக்கும், அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், இத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 7 : 1 என்ற விகிதத்திலும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் மட்டுமே இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் இடங்களில் 3 : 1 என்ற விகிதத்திலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்.

1969–70-ல் மருத்துவ வசதிகளுக்காக செய்யப்பட்ட செலவு தோராய மாக ரூ. 203 லட்சமாகும். 1969 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவில் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்ட தொகை குறித்த புள்ளிவிவரங்கள் வருமாறு :—

உதவிகளின் வகை. (1)	கொடுத்த தொகை. (2) ரூ.
ரொக்க உதவித் தொகை—	
(அ) நோய்க்கால உதவி (இ) நீட்டிக்கப்பட்ட நோய்க்கால உதவி	1,32,70,066·97
தொழில் வகையில் காயம்பட்டதற்கான உதவி—	
(அ) வேலை செய்ய தாற்காலிகமாக இயலாமைக் கான உதவி.	14,55,971·19
(இ) நிலையாக வேலை செய்ய இயலாமைக்கான உதவி.	6,94,173·62
(உ) சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு உதவி	1,26,838·48
பேறுகால உதவி	6,59,453·27

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் தற்போதைய நிதி நிலையை பரிசீலனைசெய்ய ஒரு குழுவினை கழகம் 1969 மார்ச் திங்களில் அமைத்தது. கழகத்தின் அதிகரித்துவருகிற செலவினங்களை ஈடுசெய்யும்வகையில் கழகத்தின் வருவாய் கூடுதலாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பொதுவானதும் ஒரே சீரானதுமான மருத்துவ உதவித் திட்டத்தை வகுக்கும் நோக்கத்துடன் மருத்துவ உதவிக்கு கழகத்தின் பங்கு குறித்த மேல் வரம்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இக்குழு கழகத்திற்கும் பரிந்துரைத்தது. மருத்துவ உதவி குறித்த பங்கிடத்தக்க அதிக அளவுப் பங்காக, மாநில அரசின் பங்கு உட்பட நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 50 உச்ச வரம்பு வரையறுக்கப் படவேண்டுமென இக்குழு ஆலோசனை கூறியது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக்கழகம் 17—9—1969-ல் புது டில்லியில் கூடிய கூட்டத்தில் இக்கருத்துக்களை கருதிப் பார்த்து, தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு அனுமதிக்கத்தக்க மருத்துவ உதவி களின் உச்ச வரம்பு ரூ. 50 ஆக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்திற்கு

ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. மருத்துவ உதவி குறித்த பங்கிடத்தக்க செலவின் அதிக அளவு வரையறையாக இவ்வரம்பு செயல்படும். உண்மையில் ஆகும் செலவு நபர் ஒருவருக்கு 50 ரூபாய்க்கு மேற் பட்டால், அதிகப்படியான செலவை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு தனியாக ஏற்கும். தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் வரை யறுத்துள்ள மேற்சொன்ன வரம்பு காரணமாக, மேற்படி மேல் வரம் புக்கு அதிகமாக உள்ள ரூ. 70 லட்சம் செலவை இம்மாநில அரசு முழுவதும் ஏற்க வேண்டியுள்ளது. கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழக மருத்துவ மனைகள் செயல் படத் தொடங்குகையில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாநில நிதிகளிலிருந்து செய்யப்படவேண்டிய ரூபாய் 36 லட்சம் செலவு இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. மருத்துவ உதவியின் தரத்தை கடும் அளவிற்குக் குறைக்காமல் இந்த உதவி குறித்த உச்சவரம்பு ஒன்றை மேற்கொள்வது கடினம் என்று தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இம்மாநிலத்தில் இத்திட்டத்தை விரிவு படுத்த எவ்வித வாய்ப்பும் அறவே இராது.

குடும்ப நலத்திட்டம்.

சென்னை அயன்புரத்திலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை மும்முரத்திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சைகள் செய்துகொள்வதற்கென ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருத்துவ மனையாக ஒப்புதல் வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிப் பணித் திட்டம், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வராத பணித் திட்டமாகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது.

தொழிலாளர்களுக்கான சலுகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத்துறை, தனியார்த் துறை, கூட்டுறவுத் துறை ஆகியவற்றில் இப்பணித் திட்டத்திற்காக ரூ. 150 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968–69, 1969–70 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சாதனை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1968–69-ஆம் ஆண்டில் இப்பணித் திட்டத்திற்காக ரூ. 10·73 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 168 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

நடப்பு ஆண்டில் (1969–70) பொதுத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வரவு செலவுத் திட்ட மதிப் பீட்டில் ரூ. 2·91 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969 நவம்பர் திங்கள் வரையில் ரூ. 3·17 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கோவை மாவட்டத்தில் பீளமேட்டில் 12 குடியிருப்புகளை கட்டுவதற்கு வகை செய்யும் பணித் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இப்பணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பணியை மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் மேற்கொள்ளும்.

தனியார் தொழிலதிபர்கள் திட்டம்.

1969–70 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இப் பணித் திட டத்திற்காக ரூ. 7·09 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மீண்டியம்பாக்கத்தி லுள்ள தென் இந்திய உருக்கு-சர்க்கரை ஆலையிலிருந்தும், மேட்டூர் அணையிலுள்ள மேட்டூர் கெமிகல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷனிட மிருந்தும், சிவகாசியிலுள்ள டயனிர் தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையினின்றும், வரப்பெற்ற விண்ணப்பங்கள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளருக்காக வீட்டு வசதித் திட்டம்.

1958-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளருக்கான வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளை ஒட்டி, மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவதற்காக, தொழிலதிபர்களுக்கு உதவியளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்க்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு, அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட அடிப்படையில் உதவியளிக்கப்படுகின்றது. திருத்தத் திட்டத்தின்கீழ் விதிகள் இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்காக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. திருத்தத் திட்டத்தின்கீழ் விதிகள் 1969 நவம்பர் திங்களில்தான் அரசால் இறுதி வடிவம் அளிக்கப்பட்டதாலும், 1968-69 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட ஒதுக்கமாகிய ரூ. 0.50 லட்சமும் அரசிடமே திருப்பி ஒப்படைக்கப்பட்டதாலும், 1968-69-ம் ஆண்டில் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்குக் கடன் எதும் வழங்க இயலவில்லை.

பதினெட்டு மலைத் தோட்டங்களுக்காக 531 வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கான விண்ணப்பங்கள் ஏற்கனவே வந்துள்ளன. மேற்கொண்டும் பல விண்ணப்பங்கள் வந்து சேரலாம். 1969-70 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்காக ரூ. இரண்டு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விதிகளில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளை சரி செய்த பிறகு, கடன்கள் ஒப்பளிக்கப்படுவதற்காக விண்ணப்பங்கள் வகைப்படுத்தி அனுப்பப்படும்.

29. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் நலன்.

(i) காப்பி வாரிய மானியங்கள்.

மதுரை மாவட்டம், பண்ணைக்காட்டிலுள்ள அரசு மருத்துவமனைக்கான கருவிகள், சாதனங்களை வாங்குவதற்காக காப்பி வாரியம் தனது வரவு-செலவுத் திட்டத்தினின்று ரூ. 5,000 அரசுக்கு மானியம் அளிக்க முன் வந்துள்ளது. அரசும் இந்த மானியத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.

காப்பி வாரியம் வழக்கமான நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு தான் அளிக்கும் தொகையை பயன்படுத்துவதற்கான பணித் திட்டங்களை 1969-70 ஆம் ஆண்டில் அனுப்புமாறு காப்பி வாரியம் அரசை கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், காப்பி வாரியம் அளிக்கும் தொகையை மாநில அரசு ஒதுக்குவது குறித்த கணக்குகளையும், அவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறித்த கணக்குகளையும் காப்பி வாரியம் தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டதால், காப்பி வாரியத்தின் மானியத்தின் உதவி கொண்டு திட்டங்கள் வகுப்பது சாத்தியமல்ல என்று தமிழ் நாடு அரசு கருதியது. காப்பி வாரியம் மனமுவந்து அளிக்க முன்வந்துள்ள மானியத்தைப் பயன்படுத்த அரசுக்கு இயலுமாறு எண்ணம் மேற்கூறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துமாறு காப்பி வாரியம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(ii) தேயிலை வாரிய மானியங்கள்.

தேயிலை வாரிய மானியத்திலிருந்து தற்போது கீழ்க்கண்ட நல நடவடிக்கைகள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன: (1) குன்னூரிலுள்ள தையல் வேலைப் பிரிவில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சி. (2) கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசுத் தலைமையிட மருத்துவமனையில் தேயிலைத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த 9 பேருக்கு துணைச் செவிலியர்-மருத்துவச்சி வகுப்பில் பயிற்சி.

1969-70 ஆம் ஆண்டில் தேயிலை வாரியம் மானியம் எதுவும் அளிக்கவில்லை.

1970 மார்ச் 26]

(iii) ரப்பர் வாரிய மானியங்கள்.

கோட்டயத்திலுள்ள ரப்பர் வாரியம், நாகர்கோயில் காசநோய் நலம் பேண அரசு மருத்துவமனையில் நான்கு படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று கட்டுவதற்காக, ரூ. 18,900 மானியம் அளிக்க முன்வந்தது. 1967–68 ஆம் ஆண்டுக்கான வாரியத்தின் திருத்த மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படும் இத்தொகை இதுவரை அளிக்கப்படவில்லை. அந்த மானியத்தை அளிக்கும்படி ரப்பர் வாரியம் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

30. தொழிலாளர் கல்வி.

தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் இந்திய அரசால் நாடு முழுவதும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இது 1969–70 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள வட்டார நிலையங்கள், தொழிலாளர்–ஆசிரியர் களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வந்துள்ளன. அதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	சென்னை.	மதுரை.	கோயம் புத்தூர்.
முடிவடைந்த தொழிலாளர்–ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை.	5	53	3
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்–ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.	117	121	69
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கை.	8,000	3,638	3,500

சென்னை.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள 11 நகராட்சிகளிலிருந்து சேர்ந்த 23 நகராட்சித் தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிலாளர்–ஆசிரியர் சிறப்புப் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று தமிழ் நாடு அரசின் முனைப்பான ஒத்துழைப்புடன் 20–8–1969 முதல் 19–11–1969 வரை வேலூரில் நடத்தப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக வட்டாரத் துணை நிலையம் ஒன்று வேலூரில் ஏற்படுத்தப் பட்டது. மற்றொரு வட்டாரத் துணை நிலையம் கடலூரில் 30–5–1969 முதல் 29–8–1969 வரை செயல்பட்டது. அதில் பல்வேறு அரசுத் துறை நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த 15 தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் மத்திய அரசுத் துறை நிறுவனங் களிலிருந்தும் வந்த 28 பணிக் குழு உறுப்பினர்களின் நலனுக்காக 7–7–1969 முதல் 12–7–1969 வரை பணிகள் குழு பற்றிய குறுகிய காலப் பயிற்சி ஒன்று நடத்தப்பட்டது.

மதுரை.

மதுரையில் 18–9–1969 அன்று நடந்த 11-வது கூட்டத்தில் உள்ளூர்க் குழு தீர்மானித்தபடி, நடப்பாண்டில் பெரும்பான்மையான பணியாளர் களுக்கு பயிற்சி அளித்த நிர்வாகத்தினருக்கு சுழல் கேடயங்களும், 1968 ஆம் ஆண்டில் பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்த தொழிலாளர்–ஆசிரியர்களுக்கு கோப்பைகளும் வழங்கப்படு கின்றன.

கோயம்புத்தூர்.

வால்பாறையில் நடத்தப்பட்ட தொழிலாளர்-ஆசிரியர்க்கான 14-வது பயிற்சி முறை மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழில்வாரிப் பயிற்சித் திட்டமாகும் என்பது இந்த ஆண்டின் சிறப்பு வாய்ந்த அம்சமாகும். பதினேழு மலைத் தோட்ட நிர்வாகங்களும், ஆனைமலை மலைத் தோட்ட உரிமையாளர் சங்கமும், இவ்வாறு சிறப்புப் பணியாசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளை அமைப்பதற்கும் நடத்துவதற்கும், நம்முடன் ஒத்துழைத்தனர். இந்தத் திட்டத்தில் 29 தொழிலாளர்-ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றனர்.

31. **பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளும், நியாய விலைக் கடைகளும்.**—250 பணியாளர்களோ, அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களோ உள்ள தொழில் நிறுவனங்களும், மலைத் தோட்டங்களுக்கும் அங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர் நலனுக்காக பயன்துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளை, நியாய விலைக் கடைகளை அமைக்கும்படி கேட்கப்பட்டுள்ளன.

32. **தமிழ் நாடு தொழிலாளர் இதழ்.**—தமிழ் நாடு தொழிலாளர் இதழ், பணியாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக திங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படுகின்றது. இதில் தொழில் தகராறுகள், வேலைநிறுத்தங்கள், தொழிற்சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், சென்னை தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தொழில் நடுவர் மன்றம், ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதிமன்றம் ஆகியவற்றின் முடிவுகள், பணிபுரியும் வகுப்பிற்கான பயன் துய்ப்போர் பண்ட விலைக் குறிப்பீடுகள் ஆகியவை குறித்த பயன் தரும் தகவல்களும் புள்ளிவிவரங்களும், இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. மேலும், தொழிலாளர் சிக்கல்கள், தொழில் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த சுவையான கட்டுரைகளையும், இது வெளியிடுகிறது. இதைத் தவிர, உலக நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம், இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக் குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்களையும், பரிந்துரைகளையும், இது வெளியிடுகின்றது. அரசிதழின் புள்ளிவிவரப் பகுதிகளின் ஒன்று முதல் ஐந்து வரையுள்ள இனங்களும், 17 முதல் 21 வரையுள்ள இனங்களும் தவிர, அனைத்து இனங்களும் தற்பொழுது தமிழில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன.

பொது.

(i) **துய்ப்போர் பொருள் விலைவாசிக் குறியீடுகள்.**—வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி அட்டவணையை 1936-ம் வரிசையிலிருந்து 1960-ம் வரிசைக்கு மாற்றுவது குறித்து, இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஆராய வேண்டும் என்று மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் சிறப்புக் குழு கருதியது.

1936-ம் ஆண்டு வரிசையை மீண்டும் சரிபார்த்த பின்னரே, 1960-ம் வரிசைகளுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று அரசு தீர்மானித்தது. அட்டவணையைத் தயாரிக்கையில் தமிழ்நாட்டில் அரிசியின் ஈடு செய் விலையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்திய அரசு இசைவளிக்க வேண்டும் என்று அதற்கு எழுதப்பட்டுள்ளது.

1936 தொடர்களை 1960 தொடர்களுடன் சேர்ப்பதற்கு முன்பு 13 2 புள்ளிகளை 1936 தொடர்களில் 1960 குறியீட்டுடன் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று வல்லுநர்க் குழுவின் பரிவுரையை ஏற்பதென அரசு மேற்கொண்டும் முடிவு செய்தது.

1970 மார்ச் 26]

(ii) தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக்குழு.—தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழு தனது பரிந்துரைகளை இந்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. ஆனால் அவற்றைக் குறித்து ஆலோசிப்பதற்கென புது டில்லியில் கூடிய இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மாநாட்டில் அவற்றை ஏற்பது குறித்து எந்தவித ஒருமித்த கருத்தும் ஏற்படவில்லை.

(iii) தொழிலாளர் நலக்குழு.—தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழுவின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர், புது டெல்லியில் 6—3—1969 முதல் 8—3—1969 வரையிலும், 2—4—1969 முதல் 6—4—1969 வரையிலும், 23—4—1969 முதல் 27—4—1969 வரையிலும், 7—5—1969 முதல் 9—5—1969 வரையிலும் நடந்த தொழிலாளர் நலக் குழுக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார். 30—5—1969 முதல் 1—6—1969 வரை உதகமண்டலத்திலும், 18—6—1969, 19—6—1969 நாட்களில் கல்கத்தாவிலும், 30—6—1969 அன்று புது டெல்லியிலும் கூடிய கூட்டத்தில் அவர் கலந்துகொண்டார்.

கொச்சியில் மலைத்தோட்டப் பயிர்கள் குறித்த வரைவு அறிக்கை பற்றி பரிசீலிப்பதற்காக 19—4—1969 அன்று நடந்த தொழிலாளர் நலக் குழுவைச் சேர்ந்த துணைக் குழுவின் கூட்டத்திலும் அவர் கலந்து கொண்டார்.

இந்தக் குழு 31—7—1969 அன்று தனது பணியை முடித்தது; இந்திய அரசுக்குத் தனது அறிக்கையைப் பணிந்தனுப்பியது.

(iv) தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழுக்கள்.—தொழிலாளர் குறித்த அனைத்து விவகாரங்களிலும் மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறும் நோக்கத்துடன் தொழிலாளர்கள், தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழுவை அரசு அமைத்தது. அது தொடர்ந்து இந்த ஆண்டில் செயல்பட்டது.

சென்னையில் 9—6—1969 அன்று தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் நான்காவது கூட்டம் நடைபெற்றது; அன்றே, தொழில் அதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் கூட்டமும் சென்னையில் நடந்தது. தொழிலாளர்களுக்காக உரையாடல் நடத்துவதற்கேற்ற முகவரைத் தெரிந்தெடுத்தல், தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் செயல்படும் முறை, இயந்திர மயமாக்குதல் போன்ற பல்வேறு பொருள்கள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டன.

தொழிலாளர்கள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் பதவிக் காலம் 29—6—1960 அன்றும், தொழில் அதிபர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் பதவிக்காலம் 27—10—1969 அன்றும் முடிந்தன. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும், தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டுள்ள மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியமே தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்பானவற்றில் தொழிலாளர்களுடைய கருத்துக்களையும் தொழிலதிபர்களுடைய கருத்துக்களையும் பெறுவதற்கு வகை செய்திருப்பதால், மேற்படி குழுக்களை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசு முடிவு செய்தது.

(v) மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்.—இந்த மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்திற்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைவராக இருக்கிறார். மாநில மட்டத்தில், இது மிகவும் முக்கியமான முத்தரப்பு ஆலோசனை வாரியமாகும். தொழிலாளர்களின் முக்கியமான சிக்கல்கள் அனைத்தும் ஆலோசனைக்காக மேற்படி வாரியத்திற்கு அனுப்பப் படுகிறது.

வாரியத்தின் 17-வது கூட்டம் சென்னையில் 1969 ஜூன் திங்கள், 10-ம் நாளில் ஒரு கூட்டத் தொடரிலும், 24-ஆம் நாளில் ஒரு கூட்டத் தொடரிலும் நடந்தது. மே தினத்தை விடுமுறை நாளாக அறிவிப்பது குறித்து இக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஊதிய வாரியங்களின்

பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துதல், குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக் குழு செயல்படுவது, தொழிலாளர் வீட்டு வசதி திட்டத்தைச் செயல் படுத்துவது ஆகியவை குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டன. 20—7—1969 முதல் 26—7—1969 வரை ஒரு வாரத்திற்கு தமிழ் நாட்டில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் 50-வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாட முடிவு செய்யப்பட்டது.

வாழ்க்கைச் செலவுக் குறியீட்டு எண் குறித்து சிறப்புக் குழு அனுப்பிய அறிக்கை பற்றியும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் வி. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட வல்லுநர்க் குழு அனுப்பிய முடிவுகள் குறித்தும் சென்னையில் 2—9—1969 அன்று நடைபெற்ற மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் 18-வது கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன.

அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம்:—அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் 50-வது ஆண்டு விழா தமிழ் நாட்டில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 20—7—1969 அன்று ராஜாஜி மண்டபத்தில் தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் இவ்விழாவைத் தொடங்கி வைத்தார். அந்த அனைத்து நாடுகள் குழு 1919-ஆம் ஆண்டு முதல் தொழிலாளர் நலனுக்காகவும், சமூக நீதிக்காகவும் ஆற்றிய பணிக்கு உலகெங்கும் உள்ள ஆண்களும் பெண்களும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அப்பொழுது அவர் எடுத்துரைத்தார். முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் இவ்விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தார்.

அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம் குறித்தும், அதன் நடவடிக்கைகள் குறித்தும் தமிழில் சிறு வெளியீடு ஒன்றை, தற்போதைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் துறை அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன், எம்.எல்.சி. அவர்கள் வெளியிட்டார். இம் மாநிலத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு அந்த விழா கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவின் ஒரு பாகமாக, உற்பத்தி கல்வியும் பாதுகாப்பும், தொழிலாளரின் சுகாதாரமும் நலனும் ஆகிய துறைகளில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம் ஆற்றிய பணிகளை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் தொழிலாளர் நலத் துறையினரால் பொருட்காட்சி ஒன்று நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்பொருட்காட்சியை 20—7—1969 அன்று முதல் அமைச்சர் திறந்து வைத்தார். பொருட்காட்சி நடைபெற்ற வாரங்களில் பின்வருபவர்கள் ஆற்றிய உரைகள் அனைத்திந்திய வானொலியின் சென்னை, திருச்சி நிலையங்களில் இருந்து ஒலிபரப்பப்பட்டன:—

1. திரு. மு. கருணாநிதி, தமிழ் நாட்டு முதல் அமைச்சர்.
2. திரு. ப. உ. சண்முகம், தொழிலாளர் நல அமைச்சர்.
3. திரு. செ. மாதவன், கல்வி-தொழில் அமைச்சர்.
4. திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன், எம்.எல்.ஏ.
5. திரு. வி. எஸ். சுப்பையா, ஐ.ஏ.எஸ்., அரசுச் செயலாளர், தொழிலாளர் நலத் துறை.
6. திரு. குப்புசாமி, ரயில் பயணச் சீட்டு கொடுப்பவர், கடலூர்.
7. திரு. கே. எம். சுந்தரம், செயலாளர், தமிழ் நாடு தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், சென்னை.
8. திரு. எம். எம். ராஜேந்திரன், ஐ.ஏ.எஸ்., தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர், சென்னை.

தமிழ் நாடு உற்பத்தி மன்றத்தின் ஆதரவின்கீழ் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பு, உற்பத்தி குறித்த கருத்தரங்கு ஒன்றை 25—7—1969 அன்று நடத்தியது.

ராஜாஜி மண்டபத்தில் 26—7—1969 அன்று அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பு வாரத்தின் பிரிவு உபசார விழா 26—7—1969 அன்று, நடந்தது. திரு கந்தப்பன், எம்.பி., அவர்கள் பிரிவு உபசார வாழ்த்துரை ஆற்றினார்.

1970 மார்ச் 26]

இவ் விழா நடைபெற்றதன் நினைவாக, தமிழ் நாடு தொழிலாளர் இதழின் சிறப்பு வெளியீடு ஒன்று வெளியிடப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டில் அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் அமைப்பின் பொன் விழா கொண்டாடப்பட்டது பற்றி ஒரு குறிப்பு தயாரிப்பதற்கு, மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியம்சிறப்புக் கூட்டம் ஒன்றை 16—12—9169 அன்று நடத்தியது.

தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்து உணவுத் திட்டம். இந்த ஆண்டில், தொழிலாளர்களின் 5 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கும், தொழிலாளர்களைச் சார்ந்திருக்கிற மகளிருக்கும், குறிப்பாக, பேறுகாலப் பெண்டிருக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் அதிகப் புரதச் சத்து உள்ள உணவை வழங்குவதற்கு தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்து உணவுத் திட்டம் ஒன்றைத் தொழிலாளர் நலத்துறை தொடங்கியது. இந்தியாவின் வருங்காலக் குடிமக்களான குழந்தைகளின் சுகாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, தமிழ் நாடும் கேர் நிறுவனமும் சேர்ந்து இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்றன. இந்தியாவில் செயல்படுத்தப்படவிருக்கிற இது போன்ற திட்டங்களில் இதுவே முதல் திட்டமாகும். ஏற்கெனவே பிறந்த குழந்தைகளின் நலனைக் காக்கும் வகையில் தொழிலாளர்களுக்குக் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் அவசியத்தை எடுத்துக் கூற, இத்திட்டம் உதவுகிறது. இத் திட்டத்தை 24—9—1969 அன்று பக்கிங்காம் கர்னாடிக் ஆலையில் முதல் அமைச்சர் தொடங்கி வைத்தார். இதைத் தொடர்ந்து கோயம்புத்தூரில் உள்ள 9 பஞ்சாலைகளில் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. பொதுத் துறை நிறுவனம் ஒன்று உள்பட, முன்னணியில் உள்ள சில தொழில் நிறுவனங்களிலும் இத் திட்டத்தைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தொடங்கிவைத்தார். தொழிற்சாலைகள், மலைத் தோட்டப்பயிர் நிர்வாகத்தினர் பலர் இத் திட்டத்தை அவர்களது நிறுவனங்களிலும் தொடங்க இசைவு தெரிவித்துள்ளனர். தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களின் நலனுக்காக இத் திட்டம் இந்தியாவிலேயே முதலில் தமிழ் நாட்டில்தான் தொடங்கப்பட்டது. இத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதிலிருந்து இதுவரை ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

I.	"கேர்" திட்டத்தை பின்பற்றும் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	34
	"கேர்" திட்டத்தைப் பின்பற்றும் மலைத் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை.	5
II.	தொழிற்சாலைகளில் பயனடைவோர்களின் எண்ணிக்கை.	7,713
	மலைத் தோட்டங்களில் பயனடைவோர்களின் எண்ணிக்கை.	1,480

எடைகள்—அளவைகள்

முன்பிருந்த எடைகள்—அளவைகள் துறை, தொழிலாளர் துறையுடன் இணைக்கப்பட்டதன் விளைவாக, தொழில் நுட்ப வகையைச் சாராத தொழிலாளர் சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்குக் கூடுதலாக, 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றைச் செயல்படுத்தும் பணி, 1967 ஜனவரி 4-ம் நாள் முதல் தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டம், தர எடைகள்—அளவைகளைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அதற்குத் தொடர்பானவற்றிற்கும் வகை செய்கிறது. அது மாநிலம் முழுவதற்கும் பொருந்தும்.

எடைகளையும் அளவைகளையும் மெட்ரிக் முறைக்கு மாற்றும் பணி இம்மாநிலத்தில் படிப்படியாகச் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1967 டிசம்பர் 1-ம் நாள் முதல் எல்லாத் தொழில்களுக்கும், வாணிகங்களுக்கும், எல்லா வகைப்பொருள்களில் நடைபெறும் வியாபாரங்களுக்கும் மெட்ரிக் அலகுகளையே கட்டாயமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது இம்மாநிலம் முழுவதும் செயல்படுத்தப்பட்டது.

உணவுப் பொருள்கள், தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், சிறு தானியங்கள் ஆகியவற்றை எடை மூலமே விற்க வேண்டும் என்பது மாநகரில் 1966 ஜூன் முதல் செயலுக்கு வந்தது. 1968 அக்டோபரில் இம் மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சிகளிலும், நகரங்களிலும், பேரூராட்சிகளிலும் அம்முறை நீடிக்கப்பட்டது.

உரிமங்கள், எடைகளை—அளவைகளைத் தயாரிக்கும் 109 உற்பத்தியாளர்களுக்கும், 52[illegible] வணிகர்களுக்கும், 191 பழுது பார்ப்பவர்களுக்கும் எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தின்கீழ் 1969-ம் ஆண்டில் எடை—அளவைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதில், புதிய உரிமங்கள், பழைய உரிமைகளைப் புதுப்பித்தல் ஆகிய இருவகையும் அடங்கும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கான இலக்கங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன:—

	1967.	1968.
உற்பத்தியாளர்கள்	126	122
வணிகர்கள்	646	598
பழுது பார்ப்போர்	220	201

அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கால அளவில் துறையின் எடைகள்—அளவைகள் பிரிவு ரூ. 12,88,648·63 வருவாய் ஈட்டியது. ரூ. 19,34,766·00 தொகையை செலவு செய்தது. கடந்த ஆண்டிற்கான வரவும் செலவும் முறையே ரூ. 17,85,724·34, ரூ. 22,50,003·00 தொகையாக இருந்தது.

விளம்பரம்

மெட்ரிக் முறையின் விளம்பர வாரம் 1969 டிசம்பர் 28 முதல் 1970 ஜனவரி 3-ம் நாள் வரை கொண்டாடப்பட்டது. இந்த விளம்பர வாரம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் அவர்களால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. 28—12—1969 அன்று இது குறித்து அனைத்திந்திய வானொலியில் அவர் ஒரு உரையாற்றினார். 2—1—1970 அன்று "Metric System-Pyramid of accuracy" என்பது குறித்து, தமிழ் நாடு, எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி அனைத்திந்திய வானொலியில் ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றினார். "மெட்ரிக் முறை" என்னும் தலைப்பில் அகில இந்திய வானொலியில் 3—1—1970 அன்று தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளர் விழாவின் முடிவுரை ஆற்றினார்.

1969 டிசம்பர் திங்கள் 28-ம் நாள் முதல் 3—1—1970 வரை மெட்ரிக் முறை விளம்பர வாரத்தில், மெட்ரிக் முறையின் பயன்களைப் பொது மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கவும், பயன் துய்ப்போர்களுக்கு எடைகள்—அளவைகள் சட்டத்தின் பாதுகாப்புக் கூறுகளைத் தெளிவு படுத்தும் பொருட்டும், தொழிலாளர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அலுவலகங்களில் மாதிரிப் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

அறிக்கை ஆண்டில், 1958-ம் ஆண்டு எடைகள்—அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும் அதன்கீழ் வகுக்கப்பட்ட விதிகளையும் மீறியதற்காக 489 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இவற்றில் 305 நேர்வுகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது மூன்று நேர்வுகளில் வழக்கில் குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. மற்ற வழக்குகள் நீதி மன்றத்தில் முடிவு பெறாமல் உள்ளன. விடுவிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்பளிப்பதற்கு எதிராக உயர்நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டதன் மேல் ஒரு வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மாநில எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளின் 14-வது மாநாடு 2—8—1969 முதல் 6—8—1969 வரை ஔரங்காபாத்தில் நடைபெற்றது. சென்னை, எடைகள்—அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியான திரு. சையத் ஜீலானி ஹுசைன் அவர்கள் இக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்.

தேசிய வேலை வாய்ப்புப்பணி

வேலை வாய்ப்புக்கள்.—தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின்கீழ்த் தமிழ் நாட்டில் 23 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில், திண்டுக்கல்லிலும், ஈரோட்டிலும் உள்ள இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களுட, சென்னை-35, தொழில நிர்வாகப் பணி அலுவலகம் ஒன்றும், உடல் ஊனமுற்றோர்க்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றும், அண்ணாமலை நகர், சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் மூன்று பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்களும் தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின்கீழ்ச் செயல்பட்டு வருகின்றன. மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள, பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் குழுவும், ஈரோட்டிலும், திண்டுக்கல்லிலும் இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும், தலைமை இடங்களில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவும் ஆய்வுப் பிரிவும் அறிக்கையாண்டில் செயல்படத் தொடங்கின.

இந்தக் கால அளவின்போது பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள், வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள், வேலை வாய்ப்புப் பதிவு எட்டில் பதிவு செய்து வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் உள்ளவர்கள், அரசாங்கத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் பணிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட தொழிலதிபர்கள் குறித்து ஆய்வாண்டிற்கான விவரமும் 1968–69-ல் நிகரான கால அளவின் விவரமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொடர் எண்.	விவரம்.	ஆய்வுக் காலத்தின் போது 1969 ஏப்ரல் முதல் 1969 நவம்பர் வரை.	1968–69 வரவு-செலவு திட்ட ஆண்டின் போது 1968 ஏப்ரல் முதல் 1968 நவம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவிற்கு.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள்	2,71,539	2,64,007
2	வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள்.	28,508	28,543
3	அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை.	42,074	40,711
4	வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகங்களின் பணியைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட வேலையளிப்போர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை—		
	(அ) அரசாங்கம் (பொதுத் துறை).	1,106	1,113
	(ஆ) ஏனையோர் (தனியார் துறை).	354	241
5	இந்தக் கால அளவின் முடிவில் இருந்த விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை.—	3,23,710 (30–11–1969 அன்று உள்ளபடி)	2,78,196 (30–11–1968 அன்று உள்ளபடி)

II. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.—இந்த அலுவலகம் தமிழ் நாடு முழுவதும் உள்ள ஊனமுடைய (குருடர், செவிடர், முடவர்) விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு, தகுந்த வேலை வாய்ப்பு உதவியை அளிக்கிறது. உடல் ஊனமுடைய விண்ணப்பதாரர்களைத் தகுந்த வேலைகளில் அமர்த்தும்பொருட்டு அவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பைப் பற்றி அறிவதற்குச் சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இதற்காகத் தனியார் துறையில், வேலையளிப்போரிடமும், அரசாங்கத்தில் வேலையளிப்போரிடமும் இந்த அலுவலகம் நெருங்கிய முறையில் தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றி வருகின்றது. இது போன்ற சிறப்பான முயற்சிகளினாலும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பவர்களின் ஒத்துழைப்புடனுமே உடல் ஊனமுற்றோர்களை வேலையில் அமர்த்த முடிந்தது.

1969 அக்டோபர் திங்களில் உடல் ஊனமுற்றவர்களை வேலையில் அமர்த்தும் பணியை நிறைவு படுத்துவதற்கான ஒரு சிறப்பான செயல் ஊக்கத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இச் செயலுக்கத் திட்டத்தின் கீழ் இத் துறையின் அதிகாரிகள் அனைவரும், இம் மாநிலத்தில் உள்ளப் பொது-தனியார் துறைகளின் பெரும் தொழில் அதிபர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் ஒத்துழைக்குமாறு அவர்களை வேண்டப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தின் நேரடி விளைவாக இம் மாநிலத்தில் 120 விண்ணப்பதாரர்களுக்கு வேலை கிட்டியது.

1969 எப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை இந்த அலுவலகம் உடல் ஊனமுற்ற 373 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு, அவர்களில் 132 பேர்களை வேலையில் அமர்த்தியுள்ளது.

III தொழில், நிர்வாகப் பணி வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம்.—இம் மாநிலததல தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வை வகையில் உயர் தகுதி பெற்றுள்ளவர்களின் தேவையை இந்த அலுவலகம் நிறைவேற்றி வருகிறது. இதற்காக இந்த அலுவலகம் அரசுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேலையளிப்போரிடம் நெருங்கியத் தொடர்பு கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. 1969 ஆம் ஆண்டில் எப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை இந்த அலுவலகம், உயர் தகுதி பெற்ற 4,088 விண்ணப்பதாரர்களை பதிவு செய்து அவர்களில் 607 பேர்களுக்கு வேலை பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

காலி இடங்களுக்கும், தொழிலாளர்களை அனுப்புவதற்கும் இந்த அலுவலகம் மாநில வேலை வாய்ப்பு ஒருங்கிணைப்பு அலுவலகமாக செயல்படுகிறது.

IV. சென்னை, அண்ணாமலை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள்.—மதுரை பல்கலைக். கழகத்துடன் இணைந்துள்ள மதுரைப் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகம் 1969 மே திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. இதைச் சேர்த்து பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள் மூன்று இருக்கின்றன.

பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல், ஆலோசனை கூறுதல், வேலை வாய்ப்பினை நாடும் மாணவர்களின் பெயரைப் பதிவு செய்தல் ஆகிய பணிகளை இக் கழகம் தொடர்ந்து நிறை வேற்றி வருகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகம் 1969 எப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை 433 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 108 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேலை வாய்ப்புத் தகவல்-ஆலோசனை கழகம் அதே காலத்தில் 325 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 59 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு

அளித்துள்ளது. அதே கால அளவில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேலை வாய்ப்புத் தகவல்—ஆலோசனைக் கழகம் 333 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு ஐந்து பேர்களுக்கு வேலை தேடி தந்துள்ளது.

V. தொழில் முறை வழிகாட்டுதல் வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனை கூறல்.—நீலகிரி, தருமபுரி, மாவட்டங்கள் தவிர, மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் முறை வழிகாட்டுதல்; வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறும் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பிழைப்பிற்குரிய வழி அறிவிக்கும் நிலையங்களாகவும் இதற்குத் தேவையான பயன் உள்ள தகவல் சேகரிக்கும் நிலையங்களாகவும் வேலை வாய்ப்பு, வாழ்க்கை வசதி, பயிற்சி வசதிகள், தொழில் பழகல் போன்ற விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வசதி செய்யும் வகையில் மேற் சொன்ன பிரிவுகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. மாவட்டங்களில் உள்ள தொழில் முறை வழி காட்டும் அலுவலகங்கள் விண்ணப்பதாரர்களுக்குத் தொகுதியாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலோ வழிகாட்டுதல், ஆலோசனைக் கூறல், ஆகிய பணிகளைச் செய்து வருகின்றன. இவை தங்கள் மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பிறகல்வி நிலையங்கள் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பள்ளிகள், கல்லூரிகள் முதலியவற்றில் உள்ள இறுதியாண்டு மாணவர்களுக்குப் பிழைப்பு பற்றியச் செய்திகளை அளித்து வருகின்றன. இந்தத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவு அந்த பகுதியில் உள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக வேலை வாய்ப்பு பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்தும், மாவட்டங்களில் "வேலை வாய்ப்பு பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள்" என்னும் காலாண்டுக்கொரு முறை வெளியாகிற இதழை வெளியிட்டு வருகின்றது.

இக்கால அளவில் இத்திட்டத்தினால் பயன் அடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது :—

அலுவலகத்தின் பெயர்.	கூட்டாகப் பலருக்கு வழிகாட்டுதல திட்டத்திற்கு சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழிகாட்டும் தகவல் அறிவித்தல்.	தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழிகாட்டுதல்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 சென்னை-35	24,558	551	14
2 செங்கற்பட்டு	13,578	629	..
3 வேலூர்	9,977	1,171	191.
4 கடலூர்	4,138	3,822	..
5 நெய்வேலி	1,899	182	..
6 தஞ்சாவூர்	7,825	310	..
7 திருச்சிராப்பள்ளி	5,365	372	..
8 மதுரை	7,964	143	156
9 இராமநாதபுரம்	3,435	288	182
10 திருநெல்வேலி	5,052	370	..
11 நாகர் கோவில்	3,889	1,869	161
12 சேலம்	2,833	529	213
13 கோயம்புத்தூர்	7,499	420	..
14 தருமபுரி	1,938	34	..
மொத்தம் ..	99,955	10,690	917

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

வேலை வாய்ப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்திலுள்ள மாநிலத் தொழில் முறை வழி காட்டும் பிரிவு, மாவட்டங்களில் தொழில் முறை வழி காட்டும் திட்டத்தின் அலுவல்களை ஒருங்கிணைத்து கண்காணித்து வருகிறது. இக்கால அளவில் எட்டுத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகள் ஆற்றியுள்ள பணியை மாநிலத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் பிரிவின் துணை இயக்குநர் மதிப்பீடு செய்தார். தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான விருப்பச் சோதனைகள் மாநிலத் தொழில் முறை வழிகாட்டும் /பிரிவின் மேற்பார்வையின்கீழ் வேலைவாய்ப்பதிகாரி களால் நடத்தப்பட்டன.

தமிழ் நாட்டின் தரைப் படம் ஒன்று திருச்சி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த பயிற்சி ஆசிரியர்களின் பயனுக்காக மாநிலத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிவு, வட சென்னையிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஆகியவற்றினால் கூட்டாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. விருதுநகரிலுள்ள புகுமுகத் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தால், அமைக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு பற்றிய கண்காட்சியில் ராமநாதபுரம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரி பங்கு கொண்டார். மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு பற்றிய பயனுள்ள தகவல்கள், பயிற்சி, வேலை வாய்ப்பு முதலிய தகவல்கள் அடங்கிய கூடங்கள் அவரால் அமைக்கப்பட்டன. இந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், வேலை வாய்ப்புக் குழுக்களை ஏற்படுத்தவும், வேலூரில் மாணவர் மாநாடு ஒன்றை நடத்தவும் முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

VI. வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்

ஆய்வு ஆண்டில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் சேகரிப்பிற்காக மூன்று காலாண்டுகளில் (அதாவது 1969 மார்ச், ஜூன், 1969 செப்டெம்பரில் முடிவடையும் காலப் பகுதியில்), விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. அவற்றிலிருந்து கிடைத்த விவரம் பின் வருமாறு :—

முடிவடைந்த காலாண்டு.	கடிதம் அனுப்பப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	பதில் அனுப்பியவர்களின் எண்ணிக்கை.	சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1969—			
மார்ச்	16,726	15,708	93·9
ஜூன்	17,096	15,802	92·4
செப்டெம்பர்	16,606	15,399	92·7

1967-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியன்றுடன் முடிவடையும் கால அளவில், தனியார் பிரிவு வேலை வாய்ப்புத் தகவல் சேகரிப்புப் பணி இந்த அறிக்கை ஆண்டில் முடிவடைந்தது. வேலை வாய்ப்புக் குறித்து சேகரித்த தகவல்கள் ஆய்வு செய்து முறைப்படுத்தி, இயந்திர முறையில் பட்டியல்படுத்துவதற்காக வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. 1965 செப்டெம்பரில் முடிவடையும் கால அளவில் தனியார் துறையில் தொழிலதிபர்களின் தொழில் வகை குறித்த அறிக்கையும் முடிவடைந்து விட்டது. கீழ்க்காணும் சிறப்பு ஆய்வுகள் நடந்து வருகின்றன:—

1. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பஞ்சாலைகளின் தொழில் வேலைவாய்ப்பு நிலை.

2. தமிழ் நாட்டில் வேலை பற்றுக்குறை பற்றிய ஆய்வு.

3. தமிழ் நாட்டிலுள்ள உப்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் வேலை வாய்ப்பு பற்றி மதிப்பிடுவது குறித்த நடைமுறைகள்.

4. பள்ளி ஆசிரியர்களின் தேவை பற்றிய ஆய்வு—முன் ஆய்வு.

5. சென்னை மாநகரில் கட்டுமானப் பணியில் எத்தனை பேர் ஈடுபட்டிருப்பர் என்பது பற்றிய முன்னோடி ஆய்வு.

1970 மார்ச் 26]

இக்கால அளவில் மாநில வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் பிரிவின் உதவி இயக்குநர் மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களோடு இணைக்கப்பட்ட 11 நேரியப் பிரிவுகளின் பணியை மதிப்பிட்டார்.

VII. மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை–5

இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழில் தகவல் பிரிவு ஆய்வு, பகுப்பாய்வுப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது.

ஆய்வு ஆண்டில் மருந்து தயாரிப்பவர் பணி குறித்த வேலை வாய்ப்புக் குறிப்பு நூல் பெண்களுக்கான வேலை குறித்த வழிகாட்டி நூல் ஆகிய வற்றை மாநிலத் தொழில் தகவல் பிரிவு தயாரித்துள்ளது. மேலும், மற்றொரு சிறுநூல் அதாவது, "சுருக்கெழுத்தாளர்" வேலை வாய்ப்பு நூல் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோருக்கு, தகுதியான பயிற்சி அளித்து, வேலை கொடுப்பதற்கான புதிய தொழில்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்குரிய சிறப்பு ஆய்வு புது டில்லியிலுள்ள, வேலை வாய்ப்பு—பயிற்சித் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்தின் ஆதரவில் நடந்து வருகிறது.

புதிய தொழில்களைப் பற்றி அறிவதற்காகவும் பிற பணிகளுக்காகவும் இம்மாநிலத்திலுள்ள 66 நிறுவனங்களுடன்/நிலையங்களுடன் மாநிலத் தொழில் தகவல் அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்.

தமிழில், தொழில் வழிகாட்டி நூல் அச்சிடுவதைப் பொறுத்தவரையில் "பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கான வாழ்க்கை வழிகாட்டி" நூல் அச்சிடுவதற்கு இதுவரை ரூ. 4,856·30 செலவாகியுள்ளது. கீழ்க்காணும் வேலை வாய்ப்பு குறித்த வெளியீடுகள் அச்சிடப்படுகின்றன:—

(i) 23. தொழில் குறித்த வெளியீடுகள் மறுபடியும் தமிழில் அச்சிடுவது. இந்தப் பணிக்காக ரூ. 13,500 வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது அச்சிடுவதற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

(ii) கொதிகலன் "உதவியாளர்", "செவிலியர்" பணி குறித்த வேலை வாய்ப்புக் குறிப்பு நூல்களை அச்சிடுதல். இதற்காக ரூ. 2,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(iii) "நடுத்தரப் பள்ளிக் கல்வியில் தேறியவர்களுக்கான" வேலை வாய்ப்பு வழிகாட்டி நூல் அச்சிடுதல்.

நடுத்தரப் பள்ளிக் கல்வியில் தேறியவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பு வழி காட்டி நூல் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை இயக்குநரின் கட்டளைப்படி, இவற்றை அச்சிடுவதற்கான விலைப் புள்ளிகள் தனியார் அச்சகங்களிடமிருந்து தருவிக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சுப் பணி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்படும் என்று தெரியவில்லை.

VIII. சென்னை 5-ல் உள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரியின் நடவடிக்கைகள்.

பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகம் உதவி இயக்குநரின் (வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி) பொறுப்பில் உள்ளது. பர்மா, இலங்கை முதலிய நாடுகளிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்குத் தமிழ் நாட்டில் மறு வாழ்வு அளிப்பதே வேலை வாய்ப்புத் தொடர்புப் பிரிவின் பணியும் கடமையும் ஆகும்.

ஆய்வாண்டில் 1,281 பர்மா அகதிகளும், 350 இலங்கை அகதிகளும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பு உதவி நாடிப் பதிவு செய்திருந்தனர். 192 பர்மா அகதிகளும், 63 இலங்கை அகதிகளும் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டனர். 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ம் நாளன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேடுகளில் உள்ள விவரங்களின்படி 1,327 பர்மா அகதிகளும், 301 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

(a) தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி

மாநிலத்திலுள்ள பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக, அகதிகளிடமிருந்து வந்த 64 மனுக்கள், தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

(b) மானு முகாமிலுள்ள (மத்தியப் பிரதேசம்) தொழில் பயிற்சி நிலையத்தினல் அளிக்கப்பட்ட பயிற்சி வசதிகள்.

மானு ரெய்ப்பூரில் அமைந்துள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம், பர்மா, இலங்கையிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகளுக்கு பொறியியல், பொறியியல் சாராத தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கின்றது. பயிற்சிக் காலம் 1 முதல் 2 ஆண்டுகள் வரை இருக்கும். இந்தப் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட அகதிகள் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 55 உதவித் தொகை பெறத் தகுதியுடையவராவர். அறிக்கையாண்டில், 1969 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து தொடங்கிய பயிற்சிப் பிரிவில் கனரக வண்டிகள் இயந்திரக் கம்மியர் வலவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்காக 62 அகதிகள் மானு முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1969 ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து தொடங்கிய— பயிற்சிப் பிரிவில், உலோகத் தகடு பணியாளர், பற்றவைப்போர், பொருத்து பவர், அச்சு வார்ப்படம் செய்பவர், குளிர்வெளிப்பொறி கம்மியர் போன்ற பல்வேறு தொழில்களில் பயிற்சி பெறுவதற்காக மேற்கொண்டும் 107 பர்மா, இலங்கை அகதிகள் மானு முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

(c) அஸ்தினபுரத்திலுள்ள (மத்திய பிரதேசம்) மதன் இன்டஸ்ட்ரிஸ் நூற்பு ஆலையில் வேலை வாய்ப்பு.

பர்மா இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகளுக்கும் அவர்களது குடும்பங் களுக்கும், மேற்சொன்ன தொழிற்சாலை பல்வேறு வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்கின்றது. 1969 அக்டோபர் திங்களில் அஸ்தினபுரத்திலுள்ள மதன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நூற்பு ஆலையில் 86 அகதிகளுக்கு வேலை அளிக்கப்பட்டது.

(d) புதுடில்லியிலுள்ள மத்திய நீர்-மின்சக்தி ஆணைக் குழுவால் நடத்தப்படுகிற, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்தில் கனரக மண்வாரி இயந்திரப் பயிற்சி.

மேற்சொன்ன நிலையங்களில், கனரக மண்வாரி இயந்திரங்களை இயக்க அகதிகளுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்குத் தனிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி பெற முன் வரும் 13 அகதிகளுக்கு, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்தில் 2 திங்கள் கால அளவுக்குப் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. தொடக்கப் பயிற்சி முடிந்தவுடன், 28–12–1969 அன்று, அவர்கள் (பஞ்சாப்) மங்கல், தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையத்திற்கு மேற்கொண்டு பயிற்சி பெற அனுப்பப்பட்டனர்.

(e) அம்பத்தூர், வேவின் இந்தியா நிறுவனம், பி.வி.சி. குழாய்த் தொடர் முறைப் பயிற்சி.

சென்னை—58. அம்பத்தூர், திருவாளர்கள் வேவின் இந்தியா நிறு வனம், இலங்கை, பர்மா நாடுகளிலிருந்து வரும் அகதிகளுக்கு பிவிசி குழாய்த் தொடர் முறைப் பயிற்சி அளிக்க சம்மதித்துள்ளது. பயிற்சிக் காலம் 2 ஆண்டுகளாகும். திங்களொன்றுக்கு ரூ. 55 வீதம் பயிற்சி

யாளர்களுக்கு பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படும். பயிற்சி பெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 10 வீதம் ஈட்டுத் தொகை நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்க அரசு ஒப்புக் கொண்டது முதல் தொகுதி யாக 6 அகதிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் 17—11—1969 அன்று தொடங்கப்பட்டது.

1969-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் மூன்று நடையாக, 2,883 அகதிகள் பர்மாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்துள்ளார்கள். அவர்களில் வேலை வாய்ப்பு நாடி 59 அகதிகள் கணக்கு எடுப்பவர்களால் பதிவு செய்துகொள்ளப்பட்டனர்.

IX. உழைப்புச் சக்தியும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்

சாதனைகள்—நடப்பு ஆண்டில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப் பட்டன.—

(அ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவு ஒன்று நிறுவுதல்.

(இ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில் ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(உ) மதுரை, பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு—வழிகாட்டும் கழகம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(எ) இரண்டு துணை வேலை வாய்ப்பு நிலையங்கள், ஒன்று ஈரோட்டிலும் ஒன்று திண்டுக்கல்லிலும் நிறுவுதல்.

(ஒ) மாநிலத் தலைமையிடத்தில், மாநிலத் தொழில் முறை வழி காட்டும் பிரிவில் பணியாளரைக் கூடுதலாக்குதல் (ஒரு உதவியாளரையும், ஒரு தொழில் நுட்ப உதவியாளரையும் சேர்த்தல்).

(ஔ) தொழில்களில் அமர்வது குறித்து (Career) "வாழ்க்கை வழிகாட்டி" என்னும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

இத்திட்டத்தின்கீழ், குறிப்பிடத்தக்க திட்டச் சாதனை எதுவும் முடிவு செய்யவில்லை. ஆனால், இதற்கான செலவுக்கு மட்டும் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் "பள்ளிப் படிப்பு முடித்தவர்களுக்கான வாழ்க்கை வழிகாட்டி" என்ற நூல்களை அச்சிடுவதற்காக இதுவரை ரூ. 4,856.30 செலவிடப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு II—அ.

1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம் 33 (2) பிரிவின் படிச் செய்த வசூல்கள்.

				ரூ.	காசு
1	கோயம்புத்தூர் முருகன் நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.	திரு. ரங்கரத்தினம் பிள்ளை ..	தொழிலாளர் துறை, அரசு ஆணை எண் 186, நாள் 13-5-69.	10,598	51
2	ஷை	ஷை ..	அரசு குறிப்பெண் 53169, D-1/69-1 தொழிலாளர் துறை, நாள் 14—5—1969.		
3	காளீஸ்வரர் ஆலை நிறுவனம், கோயம் புத்தூர்.	திரு. எம். ஜே. திவாகர் ..	அரசு ஆணை எண் 461, தொழி லாளர் துறை, நாள் 24—6—1969.	2,002	55
		திரு. எஸ். ஜெகந்நாதன் ..	ஷை	1,341	14
4	கோயம்புத்தூர் முருகன் நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.	திரு. ஆர். ரங்கநாதன், C/o ராமநாதன் வழக்குரைஞர், கோயம்புத்தூர். ..	அரசு ஆணை (ஆர். டி.) எண் 837, தொழிலாளர் துறை.	2,188	08
5	சோமசுந்தரம் ஆலை நிறுவனம், கோயம் புத்தூர்.	திரு. ஆர். ராமசாமி, C/o கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம், கோயம்புத்தூர். ..	அரசு ஆணை (ஆர். டி.) எண் 1608, நாள் 17-12-1968.	1,340	00
6	காவேரி நூற்பு நெசவு ஆலை நிறுவனம், காவேரி நகர், திருச்சி.	திரு. வ. சி. சீனிவாசன் ..	அரசு ஆணை எண் 1622, தொழிலாளர் துறை, 18-12-69.	45	00
			அரசு எண் 114065, நாள் 10—12—1965.	15	00

இணைப்பு II-ஆ

1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ந் தேதி வரை மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் பற்றிய விவரங்கள்.

தொடர் எண்.	ஆலையின் பெயர்.	மூடப்பட்ட நாள்.	பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை (தோராயமாக).	தொழில் (மேம்பாடு ஒழுங்குபடுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் அறிவித்தல்.	குறிப்புகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	வாசுதேவ தொழிற்சாலை, கோயம்புத்தூர்	7—9—1965	200	இல்லை.	..
2	சீதை ஆலை நிறுவனம், வாலாஜாபாத், செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.	14-2-1966	400	இல்லை.	..
3	திருமூர்த்தி ஆலை நிறுவனம், உடுமலைப்பேட்டை (நெசவுப் பிரிவு)	20-6—1966	40	இல்லை.	..
4	கம்போடியா ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் ..	26-9—1966	1,800	ஆம்.	தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தினால் 14-12-69 அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
5	கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு ஆலை (நெசவுப் பிரிவு). கோயம்புத்தூர்.	28-9—1966	240	ஆம்.	..
6	ஸ்ரீ ரங்கவிலாஸ் பருத்தி விதை எடுத்தல், நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.	14-3-1967	1,300	ஆம்.	16-1-1970-லிருந்து அரசினால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
7	''பயோனீர் ஸ்பின்னிங்ஸ்'', கமுதக்குடி, ராமநாதபுரம் மாவட்டம்.	5-10-1967	100	இல்லை.	..
8	ஸ்ரீ பழமலை ரங்கநாதர் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	16-10-1967	500	ஆம்.	..

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு II-ஆ

1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ந் தேதி வரை மூடப்பட்ட பஞ்சாலை பற்றிய விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
9	கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	2-11—1967	350	ஆம்.	தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தினால் 17-12-69 அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
10	ஸ்ரீ கோதண்டராம் நூற்பு நிறுவனம், மதுரை ..	22-12-1967	200	ஆம்.	..
11	ராதிகா ஆலை நிறுவனம், உப்பிலிபாளையம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	14-2—1968	280	ஆம்.	..
12	தமிழ் நாடு நூற்பு ஆலை, திருப்பூர் ..	10-2—1968 (தற்காலிகமாக தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி ஆலையை 2-7-68-லிருந்து மூடப்பட்டது.)	82	ஆம்.	..
13	கோயம்பத்தூர் முருகன் ஆலை நிறுவனம், கோயம்பத்தூர்	1—5—1968	967	ஆம்.	..
14	பழனி ஸ்ரீ முருகன் துணி ஆலை நிறுவனம், பழனி மதுரை மாவட்டம்.	8—4—1968	106	ஆம்.	..
15	கீதாஞ்சலி ஆலை நிறுவனம், சங்கரன் கோவில்	5 – 5—1968	284	ஆம்.	..
16	ஸ்ரீ பத்மா ஆலை நிறுவனம், காளப்பட்டி, கோயம்புத்தூர்	20-5—1968	100	ஆம்.	..
17	பங்கஜா ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	12-4—1968	981	ஆம்.	..
18	ராஜா ஆலை, மதுரை	12-9—1969	390	ஆம்.	மூடிய பிறகு 1968-ஆம் ஆண்டு மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. ஆனால் மறுபடியும் 12-9-1969-லிருந்து மூடப்பட்டது.

இணைப்பு II-இ

மீண்டும் திறக்கப்பட்ட ஆலைகளின் பட்டியல்.

தொடர் எண்.	ஆலையின் பெயர்.	மூடப் பட்ட நாள்.	தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை. (தோராயமாக).	மறுபடி வேலை தொடங்கிய நாள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	கோயம்புத்தூர் நூற்பு நெசவு கம்பெனி நிறுவனம், கோயம் புத்தூர் (நூற்புப்பிரிவு).	18-6—1968	2,000	12-12-1968
2	பலராமவர்மா பஞ்சாலை நிறுவனம், செங்கோட்டை	9—3—1968	610	14-6—1969
3	திருப்பூர் பஞ்சு நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம், திருப்பூர் ..	3—5—1969	350	7—2—1969
4	ஜோதி ஆலை, கோயம்புத்தூர்	1—8—1968	600	5—2—1969
5	லக்ஷுமி நாராயண பஞ்சாலை நிறுவனம், பல்லடம், கோயம்புத்தூர்	1—2—1969	218	23-4—1969
6	தென்னிந்திய பஞ்சாலை நிறுவனம், சூலூர், கோயம்புத்தூர்	15-7—1968	246	20-10-1969
7	காவேரி நூற்பு, நெசவு ஆலை நிறுவனம, காவேரி நகர், திருச்சி மாவட்டம்.	2—8—1968	1,000	6-10—1969
8	வி. ஆர். பஞ்சாலை நிறுவனம், புஞ்சை புள்ளியம்பட்டி ..	26-9—1968	185	10-9—1969
9	கஸ்தூரி ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	23-4—1968	383	21-10-1969
10	காளீஸ்வரர் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	10-12-1966	2,000	11-11-1969
11	சோமசுந்தரம் ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	23-5—1969	1,390	28-11-1969
12	திருமூர்த்தி ஆலை நிறுவனம் (நெசவு), உடுமலைப்பேட்டை ..	20-9—1968	710	26-11-1969
13	ஓம் பராசக்தி ஆலை நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்	2—5—1968	350	14-11-1969 தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத் தினால் 15-9-1969 அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

இணைப்பு II-ஈ

முக்கியமான புள்ளி விவரக் குறிப்புகள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலை பெற்றோர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் (Licence) கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—			
1968	7,394	3,88,931	17,09,792
1969	6,218	3,92,558	16,83,261 (1969 டிசம்பர் வரை).
2. தமிழ் நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்— (ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)			
1968	1,88,843	2,09,424	தொகை வசூலிக்க இடமில்லை.
1969	2,16,538	1,84,710	ஷை
1970	2,09,260	1,97,695	ஷை
3, பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்) சட்டம் 1966—			
1968–69	1,546	21,165	34,205·50
1969–70	1,139	5,542	14,591·00

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

4. தமிழ்நாடு ஓட்டல் நிறுவனங்கள் சட்டம்—
(ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.)

1969	20,305	65,620	96,143·00
1970	19,720	68,608	1,22,592·50

5 மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்—

1968	304	85,001	தொகை வசூலிக்க இடமில்லை.
1969	309	85,267	ஷை

6. தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இச்சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங் களின் எண்ணிக்கை.	இத்திட்டத்திலடங்கிய தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலித்த தொகை.	நிர்வாகச் செலவு.	ஆய்வுச் செலவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)	(ரூ. லட்சத்தில்.)
1967	4,979	5,36,790	7,93·74	18·89	2·48
1968	5,157	4,89,663	8,51·42	18·70	2·51
1969	5,676	5,07,754	9,44·75	22·40	2·73

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — வாய்மையே வெல்லும் — TRUTH ALONE TRIUMPHS

7. தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிச் சட்டம்—

ஆண்டு.	இச்சட்டம் செயல்படும் இடங்கள்.	சட்டத்தினால் பலனடைந்து வரும் தொழிலாளர்கள்.	நீண்டகாலம் நீங்காத பிணிகளுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பது உட்பட நோயாளிகளுக்கு மருத்துவ நலம்.	வேலையின்போது காயமடைந்ததற்கான உதவி.		தொழிலாளரைச் சார்ந்திருப்போருக்கு உதவி. (ரூ. லட்சத்தில்.)	மகப்பேறு உதவி. (ரூ. லட்சத்தில்.)	மருத்துவ உதவி அளிப்பதற்கான செலவு. (ரூ. லட்சத்தில்.)
				தற்காலிக செயல்திறன் அற்றுப் போனதற்கான உதவி. (ரூ. லட்சத்தில்.)	நிலையாக செயல்திறன் அற்றுப் போனதற்கான உதவி. (ரூ. லட்சத்தில்.)			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1968	43	1,01,824 ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர். 2,49,027 (குடும்பப் பிரிவுகள்).	128·74	10·98	14·18	0·83	6·47	181·00
1969	44	10,347 ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டோர். 3,46,881 (குடும்பப் பிரிவுகள்).	132·70	14·56	6·91	1·27	6·59	203·21

8. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம்.—

முடிவடையும் ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட பதிவுக் கட்டணம்/வசூலிக்கப்பட்ட புதுப்பித்தல் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)
1968	1,079	35,419·00
1969	1,061	33,552·50

9. ஊதியம் கொடுப்பது பற்றிய சட்டம்.—

ஆண்டுகள்.	இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை. (தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)	இச்சட்டத்தினால் பலன் பெறும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1967	35,563	6,84,683
1968	31,111	7,75,818
1969	18,555	5,08,636

10. குறைந்தளவு ஊதியச் சட்டம்.—

1967	6,311 (தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)	1,43,695 (தொழிற்சாலைகள் நீங்கலாக.)
1968	50,842 (தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)	2,21,609
1969	9,704 (தொழிற்சாலைகள் உட்பட.)	1,69,494

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

11. தொழிற் சங்கங்கள் சட்டம்.—

1968 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள நிலவரப்படி அமைந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	1969 ஜனவரி 1-ம் தேதிய நிலவரப்படி அமைந்த தொழிற் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	1970 ஜனவரி 1-ம் தேதிய நிலவரப்படி அமைந்த தொழிற் சங்கங்கள்.
(1)	(2)	(3)
1,530	1,666	1,758

12. வேலை நிறுத்தங்கள்—

ஆண்டு.	நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும்.	இழந்த மனித உழைப்பு நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)
1967	305	11,20,517
1968	231	18,81,559
1969	174	6,83,059

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS